

Συχνές ερωτήσεις

Εφαρμογή του κανονισμού της ΕΕ για την αποψίλωση των δασών

Έκδοση 5 — Απρίλιος 2026

Το παρόν έγγραφο αποτελεί έγγραφο εργασίας που εκπονήθηκε από τις υπηρεσίες της Επιτροπής με σκοπό την παροχή πληροφοριών στις εθνικές αρχές, στους φορείς εκμετάλλευσης και σε άλλα ενδιαφερόμενα μέρη όσον αφορά την εφαρμογή του κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη διαθεσιμότητα στην αγορά της Ένωσης και την εξαγωγή από την Ένωση ορισμένων βασικών και παράγωγων προϊόντων που συνδέονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 995/2010 (στο εξής: «κανονισμός», «παρών κανονισμός» ή «EUDR»). Το παρόν έγγραφο αντικατοπτρίζει μόνο τις απόψεις των υπηρεσιών της Επιτροπής. Δεν είναι νομικά δεσμευτικό και δεν συνεπάγεται ευθύνη της Επιτροπής.

Οι επικαιροποιήσεις και οι προσθήκες στην τέταρτη επανάληψη του παρόντος εγγράφου (που δημοσιεύθηκε τον Απρίλιο του 2025) επισημαίνονται με τις ενδείξεις (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) και (ΝΕΟ).

Πίνακας περιεχομένων

1. Ιχνηλασιμότητα	14
1.1. Γιατί και με ποιον τρόπο πρέπει οι φορείς εκμετάλλευσης να συλλέγουν συντεταγμένες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	14
1.2. Θα πρέπει να είναι ιχνηλάσιμα όλα τα βασικά προϊόντα (που εισάγονται, εξάγονται, αποτελούν αντικείμενο εμπορίου); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	16
1.3. Τι γίνεται με τα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο χύδην ή τα σύνθετα προϊόντα; Τι ισχύει για τα σύνθετα προϊόντα που περιέχουν διαφορετικά βασικά προϊόντα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	16
1.4. Επιτρέπονται οι αλυσίδες επιτήρησης ισοζυγίου μάζας;	17
1.5. Τι γίνεται εάν μέρος ενός προϊόντος είναι μη συμμορφούμενο;	17
1.6. Ποιοι είναι οι κανόνες για εκτάσεις που δεν είναι ακίνητη περιουσία; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	18
1.7. Ποιο είναι το μέγεθος της έκτασης (σε εκτάρια) που μπορεί να καλυφθεί από πολύγωνο;	18
1.8. Ο γεωεντοπισμός πρέπει να παρέχεται με πολύγωνα σε όλες τις περιπτώσεις; 18	
1.9. (ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)	18
1.10. Τι συμβαίνει σε περίπτωση που δεν υπάρχουν διαθέσιμα μητρώα ακινήτων ή τίτλοι ιδιοκτησίας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	18
1.11. Μπορεί ένας φορέας εκμετάλλευσης να χρησιμοποιεί τα δεδομένα γεωεντοπισμού του παραγωγού;	19
1.12. Θα πρέπει οι φορείς εκμετάλλευσης να επαληθεύουν τον γεωεντοπισμό (ή την ταχυδρομική διεύθυνση στην περίπτωση πολύ μικρού ή μικρού πρωτογενούς φορέα εκμετάλλευσης); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	19

1.13.	(ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)	20
1.14.	Μπορεί ένα πολύγωνο να καλύπτει περισσότερα γεωτεμάχια;.....	20
1.15.	Τι γίνεται εάν ένα σχετικό βασικό προϊόν παράγεται σε γεωτεμάχιο εντός ενιαίου ακινήτου το οποίο περιλαμβάνει και άλλα γεωτεμάχια; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	20
1.16.	Θα πρέπει τα πολύγωνα να παρέχονται με τη μορφή περιφέρειας;.....	21
1.17.	Πώς θα πρέπει να δηλώνεται ο τόπος παραγωγής μεικτών εμπορευμάτων; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	21
1.18.	Σε ποιες περιστάσεις μπορούν οι φορείς εκμετάλλευσης να δηλώνουν περισσότερα γεωτεμάχια σε δήλωση δέουσας επιμέλειας από εκείνα που πράγματι σχετίζονται με την παραγωγή του συγκεκριμένου βασικού προϊόντος που διατίθεται στην αγορά; Ποιες είναι οι συνέπειες μιας «καθ' υπέρβαση δήλωσης»;	22
1.19.	Πώς θα επιτρέπει ο γεωεντοπισμός τον έλεγχο των ισχυρισμών στην πράξη; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	24
1.20.	Πώς θα ελέγχουν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ την εγκυρότητα ενός ισχυρισμού περί μη αποψίλωσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	24
1.21.	Τι είδους ελέγχους μπορούν να διενεργούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ σε τρίτες χώρες σε περίπτωση που ένα προϊόν θεωρείται δυνητικά μη συμμορφούμενο με τον EUDR;	24
1.22.	Θα χρησιμοποιούν οι αρμόδιες αρχές τους ορισμούς του κανονισμού;	25
1.23.	Τι είναι η ιχνηλασιμότητα της αλυσίδας εφοδιασμού; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	25
1.24.	Πώς θα λειτουργεί η ιχνηλασιμότητα για προϊόντα από περισσότερες χώρες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	26
1.25.	Τι είναι η «ημερομηνία παραγωγής ή το εύρος χρόνου παραγωγής»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	26
1.26.	Πώς λειτουργεί η συμμόρφωση στην αλυσίδα εφοδιασμού βοοειδών; (ΝΕΟ)	27
1.26.1	Με ποιον τρόπο θα πρέπει οι φορείς εκμετάλλευσης να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τις «ζωοτροφές που χρησιμοποιούνται για ζώα»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	27
1.27.	Τι γίνεται αν οι προμηθευτές προηγούμενου σταδίου δεν παρέχουν τις απαιτούμενες πληροφορίες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	28
1.28.	Θα πρέπει να παρέχονται συντεταγμένες για εκτάσεις σε χώρες που χαρακτηρίζονται ως χαμηλού κινδύνου; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	28
1.29.	Ισχύει η απαίτηση νομιμότητας για τις εκτάσεις μηδενικής αποψίλωσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	28
1.29.1	Ένα βασικό προϊόν συγκομίζεται στη χώρα Α και μεταφέρεται στη χώρα Β για περαιτέρω μεταποίηση (π.χ. σπόροι κακάου από τη χώρα Α μεταποιούνται σε σκόνη	

κακάου στη χώρα Β) προτού η σκόνη κακάου διατεθεί στην αγορά της ΕΕ στη χώρα Γ. Ποιας χώρας η νομοθεσία είναι συναφής;.....	29
1.30. Υπάρχουν νομικές υποχρεώσεις για τρίτες χώρες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	29
1.31. Πώς μπορούν οι παραγωγοί να ανταλλάσσουν τα δεδομένα γεωεντοπισμού όταν ορισμένες κυβερνήσεις απαγορεύουν την ανταλλαγή των εν λόγω δεδομένων; 29	
2. Πεδίο εφαρμογής	29
2.1. Ποια προϊόντα περιλαμβάνονται στον κανονισμό; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)....	30
2.2. Τι ισχύει για τα παρατιθέμενα παράγωγα προϊόντα που δεν περιέχουν παρατιθέμενα βασικά προϊόντα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	30
2.3. Ο κανονισμός εφαρμόζεται ανεξάρτητα από την ποσότητα ή την αξία; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	31
2.4. Τι ισχύει για τα βασικά προϊόντα που παράγονται στην ΕΕ; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	31
2.5. Πώς εφαρμόζεται ο κανονισμός στην ξυλεία και στο χαρτί που χρησιμοποιούνται για συσκευασίες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	31
2.6. Μπορεί η επιστροφή σχετικής κενής συσκευασίας από τον έμπορο λιανικής πώλησης στον προμηθευτή του να θεωρηθεί «διαθεσιμότητα στην αγορά της ΕΕ» όταν η εν λόγω συσκευασία έχει διατεθεί στην αγορά της ΕΕ ως αυτοτελές προϊόν (δηλ. αυτοτελής συσκευασία) πριν από την επιστροφή; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	32
2.7. Εμπίπτει το εμπόριο σχετικών μεταχειρισμένων προϊόντων στην αγορά της ΕΕ στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	33
2.8. Εμπίπτει το ανακυκλωμένο χαρτί/χαρτόνι στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	33
2.8.1 Υπόκεινται τα αναγομωμένα και τα μεταχειρισμένα επίσωτρα στον κανονισμό; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	34
2.9. Τι είναι οι κωδικοί ΣΟ και ΕΣ και πώς θα πρέπει να χρησιμοποιούνται; Πού μπορώ να βρω περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα εφαρμοστέα μέτρα TARIC; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	34
2.10. Πότε υπάρχει «προμήθεια» σχετικού παράγωγου προϊόντος, δηλαδή διατίθεται ή καθίσταται διαθέσιμο στην αγορά στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας; Σε ποιον βαθμό εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής οι εταιρείες όταν χρησιμοποιούν σχετικά παράγωγα προϊόντα στη δική τους επιχειρηματική δραστηριότητα ή τα μεταποιούν; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	35
2.11. Ποιες υποχρεώσεις προκύπτουν εάν το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο μεταποιεί ένα σχετικό παράγωγο προϊόν περισσότερες φορές στο πλαίσιο της εμπορικής του δραστηριότητας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	38
2.12. Εμπίπτει το μπαμπού στο πεδίο εφαρμογής του EUDR; Τι ισχύει για άλλα παράγωγα προϊόντα που δεν περιέχουν ή δεν έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί	

με χρήση σχετικών βασικών προϊόντων, αλλά τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	38
2.13. Υπόκεινται οι ανταλλαγές γραπτών επιστολών και άλλων αντικειμένων αλληλογραφίας στις απαιτήσεις του EUDR; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	39
2.14. Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του EUDR τα δείγματα και τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για σκοπούς εξέτασης, ανάλυσης ή δοκιμής; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) 39	
2.15. Καλύπτει ο κανονισμός τη μίσθωση σχετικών παράγωγων προϊόντων;	40
3. Πρόσωπα που υπόκεινται σε υποχρεώσεις	40
3.1. Ποιους φορείς καλύπτει ο EUDR και πού μπορώ να βρω περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις υποχρεώσεις τους; (ΝΕΟ)	41
3.1.1. Σε ποιον βαθμό η αλλαγή του κωδικού εμπορεύματος ΕΣ ή ΣΟ έχει αντίκτυπο στον χαρακτηρισμό της εταιρείας ως κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή εμπόρου; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	42
3.2. Τι σημαίνει «στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) 42	
3.3. Τι σημαίνει «σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	42
3.4. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων; (ΝΕΟ)	43
3.5. Πρέπει οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή οι έμποροι να προσδιορίζουν αν είναι ο πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος; (ΝΕΟ)	45
3.6. Θα έχουν οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ και οι έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ πρόσβαση, στο σύστημα πληροφοριών, σε πληροφορίες γεωεντοπισμού σε δηλώσεις δέουσας επιμέλειας ή σε πληροφορίες ταχυδρομικής διεύθυνσης σε απλουστευμένες δηλώσεις που υποβάλλονται από ανάντη φορείς εκμετάλλευσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	46
3.6.1 Υποχρεούνται οι φορείς εκμετάλλευσης να κοινοποιούν τον «αριθμό επαλήθευσης» της οικείας δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης στους πελάτες τους; (ΝΕΟ)	46
3.6.2 Ποια μέτρα πρέπει να λαμβάνουν οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι εάν υπάρχουν ενδείξεις μη συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένων τεκμηριωμένων ανησυχιών, στις αλυσίδες εφοδιασμού τους; (ΝΕΟ)	47
3.7. Τι συμβαίνει εάν ένας φορέας με έδρα εκτός ΕΕ διαθέσει σχετικό παράγωγο ή βασικό προϊόν στην αγορά της ΕΕ; Υπό ποιες περιστάσεις θα έχουν πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών φορείς εκμετάλλευσης με έδρα εκτός ΕΕ; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	

- 3.8. Μπορεί ένα πρόσωπο να είναι ταυτόχρονα φορέας εκμετάλλευσης και κατάντη φορέας εκμετάλλευσης όσον αφορά το ίδιο προϊόν στην ίδια αλυσίδα εφοδιασμού; (NEO) 50
- 3.9. Χαρακτηρίζονται ως έμποροι φορείς που δεν είναι ΜΜΕ και πωλούν σε καταναλωτές (έμποροι λιανικής πώλησης); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) 52
- 3.10. Ποιες εταιρείες είναι ΜΜΕ βάσει του EUDR; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)..... 52
- 3.10.1 Είμαι εταιρεία που απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Μπορούν, παρ' όλα αυτά, οι εταιρείες τις οποίες προμηθεύω να απαιτήσουν από εμένα να υποβάλω δήλωση δέουσας επιμέλειας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) 52
- 3.10.2 Μπορώ να υποβάλω δήλωση δέουσας επιμέλειας/απλουστευμένη δήλωση για προϊόν που διατίθεται στην αγορά τρίτης χώρας και το οποίο θα εισαχθεί τελικά στην ΕΕ; (NEO) 53
- 3.11. Ποιος είναι υπεύθυνος εάν ένα προϊόν δεν συμμορφώνεται με το άρθρο 3 του EUDR; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) 53
- 3.12. Ποιος είναι ο φορέας εκμετάλλευσης στην περίπτωση των ιστάμενων δένδρων ή των δικαιωμάτων υλοτόμησης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) 53
- 3.13. Πώς εφαρμόζεται ο κανονισμός στους ομίλους εταιρειών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) 54
- 3.14. Ποιος είναι ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος όταν μια εταιρεία συνάπτει σύμβαση με άλλη εταιρεία για την παροχή σχετικών παράγωγων προϊόντων που συνδέονται με τις εμπορικές της δραστηριότητες; Για παράδειγμα, μια καφετέρια εντός των εγκαταστάσεων, ένα μικρό κατάστημα ή ένας πάγκος που έχει δημιουργηθεί δίπλα στην κύρια επιχείρηση. (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) 54
- 3.15. Πώς διαρθρώνονται οι ρόλοι του «εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου» σύμφωνα με το άρθρο 6 του EUDR και του «τελωνειακού αντιπροσώπου» σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 (ΕΤΚ); 56
- 3.16. Τι σημαίνει η φράση «δεν προορίζονται [άμεσα] για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση εντός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης» στον ορισμό του άρθρου 2 σημείο 38) του EUDR; (NEO)..... 56
- 3.17. Εφαρμόζεται ο EUDR σε προμήθειες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο διαδικτυακών πωλήσεων (ηλεκτρονικό εμπόριο) ή άλλων εξ αποστάσεως πωλήσεων; (NEO) 57
- 3.18. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις εταιρειών όπως διαδικτυακοί διανομείς και έμποροι λιανικής που προμηθεύουν σχετικά παράγωγα προϊόντα σε πελάτες της ΕΕ στο πλαίσιο διαδικτυακών προμηθειών μεταξύ επιχειρήσεων (B2B) ή μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών (B2C); Ποιες είναι οι υποχρεώσεις των επιγραμμικών αγορών; (NEO)

3.19.	Μπορεί ο καταναλωτής να είναι «φορέας εκμετάλλευσης» στην περίπτωση εισαγωγών που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο διαδικτυακών πωλήσεων B2C (ηλεκτρονικό εμπόριο) ή άλλων εξ αποστάσεως πωλήσεων; (NEO)	59
3.20.	Μπορεί ένας συνεταιρισμός ή μια ένωση να υποβάλει απλουστευμένες δηλώσεις ή δηλώσεις δέουσας επιμέλειας αντί των μελών του/της; (NEO)	59
3.21.	Ποιος θεωρείται πολύ μικρός ή μικρός πρωτογενής φορέας εκμετάλλευσης (MSPO); (NEO)	60
3.22.	Μπορεί ένας συνεταιρισμός ή μια ένωση να θεωρηθεί MSPO; (NEO)	61
3.23.	Μπορεί ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο να είναι ταυτόχρονα MSPO και κανονικός «φορέας εκμετάλλευσης»; (NEO)	61
3.24.	Πώς καθορίζει μια εταιρεία το μέγεθός της και τι συμβαίνει εάν το μέγεθός της αλλάξει με την πάροδο των ετών; (NEO)	62
3.25.	Μπορούν εταιρείες να χαρακτηριστούν MSPO εάν τμήματα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους που σχετίζονται με σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα δεν υπερβαίνουν τα σχετικά κατώτατα όρια; Πώς λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές δραστηριότητες; (μικτές δραστηριότητες) (NEO)	63
3.26.	Πώς εταιρείες ή φυσικά πρόσωπα που δεν υποχρεούνται να καταρτίζουν ισολογισμό μπορούν να διαπιστώσουν αν είναι MSPO βάσει του EUDR; (NEO)	64
3.27.	Πότε πρέπει να επικαιροποιήσω την απλουστευμένη δήλωσή μου; Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να υποβάλω νέα απλουστευμένη δήλωση; (NEO)	65
3.28.	Πότε μπορεί ένας MSPO να κάνει χρήση της ταχυδρομικής του διεύθυνσης αντί του γεωεντοπισμού γεωτεμαχίων ή εγκαταστάσεων; (NEO)	66
3.29.	Μπορεί ένας MSPO να δηλώσει περισσότερα σχετικά παράγωγα προϊόντα στην απλουστευμένη δήλωσή του (για παράδειγμα βοοειδή και ξυλεία); (NEO)	66
3.30.	Πώς πρέπει οι MSPO να δηλώνουν την «άπαξ εκτιμώμενη ετήσια ποσότητα σχετικών παραγωγών προϊόντων» τους σε περιπτώσεις ακανόνιστης ή κυμαινόμενης παραγωγής; (NEO)	66
4.	Ορισμοί	67
4.1.	Τι σημαίνει «αποψίλωση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο»;	67
4.2.	Τι σημαίνει «γεωτεμάχιο»;	68
4.3.	Ποια κριτήρια πρέπει να πληροί η ξυλεία;	68
4.4.	Ποια είναι τα συμμορφούμενα επίπεδα υλοτόμησης;	68
4.5.	Πώς θα πρέπει να ερμηνεύεται η φράση «χωρίς να προκληθεί υποβάθμιση των δασών» στον ορισμό της «μηδενικής αποψίλωσης» για τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που περιέχουν ή έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί με τη χρήση ξυλείας;	69
4.6.	Πώς θα πρέπει να αξιολογείται αν ένα προϊόν ξυλείας δεν προκαλεί υποβάθμιση των δασών και ποια είναι η σχετική χρονική περίοδος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη;	70

4.7.	Μπορεί ένα προϊόν ξυλείας να μην προκαλεί υποβάθμιση των δασών εάν έχει υλοτομηθεί από δάσος που έχει υποστεί διαρθρωτικές αλλαγές μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020, οι οποίες δεν προκλήθηκαν από δραστηριότητες υλοτόμησης;.....	71
4.8.	Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα στοιχεία που αποδεικνύουν την πρόκληση «υποβάθμισης των δασών» από εργασίες υλοτόμησης μπορεί να μην είναι εμφανή για κάποιο χρονικό διάστημα μετά τη διάθεση (ή τη διαθεσιμότητα) προϊόντος ξυλείας στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ή την εξαγωγή του από αυτή). Μπορεί οι φορείς εκμετάλλευσης να είναι υπεύθυνοι για γεγονότα που συμβαίνουν μετά την υποβολή της δήλωσης δέουσας επιμέλειας;.....	72
4.9.	Αποθαρρύνει ο ορισμός της «υποβάθμισης των δασών» τη σκόπιμη φύτευση και σπορά δένδρων, η οποία μπορεί να αποτελέσει σημαντική πρακτική για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	72
4.10.	Πώς πρέπει να εφαρμόζεται η ρήτρα «δένδρα που μπορούν να φθάσουν τα κατώτατα όρια αυτά επιτόπου»;.....	73
4.11.	Ποια αλλαγή χρήσης δασικής γης συμμορφώνεται με τον κανονισμό;.....	73
4.12.	Θα μπορούσε μια φυσική καταστροφή να λογιστεί ως αποψίλωση των δασών; 73	
4.13.	Θα περιλαμβάνεται «άλλη δασική έκταση» ή άλλα οικοσυστήματα;.....	74
4.14.	Θεωρείται η καλλιέργεια καουτσούκ «γεωργική χρήση» βάσει του κανονισμού; 74	
4.15.	Τι συνιστά «τεκμηριωμένη ανησυχία» βάσει του κανονισμού; (NEO)	74
5.	Δέουσα επιμέλεια	76
5.1.	Ποιες είναι οι υποχρεώσεις μου ως φορέας εκμετάλλευσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	76
5.1.1	Μπορεί ένας φορέας εκμετάλλευσης να χρησιμοποιήσει τα οικεία συστήματα δέουσας επιμέλειας που έχουν δημιουργηθεί βάσει του EUDR για τη συμμόρφωση με άλλες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ οι οποίες σχετίζονται με τη δέουσα επιμέλεια, όπως η οδηγία για την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα (CSDDD) ή ο κανονισμός για την καταναγκαστική εργασία; (NEO).....	78
5.2.	Ποιος μπορεί να προβεί σε ανάθεση σε «εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	78
5.2.1.	Τι είναι ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος; Μπορεί ένας εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος να εκπροσωπεί περισσότερους φορείς εκμετάλλευσης; Ποιες υποχρεώσεις του EUDR μπορεί να εκτελεί ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	79
5.3.	Μπορούν οι εταιρείες να ασκούν δέουσα επιμέλεια για λογαριασμό θυγατρικών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	80
5.4.	Ποιες είναι οι υποχρεώσεις μου εάν επανεισαγάγω προϊόν που είχε προηγουμένως εξαχθεί από την ΕΕ; (NEO)	80

5.5.	Ποια τελωνειακά καθεστώτα επηρεάζονται;.....	81
5.6.	Απαιτείται εκτελωνισμός για τη διάθεση στην αγορά προϊόντων που δεν παράγονται στην ΕΕ;	81
5.6.1.	Πώς εφαρμόζεται ο κανονισμός στις εξαγωγές και ποιες είναι οι υποχρεώσεις των εξαγωγέων; (ΝΕΟ)	81
5.7.	Ποιος είναι ο ρόλος των συστημάτων πιστοποίησης ή επαλήθευσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	82
5.8.	Για πόσο χρονικό διάστημα θα πρέπει να φυλάσσεται η τεκμηρίωση; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	82
5.9.	Ποια είναι τα κριτήρια για τα «προϊόντα αμελητέου κινδύνου»;.....	83
5.10.	Εξαιρούνται τα «προϊόντα αμελητέου κινδύνου»;.....	83
5.11.	Θα μπορούσαν ορισμένα βασικά προϊόντα από μια δεδομένη χώρα να θεωρηθούν «αμελητέου κινδύνου»;.....	83
5.12.	Κατά τον έλεγχο της συμμόρφωσης με την απαίτηση «μηδενικής αποψίλωσης», σε ποιο χρονικό σημείο θα πρέπει να επικεντρώνονται οι έλεγχοι;	84
5.13.	Ποια προϊόντα θα απαιτούσαν τεκμηρίωση από τους φορείς εκμετάλλευσης στο πλαίσιο των οικείων υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας;.....	84
5.14.	Πότε πρέπει να συντάξουν οι φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ τις πρώτες ετήσιες εκθέσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3 του ΕΥΔΡ; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	84
5.15.	(ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)	85
5.16.	Θα υπάρχει ένα σύνολο προκαθορισμένου μορφότυπου ή καταλόγου ερωτήσεων για την άσκηση δέουσας επιμέλειας;	85
5.17.	Υποχρεούνται οι φορείς εκμετάλλευσης (και/ή οι εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποί τους), οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι που επιθυμούν να διαθέσουν, να καταστήσουν διαθέσιμα ή να εξαγάγουν σχετικά παράγωγα προϊόντα στην/από την αγορά της ΕΕ να εγγραφούν στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	85
5.18.	Θα εκδώσει η Επιτροπή περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τα εργαλεία δορυφορικής απεικόνισης που θα χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο της συμμόρφωσης των σχετικών παράγωγων προϊόντων (για παράδειγμα, σχετικά με την ελάχιστη ανάλυση); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	85
5.19.	Πόσο συχνά θα πρέπει να υποβάλλονται δηλώσεις δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών, και μπορούν να καλύπτουν πολλαπλές αποστολές/παρτίδες; Τι ισχύει σε περιπτώσεις όπου σχετικά παράγωγα προϊόντα μπορούν να διατεθούν στην αγορά διαδοχικά κατά τη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) .	86
5.20.	Ποια είναι η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	88

5.21.	Ποια είναι η νωρίτερη ημερομηνία για την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	89
5.22.	(ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)	89
6.	Συγκριτική αξιολόγηση και εταιρικές σχέσεις	89
6.1.	Τι είναι η συγκριτική αξιολόγηση χωρών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	89
6.2.	Ποια είναι η μεθοδολογία; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	90
6.3.	Η ανάπτυξη του συστήματος συγκριτικής αξιολόγησης στο πλαίσιο του κανονισμού της ΕΕ για την αποψίλωση των δασών (EUDR) παρουσιάζεται τακτικά στις συνεδριάσεις της πολυμερούς πλατφόρμας για την αποψίλωση των δασών, καθώς και σε άλλες σχετικές συνεδριάσεις. Πώς μπορούν να συμβάλουν τα ενδιαφερόμενα μέρη;	90
6.4.	Μπορούν οι χώρες να ανταλλάσσουν σχετικά δεδομένα με την Επιτροπή; ...	90
6.5.	Θα εξετάζονται οι κίνδυνοι νομιμότητας;	91
6.6.	Τι στήριξη παρέχεται στις χώρες παραγωγής και στους μικροκαλλιεργητές; .	91
6.7.	Ποια είναι τα διάφορα στοιχεία της πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη»;.	92
6.8.	Πώς σχετίζεται η πρωτοβουλία της «Ομάδας Ευρώπη» με την οδηγία για την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα (CSDDD); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	93
6.9.	Πώς μπορούμε να μετριάσουμε τον κίνδυνο να αποφεύγουν οι φορείς εκμετάλλευσης ορισμένες αλυσίδες εφοδιασμού ή ορισμένες χώρες/περιφέρειες παραγωγής που χαρακτηρίζονται ως «υψηλού κινδύνου»;	93
6.10.	Πώς θα διασφαλίζει η ΕΕ τη διαφάνεια;	94
7.	Ψηφιακή εφαρμογή (το σύστημα πληροφοριών του EUDR)	94
7.1.	Τι είναι το σύστημα πληροφοριών και η «ενιαία θυρίδα της ΕΕ»;	94
7.2.	Ποιες εγγυήσεις θα διαθέτουν για την ασφάλεια των δεδομένων;.....	95
7.3.	Πώς μπορούν να εγγραφούν οι φορείς εκμετάλλευσης, οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ και οι έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	95
7.4.	Μπορεί το σύστημα να αποθηκεύει δεδομένα που χρησιμοποιούνται συχνά; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	95
7.5.	Μπορεί το σύστημα να βοηθήσει τους γεωργούς να προσδιορίσουν τον γεωεντοπισμό; Θα είναι διαθέσιμες ορθοφωτογραφίες ή δορυφορικές εικόνες για το εργαλείο χάρτη στο πληροφοριακό σύστημα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	96
7.6.	Μπορεί να τροποποιηθεί μια δεόντως επιμελής δήλωση; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	96
7.7.	Ποιος μπορεί να βλέπει τα δεδομένα γεωεντοπισμού που είναι αποθηκευμένα στο πληροφοριακό σύστημα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	96

7.8.	Ποιος μορφότυπος δεδομένων απαιτείται για την αναφόρτωση του γεωεντοπισμού στο σύστημα πληροφοριών;	97
7.9.	Είναι έτοιμο το σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	97
7.10.	(ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)	97
7.11.	Είναι πάντα διαθέσιμο το σύστημα πληροφοριών ή θα υπάρχουν επαναλαμβανόμενα διαστήματα διακοπής της λειτουργίας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ) ..	97
7.12.	Ποιοι είναι οι περιορισμοί της δήλωσης δέουσας επιμέλειας όσον αφορά την εισαγωγή δεδομένων; Με άλλα λόγια, ποιο είναι το μέγιστο περιεχόμενο που μπορεί να εισαγάγει ένας χρήστης σε μια μεμονωμένη δήλωση δέουσας επιμέλειας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	97
7.13.	Είναι δυνατή η δήλωση τόπου παραγωγής με αρχείο GeoJSON το οποίο αποτελείται από πολλαπλές συντεταγμένες σε πολλαπλές χώρες;	98
7.14.	Για πόσο χρονικό διάστημα θα αποθηκεύονται τα δεδομένα της δήλωσης δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών; Είναι απαραίτητη η εξαγωγή και αποθήκευση δεδομένων για σκοπούς αρχειοθέτησης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	99
7.15.	Πώς μπορούν οι συντεταγμένες γεωεντοπισμού να ανταλλάσσονται κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού, εάν οι προηγούμενοι προμηθευτές δεν έχουν εγκρίνει την ανταλλαγή των πληροφοριών γεωεντοπισμού μέσω του αριθμού αναφοράς στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	99
7.16.	Τι γίνεται εάν το μέγεθος της δήλωσης δέουσας επιμέλειας υπερβαίνει το μέγιστο μέγεθος αρχείου των 25 MB;	100
7.17.	Τι γίνεται εάν το αρχείο γεωεντοπισμού αποτελείται από διαφορετικό αριθμό ψηφίων από εκείνον που απαιτεί ο κανονισμός; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	100
7.18.	Κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή προϊόντων, πρέπει να δηλώνεται η καθαρή μάζα, ακόμα και αν το προϊόν αποτελεί συνήθως αντικείμενο εμπορίας σε άλλες μονάδες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	101
7.19.	Μπορεί η δήλωση δέουσας επιμέλειας και η απλουστευμένη δήλωση να περιέχει κείμενο που δεν είναι στην αγγλική γλώσσα (π.χ. παρέχεται στη γλώσσα του κράτους μέλους); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	101
7.20.	Χρειάζεται να δημιουργείται χωριστή δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση για κάθε αγορά στην οποία εξάγεται το προϊόν; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	101
7.21.	Χρειάζεται να συμπεριλαμβάνεται ο αριθμός αναφοράς ή ο αναγνωριστικός κωδικός δήλωσης EUDR στα έγγραφα αποστολής, όπως το δελτίο παράδοσης ή το τιμολόγιο, και να αποστέλλονται τα έγγραφα μαζί με τις αποστολές; Αποτελεί εντολή για εκτελωνισμό για εισαγωγές/εξαγωγές; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	101
7.22.	Η «καθαρή μάζα» σε μια δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση αναφέρεται στη μάζα ολόκληρου του προϊόντος ή μόνο στο τμήμα του σχετικού	

βασικού προϊόντος εντός του προϊόντος ή σε ολόκληρη την αποστολή (δηλαδή το προϊόν συν την παλέτα / τη συσκευασία); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	102
7.23. Είναι δυνατή η ανταλλαγή πρόσθετων πληροφοριών, όπως νομικών εγγράφων, μέσω του συστήματος πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	102
7.24. Ποιο είναι το επίπεδο των κωδικών ΕΣ που πρέπει να δηλώνονται στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	102
7.25. Είναι δυνατός ο έλεγχος της εγκυρότητας των αριθμών αναφοράς και επαλήθευσης των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	103
7.26. Γιατί επιτρέπεται μόνο ο μορφότυπος GeoJSON για την αναφόρτωση δεδομένων γεωεντοπισμού σε αρχείο;	103
7.27. Ποιον κατάλογο επιστημονικών ονομασιών χρησιμοποιεί το σύστημα πληροφοριών; Αρκεί να αναφέρεται μόνο ένα γένος ή πρέπει να αναφέρεται ένα συγκεκριμένο είδος; Είναι υποχρεωτική η επιστημονική ονομασία για όλα τα προϊόντα που υπάγονται στην κατηγορία βασικού προϊόντος «ξυλεία», όπως ο χαρτοπολτός ή τα προϊόντα χαρτιού; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	103
7.28. (ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)	104
7.29. Ποιες είναι οι απαιτήσεις λογαριασμού οικονομικού φορέα για ένα πρόσωπο που εκτελεί πολλαπλούς ρόλους, όπως φορέας εκμετάλλευσης, κατάντη φορέας εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ, έμπορος που δεν είναι ΜΜΕ και εκτελών χρέη εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου; Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ενιαίος λογαριασμός οικονομικού φορέα για όλους τους ρόλους ή πρέπει κάθε ρόλος να διαθέτει ειδικό λογαριασμό οικονομικού φορέα στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	104
7.30. Τι θα πρέπει να γίνεται όταν προκύπτουν ζητήματα ΤΠ όσον αφορά το σύστημα πληροφοριών;	104
8. Χρονοδιαγράμματα	104
8.1. Πότε αρχίζει να ισχύει και να εφαρμόζεται ο κανονισμός; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	104
8.2. Τι ισχύει για την περίοδο μεταξύ των ημερομηνιών αυτών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	105
8.3. Πώς μπορεί να αποδειχθεί ότι το προϊόν παράχθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού; Ποιοι είναι οι κανόνες για την παραγωγή προϊόντων βοοειδών;	105
9. Άλλες ερωτήσεις	105
9.1. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων όταν διαθέτουν ή καθιστούν διαθέσιμο στην αγορά της ΕΕ ή εξάγουν σχετικό παράγωγο προϊόν το οποίο κατασκευάζεται από σχετικό παράγωγο προϊόν ή σχετικό βασικό προϊόν που διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής	

περιόδου [δηλαδή κατά την περίοδο μεταξύ της έναρξης ισχύος του κανονισμού (29 Ιουνίου 2023) και της έναρξης εφαρμογής του (30 Δεκεμβρίου 2026)]; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	106
9.2. Ποια στοιχεία είναι απαραίτητα για να αποδειχθεί ότι το προϊόν διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ πριν από την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής (δηλαδή ποια έγγραφα γίνονται δεκτά ως αποδεικτικά στοιχεία της «διάθεσης στην αγορά»); Πρέπει τα προϊόντα αυτά να δηλώνονται στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	107
9.3. Μπορούν τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου να αναμειχθούν με προϊόντα που συμμορφώνονται με τον κανονισμό και τα οποία διατίθενται στην αγορά της ΕΕ μετά τη μεταβατική περίοδο, εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι κάθε παρτίδα εντός της ΕΕ είτε διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου είτε συμμορφώνεται με τον κανονισμό;	108
9.4. Πώς θα λειτουργεί στην πράξη η ανάμειξη βασικών προϊόντων που έχουν αποθεματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου με βασικά προϊόντα που πρόκειται να διατεθούν στην αγορά της ΕΕ μετά τις 30 Δεκεμβρίου 2026, ειδικότερα στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	108
9.5. Πότε αρχίζει και λήγει στην πράξη η μεταβατική περίοδος;	109
9.6. Πώς θα πρέπει οι αρμόδιες αρχές να διενεργούν ελέγχους σε προϊόντα που διατέθηκαν στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου προκειμένου να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τον κανονισμό;	109
9.7. Θα εκδώσει η Επιτροπή κατευθυντήριες γραμμές;	109
9.8. Θα εκδώσει η Επιτροπή κατευθυντήριες γραμμές ειδικά για τα βασικά προϊόντα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ).....	109
9.9. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για τους φορείς εκμετάλλευσης;	110
9.10. Τι είναι το παρατηρητήριο της ΕΕ για την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	110
9.10.1. Μπορεί ο χάρτης της παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020 να χρησιμοποιηθεί ως οριστική πηγή πληροφοριών για τη συμμόρφωση με τον κανονισμό της ΕΕ για την αποψίλωση των δασών (EUDR), ή απαιτούνται πρόσθετα βήματα και πηγές δεδομένων για την απόδειξη της συμμόρφωσης;	111
9.10.2. Τι επίπεδο ακρίβειας μπορεί να αναμένεται από τους παγκόσμιους και εθνικούς χωρικούς χάρτες και μπορούν οι εν λόγω χάρτες να χρησιμοποιούνται ως βάση αναφοράς για τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας και επαλήθευσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	112
9.10.3. Εάν ένα βασικό προϊόν παράγεται σε περιοχή που έχει χαρακτηριστεί ως δάσος στον χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020, θεωρείται αυτομάτως μη συμμορφούμενο;	112

9.10.4. Μπορούν τα ενδιαφερόμενα μέρη να χρησιμοποιούν εθνικούς δασικούς χάρτες σε συνδυασμό με τον χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020;	113
9.10.5. Τι είναι ο παγκόσμιος χάρτης τύπων δασών για το έτος 2020; (ΝΕΟ)	113
9.10.6. Ποια εργαλεία μπορώ να χρησιμοποιήσω για να αξιολογήσω αν τα γεωχωρικά μου δεδομένα συμπίπτουν χωρικά με δάση σε χάρτες; (ΝΕΟ)	114
9.11 Τι συνιστά υψηλό κίνδυνο και πόσο μπορεί να διαρκέσει μια αναστολή;	114
9.12. Πώς συνδέεται ο κανονισμός με την οδηγία της ΕΕ για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας;	115
9.13. Πώς λαμβάνονται υπόψη τα κράτη ΕΖΕΣ/ΕΟΧ στον κανονισμό; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	115
10. Κυρώσεις	116
10.1. Τι σημαίνει ότι οι κυρώσεις που προβλέπονται από τα κράτη μέλη της ΕΕ δεν θίγουν τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει της οδηγίας 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου;	116
10.2. Ποιο είναι το μέγιστο επίπεδο προστίμου; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	116
10.3. Όσον αφορά την οδηγία για τις δημόσιες συμβάσεις, εναπόκειται στα κράτη μέλη της ΕΕ να αποφασίσουν, κατά την εφαρμογή του κανονισμού, αν θα πρέπει να είναι δυνατή η αυτοκάθαρση;	117
10.4. Σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 3 του ΕΥΔΡ, «τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις τελικές αποφάσεις» και τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε νομικά πρόσωπα. Η Επιτροπή θα δημοσιεύει κατάλογο αυτών των αποφάσεων στον ιστότοπό της. Αυτό αφορά όλες τις διοικητικές αποφάσεις ή τις δικαστικές αποφάσεις;	117
10.5. Έκοψα μερικά μικρά δένδρα στην ιδιοκτησία μου όπου τώρα εκτρέφω αγελάδες. Σκοπεύω να πουλήσω την ξυλεία και το κρέας των αγελάδων σε μια τοπική αγορά στην ΕΕ. Θα μου επιβληθούν κυρώσεις για την πώλησή τους επειδή έκοψα τα δένδρα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)	117

1. Ιχνηλασιμότητα

1.1. Γιατί και με ποιον τρόπο πρέπει οι φορείς εκμετάλλευσης να συλλέγουν συντεταγμένες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ο κανονισμός απαιτεί από τους φορείς εκμετάλλευσης που διαθέτουν καλυπτόμενα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ ή τα εξάγουν να συλλέγουν τις γεωγραφικές συντεταγμένες των γεωτεμαχίων στα οποία παρήχθησαν τα βασικά προϊόντα. Αυτό δεν ισχύει για τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που διαθέτουν στην αγορά ή εξάγουν τέτοια προϊόντα (για

περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τους φορείς εκμετάλλευσης επόμενου σταδίου, βλ. κεφάλαιο 3 του παρόντος εγγράφου).

Η ιχνηλασιμότητα μέχρι το γεωτεμάχιο (δηλαδή η απαίτηση συλλογής των γεωγραφικών συντεταγμένων των γεωτεμαχίων όπου παρήχθησαν τα βασικά προϊόντα) είναι απαραίτητη **για να αποδειχθεί ότι δεν υπήρξε αποψίλωση των δασών στη συγκεκριμένη τοποθεσία παραγωγής**. Οι γεωγραφικές πληροφορίες που συνδέουν τα προϊόντα με το γεωτεμάχιο χρησιμοποιούνται ήδη από μέρος του κλάδου και από ορισμένους οργανισμούς πιστοποίησης. Πληροφορίες τηλεπισκόπησης (αεροφωτογραφίες, δορυφορικές εικόνες) ή άλλες πληροφορίες (π.χ. φωτογραφία επιτόπου με συνδεδεμένες γεωετικέτες και χρονοσφραγίδες) μπορούν να χρησιμοποιούνται προκειμένου να επαληθεύεται αν ο γεωεντοπισμός των δηλωθέντων βασικών και παράγωγων προϊόντων συνδέεται με αποψίλωση των δασών.

Οι συντεταγμένες γεωεντοπισμού πρέπει να παρέχονται στις δηλώσεις δέουσας επιμέλειας (στο εξής: δήλωση δέουσας επιμέλειας) ή, κατά περίπτωση, στις απλουστευμένες δηλώσεις (στο εξής: απλουστευμένη δήλωση) τις οποίες οι φορείς εκμετάλλευσης υποχρεούνται να υποβάλουν στο σύστημα πληροφοριών πριν από τη διάθεση των προϊόντων στην αγορά της ΕΕ ή την εξαγωγή τους από την ΕΕ. Ως εκ τούτου, αποτελεί βασικό μέρος του κανονισμού, ο οποίος απαγορεύει τη διάθεση στην αγορά της ΕΕ, ή την εξαγωγή, οποιουδήποτε προϊόντος που καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού και του οποίου οι συντεταγμένες γεωεντοπισμού δεν έχουν ακόμη συλλεχθεί και υποβληθεί στο πλαίσιο δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Η μόνη εξαίρεση είναι η απλουστευμένη δήλωση των πολύ μικρών ή μικρών πρωτογενών φορέων εκμετάλλευσης (στο εξής: MSPO), για τους οποίους ο γεωεντοπισμός μπορεί να αντικατασταθεί από ταχυδρομική διεύθυνση, υπό την προϋπόθεση ότι η ταχυδρομική διεύθυνση αντιστοιχεί σαφώς στη γεωγραφική θέση των σχετικών γεωτεμαχίων ή εγκαταστάσεων (για περισσότερες λεπτομέρειες, βλ. συχνή ερώτηση 3.28).

Η συλλογή των συντεταγμένων γεωεντοπισμού ενός γεωτεμαχίου μπορεί να πραγματοποιείται μέσω κινητών τηλεφώνων, συσκευών χειρός του Παγκόσμιου Δορυφορικού Συστήματος Πλοήγησης (GNSS) και διαδεδομένων και δωρεάν ψηφιακών εφαρμογών [π.χ. συστήματα γεωγραφικών πληροφοριών (GIS)]. Τα ανωτέρω δεν απαιτούν κάλυψη δικτύου κινητής τηλεφωνίας αλλά μόνο ένα ισχυρό σήμα GNSS, όπως αυτό που παρέχει το Galileo.

Για γεωτεμάχια έκτασης άνω των 4 εκταρίων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή βασικών προϊόντων πλην βοοειδών, ο γεωεντοπισμός πρέπει να παρέχεται με τη χρήση πολυγώνων, δηλαδή σημείων γεωγραφικού πλάτους και γεωγραφικού μήκους με έξι δεκαδικά ψηφία για την περιγραφή της περιμέτρου εκάστου γεωτεμαχίου. Για αγροτεμάχια κάτω των 4 εκταρίων, οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να χρησιμοποιούν ένα πολύγωνο ή ένα μόνο σημείο γεωγραφικού πλάτους και μήκους με έξι δεκαδικά ψηφία για να παρέχουν γεωεντοπισμό. Οι εγκαταστάσεις στις οποίες φυλάσσονται βοοειδή μπορούν να περιγράφονται με ένα μόνο σημείο συντεταγμένης γεωεντοπισμού.

Επισημαίνεται ότι ο κανονισμός δεν επιβάλλει άμεσες υποχρεώσεις στους παραγωγούς τρίτων χωρών (εκτός εάν διαθέτουν απευθείας προϊόντα στην αγορά της ΕΕ).

Για τις υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων, βλ. συχνή ερώτηση 3.4.

1.2. Θα πρέπει να είναι ιχνηλάσιμα όλα τα βασικά προϊόντα (που εισάγονται, εξάγονται, αποτελούν αντικείμενο εμπορίου); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας ισχύουν για κάθε παρτίδα σχετικών βασικών προϊόντων που εισάγονται / εξάγονται / αποτελούν αντικείμενο εμπορίου.

Ο κανονισμός απαιτεί από τους φορείς εκμετάλλευσης να ιχνηλατούν κάθε σχετικό βασικό προϊόν μέχρι το γεωτεμάχιο του πριν από τη διαθεσιμότητα ή τη διάθεση ενός σχετικού παράγωγου προϊόντος στην αγορά της ΕΕ ή πριν από την εξαγωγή του. Κατά συνέπεια, η υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας που περιλαμβάνει πληροφορίες γεωεντοπισμού (ή, στην περίπτωση πολύ μικρού ή μικρού πρωτογενούς φορέα εκμετάλλευσης, πληροφορίες ταχυδρομικής διεύθυνσης, υπό την προϋπόθεση ότι η ταχυδρομική διεύθυνση αντιστοιχεί σαφώς στη γεωγραφική θέση των σχετικών γεωτεμαχίων ή εγκαταστάσεων) αποτελεί απαίτηση για την εισαγωγή των σχετικών παράγωγων προϊόντων (τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία»), για την εξαγωγή τους (τελωνειακό καθεστώς «εξαγωγή») και για τις συναλλαγές εντός της αγοράς της ΕΕ. Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι διασφαλίζουν την ιχνηλασιμότητα συλλέγοντας πληροφορίες σχετικά με τους άμεσους επιχειρηματικούς εταίρους τους (προμηθευτές και εμπορικούς πελάτες) και θέτοντας τις εν λόγω πληροφορίες στη διάθεση των αρμόδιων αρχών κατόπιν αιτήματος (βλ. άρθρο 5 παράγραφοι 3 και 4 του EUDR).

1.3. Τι γίνεται με τα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο χύδην ή τα σύνθετα προϊόντα; Τι ισχύει για τα σύνθετα προϊόντα που περιέχουν διαφορετικά βασικά προϊόντα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Για τα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο **χύδην**, όπως, για παράδειγμα, η σόγια ή το φοινικέλαιο, αυτό σημαίνει ότι ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να διασφαλίζει ότι προσδιορίζονται όλα τα γεωτεμάχια που σχετίζονται με μια αποστολή και ότι τα βασικά προϊόντα δεν αναμειγνύονται σε κανένα στάδιο της διαδικασίας με βασικά προϊόντα άγνωστης προέλευσης ή από περιοχές που έχουν αποψιλωθεί ή υποβαθμιστεί μετά την καταληκτική ημερομηνία της 31ης Δεκεμβρίου 2020.

Για σχετικά **σύνθετα** προϊόντα, όπως π.χ. εισαγόμενα ξύλινα έπιπλα με διαφορετικά κατασκευαστικά στοιχεία από ξύλο, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να πραγματοποιεί γεωεντοπισμό όλων των γεωτεμαχίων στα οποία παράχθηκε το σχετικό βασικό προϊόν (για παράδειγμα, ξύλο) που χρησιμοποιήθηκε για τη διαδικασία κατασκευής. Τα συστατικά των σχετικών βασικών προϊόντων δεν επιτρέπεται ούτε να είναι άγνωστης προέλευσης ούτε να προέρχονται από περιοχές που έχουν αποψιλωθεί ή υποβαθμιστεί μετά την καταληκτική ημερομηνία.

Στην περίπτωση **σύνθετων** προϊόντων που περιέχουν πολλαπλά διαφορετικά σχετικά βασικά εμπορεύματα ή προϊόντα (για παράδειγμα, μια πλάκα σοκολάτας που περιέχει σκόνη κακάο, βούτυρο κακάο και φοινικέλαιο), ο φορέας εκμετάλλευσης που διαθέτει το προϊόν αυτό στην αγορά της ΕΕ ή το εξάγει από αυτή θα πρέπει να διενεργεί δέουσα επιμέλεια μόνο για το κύριο βασικό προϊόν και τα (παράγωγα) προϊόντα που θεωρούνται σχετικά βάσει του

EUDR, δηλαδή για το εμπόρευμα που αναφέρεται στην αριστερή στήλη του παραρτήματος Ι. Για παράδειγμα, για τις πλάκες σοκολάτας (κωδικός 1806), το σχετικό βασικό προϊόν που συνδέεται με αυτές είναι το κακάο. Αυτό σημαίνει ότι η υποχρέωση δέουσας επιμέλειας και οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών αφορούν μόνο τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που απαριθμούνται στη δεξιά στήλη του παραρτήματος Ι στην κατηγορία του σχετικού βασικού προϊόντος το οποίο περιέχεται ή έχει χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή της πλάκας σοκολάτας, τα οποία στην προκειμένη περίπτωση είναι η σκόνη κακάου και το βούτυρο κακάου στην κατηγορία του βασικού προϊόντος κακάο.

1.4. Επιτρέπονται οι αλυσίδες επιτήρησης ισοζυγίου μάζας;

Ο κανονισμός απαιτεί τα βασικά προϊόντα τα οποία χρησιμοποιούνται για όλα τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής να είναι ιχνηλάσιμα μέχρι το γεωτεμάχιο.

Οι αλυσίδες επιτήρησης ισοζυγίου μάζας που επιτρέπουν την ανάμειξη, σε οποιοδήποτε στάδιο της αλυσίδας εφοδιασμού, βασικών προϊόντων μηδενικής αποψίλωσης με βασικά προϊόντα άγνωστης προέλευσης ή βασικά προϊόντα που δεν είναι μηδενικής αποψίλωσης **δεν επιτρέπονται** βάσει του κανονισμού, διότι δεν εγγυώνται ότι τα βασικά προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ, ή εξάγονται, είναι μηδενικής αποψίλωσης. Ως εκ τούτου, τα βασικά προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ, ή εξάγονται, πρέπει να διαχωρίζονται από βασικά προϊόντα άγνωστης προέλευσης ή από βασικά προϊόντα που δεν είναι μηδενικής αποψίλωσης σε κάθε στάδιο της αλυσίδας εφοδιασμού. Επομένως, δεδομένου ότι αποκλείεται το ισοζύγιο μάζας, δεν απαιτείται πλήρης διατήρηση της ταυτότητας.

1.5. Τι γίνεται εάν μέρος ενός προϊόντος είναι μη συμμορφούμενο;

Εάν μέρος ενός σχετικού παράγωγου προϊόντος είναι μη συμμορφούμενο, **το μη συμμορφούμενο μέρος πρέπει να ταυτοποιηθεί και να διαχωριστεί από το υπόλοιπο** προτού το σχετικό παράγωγο προϊόν διατεθεί στην αγορά της ΕΕ ή εξαχθεί, και το εν λόγω μέρος δεν επιτρέπεται να διατεθεί στην αγορά της ΕΕ ούτε να εξαχθεί.

Εάν δεν είναι δυνατή η ταυτοποίηση και ο διαχωρισμός, για παράδειγμα επειδή τα μη συμμορφούμενα προϊόντα έχουν αναμειχθεί με τα υπόλοιπα, τότε ολόκληρο το σχετικό παράγωγο προϊόν είναι μη συμμορφούμενο, καθώς δεν μπορεί να διασφαλιστεί ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 3 του EUDR και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να διατεθεί στην αγορά της ΕΕ ούτε να εξαχθεί.

Για παράδειγμα, όταν χύδην βασικά προϊόντα έχουν αναμειχθεί και συνδέονται με αρκετές εκατοντάδες γεωτεμάχια, το γεγονός ότι ένα από τα γεωτεμάχια έχει αποδασωθεί μετά το 2020 θα καθιστούσε ολόκληρη τη σχετική παρτίδα μη συμμορφούμενη.

Ωστόσο, ένα παράγωγο προϊόν δεν θα θεωρούνταν μη συμμορφούμενο όταν το 100 % των σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ 1) μπορεί να ιχνηλατηθεί μέχρι το γεωτεμάχιο, 2) είναι νόμιμο και μηδενικής αποψίλωσης κατά την έννοια του EUDR και 3) δεν έχει αναμειχθεί ποτέ με βασικά προϊόντα άγνωστης προέλευσης ή μη μηδενικής αποψίλωσης.

1.6. Ποιοι είναι οι κανόνες για εκτάσεις που δεν είναι ακίνητη περιουσία; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τι συμβαίνει με δημόσιες ή δημοτικές εκτάσεις που δεν εμπίπτουν στην έννοια της «ακίνητης περιουσίας»;

Σύμφωνα με τον κανονισμό, τα βασικά προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ ή εξάγονται πρέπει να έχουν παραχθεί σε έκταση που έχει χαρακτηριστεί ως γεωτεμάχιο ή, στην περίπτωση των βοοειδών, σε εγκατάσταση. Η απουσία κτηματολογικού ή επίσημου τίτλου δεν θα πρέπει να εμποδίζει τον χαρακτηρισμό έκτασης που χρησιμοποιείται de facto ως γεωτεμάχιο ή εγκατάσταση (βλ. κατωτέρω).

1.7. Ποιο είναι το μέγεθος της έκτασης (σε εκτάρια) που μπορεί να καλυφθεί από πολύγωνο;

Ο κανονισμός δεν περιλαμβάνει καθορισμένο κατώτατο όριο για το ελάχιστο ή το μέγιστο μέγεθος των γεωτεμαχίων, αρκεί το γεωτεμάχιο να αποτυπώνει την ακριβή έκταση παραγωγής και να διαθέτει επαρκώς ομοιογενείς συνθήκες που να επιτρέπουν την αξιολόγηση του συνολικού επιπέδου κινδύνου αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών ο οποίος συνδέεται με τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που παράγονται στην εν λόγω έκταση. Βλ. επίσης συχνή ερώτηση 1.2 σχετικά με τις γεωγραφικές συντεταγμένες για γεωτεμάχια κάτω των 4 εκταρίων.

Δεν υπάρχει όριο στην έκταση των πολυγώνων που μπορεί να εισαχθεί στο σύστημα πληροφοριών, αλλά το συνολικό μέγεθος αρχείου της δήλωσης (είτε απλουστευμένης δήλωσης είτε δήλωσης δέουσας επιμέλειας) δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 25 Mb.

1.8. Ο γεωεντοπισμός πρέπει να παρέχεται με πολύγωνα σε όλες τις περιπτώσεις;

Όχι. Για γεωτεμάχια μεγέθους μικρότερου των τεσσάρων εκταρίων (μόνο), ο γεωεντοπισμός μπορεί να περιγράφεται μόνο με ένα σημείο γεωγραφικού πλάτους και γεωγραφικού μήκους. Στην περίπτωση των βοοειδών, δεν απαιτούνται πολύγωνα αλλά μόνο ενιαία σημεία γεωεντοπισμού, ιδίως για όλες τις «εγκαταστάσεις» [όπως ορίζονται στο άρθρο 2 σημείο 29) του EUDR], στις οποίες έχουν εκτραφεί βοοειδή.

1.9. (ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)

1.10. Τι συμβαίνει σε περίπτωση που δεν υπάρχουν διαθέσιμα μητρώα ακινήτων ή τίτλοι ιδιοκτησίας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Πώς μπορούν οι φορείς εκμετάλλευσης να αποκτήσουν δεδομένα γεωεντοπισμού σε χώρες όπου τα μητρώα ακινήτων είναι ελλιπή και όπου οι γεωργοί ενδέχεται να μη διαθέτουν ταυτότητες ή τίτλους ιδιοκτησίας για τη γη τους; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι γεωργοί μπορούν να συλλέγουν τον γεωεντοπισμό των γεωτεμαχίων τους, ανεξάρτητα από το αν είναι καταχωρισμένα ή όχι σε κτηματολόγιο ή ανεξάρτητα από την έλλειψη ταυτοτήτων ή τίτλων ιδιοκτησίας για τη γη τους. Εκτός εάν είναι άμεσοι προμηθευτές των φορέων εκμετάλλευσης ή είναι οι ίδιοι φορείς εκμετάλλευσης, δεν απαιτούνται προσωπικές

πληροφορίες από τους γεωργούς και αρκεί ο γεωεντοπισμός του γεωτεμαχίου που χρησιμοποιείται για την παροχή βασικών προϊόντων προς διάθεση στην αγορά της ΕΕ.

Όσον αφορά την απαίτηση νομιμότητας σε σχέση με το δικαίωμα χρήσης γης [άρθρο 2 σημείο 40) στοιχείο α) του EUDR], ο κανονισμός απαιτεί συμμόρφωση με τη σχετική εθνική νομοθεσία. Εάν επιτρέπεται νόμιμα στους γεωργούς να πωλούν το προϊόν τους βάσει της εθνικής νομοθεσίας (όταν ενδέχεται να μην υπάρχει μητρώο ακινήτων και ορισμένοι γεωργοί ενδέχεται να μη διαθέτουν ταυτότητες), αυτό θα σήμαινε επίσης ότι οι φορείς εκμετάλλευσης θα πληρούσαν την απαίτηση νομιμότητας όταν πραγματοποιούν εφοδιασμό από τους εν λόγω γεωργούς. Εάν η κατοχή τίτλου ιδιοκτησίας γης δεν απαιτείται βάσει της εθνικής νομοθεσίας για την παραγωγή και την εμπορία γεωργικών προϊόντων, δεν απαιτείται ούτε βάσει του κανονισμού. Ωστόσο, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να επαληθεύουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος παρανομίας στις αλυσίδες εφοδιασμού τους, πράγμα που σημαίνει ότι τηρούνται οι σχετικοί νόμοι που ισχύουν στη χώρα παραγωγής.

Υπάρχουν πολλά και διάφορα μέσα τα οποία χρησιμοποιούν ήδη σήμερα οι φορείς εκμετάλλευσης για τη συλλογή των πληροφοριών σχετικά με τη νομιμότητα (και τον γεωγραφικό εντοπισμό): ορισμένοι καταφεύγουν στην απευθείας χαρτογράφηση των προμηθευτών τους, ενώ άλλοι βασίζονται σε ενδιάμεσους φορείς, όπως συνεταιρισμούς, οργανισμούς πιστοποίησης, εθνικά συστήματα ιχνηλασιμότητας ή άλλες εταιρείες. Οι φορείς εκμετάλλευσης είναι εκ του νόμου υπεύθυνοι για τη διασφάλιση της ορθότητας των πληροφοριών γεωεντοπισμού και νομιμότητας, ανεξάρτητα από τα μέσα ή τους ενδιάμεσους φορείς που χρησιμοποιούν για τη συλλογή των εν λόγω πληροφοριών.

1.11. Μπορεί ένας φορέας εκμετάλλευσης να χρησιμοποιεί τα δεδομένα γεωεντοπισμού του παραγωγού;

Ναι, αλλά την τελική ευθύνη για την ακρίβεια των δεδομένων τη φέρει ο φορέας εκμετάλλευσης και όχι ο παραγωγός. Ο κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε παραγωγούς που δεν διαθέτουν άμεσα προϊόντα στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και, ως εκ τούτου, δεν εμπίπτουν στον ορισμό των φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων).

Στην περίπτωση αυτήν, ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να διασφαλίζει ότι η περιοχή στην οποία παράχθηκε το σχετικό βασικό προϊόν έχει χαρτογραφηθεί σωστά και ότι ο γεωεντοπισμός αντιστοιχεί στο γεωτεμάχιο. Μεταξύ των μέτρων που μπορεί να χρησιμοποιήσει ο φορέας εκμετάλλευσης είναι η παροχή υποστήριξης στους προμηθευτές για την εκπλήρωση των απαιτήσεων του παρόντος κανονισμού, ιδίως για τους μικροκαλλιεργητές, μέσω της ανάπτυξης ικανοτήτων και μέσω άλλων επενδύσεων.

1.12. Θα πρέπει οι φορείς εκμετάλλευσης να επαληθεύουν τον γεωεντοπισμό (ή την ταχυδρομική διεύθυνση στην περίπτωση πολύ μικρού ή μικρού πρωτογενούς φορέα εκμετάλλευσης); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι φορείς εκμετάλλευσης **πρέπει να επαληθεύουν και να είναι σε θέση να αποδείξουν ότι ο γεωεντοπισμός ή η ταχυδρομική διεύθυνση (στην περίπτωση πολύ μικρού ή μικρού πρωτογενούς φορέα εκμετάλλευσης) είναι ορθά.**

Η διασφάλιση της ειλικρίνειας και της ακρίβειας των πληροφοριών γεωεντοπισμού ή ταχυδρομικής διεύθυνσης αποτελεί κρίσιμη πτυχή των ευθυνών που πρέπει να

εκπληρώνουν οι φορείς εκμετάλλευσης. Η παροχή εσφαλμένων πληροφοριών θα συνιστούσε παραβίαση των υποχρεώσεων των φορέων εκμετάλλευσης βάσει του κανονισμού.

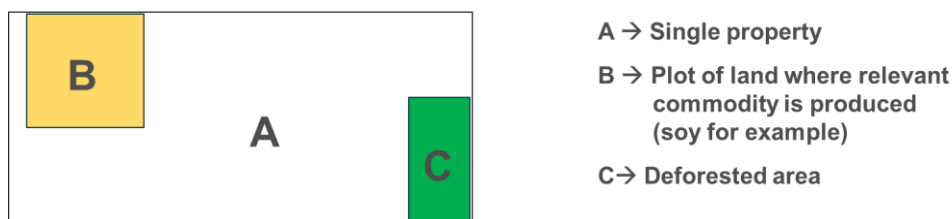
1.13. (ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)

1.14. Μπορεί ένα πολύγωνο να καλύπτει περισσότερα γεωτεμάχια;

Τα πολύγωνα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την περιγραφή της περιμέτρου των γεωτεμαχίων όπου έχει παραχθεί το βασικό προϊόν. **Κάθε πολύγωνο θα πρέπει να αναφέρει ένα μόνο γεωτεμάχιο, όμορο ή μη.** Όταν τα σχετικά παράγωγα προϊόντα κατασκευάζονται ή παρασκευάζονται από βασικά προϊόντα από διάφορα γεωτεμάχια, πρέπει να παρέχονται περισσότερα πολύγωνα σε μία δήλωση δέουσας επιμέλειας. Ένα πολύγωνο δεν μπορεί να χρησιμοποιείται για τον εντοπισμό της περιμέτρου μιας έκτασης που μπορεί να περιλαμβάνει γεωτεμάχια μόνο σε ορισμένα από τα τμήματά της.

1.15. Τι γίνεται εάν ένα σχετικό βασικό προϊόν παράγεται σε γεωτεμάχιο εντός ενιαίου ακινήτου το οποίο περιλαμβάνει και άλλα γεωτεμάχια; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η κατάσταση μπορεί να περιγραφεί καλύτερα με το ακόλουθο παράδειγμα.



i) Εάν το σχετικό βασικό προϊόν (σόγια, στο παράδειγμα) παράγεται στην περιοχή B, ποια περιοχή θα πρέπει να παρασχεθεί;

Σύμφωνα με τα παραρτήματα II και III, πρέπει να παρέχεται ο γεωεντοπισμός ή, κατά περίπτωση, η ταχυδρομική διεύθυνση του γεωτεμαχίου ή των γεωτεμαχίων όπου παρήχθησαν τα σχετικά βασικά προϊόντα.

Το γεωτεμάχιο ορίζεται ως «γη εντός ενιαίου ακινήτου, όπως αναγνωρίζεται από τη νομοθεσία της χώρας παραγωγής, όπου οι συνθήκες είναι επαρκώς ομοιογενείς ώστε να είναι δυνατή η αξιολόγηση σε συνολικό επίπεδο του κινδύνου αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών που συνδέεται με τα σχετικά βασικά προϊόντα τα οποία παράγονται στην εν λόγω γη» [άρθρο 2 σημείο 27) του EUDR]. Με βάση τον ορισμό αυτόν, ένα γεωτεμάχιο μπορεί να περιλαμβάνει ολόκληρο το ακίνητο (εάν είναι επαρκώς ομοιογενές) ή μόνο μέρος της γης εντός του εν λόγω ενιαίου ακινήτου. Για παράδειγμα, μια γεωργική εκμετάλλευση που αποτελεί ακίνητο, αλλά της οποίας μόνο το ήμισυ καλλιεργείται με σκοπό τη διάθεση στην αγορά προϊόντος σχετικού με τον EUDR, θα μπορούσε να δηλωθεί είτε συνολικά είτε με αναφορά στη συγκεκριμένη καλλιεργούμενη έκταση. Στο συγκεκριμένο παράδειγμα, πρέπει να παρασχεθεί είτε η περιοχή B είτε, εάν το ακίνητο είναι ομοιογενές, το ενιαίο ακίνητο A.

Επιπλέον, μπορούν να δηλωθούν πολλαπλά γεωτεμάχια στη συγκεκριμένη περίπτωση της αμειψισποράς (βλ. συχνή ερώτηση 1.18). Σημειώνεται ότι οποιαδήποτε αποψίλωση ή υποβάθμιση των δασών στα δηλωθέντα γεωτεμάχια αποκλείει αυτομάτως όλα τα σχετικά βασικά προϊόντα και τα σχετικά παράγωγα προϊόντα από τα εν λόγω γεωτεμάχια από τη διάθεση ή τη διαθεσιμότητά τους στην αγορά ή την εξαγωγή τους [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του EUDR].

ii) Τι γίνεται εάν η αποψίλωση στην περιοχή Γ είναι νόμιμη και έχει πραγματοποιηθεί μετά την καταληκτική ημερομηνία;

- Εάν δεν παράγεται σχετικό βασικό προϊόν στην περιοχή Γ, η αποψίλωση στην περιοχή Γ δεν επηρεάζει τη συμμόρφωση της σόγιας που παράγεται στην περιοχή Β εφόσον δηλώνεται μόνο η περιοχή Β.
- Εάν παράγεται άλλο σχετικό βασικό προϊόν (π.χ. βοοειδή) στην περιοχή Γ, τότε τα βοοειδή είναι μη συμμορφούμενα (μη μηδενική αποψίλωση), αλλά η σόγια από την περιοχή Β είναι, καταρχήν, συμμορφούμενη εφόσον δηλώνεται μόνο η περιοχή Β για τη σόγια.
- Εάν το ίδιο βασικό προϊόν παράγεται στις περιοχές Β και Γ (σόγια), ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να επιτύχει αμελητέο κίνδυνο, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του υψηλού κινδύνου ανάμειξης εντός του ενιαίου ακινήτου [άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο ι) του EUDR].

iii) Τι συμβαίνει αν το νομικό καθεστώς του ακινήτου Α πάσχει από έλλειψη νομιμότητας κατά την έννοια του κανονισμού (για παράδειγμα, εάν υπάρχει παράνομη αποψίλωση των δασών στην περιοχή Γ); Επηρεάζεται η σόγια που παράγεται στην περιοχή Β;

Η σόγια που παράγεται στην περιοχή Β δεν είναι νόμιμη και, ως εκ τούτου, είναι μη συμμορφούμενη, δεδομένου ότι το νομικό καθεστώς της περιοχής παραγωγής [επομένως όχι η περιοχή Β αλλά το σύνολο του ακινήτου, σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 40) του EUDR] δεν συμμορφώνεται με τη σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής.

1.16. Θα πρέπει τα πολύγωνα να παρέχονται με τη μορφή περιφέρειας;

Δεν προβλέπεται ούτε υποχρέωση ούτε δυνατότητα παροχής πληροφοριών σχετικά με το γεωτεμάχιο με τη μορφή περιφέρειας. Για γεωτεμάχια έκτασης άνω των τεσσάρων εκταρίων (για την παραγωγή των σχετικών βασικών προϊόντων πλην των βοοειδών), ο γεωεντοπισμός πρέπει να παρέχεται με τη χρήση πολυγώνων (όχι μοναδικό κεντρικό σημείο με περιφέρεια) με επαρκή σημεία γεωγραφικού πλάτους και γεωγραφικού μήκους για την περιγραφή της περιμέτρου εκάστου γεωτεμαχίου.

1.17. Πώς θα πρέπει να δηλώνεται ο τύπος παραγωγής μεικτών εμπορευμάτων; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να δηλώνει τον τύπο παραγωγής όλων των εμπορευμάτων που πράγματι αποστέλλονται στην ΕΕ.

Για παράδειγμα, εάν συμμορφούμενα εμπορεύματα από περισσότερους τόπους παραγωγής αναμειγνύονται στο ίδιο σιλό, σωρό, στοίβα, δεξαμενή κ.λπ., και ορισμένα από τα εν λόγω εμπορεύματα διατίθενται στην αγορά της ΕΕ:

- Ο δηλωθείς τόπος παραγωγής θα πρέπει να **περιλαμβάνει τον τόπο παραγωγής όλων των εμπορευμάτων που εισήλθαν στο σιλό από την τελευταία φορά που εκκενώθηκε** (και, ως εκ τούτου, θα μπορούσαν ενδεχομένως να συμπεριληφθούν στην αποστολή)
- Εάν τα σιλό δεν εκκενώνονται τακτικά, ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να δηλώνει τον τόπο παραγωγής όλων των εμπορευμάτων που εισήλθαν στο σιλό κατά τη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου που διασφαλίζει ότι τα εμπορεύματα άγνωστου τόπου παραγωγής δεν αναμειγνύονται κατά τη διαδικασία. Για παράδειγμα, κατά την εκφόρτωση μέρους των εμπορευμάτων που είναι αποθηκευμένα στο σιλό, αυτό θα μπορούσε να γίνεται με ασφάλεια αν δηλώνεται ο γεωεντοπισμός όλων των προηγούμενων εμπορευμάτων που εισήλθαν στο σιλό έως ένα ελάχιστο ποσοστό 200 % της χωρητικότητας του σιλό, υπό την προϋπόθεση ότι το σιλό λειτουργεί με το σύστημα «πρώτο εισερχόμενο πρώτο εξερχόμενο» (first-in first-out) ή με ισοδύναμο σύστημα που διασφαλίζει τη χρονολογική εξάντληση των πρώτων υλών με βάση τη σειρά εισόδου τους. Η προσέγγιση αυτή εφαρμόζεται σε σχετικά βασικά ή παράγωγα προϊόντα που αποθηκεύονται σε στοίβες, δεξαμενές κ.λπ. και σε όλες τις περιπτώσεις συνεχούς μεταποίησης.
- Μπορούν να εφαρμόζονται και άλλες προσεγγίσεις για τα συστήματα first-in first-out, καθώς και για άλλα συστήματα αποθήκευσης, εφόσον διασφαλίζεται ότι τα βασικά προϊόντα που προέρχονται από άγνωστο τόπο παραγωγής ή που δεν συμμορφώνονται με τον EUDR δεν αναμειγνύονται κατά τη διαδικασία.
- Η δήλωση του τόπου παραγωγής Χ ποσότητας εμπορευμάτων που εισήλθαν στο σιλό, όπου Χ είναι η ποσότητα που διατίθεται στην ΕΕ, **δεν επιτρέπεται** βάσει του κανονισμού, καθώς θα παραβίαζε την προβλεπόμενη στον κανονισμό απαγόρευση της διάθεσης προϊόντων άγνωστης προέλευσης στην αγορά της Ένωσης.

Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη των μεταβατικών διατάξεων που περιγράφονται στο κεφάλαιο 9.

1.18. Σε ποιες περιστάσεις μπορούν οι φορείς εκμετάλλευσης να δηλώνουν περισσότερα γεωτεμάχια σε δήλωση δέουσας επιμέλειας από εκείνα που πράγματι σχετίζονται με την παραγωγή του συγκεκριμένου βασικού προϊόντος που διατίθεται στην αγορά; Ποιες είναι οι συνέπειες μιας «καθ' υπέρβαση δήλωσης»;

Βάσει της κεντρικής ιδέας του κανονισμού απαιτείται αντιστοιχία μεταξύ των βασικών/παράγωγων προϊόντων που διατίθενται στην αγορά και των γεωτεμαχίων στα οποία πράγματι παράγονται (ως εκ τούτου, ο κανονισμός βασίζεται στην αρχή της αυστηρής ιχνηλασιμότητας, σύμφωνα με την οποία οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να συλλέγουν τις ακριβείς συντεταγμένες γεωεντοπισμού που αντιστοιχούν στα γεωτεμάχια παραγωγής). Ωστόσο, ένας φορέας εκμετάλλευσης μπορεί, σε ειδικές περιπτώσεις, να παρέχει συντεταγμένες γεωεντοπισμού για έναν περιορισμένο αριθμό γεωτεμαχίων, ο οποίος υπερβαίνει τον αριθμό εκείνων στα οποία παρήχθησαν τα βασικά προϊόντα:

Οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να προβαίνουν σε «καθ' υπέρβαση» δήλωση μόνο σε περιπτώσεις όπου ένα χύδην βασικό προϊόν είναι πλήρως ιχνηλάσιμο μέχρι το γεωτεμάχιο και δεν αναμειγνύεται με βασικό προϊόν άγνωστης προέλευσης ή με μη συμμορφούμενα βασικά προϊόντα. Όταν το εν λόγω χύδην βασικό εμπόρευμα αναμειγνύεται κατά τη διαδικασία εφοδιαστικής ή παραγωγής, για παράδειγμα σε σιλό για αποθήκευση, σε πλοία για μεταφορά ή σε μύλους κατά τη διάρκεια της διαδικασίας παραγωγής, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να καταφύγει σε καθ' υπέρβαση δήλωση εάν και όταν διατίθεται στην αγορά μόνο ένα μέρος του συνόλου. Οι φορείς εκμετάλλευσης υποχρεούνται να εξασφαλίζουν όσο το δυνατόν αναλυτικότερα δεδομένα ιχνηλασιμότητας.

Καθ' υπέρβαση δήλωση μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί σε περίπτωση αμειψισποράς σε ένα σύνολο γεωργικών γεωτεμαχίων εντός μιας γεωργικής εκμετάλλευσης, όπου π.χ. η σόγια παράγεται ετησίως σε διαφορετικό τμήμα της συνολικής αρόσιμης γης της εκμετάλλευσης.

Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης προβεί σε «καθ' υπέρβαση» δήλωση στη δήλωση δέουσας επιμέλειας, αναλαμβάνει πλήρως την ευθύνη για τη συμμόρφωση όλων των γεωτεμαχίων για τα οποία παρέχεται γεωεντοπισμός, ανεξάρτητα από το αν τα εν λόγω γεωτεμάχια σχετίζονται με την παραγωγή των βασικών/παράγωγων προϊόντων που τελικά διατίθενται στην αγορά. Εάν ένα γεωτεμάχιο που είναι «γεωγραφικά εντοπισμένο» στη δήλωση δέουσας επιμέλειας δεν είναι συμμορφούμενο, τότε ολόκληρο το σύνολο των «γεωγραφικά εντοπισμένων» γεωτεμαχίων θεωρείται μη συμμορφούμενο. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης που δηλώνει επιπλέον γεωτεμάχια πρέπει επίσης να ασκεί πλήρη δέουσα επιμέλεια, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον EUDR, για όλα τα δηλωθέντα γεωτεμάχια (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που δηλώνονται καθ' υπέρβαση) και πρέπει να παρέχει στοιχεία που αποδεικνύουν ότι 1) ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης (όσον αφορά την απαίτηση μηδενικής αποψίλωσης και νομιμότητας) έχει αξιολογηθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του EUDR για όλα τα γεωτεμάχια, 2) ότι, κατά την εν λόγω αξιολόγηση, ο φορέας εκμετάλλευσης έχει λάβει ιδιαίτερα υπόψη τα κριτήρια θ) και ι) του άρθρου 10 του EUDR, και 3) ότι ο κίνδυνος αυτός είναι αμελητέος για όλα τα γεωτεμάχια. Πιο αναλυτικά, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να εξετάζει αν υπάρχει κίνδυνος σε περίπτωση που η σύνδεση των σχετικών παράγωγων προϊόντων με τα γεωτεμάχια στα οποία παρήχθησαν τα σχετικά βασικά προϊόντα είναι δυσχερής σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο θ) του EUDR, καθώς και αν ο κίνδυνος καταστρατήγησης του κανονισμού ή ανάμειξης με σχετικά παράγωγα προϊόντα άγνωστης προέλευσης δεν είναι αμελητέος σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 στοιχείο ι) του EUDR. Ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να μετριάξει τους κινδύνους αυτούς σε αμελητέο επίπεδο πριν από τη διάθεση ή τη διαθεσιμότητα των εν λόγω προϊόντων στην αγορά ή την εξαγωγή τους.

Με την επιφύλαξη των προαναφερθέντων σεναρίων, οι πρακτικές ιχνηλασιμότητας που αποσκοπούν στη δήλωση υπερβάλλοντος αριθμού γεωτεμαχίων (για παράδειγμα, σε επίπεδο περιφέρειας ή χώρας) γενικά δεν συνάδουν με τις διατάξεις του κανονισμού. Οι πρακτικές αυτές δεν επιτρέπουν στους φορείς εκμετάλλευσης να συμμορφωθούν με τις βασικές υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας, ιδίως όσον αφορά τον μετριασμό του κινδύνου καταστρατήγησης (δηλαδή, δεν είναι δυνατή η άσκηση δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με το άρθρο 8 του EUDR σε ολόκληρη τη χώρα). Παρεμποδίζεται επίσης το έργο των αρμόδιων

αρχών των κρατών μελών της ΕΕ, με αποτέλεσμα να καθίσταται δύσκολη (ή ακόμα και αδύνατη) η συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις της διενέργειας ελέγχων σύμφωνα με το άρθρο 16 του EUDR.

1.19. Πώς θα επιτρέπει ο γεωεντοπισμός τον έλεγχο των ισχυρισμών στην πράξη; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Πώς θα επιτρέπει ο γεωεντοπισμός τον έλεγχο της εγκυρότητας ενός ισχυρισμού περί μη αποψίλωσης στην πράξη; Ευθυγραμμίζει τους χάρτες δορυφορικής πλοήγησης και εντοπισμού θέσης με τους χάρτες αποψίλωσης των δασών; Θα υπάρχουν χάρτες αναφοράς για δασικές περιοχές ή περιοχές που έχουν υποστεί αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών; Τι θα γίνεται εάν δεν είναι διαθέσιμα δεδομένα γεωεντοπισμού γεωργικών εκμεταλλεύσεων, φυτειών ή παραχωρήσεων;

Αποτελεί ευθύνη του φορέα εκμετάλλευσης να συλλέγει τις συντεταγμένες γεωεντοπισμού των γεωτεμαχίων όπου παρήχθησαν τα βασικά προϊόντα. Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν μπορεί να συλλέξει τα δεδομένα γεωεντοπισμού όλων των γεωτεμαχίων που συμβάλλουν σε ένα σχετικό παράγωγο προϊόν, τότε δεν θα πρέπει να διαθέτει το εν λόγω προϊόν στην αγορά της ΕΕ ούτε να το εξάγει, σύμφωνα με το άρθρο 3 του EUDR.

Οι φορείς εκμετάλλευσης (και οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ) και οι αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να διασταυρώνουν τις συντεταγμένες γεωεντοπισμού με δορυφορικές εικόνες ή χάρτες δασικής κάλυψης για να αξιολογήσουν αν τα προϊόντα πληρούν την απαίτηση μηδενικής αποψίλωσης του κανονισμού.

1.20. Πώς θα ελέγχουν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ την εγκυρότητα ενός ισχυρισμού περί μη αποψίλωσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ διενεργούν ελέγχους σύμφωνα με το άρθρο 16 του EUDR για να διαπιστώνουν ότι τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα που έχουν διατεθεί ή πρόκειται να διατεθούν, έχουν καταστεί διαθέσιμα ή πρόκειται να καταστούν διαθέσιμα στην αγορά της ΕΕ, ή έχουν εξαχθεί ή πρόκειται να εξαχθούν, προέρχονται από γεωτεμάχια μηδενικής αποψίλωσης και έχουν παραχθεί νόμιμα. Στο πλαίσιο αυτό περιλαμβάνεται η διενέργεια ελέγχων σχετικά με την εγκυρότητα των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας και τη συνολική συμμόρφωση των φορέων εκμετάλλευσης, των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων με τις διατάξεις του κανονισμού.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το πεδίο εφαρμογής των ελέγχων από τις αρμόδιες αρχές, ανατρέξτε στα άρθρα 18 και 19 του EUDR.

1.21. Τι είδους ελέγχους μπορούν να διενεργούν οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ σε τρίτες χώρες σε περίπτωση που ένα προϊόν θεωρείται δυνητικά μη συμμορφούμενο με τον EUDR;

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν επιτόπιους ελέγχους σε τρίτες χώρες σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του EUDR, υπό την προϋπόθεση της σύμφωνης γνώμης των τρίτων χωρών, μέσω συνεργασίας με τις διοικητικές αρχές των εν λόγω τρίτων χωρών.

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι ο κανονισμός δεν απαιτεί από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ να διαβουλεύονται με τις χώρες παραγωγής εάν ένα προϊόν αξιολογείται ως «δυσνητικά μη συμμορφούμενο» ή «μη συμμορφούμενο».

1.22. Θα χρησιμοποιούν οι αρμόδιες αρχές τους ορισμούς του κανονισμού;

Στο πλαίσιο της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ θα χρησιμοποιούν τους ορισμούς του άρθρου 2 του EUDR. Ένας κανονισμός αποτελεί δεσμευτική νομοθετική πράξη στην ΕΕ. Πρέπει να εφαρμόζεται με εναρμονισμένο τρόπο στο σύνολό του στα 27 κράτη μέλη της ΕΕ.

1.23. Τι είναι η ιχνηλασιμότητα της αλυσίδας εφοδιασμού; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι πληροφορίες, τα έγγραφα και τα δεδομένα που οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να συλλέγουν και να διατηρούν επί 5 έτη για να αποδείξουν τη συμμόρφωση με τον κανονισμό παρατίθενται στο άρθρο 9 και στο παράρτημα II, καθώς και στο άρθρο 2 σημείο 28) του EUDR όσον αφορά τα δεδομένα που σχετίζονται με τον γεωεντοπισμό.

Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να ασκούν δέουσα επιμέλεια όσον αφορά όλα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που προμηθεύει κάθε συγκεκριμένος προμηθευτής. Ως εκ τούτου, πρέπει να θέσουν σε εφαρμογή ένα σύστημα δέουσας επιμέλειας, το οποίο περιλαμβάνει τη συλλογή των πληροφοριών, των δεδομένων και των εγγράφων που απαιτούνται για την εκπλήρωση των απαιτήσεων που ορίζονται στο άρθρο 9, τα μέτρα εκτίμησης κινδύνου που περιγράφονται στο άρθρο 10 και τα μέτρα μετριασμού του κινδύνου που αναφέρονται στο άρθρο 11 του EUDR. Οι απαιτήσεις για τη δημιουργία και τη διατήρηση συστημάτων δέουσας επιμέλειας, την υποβολή εκθέσεων και την τήρηση αρχείων παρατίθενται στο άρθρο 12 του EUDR. Στην περίπτωση φορέων εκμετάλλευσης που υπόκεινται σε απλουστευμένη δέουσα επιμέλεια (άρθρο 13 του EUDR), το σύστημα δέουσας επιμέλειας του φορέα εκμετάλλευσης περιορίζεται στις υποχρεώσεις απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας του φορέα εκμετάλλευσης (βλ. επίσης συχνή ερώτηση 5.1). Οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να κοινοποιούν στους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή στους εμπόρους που βρίσκονται σε μεταγενέστερο στάδιο της αλυσίδας εφοδιασμού τους αριθμούς αναφοράς των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας ή, κατά περίπτωση, τους αναγνωριστικούς κωδικούς των δηλώσεων που συνδέονται με προϊόντα τα οποία καλύπτονται από απλουστευμένη δήλωση σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 7 του EUDR.

Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι που βρίσκονται σε μεταγενέστερο στάδιο της αλυσίδας εφοδιασμού διασφαλίζουν την ιχνηλασιμότητα με τη συλλογή και τήρηση πληροφοριών σχετικά με τους άμεσους επιχειρηματικούς εταίρους τους (προμηθευτές και εμπορικούς πελάτες). Για τις υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων, βλ. συχνή ερώτηση 3.4.

Οι φορείς εκμετάλλευσης υποχρεούνται να διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες σχετικά με την ιχνηλασιμότητα τις οποίες παρέχουν στις αρχές επιβολής του νόμου των κρατών μελών μέσω της δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή της απλουστευμένης δήλωσης που υποβάλλεται στο σύστημα πληροφοριών είναι ορθές.

Η ανάπτυξη και η λειτουργία του συστήματος πληροφοριών θα συνάδει με τις σχετικές διατάξεις για την προστασία των δεδομένων. Επιπλέον, **το σύστημα θα είναι εξοπλισμένο**

με μέτρα ασφαλείας που θα διασφαλίζουν την ακεραιότητα και την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών που ανταλλάσσονται.

1.24. Πώς θα λειτουργεί η ιχνηλασιμότητα για προϊόντα από περισσότερες χώρες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι φορείς εκμετάλλευσης υποχρεούνται να διασφαλίζουν ότι οι απαιτούμενες πληροφορίες σχετικά με την ιχνηλασιμότητα τις οποίες παρέχουν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών είναι ορθές, **ανεξάρτητα από το μήκος ή την πολυπλοκότητα των αλυσίδων εφοδιασμού τους.**

Πληροφορίες ιχνηλασιμότητας μπορούν να προστίθενται σε όλο το μήκος των αλυσίδων εφοδιασμού. Για παράδειγμα, ένα εισαγόμενο μεγάλο, χύδην φορτίο σόγιας που προέρχεται από αρκετές εκατοντάδες γεωτεμάχια από διάφορες χώρες θα πρέπει να συνδέεται με δήλωση δέουσας επιμέλειας η οποία περιλαμβάνει όλες τις σχετικές χώρες παραγωγής και πληροφορίες γεωεντοπισμού για κάθε γεωτεμάχιο από όλες αυτές τις χώρες που έχουν συντελέσει στο φορτίο.

1.25. Τι είναι η «ημερομηνία παραγωγής ή το εύρος χρόνου παραγωγής»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι φορείς εκμετάλλευσης απαιτείται να συλλέγουν πληροφορίες σχετικά με την ημερομηνία παραγωγής ή το εύρος χρόνου παραγωγής σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 9 του EUDR. Οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες για να διαπιστωθεί αν το σχετικό παράγωγο προϊόν είναι μηδενικής αποψίλωσης. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εφαρμόζεται στα βασικά προϊόντα που καλύπτονται από τον κανονισμό και διατίθενται στην αγορά της ΕΕ ή στα βασικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή σχετικών παράγωγων προϊόντων τα οποία καλύπτονται από τον κανονισμό.

Για βασικά προϊόντα πλην των βοοειδών, η ημερομηνία παραγωγής αναφέρεται στην ημερομηνία συγκομιδής των βασικών προϊόντων και το εύρος χρόνου παραγωγής αναφέρεται στην περίοδο/διάρκεια της διαδικασίας παραγωγής (για παράδειγμα, στην περίπτωση της ξυλείας, το «εύρος χρόνου παραγωγής» αναφέρεται στη διάρκεια των σχετικών εργασιών υλοτόμησης). Τόσο η ημερομηνία παραγωγής όσο και το εύρος χρόνου παραγωγής θα πρέπει να σχετίζονται με τα χαρακτηρισμένα γεωτεμάχια.

Εάν δεν είναι διαθέσιμες ακριβέστερες πληροφορίες, λόγω των ιδιοτήτων της παραγωγής, θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί η καλλιεργητική περίοδος και/ή η περίοδος συγκομιδής.

Για τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που υπάγονται στο βασικό προϊόν «βοοειδή», το εύρος χρόνου παραγωγής αναφέρεται στη διάρκεια ζωής των ζώων από τη στιγμή της γέννησης των βοοειδών έως τη στιγμή της σφαγής. Εάν ζώντα βοοειδή (κωδικός ΕΣ 0102 21, 0102 29) διατίθενται στην αγορά της ΕΕ (π.χ. με την εισαγωγή ή με την πρώτη πώληση αγελάδας μετά τη γέννησή της στην ΕΕ), όλα τα δεδομένα γεωεντοπισμού (ή οι ταχυδρομικές διευθύνσεις, κατά περίπτωση) έως την πρώτη διάθεση στην αγορά της ΕΕ θα πρέπει να συλλέγονται και να υποβάλλονται με τη δήλωση δέουσας επιμέλειας ή την απλουστευμένη δήλωση.

Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του EUDR και σύμφωνα με τον ορισμό του «παράγεται» στο άρθρο 2 σημείο 14), ο EUDR δεν εφαρμόζεται στα βοοειδή και

στα παράγωγα προϊόντα βοοειδών εάν τα βοοειδή γεννήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού, δηλαδή πριν από την 29η Ιουνίου 2023.

1.26. Πώς λειτουργεί η συμμόρφωση στην αλυσίδα εφοδιασμού βοοειδών; (NEO)

Όπως και για άλλα σχετικά παράγωγα προϊόντα, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που διαθέτει για πρώτη φορά βοοειδή στην αγορά (είτε πρόκειται για ζώντα ζώα είτε για μεταποιημένο κρέας) είναι φορέας εκμετάλλευσης κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 15) του EUDR. Πριν από τη διάθεση βοοειδών στην αγορά της ΕΕ, το εν λόγω πρόσωπο πρέπει να ασκεί δέουσα επιμέλεια και να υποβάλλει δήλωση δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του EUDR. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που περιγράφονται στο άρθρο 2 σημείο 15α) του EUDR, ο ιδιοκτήτης των βοοειδών μπορεί να χαρακτηριστεί πολύ μικρός ή μικρός πρωτογενής φορέας εκμετάλλευσης και, ως εκ τούτου, πριν από τη διάθεση των βοοειδών στην αγορά της ΕΕ, πρέπει απλώς να υποβάλει απλουστευμένη δήλωση αντί δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Ο ιδιοκτήτης βοοειδών δεν υποχρεούται να υποβάλει την απλουστευμένη δήλωση εάν το κράτος μέλος έχει καταστήσει διαθέσιμα τα απαιτούμενα δεδομένα στο σύστημα πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 4α παράγραφος 4 του EUDR και, ως εκ τούτου, έχει χορηγηθεί αναγνωριστικός κωδικός δήλωσης στον ιδιοκτήτη βοοειδών.

Κάθε επόμενο πρόσωπο που πωλεί βοοειδή μπορεί να χαρακτηριστεί έμπορος ή κατάντη φορέας εκμετάλλευσης. Εάν ο κωδικός ΣΟ παραμένει ο ίδιος (για παράδειγμα, μια εκμετάλλευση πάχυνσης), το εν λόγω πρόσωπο καθιστά τα βοοειδή διαθέσιμα στην αγορά κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 18) του EUDR και, ως εκ τούτου, θεωρείται έμπορος. Πρόσωπο που βρίσκεται σε μεταγενέστερο στάδιο της αλυσίδας εφοδιασμού και μεταποιεί ζώντα βοοειδή σε παράγωγα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι, όπως τεμάχιο κρέατος, μπορεί να χαρακτηριστεί κατάντη φορέας εκμετάλλευσης. Οι υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος της εταιρείας (βλ. συχνή ερώτηση 3.4).

1.26.1 Με ποιον τρόπο θα πρέπει οι φορείς εκμετάλλευσης να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που σχετίζονται με τις «ζωοτροφές που χρησιμοποιούνται για ζώα»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού (ΕΕ) 2023/1115, οι φορείς εκμετάλλευσης που διαθέτουν στην αγορά ή εξάγουν σχετικά παράγωγα προϊόντα που έχουν παρασκευαστεί με τη χρήση βοοειδών θα πρέπει να διασφαλίζουν, στο πλαίσιο του συστήματος δέουσας επιμέλειας που τηρούν, ότι οι ζωοτροφές που χρησιμοποιούνται για τα ζώα είναι μηδενικής αποψίλωσης. Ωστόσο, δεν θα πρέπει να απαιτούνται πληροφορίες γεωεντοπισμού για την ίδια τη ζωοτροφή. Στα αποδεικτικά στοιχεία μπορεί να περιλαμβάνονται σχετικά τιμολόγια, αριθμοί αναφοράς των σχετικών δηλώσεων δέουσας επιμέλειας ή οποιαδήποτε άλλη σχετική τεκμηρίωση που αποδεικνύει ότι οι ζωοτροφές είναι μηδενικής αποψίλωσης. Τα αποδεικτικά στοιχεία θα πρέπει να καλύπτουν τη διάρκεια ζωής των ζώων, έως πέντε έτη κατ' ανώτατο όριο.

Λαμβανομένου υπόψη ότι ο EUDR επιβάλλει απαιτήσεις για τα σχετικά παράγωγα προϊόντα, οι ζωοτροφές που χρησιμοποιούνται για τα ζώα παρουσιάζουν συνάφεια βάσει του EUDR μόνο εάν οι εν λόγω ζωοτροφές αποτελούν σχετικό παράγωγο προϊόν κατά τη στιγμή της σίτισης (π.χ. ΕΣ 1208 10 — αλεύρια από κουκιά σόγιας). Από την άλλη πλευρά, κάθε άλλη ζωοτροφή για βοοειδή που δεν είναι σχετικό παράγωγο προϊόν (για παράδειγμα χόρτο) δεν περιλαμβάνεται στον EUDR και, ως εκ τούτου, η αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού (ΕΕ) 2023/1115 σχετικά με τις ζωοτροφές για βοοειδή δεν αφορά τις εν λόγω άλλες ζωοτροφές.

Δήλωση δέουσας επιμέλειας για τις ζωοτροφές που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι πρέπει να υποβάλλεται μόνο όταν διατίθενται στην αγορά ή εξάγονται ως αυτοτελή προϊόντα.

1.27. Τι γίνεται αν οι προμηθευτές προηγούμενου σταδίου δεν παρέχουν τις απαιτούμενες πληροφορίες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Εάν φορέας εκμετάλλευσης, κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος που διαθέτει ή καθιστά διαθέσιμο ένα βασικό προϊόν στην αγορά της ΕΕ ή το εξάγει δεν είναι σε θέση να λάβει τις πληροφορίες που απαιτεί ο κανονισμός από τους προμηθευτές του, δεν πρέπει να προχωρά στη διάθεση ή τη διαθεσιμότητα των σχετικών παράγωγων προϊόντων στην αγορά της ΕΕ ή στην εξαγωγή τους από την ΕΕ, καθώς αυτό θα οδηγούσε σε παραβίαση του κανονισμού.

1.28. Θα πρέπει να παρέχονται συντεταγμένες για εκτάσεις σε χώρες που χαρακτηρίζονται ως χαμηλού κινδύνου; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Δεν υπάρχει εξαίρεση για την απαίτηση ιχνηλασιμότητας μέσω γεωεντοπισμού (ή, στην περίπτωση πολύ μικρού ή μικρού πρωτογενούς φορέα εκμετάλλευσης, μέσω της ταχυδρομικής διεύθυνσης). Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει επίσης να αξιολογούν την πολυπλοκότητα της σχετικής αλυσίδας εφοδιασμού και τον κίνδυνο καταστρατήγησης του κανονισμού και ανάμειξης με προϊόντα άγνωστης προέλευσης ή προέλευσης από χώρες υψηλού ή συνήθους κινδύνου ή τμήματα των χωρών αυτών (άρθρο 13 του EUDR). Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης αποκτήσει ή περιέλθουν σε γνώση του τυχόν σχετικές πληροφορίες που θα μπορούσαν να καταδείξουν ότι τα σχετικά παράγωγα προϊόντα δεν συμμορφώνονται με τον κανονισμό ή ότι ο κανονισμός καταστρατηγείται, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να εκπληρώνει όλες τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 10 και 11 του EUDR και πρέπει να κοινοποιεί αμέσως τυχόν σχετικές πληροφορίες στην αρμόδια αρχή.

1.29. Ισχύει η απαίτηση νομιμότητας για τις εκτάσεις μηδενικής αποψίλωσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα σχετικά βασικά προϊόντα δεν μπορούν να καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά της ΕΕ ή να εξάγονται από την ΕΕ, εκτός εάν έχουν παραχθεί σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής βάσει του άρθρου 3 στοιχείο β) του EUDR (η αποκαλούμενη «απαίτηση νομιμότητας»).

Οι υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 3 είναι σωρευτικές, δηλαδή πρέπει να πληρούνται όλες: 1) η απαίτηση νομιμότητας [άρθρο 3 στοιχείο β)], 2) η απαίτηση «μηδενικής αποψίλωσης» [άρθρο 3 στοιχείο α)], και 3) η απαίτηση να καλύπτονται τα βασικά ή

παράγωγα προϊόντα από δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση [άρθρο 3 στοιχείο γ) του EUDR].

1.29.1 Ένα βασικό προϊόν συγκομίζεται στη χώρα Α και μεταφέρεται στη χώρα Β για περαιτέρω μεταποίηση (π.χ. σπόροι κακάου από τη χώρα Α μεταποιούνται σε σκόνη κακάου στη χώρα Β) προτού η σκόνη κακάου διατεθεί στην αγορά της ΕΕ στη χώρα Γ. Ποιας χώρας η νομοθεσία είναι συναφής;

Στο συγκεκριμένο παράδειγμα, η χώρα Α είναι η χώρα παραγωγής, δηλαδή η απαίτηση νομιμότητας καλύπτει μόνο τους νόμους που ισχύουν στη χώρα Α.

1.30. Υπάρχουν νομικές υποχρεώσεις για τρίτες χώρες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Δεν υπάρχουν νομικές υποχρεώσεις που να ισχύουν για τρίτες χώρες. Ο παρών κανονισμός καθορίζει υποχρεώσεις για τους φορείς εκμετάλλευσης, τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους (όπως περιγράφονται στο κεφάλαιο 2 του κανονισμού), καθώς και για τα κράτη μέλη της ΕΕ και τις αρμόδιες αρχές τους (βλ. κεφάλαιο 3 του κανονισμού).

Ωστόσο, πολλές χώρες ανά τον κόσμο έχουν λάβει μέτρα για την ενίσχυση των αλυσίδων εφοδιασμού μηδενικής αποψίλωσης, την ενίσχυση των δημόσιων συστημάτων ιχνηλασιμότητας για τα σχετικά βασικά προϊόντα κ.λπ., διευκολύνοντας έτσι τα καθήκοντα των εταιρειών στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού. Πρόκειται για ευπρόσδεκτο γεγονός, καθώς οι εξελίξεις αυτές μπορούν να βοηθήσουν σημαντικά τους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους.

1.31. Πώς μπορούν οι παραγωγοί να ανταλλάσσουν τα δεδομένα γεωεντοπισμού όταν ορισμένες κυβερνήσεις απαγορεύουν την ανταλλαγή των εν λόγω δεδομένων;

Μία από τις βασικές απαιτήσεις για τους φορείς εκμετάλλευσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού είναι η συλλογή των πληροφοριών γεωεντοπισμού σχετικά με το γεωτεμάχιο ή τα γεωτεμάχια όπου έχουν παραχθεί βασικά και παράγωγα προϊόντα τα οποία διατίθενται στην αγορά της ΕΕ ή εξάγονται από αυτήν [άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του EUDR]. Οι φορείς εκμετάλλευσης δεν μπορούν να επικαλεστούν την ύπαρξη εθνικών νόμων που απαγορεύουν την ανταλλαγή τέτοιων (δημόσιων) δεδομένων με φορείς εκμετάλλευσης προκειμένου να απαλλαγούν από την υποχρέωση συλλογής και αναφόρτωσης των εν λόγω δεδομένων στο σύστημα πληροφοριών. Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να υποβάλλουν τις πληροφορίες γεωεντοπισμού στο πλαίσιο των υποχρεώσεών τους· διαφορετικά, οι φορείς εκμετάλλευσης δεν μπορούν να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με το άρθρο 8 και, ως εκ τούτου, δεν μπορούν να διαθέτουν σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ ή να τα εξάγουν.

οοοο

2. Πεδίο εφαρμογής

2.1. Ποια προϊόντα περιλαμβάνονται στον κανονισμό; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ο κανονισμός εφαρμόζεται μόνο σε προϊόντα που παρατίθενται στο παράρτημα Ι. Τα προϊόντα που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις του κανονισμού, ακόμα και αν περιέχουν σχετικά βασικά προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Για παράδειγμα, η μαργαρίνη που παράγεται από φοινικέλαιο δεν καλύπτεται από τον κανονισμό.

Ομοίως, προϊόντα με κωδικό ΕΣ που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι, αλλά τα οποία ενδέχεται να περιλαμβάνουν συστατικά ή στοιχεία προερχόμενα από βασικά προϊόντα τα οποία καλύπτονται από τον κανονισμό —όπως αυτοκίνητα με φυσικά ελαστικά επίσωτρα— δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις του κανονισμού.

Σημείωση: Ο κανονισμός προβλέπει ότι ο κατάλογος των σχετικών παράγωγων προϊόντων και οι περιγραφές των παράγωγων προϊόντων μπορούν να τροποποιούνται από την Επιτροπή με κατ' εξουσιοδότηση πράξη. Επιπλέον, η Επιτροπή θα αξιολογεί την ανάγκη και τη σκοπιμότητα υποβολής νομοθετικής πρότασης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για την επέκταση του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού σε περαιτέρω βασικά προϊόντα, βάσει εκτίμησης των επιπτώσεων των σχετικών βασικών προϊόντων στην αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών.

2.2. Τι ισχύει για τα παρατιθέμενα παράγωγα προϊόντα που δεν περιέχουν παρατιθέμενα βασικά προϊόντα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

	... που έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί από το βασικό προϊόν που παρατίθεται στην αντίστοιχη αριστερή στήλη του παραρτήματος Ι	... που <u>δεν</u> έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί από το βασικό προϊόν που παρατίθεται στην αντίστοιχη αριστερή στήλη του παραρτήματος Ι
Σχετικό παράγωγο προϊόν που παρατίθεται στο παράρτημα Ι...	Υπόκειται στον κανονισμό (EUDR)	<u>Δεν</u> υπόκειται στον κανονισμό
Άλλο παράγωγο προϊόν που <u>δεν</u> παρατίθεται στο παράρτημα Ι...	<u>Δεν</u> υπόκειται στον κανονισμό	<u>Δεν</u> υπόκειται στον κανονισμό

Τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι και τα οποία δεν περιέχουν ή δεν έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί από τα βασικά προϊόντα που παρατίθενται στην αντίστοιχη αριστερή στήλη του παραρτήματος Ι δεν καλύπτονται από τον κανονισμό.

Η ένδειξη «ex» πριν από τον κωδικό ΕΣ των παράγωγων προϊόντων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι σημαίνει ότι το παράγωγο προϊόν που περιγράφεται στο παράρτημα είναι «απόσπασμα» από όλα τα παράγωγα προϊόντα που μπορούν να ταξινομηθούν στον κωδικό

ΕΣ. Για παράδειγμα, ο κωδικός 9401 μπορεί να περιλαμβάνει καθίσματα από πρώτες ύλες εκτός του ξύλου, αλλά μόνο τα ξύλινα καθίσματα υπόκεινται στις απαιτήσεις του κανονισμού. Ομοίως, ο κωδικός ΕΣ 0201 καλύπτει τα «Κρέατα **βοοειδών (bovine)**, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη», ενώ ο κωδικός ex 0201 στο παράρτημα Ι του κανονισμού καλύπτει μόνο τα «Κρέατα **βοοειδών (cattle)**, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη», δηλαδή βοοειδή του γένους Bos και των υπογενών του: Bos, Bibos, Novibos και Puerhagus, αλλά τα κρέατα βίσωνα (γένος Bison) ή βουβαλιού (γένος Syncerus) **δεν** καλύπτονται από τον κανονισμό.

Σε περίπτωση που το σχετικό παράγωγο προϊόν, π.χ. «ex 4011 Επίσωτρα με πιεσμένο αέρα, καινούργια, από καουτσούκ», κατασκευάζεται από μείγμα συνθετικού και φυσικού καουτσούκ, τότε ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να επιδεικνύει τη δέουσα επιμέλεια μόνο για το συστατικό φυσικού καουτσούκ.

2.3. Ο κανονισμός εφαρμόζεται ανεξάρτητα από την ποσότητα ή την αξία; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Δεν υπάρχει κατώτατο όριο όγκου ή αξίας ενός σχετικού βασικού ή σχετικού παράγωγου προϊόντος, μεταξύ άλλων και εντός μεταποιημένων προϊόντων, κάτω από το οποίο δεν θα εφαρμόζεται ο κανονισμός.

Οι φορείς εκμετάλλευσης, οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι που διαθέτουν ή καθιστούν διαθέσιμο στην αγορά της ΕΕ ή εξάγουν σχετικό παράγωγο προϊόν που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι, ανεξάρτητα από την ποσότητά του, υπόκεινται στις υποχρεώσεις του κανονισμού.

2.4. Τι ισχύει για τα βασικά προϊόντα που παράγονται στην ΕΕ; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα βασικά προϊόντα που παράγονται εντός της ΕΕ **υπόκεινται στις ίδιες απαιτήσεις με τα βασικά προϊόντα που παράγονται εκτός της ΕΕ**. Ο κανονισμός εφαρμόζεται στα προϊόντα που παρατίθενται στο παράρτημα Ι, είτε παράγονται ή κατασκευάζονται στην ΕΕ είτε εισάγονται.

Για παράδειγμα, εάν μια εταιρεία της ΕΕ παρασκευάζει σοκολάτα (κωδικός 1806, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι), τότε θα θεωρείται κατάντη φορέας εκμετάλλευσης που υπόκειται στις υποχρεώσεις του κανονισμού, ακόμα και αν η σκόνη κακάου που χρησιμοποιείται στη σοκολάτα έχει ήδη διατεθεί στην αγορά της ΕΕ και πληρούσε τις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας (βλ. επίσης συχνή ερώτηση 3.4. για τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης).

2.5. Πώς εφαρμόζεται ο κανονισμός στην ξυλεία και στο χαρτί που χρησιμοποιούνται για συσκευασίες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Για παράδειγμα, στην περίπτωση παραγωγού που πωλεί συσκευασίες, όπως παλέτες, σε κατασκευαστές (για την προστασία του τελικού προϊόντος — δεν επιτρέπεται η πώληση ως τελικό προϊόν στους καταναλωτές), η φράση **«με εξαίρεση υλικά συσκευασίας τα οποία χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ως υλικό συσκευασίας για την υποστήριξη, προστασία ή**

μεταφορά άλλου προϊόντος που διατίθεται στην αγορά» στο παράρτημα Ι θα πρέπει να νοείται ως εξής:

Εάν οποιαδήποτε από τις σχετικές συσκευασίες διατίθεται στην αγορά της ΕΕ ή εξάγεται ως προϊόν αυτοτελώς (δηλ. αυτοτελής συσκευασία), και όχι ως συσκευασία άλλου προϊόντος, καλύπτεται από τον κανονισμό και, ως εκ τούτου, ισχύουν οι νομικές απαιτήσεις.

Εάν η συσκευασία, όπως ταξινομείται στον κωδικό ΕΣ 4415 ή σε άλλον κωδικό ΕΣ, για παράδειγμα ΕΣ 48, χρησιμοποιείται για την «υποστήριξη, προστασία ή μεταφορά» άλλου προϊόντος, δεν καλύπτεται από τον κανονισμό.

Τα υλικά συσκευασίας που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά ως υλικό συσκευασίας για την υποστήριξη, προστασία ή μεταφορά άλλου προϊόντος που διατίθεται στην αγορά της ΕΕ δεν αποτελούν σχετικό παράγωγο προϊόν κατά την έννοια του παραρτήματος Ι του κανονισμού, ανεξάρτητα από τον κωδικό ΕΣ στον οποίο υπάγονται. Δεν έχει σημασία αν το υλικό συσκευασίας αναγράφεται στο τιμολόγιο μαζί με το μεταφερόμενο προϊόν· αποφασιστικής σημασίας είναι το αν η συσκευασία θα κατατασσόταν από κοινού ή χωριστά σε περίπτωση εισαγωγής ή εξαγωγής [βλ. κανόνα 5 στοιχείο β) των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της Συνδυασμένης Ονοματολογίας]. Σύμφωνα με τον κανόνα 5 στοιχείο β), τα υλικά συσκευασίας και οι περιέκτες συσκευασίας που περιέχουν εμπορεύματα κατατάσσονται με τα εμπορεύματα αυτά όταν είναι του τύπου που χρησιμοποιείται συνήθως για το είδος των εμπορευμάτων αυτών. Όταν μια συσκευασία κατατάσσεται ή θα κατατασσόταν από κοινού με το μεταφερόμενο προϊόν, μπορεί να θεωρηθεί ότι χρησιμοποιείται αποκλειστικά ως υλικό συσκευασίας για την υποστήριξη, προστασία ή μεταφορά άλλου προϊόντος που διατίθεται ή καθίσταται διαθέσιμο στην αγορά της ΕΕ ή εξάγεται από αυτήν.

2.6. Μπορεί η επιστροφή σχετικής κενής συσκευασίας από τον έμπορο λιανικής πώλησης στον προμηθευτή του να θεωρηθεί «διαθεσιμότητα στην αγορά της ΕΕ» όταν η εν λόγω συσκευασία έχει διατεθεί στην αγορά της ΕΕ ως αυτοτελές προϊόν (δηλ. αυτοτελής συσκευασία) πριν από την επιστροφή; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Εφόσον η σχετική συσκευασία, για παράδειγμα μια παλέτα, διατίθεται ή καθίσταται διαθέσιμη στην αγορά ή εξάγεται ως αυτοτελές προϊόν (δηλ. αυτοτελής συσκευασία), και όχι ως συσκευασία άλλου προϊόντος, καλύπτεται από τον κανονισμό και, ως εκ τούτου, ισχύουν οι σχετικές απαιτήσεις (βλ. ερώτηση ανωτέρω). Αυτό θα πρέπει να ισχύει εφόσον η σχετική συσκευασία χρησιμοποιείται αυτοτελώς για εμπορικούς σκοπούς.

Ωστόσο, όταν η σχετική συσκευασία καθίσταται υλικό συσκευασίας που χρησιμοποιείται αποκλειστικά ως υλικό συσκευασίας για την υποστήριξη, προστασία ή μεταφορά ενός προϊόντος, τότε δεν καλύπτεται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Αυτό σημαίνει ότι η πώληση ή η μίσθωση χρησιμοποιημένου υλικού συσκευασίας σε άλλες εταιρείες δεν υπόκειται στον EUDR, συμπεριλαμβανομένων των υλικών συσκευασίας που εισέρχονται στην ΕΕ ως φορτίο (δηλαδή χρησιμοποιούνται για τη στήριξη, προστασία ή μεταφορά άλλου προϊόντος) και στη συνέχεια πωλούνται. Ομοίως, το άδειο υλικό συσκευασίας που έχει ήδη χρησιμοποιηθεί πρώτη φορά για την υποστήριξη, προστασία ή μεταφορά άλλου προϊόντος, για παράδειγμα όταν διατίθεται στο εμπόριο στο πλαίσιο συστήματος ανταλλαγής κλειστού βρόχου (δηλαδή οι παλέτες μεταφέρονται από μια εταιρεία σε άλλη ώστε να

επαναχρησιμοποιηθούν για μεταφορά) δεν καλύπτεται από τον κανονισμό. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη μίσθωση προϊόντων, βλ. συχνή ερώτηση 2.15.

Εάν επισκευαστεί και πωληθεί συσκευασία που έχει ήδη χρησιμοποιηθεί για την υποστήριξη, προστασία ή μεταφορά άλλου προϊόντος, πρέπει να συμμορφώνεται με τον EUDR όσον αφορά μόνο τα νέα σχετικά παράγωγα προϊόντα που χρησιμοποιήθηκαν για την επισκευή (π.χ. παλέτα που επισκευάζεται με μη ανακυκλωμένα κατασκευαστικά στοιχεία από ξύλο). Αυτό σημαίνει ότι, στο παράδειγμα, ο πωλητής επισκευασμένης παλέτας θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης ή κατάντη φορέας εκμετάλλευσης, ανάλογα με το αν τα νέα συστατικά ξύλου που προστέθηκαν έχουν ήδη υποβληθεί προηγουμένως σε δέουσα επιμέλεια ή όχι.

2.7. Εμπίπτει το εμπόριο σχετικών μεταχειρισμένων προϊόντων στην αγορά της ΕΕ στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα μεταχειρισμένα προϊόντα που έχουν ολοκληρώσει τον κύκλο ζωής τους και διαφορετικά θα απορρίπτονταν ως απόβλητα (βλ. αιτιολογική σκέψη 40 και παράρτημα Ι) δεν υπόκεινται στις υποχρεώσεις του κανονισμού. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την εξαίρεση των χρησιμοποιημένων και των μεταχειρισμένων προϊόντων θα παρασχεθούν σε σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση πράξης που θα δημοσιευθεί για υποβολή παρατηρήσεων από το κοινό στον ιστότοπο της Επιτροπής «Πείτε την άποψή σας»¹.

2.8. Εμπίπτει το ανακυκλωμένο χαρτί/χαρτόνι στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα περισσότερα ανακυκλωμένα προϊόντα από χαρτί/χαρτόνι περιέχουν μικρό ποσοστό παρθένου χαρτοπολτού ή προκαταναλωθέντος ανακυκλωμένου χαρτιού (για παράδειγμα, αποκόμματα από απορριπτόμενο χαρτόνι από την παραγωγή κουτιών από χαρτόνι) για την ενίσχυση των ινών.

Το παράρτημα Ι αναφέρει ότι ο κανονισμός **δεν εφαρμόζεται σε εμπορεύματα εάν αυτά παράγονται εξολοκλήρου από υλικό που έχει ολοκληρώσει τον κύκλο ζωής του και διαφορετικά θα είχε απορριφθεί ως απόβλητο**, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ. Επομένως, για το ανακυκλωμένο υλικό δεν ισχύουν υποχρεώσεις βάσει του κανονισμού.

Αντιθέτως, **εάν το προϊόν περιέχει μη ανακυκλωμένο υλικό, τότε υπόκειται στις απαιτήσεις του κανονισμού** και το μη ανακυκλωμένο υλικό θα πρέπει να ιχνηλατηθεί έως το γεωτεμάχιο προέλευσης μέσω γεωεντοπισμού από τον φορέα εκμετάλλευσης που διέθεσε πρώτη φορά το εν λόγω υλικό ή τα συστατικά του στην αγορά. Το παράρτημα Ι διευκρινίζει επίσης ότι, γενικά, τα υποπροϊόντα διαδικασίας μεταποίησης υπόκεινται στον κανονισμό. Στην περίπτωση χαρτιού/χαρτονιού που αποτελεί προϊόν ανάκτησης (απορρίμματα και αποκόμματα), το εν λόγω χαρτί/χαρτόνι εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής σύμφωνα με το παράρτημα Ι (βλ. κεφάλαια 47 και 48 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας).

¹ [Πείτε την άποψή σας — Δημόσιες διαβουλεύσεις και σχόλια.](#)

2.8.1 Υπόκεινται τα αναγομωμένα και τα μεταχειρισμένα επίσωτρα στον κανονισμό; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σε σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση πράξης που δημοσιεύτηκε για υποβολή παρατηρήσεων από το κοινό, προτείνεται τα αναγομωμένα και τα μεταχειρισμένα επίσωτρα να μην εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Το σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση πράξης, εάν τεθεί σε ισχύ όπως προτείνεται, θα περιορίσει τις υποχρεώσεις του κανονισμού όσον αφορά τη διάθεση, τη διαθεσιμότητα στην αγορά ή την εξαγωγή νέου ελαστικού πέλματος που προορίζεται να εφαρμοστεί σε περιβλήματα ελαστικών για τη διαδικασία αναγόμωσης.

2.9. Τι είναι οι κωδικοί ΣΟ και ΕΣ και πώς θα πρέπει να χρησιμοποιούνται; Πού μπορώ να βρω περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα εφαρμοστέα μέτρα TARIC; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η ονοματολογία που διέπεται από τη σύμβαση για το εναρμονισμένο σύστημα περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων, κοινώς γνωστή ως «**ονοματολογία του ΕΣ**», είναι μια διεθνής ονοματολογία πολλαπλών σκοπών, η οποία εκπονήθηκε υπό την αιγίδα του Παγκόσμιου Οργανισμού Τελωνείων (ΠΟΤ). Η ονοματολογία αυτή αποδίδει εξαψήφιους κωδικούς για την ταξινόμηση των εμπορευμάτων και εφαρμόζεται παγκοσμίως. Οι χώρες/περιφέρειες μπορούν να προσθέσουν επιπλέον αριθμούς στην καθολική εξαψήφια ονοματολογία του ΕΣ για λεπτομερέστερη ταξινόμηση.

Η **Συνδυασμένη Ονοματολογία (κωδικός ΣΟ)** της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οκταψήφιος κωδικός εμπορευμάτων που υποδιαίρει περαιτέρω την παγκόσμια ονοματολογία του ΕΣ σε πιο συγκεκριμένα εμπορεύματα για την κάλυψη των αναγκών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Ο κωδικός ΣΟ αποτελεί τη βάση για τη διασάφηση εμπορευμάτων για εισαγωγή στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή εξαγωγή από αυτήν, καθώς και για τις στατιστικές ενδοενοσιακού εμπορίου. Τα βασικά και παράγωγα προϊόντα του παραρτήματος I του κανονισμού ταξινομούνται με βάση τους οικείους κωδικούς ΣΟ. Τα σχετικά παράγωγα προϊόντα του παραρτήματος I του κανονισμού ταξινομούνται στη Συνδυασμένη Ονοματολογία που παρατίθεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87.

Κατά την εισαγωγή, κατά τη θέση εμπορευμάτων σε ελεύθερη κυκλοφορία, όπως ορίζεται στο άρθρο 201 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 για τον ΕΤΚ, ο κωδικός ΣΟ μπορεί να υποδιαιρεθεί περαιτέρω σε δεκαψήφιο κωδικό TARIC που δημιουργείται ειδικά για την κάλυψη των αναγκών της νομοθεσίας της ΕΕ. Κατά τη διασάφηση εμπορευμάτων για το καθεστώς εξαγωγής, όπως ορίζεται στο άρθρο 269 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 για τον ΕΤΚ, η τελική υποδιαίρεση μπορεί να ανέλθει σε οκταψήφιο κωδικό ΣΟ.

Τα μέλη της αλυσίδας εφοδιασμού πρέπει να ταξινομούν τα προϊόντα τους με βάση το παράρτημα I του βασικού κανονισμού ΣΟ [κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο] προκειμένου να διαπιστωθεί αν ο κανονισμός εφαρμόζεται σε αυτά. Οι κωδικοί ΕΣ μπορούν να εξελίσσονται κάθε 5 έτη. Ο κανονισμός ΣΟ της ΕΕ εκδίδεται κάθε χρόνο, ώστε να αντικατοπτρίζει τυχόν επικαιροποιήσεις. Οι κωδικοί ονοματολογίας που αναφέρονται στο παράρτημα I του EUDR είναι εκείνοι που ίσχυαν κατά τον χρόνο έκδοσης του κανονισμού. Οι τροποποιήσεις των εν

λόγω κωδικών ονοματολογίας μέσω αλλαγών στον κανονισμό ΣΟ εφαρμόζονται επίσης άμεσα στον EUDR.

Για περισσότερες πληροφορίες, βλ.: Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο.

Διατίθεται στο διαδίκτυο επεξηγηματικό έγγραφο με περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την ενσωμάτωση των μέτρων του EUDR στο ενοποιημένο δασμολογικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βάση δεδομένων TARIC), συμπεριλαμβανομένων των εφαρμοστέων εξαιρέσεων TARIC που εισάγονται στο TARIC².

2.10. Πότε υπάρχει «προμήθεια» σχετικού παράγωγου προϊόντος, δηλαδή διατίθεται ή καθίσταται διαθέσιμο στην αγορά στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας; Σε ποιον βαθμό εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής οι εταιρείες όταν χρησιμοποιούν σχετικά παράγωγα προϊόντα στη δική τους επιχειρηματική δραστηριότητα ή τα μεταποιούν; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ του προσώπου στην αλυσίδα εφοδιασμού που εισάγει ή διαθέτει εγχώρια ένα σχετικό παράγωγο προϊόν στην αγορά της ΕΕ και των προσώπων που βρίσκονται σε μεταγενέστερο στάδιο της αλυσίδας εφοδιασμού:

Εάν ένα πρόσωπο διαθέτει στην αγορά της ΕΕ **σχετικό παράγωγο προϊόν που παράγεται στην ΕΕ**, προμηθεύει το προϊόν στην αγορά για πρώτη φορά. Η προμήθεια προϋποθέτει συμφωνία (γραπτή ή προφορική) μεταξύ δύο ή περισσότερων νομικών ή φυσικών προσώπων για τη μεταβίβαση της κυριότητας ή οποιουδήποτε άλλου δικαιώματος ιδιοκτησίας που αφορά το εν λόγω προϊόν· απαιτεί το προϊόν να έχει κατασκευαστεί ή το βασικό προϊόν, εάν διατίθεται στην αγορά χωρίς κατασκευή, να έχει παραχθεί [βλ. άρθρο 2 σημείο 14) του EUDR]. Μια τέτοια δραστηριότητα είναι σημαντική στο πλαίσιο του EUDR, ανεξάρτητα από το αν το σχετικό παράγωγο προϊόν διατίθεται στην αγορά α) με σκοπό την επεξεργασία, β) για διανομή σε εμπορικούς ή μη εμπορικούς καταναλωτές ή γ) για χρήση στην επιχείρηση του ίδιου του φορέα εκμετάλλευσης [βλ. άρθρο 2 σημείο 19) του EUDR]. Η εταιρεία είναι φορέας εκμετάλλευσης και πρέπει να ασκεί δέουσα επιμέλεια και να υποβάλλει δήλωση δέουσας επιμέλειας (ή απλουστευμένη δήλωση, κατά περίπτωση).

Εάν ένα **σχετικό παράγωγο προϊόν πρόκειται να υπαχθεί στο τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία»** στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας και δεν προορίζεται για ιδιωτική χρήση ή ιδιωτική κατανάλωση, θεωρείται ότι προορίζεται να διατεθεί στην αγορά, ανεξάρτητα από την ύπαρξη «προμήθειας» ή συμφωνίας (γραπτής ή προφορικής) μεταξύ δύο ή περισσότερων νομικών ή φυσικών προσώπων για τη μεταβίβαση της κυριότητας ή ισοδύναμου δικαιώματος που αφορά το εν λόγω προϊόν.

Μετά τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά, «παρέχεται» στην αγορά για διανομή, κατανάλωση ή χρήση εάν υπάρχει συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων νομικών ή φυσικών προσώπων για μεταβίβαση της κυριότητας ή ισοδύναμου δικαιώματος σχετικά με

² <https://circabc.europa.eu/ui/group/0e5f18c2-4b2f-42e9-aed4-dfe50ae1263b/library/eb7a8fc2-ef96-4ceb-a7e4-e7ae51c26867>.

το εν λόγω προϊόν (π.χ. πώληση ή συμφωνία δωρεάς) μετά την ολοκλήρωση του σταδίου της κατασκευής (και της παραγωγής στην περίπτωση βασικών προϊόντων). Γενικά, ο EUDR δεν θεσπίζει υποχρεώσεις για όσους προσφέρουν υλικοτεχνικές υπηρεσίες κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού (π.χ. οι ναυτιλιακοί πράκτορες / πράκτορες μεταφορών ή οι τελωνειακοί αντιπρόσωποι δεν είναι «φορείς εκμετάλλευσης» ούτε «κατάντη φορείς εκμετάλλευσης» ούτε «έμποροι» κατά την έννοια του EUDR) στον βαθμό που δεν διαθέτουν προϊόντα στην αγορά ή δεν εξάγουν προϊόντα.

Οι περιπτώσεις αυτές μπορούν να εξηγηθούν με ορισμένα παραδείγματα:

- 1) Η εταιρεία αυτοκινήτων Β αγοράζει επίσωτρα από φυσικό καουτσούκ (σχετικό παράγωγο προϊόν) από τον προμηθευτή Τ της ΕΕ για την κατασκευή αυτοκινήτου με τη χρήση των επισώτρων. Η εταιρεία αυτοκινήτων Β διαθέτει το αυτοκίνητο (μη σχετικό παράγωγο προϊόν) στην αγορά πωλώντας το σε τελικούς καταναλωτές. Η εταιρεία αυτοκινήτων Β δεν είναι φορέας εκμετάλλευσης ή κατάντη φορέας εκμετάλλευσης, καθώς το αυτοκίνητο που προμηθεύει στην αγορά δεν αποτελεί σχετικό παράγωγο προϊόν στο παράρτημα Ι, ούτε έμπορος, καθώς δεν προμηθεύει (μεμονωμένα) τα επίσωτρα —στην αγορά.
- 2) Η εταιρεία αυτοκινήτων Β εισάγει (δηλ. θέτει υπό το τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία») επίσωτρα για την κατασκευή αυτοκινήτων. Η εταιρεία αυτοκινήτων Β είναι φορέας εκμετάλλευσης όταν εισάγει επίσωτρα για τις δικές της επιχειρηματικές δραστηριότητες. Η εταιρεία Β πρέπει να ασκήσει δέουσα επιμέλεια και να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας πριν από τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία.
- 3) Ο γεωργός Δ αγοράζει άλευρο από κουκιά σόγιας (σχετικό παράγωγο προϊόν) από εταιρεία σύνθλιψης εντός της αγοράς της ΕΕ ώστε να χρησιμοποιηθεί για τη σίτιση των κοτόπουλων του (μη σχετικό παράγωγο προϊόν) τα οποία στη συνέχεια πωλεί. Ο γεωργός Δ δεν είναι φορέας εκμετάλλευσης κατά την πώληση των κοτόπουλων, δεδομένου ότι τα κοτόπουλα δεν αποτελούν σχετικό παράγωγο προϊόν στο παράρτημα Ι, ούτε έμπορος, δεδομένου ότι δεν προμηθεύει το άλευρο από κουκιά σόγιας στην αγορά. Ωστόσο, ο γεωργός Δ θα ήταν φορέας εκμετάλλευσης εάν εισήγαγε (δηλ. έθετε υπό το τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία») το άλευρο από κουκιά σόγιας ώστε να χρησιμοποιηθεί για τη σίτιση των κοτόπουλων (βλ. ανωτέρω σενάριο 2).

*Σε περίπτωση που ο γεωργός χορηγεί σχετικά με τη σόγια παράγωγα προϊόντα σε **βοοειδή** (σχετικό παράγωγο προϊόν), βλ. αιτιολογική σκέψη 39 του κανονισμού (ΕΕ) 2023/1115 και συχνή ερώτηση 1.26.1.*

Στα παραδείγματα που ακολουθούν, τα πρόσωπα **μεταποιούν** ή **χρησιμοποιούν** σχετικά παράγωγα προϊόντα **στην επιχείρησή τους**. Υπόκεινται στον κανονισμό μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες προμηθεύουν σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά:

- 4) Η εταιρεία Α αγοράζει από τον έμπορο λιανικής Β σε τρίτη χώρα και εισάγει (δηλαδή θέτει υπό το τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία») ξύλινα τραπέζια και καθίσματα (σχετικά παράγωγα προϊόντα). Τα έπιπλα θα χρησιμοποιούνται από τους υπαλλήλους της εταιρείας Α κατά τη διάρκεια του

ωραρίου εργασίας. Η εταιρεία Α είναι φορέας εκμετάλλευσης και πρέπει να ασκήσει δέουσα επιμέλεια και να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας πριν από τη θέση των ξύλινων τραπεζιών και καθισμάτων σε ελεύθερη κυκλοφορία.

- 5) Η εταιρεία Δ αγοράζει ξύλινα τραπέζια και καθίσματα (σχετικά παράγωγα προϊόντα) από τον φορέα εκμετάλλευσης Β της ΕΕ, ο οποίος τα έχει εισαγάγει από τρίτη χώρα και έχει ήδη ασκήσει δέουσα επιμέλεια και έχει υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας. Η εταιρεία Δ θα χρησιμοποιεί τα έπιπλα για τους υπαλλήλους της κατά τη διάρκεια του ωραρίου εργασίας. Τα έπιπλα δεν αποτελούν αντικείμενο προμήθειας, ως εκ τούτου η εταιρεία Δ δεν υπόκειται στον EUDR.
- 6) Ο εγκατεστημένος στην ΕΕ γεωργός ΣΤ συγκομίζει τους δικούς του σπόρους σόγιας (σχετικά παράγωγα προϊόντα) και μεταποιεί τους σπόρους σόγιας σε άλευρο σόγιας (σχετικό παράγωγο προϊόν) το οποίο χρησιμοποιείται για τη σίτιση των κοτόπουλων του στη δική του εκμετάλλευση. Δεδομένου ότι ο γεωργός ΣΤ δεν προμηθεύει τους σπόρους σόγιας και το άλευρο σόγιας στην αγορά (για παράδειγμα, σε άλλο νομικό ή φυσικό πρόσωπο), δεν διατίθενται στην αγορά και ο γεωργός ΣΤ δεν υπόκειται στον EUDR.
- 7) Ο εγκατεστημένος στην ΕΕ γεωργός ΣΤ συγκομίζει τους δικούς του σπόρους σόγιας (σχετικά παράγωγα προϊόντα) και τους μεταποιεί σε άλευρο σόγιας (σχετικό παράγωγο προϊόν), το οποίο πωλεί στον εγκατεστημένο στην ΕΕ γεωργό Ζ. Ο γεωργός ΣΤ είναι φορέας εκμετάλλευσης όσον αφορά το άλευρο σόγιας, καθώς το προμηθεύει στον γεωργό Ζ. Ανάλογα με το μέγεθος της γεωργικής εκμετάλλευσης του γεωργού ΣΤ, ο γεωργός ΣΤ μπορεί να θεωρηθεί πολύ μικρός ή μικρός πρωτογενής φορέας εκμετάλλευσης με περιορισμένες υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων (βλ. συχνή ερώτηση 3.21).
- 8) Η εγκατεστημένη στην ΕΕ εταιρεία Β υλοτομεί το δικό της δάσος και μεταποιεί τους κορμούς σε πλακίδια ξύλου (σχετικό παράγωγο προϊόν) από τους κορμούς (σχετικό παράγωγο προϊόν). Χρησιμοποιεί τα πλακίδια ξύλου ως καύσιμο για τη θέρμανση των δικών της εγκαταστάσεων. Δεδομένου ότι η εταιρεία Β δεν προμηθεύει τους κορμούς ή τα πλακίδια ξύλου στην αγορά, δεν υπάρχει διάθεση ή διαθεσιμότητα στην αγορά και η εταιρεία Β δεν υπόκειται στον EUDR.
- 9) Η εταιρεία Γ αγοράζει πλακίδια ξύλου (σχετικό παράγωγο προϊόν) από φορέα εκμετάλλευσης της ΕΕ που έχει ήδη ασκήσει δέουσα επιμέλεια και έχει υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση. Η εταιρεία Γ χρησιμοποιεί τα πλακίδια ξύλου ως καύσιμο για τη θέρμανση των δικών της εγκαταστάσεων. Δεδομένου ότι η εταιρεία Γ δεν προμηθεύει τους κορμούς ή τα πλακίδια ξύλου στην αγορά, δεν υπάρχει διάθεση ή διαθεσιμότητα στην αγορά και η εταιρεία Γ δεν υπόκειται στον EUDR.
- 10) Η εταιρεία Γ αγοράζει πλακίδια ξύλου (σχετικό παράγωγο προϊόν) από φορέα εκμετάλλευσης της ΕΕ που έχει ήδη ασκήσει δέουσα επιμέλεια και έχει υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση. Η εταιρεία Γ χρησιμοποιεί τα πλακίδια ξύλου για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Δεδομένου ότι η εταιρεία Γ δεν διαθέτει ούτε καθιστά διαθέσιμο σχετικό παράγωγο προϊόν στην αγορά, η εν λόγω εταιρεία δεν υπόκειται στον EUDR.

2.11. Ποιες υποχρεώσεις προκύπτουν εάν το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο μεταποιεί ένα σχετικό παράγωγο προϊόν περισσότερες φορές στο πλαίσιο της εμπορικής του δραστηριότητας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σε περίπτωση πολλαπλών περιπτώσεων εσωτερικής μεταποίησης (το σχετικό παράγωγο προϊόν Χ μεταποιείται σε σχετικό παράγωγο προϊόν Υ και, στη συνέχεια, σε σχετικό παράγωγο προϊόν Ζ από την ίδια εταιρεία), υποχρεώσεις βάσει του EUDR γεννώνται μόνο για τη διάθεση του τελευταίου σχετικού παράγωγου προϊόντος (του προϊόντος Ζ) στην αγορά. Οι υποχρεώσεις εξαρτώνται από το αν η οντότητα που διαθέτει το τελευταίο σχετικό παράγωγο προϊόν στην αγορά είναι «φορέας εκμετάλλευσης» ή «κατάντη φορέας εκμετάλλευσης». Αυτό μπορεί να καταδειχθεί με τα ακόλουθα παραδείγματα:

1. Η εταιρεία σοκολάτας Γ που δεν είναι MME αγοράζει σπόρους κακάου (σχετικό παράγωγο προϊόν) από τον φορέα εκμετάλλευσης Θ της ΕΕ και τους μεταποιεί σε σκόνη κακάου (σχετικό παράγωγο προϊόν) και στη συνέχεια σε παρασκευάσματα διατροφής που περιέχουν κακάο (σχετικό παράγωγο προϊόν). Στη συνέχεια, η εταιρεία Γ διαθέτει τα παρασκευάσματα διατροφής στην αγορά πωλώντας τα στην εταιρεία Δ. Στην περίπτωση αυτήν, οι υποχρεώσεις ισχύουν μόνο για τα παρασκευάσματα διατροφής και, ως εκ τούτου, η εταιρεία Γ θα θεωρείται κατάντη φορέας εκμετάλλευσης κατά τη διάθεση των παρασκευασμάτων διατροφής στην αγορά (βλ. συχνή ερώτηση 3.4 για τις υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και συχνή ερώτηση 3.10 σχετικά με το ερώτημα ποιες εταιρείες είναι MME / μη MME στο πλαίσιο του EUDR).
2. Η εταιρεία ξυλείας Τ που δεν είναι MME υλοτομεί ξυλεία στην ΕΕ και, σε διαφορετικό υποκατάστημα της ίδιας εταιρείας, τη μεταποιεί σε χαρτοπολτό, πωλώντας τον χαρτοπολτό στην αγορά της ΕΕ. Η (φυσική) μεταφορά ξυλείας εντός της ίδιας νομικής οντότητας για περαιτέρω μεταποίηση δεν συνιστά διάθεση στην αγορά, καθώς δεν υπάρχει συμφωνία (γραφτή ή προφορική) μεταξύ δύο ή περισσότερων νομικών ή φυσικών προσώπων για τη μεταβίβαση της κυριότητας ή οποιουδήποτε άλλου δικαιώματος ιδιοκτησίας σχετικά με το εν λόγω προϊόν. Διάθεση στην αγορά πραγματοποιείται μόνο όταν ο χαρτοπολτός παρέχεται για διανομή, κατανάλωση ή χρήση στην αγορά της Ένωσης στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, πράγμα που σημαίνει ότι η εταιρεία Τ πρέπει να ασκήσει δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τον χαρτοπολτό, δεδομένου ότι η εταιρεία Τ είναι φορέας εκμετάλλευσης (προηγούμενου σταδίου).

2.12. Εμπίπτει το μπαμπού στο πεδίο εφαρμογής του EUDR; Τι ισχύει για άλλα παράγωγα προϊόντα που δεν περιέχουν ή δεν έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί με χρήση σχετικών βασικών προϊόντων, αλλά τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα παράγωγα προϊόντα που παράγονται αποκλειστικά από μπαμπού δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του EUDR. Το άρθρο 1 παράγραφος 1 του EUDR ορίζει ότι για τον EUDR τα «σχετικά παράγωγα προϊόντα» είναι μόνο εκείνα που περιέχουν ή έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί από σχετικά βασικά προϊόντα, μεταξύ των οποίων το «ξύλο». Ο ορισμός στο άρθρο 2 σημείο 2) του EUDR διευκρινίζει επίσης ότι, για τους σκοπούς του EUDR, οι κωδικοί

ΕΣ που παρατίθενται στο παράρτημα Ι είναι κατάλληλοι μόνο για τον προσδιορισμό των προϊόντων που καλύπτονται από τον EUDR.

Σύμφωνα με τις επεξηγηματικές σημειώσεις του FAO, το μπαμπού είναι δασικό προϊόν πλην του ξύλου και, κατά συνέπεια, δεν εμπίπτει στην κατηγορία του βασικού προϊόντος «ξύλο».

Στην περίπτωση προϊόντων ξυλείας που περιέχουν επίσης συστατικά από μπαμπού, τα συστατικά από μπαμπού δεν υπόκεινται σε υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας.

2.13. Υπόκεινται οι ανταλλαγές γραπτών επιστολών και άλλων αντικειμένων αλληλογραφίας στις απαιτήσεις του EUDR; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το άρθρο 1 σημείο 26) και το άρθρο 141 παράγραφος 2 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/2446 σχετικά με τον ενωσιακό τελωνειακό κώδικα, τα «αντικείμενα αλληλογραφίας» δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις των τελωνειακών διασαφήσεων και, ως εκ τούτου, στην προσκόμιση αριθμού αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Ομοίως, εντός της ΕΕ, τα εν λόγω αντικείμενα αλληλογραφίας δεν διατίθενται ούτε καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά, αλλά εξυπηρετούν επικοινωνιακό σκοπό. Αυτό διευκρινίζεται επίσης σε σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού για την τροποποίηση του παραρτήματος Ι, το οποίο δημοσιεύεται για υποβολή παρατηρήσεων από το κοινό.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που περιέχονται σε αντικείμενα αλληλογραφίας (π.χ. σε έναν φάκελο) δεν μπορούν να θεωρηθούν «αντικείμενα αλληλογραφίας» και, ως εκ τούτου, υπόκεινται, κατά περίπτωση, στις απαιτήσεις τελωνειακής διασαφήσης και στην προσκόμιση αριθμού αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας.

2.14. Εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του EUDR τα δείγματα και τα προϊόντα που χρησιμοποιούνται για σκοπούς εξέτασης, ανάλυσης ή δοκιμής; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σε σχέδιο κατ' εξουσιοδότηση πράξης που δημοσιεύτηκε για υποβολή παρατηρήσεων από το κοινό, προτείνεται τα δείγματα προϊόντων, τα οποία είναι αμελητέας αξίας και ποσότητας και μπορούν να καταναλωθούν ή να χρησιμοποιηθούν μόνο για την επιδίωξη παραγγελιών για εμπορεύματα του τύπου τον οποίο αντιπροσωπεύουν, υπό τον όρο ότι ο τρόπος παρουσίασης και η ποσότητα, για προϊόντα του ίδιου τύπου ή της ίδιας ποιότητας, αποκλείουν την κατανάλωση ή τη χρήση τους για οποιονδήποτε άλλον σκοπό εκτός από την αναζήτηση παραγγελιών, να μην εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Το ίδιο ισχύει, πράγμα που σημαίνει ότι δεν εφαρμόζονται οι υποχρεώσεις βάσει του EUDR, για προϊόντα που προορίζονται να υποβληθούν σε εξετάσεις, αναλύσεις ή δοκιμές για τον προσδιορισμό της σύνθεσης, της ποιότητας και των άλλων τεχνικών χαρακτηριστικών τους, με σκοπό είτε την απόκτηση σχετικών πληροφοριών είτε τη βιομηχανική ή εμπορική έρευνα, υπό την προϋπόθεση ότι τα προϊόντα που πρόκειται να αναλυθούν, να εξεταστούν ή να δοκιμαστούν είτε αναλώνονται ή καταστρέφονται εντελώς κατά τη διάρκεια της εξέτασης, της ανάλυσης ή της δοκιμής είτε φυλάσσονται ή επιστρέφονται με μόνο λόγο και σκοπό τη συμμόρφωση με νομικές ή συμβατικές υποχρεώσεις που σχετίζονται με την εξέταση, την ανάλυση ή τη δοκιμή.

Παραδείγματα προμήθειας δειγμάτων και προϊόντων που χρησιμοποιούνται για εξετάσεις, αναλύσεις ή δοκιμές είναι τα εξής:

- Προμηθευτής που αποστέλλει επίσωτρα σε κατασκευαστή οχημάτων προκειμένου ο παραλήπτης να υποβάλει σε δοκιμή την ποιότητα και την ανθεκτικότητά τους —τα επίσωτρα θα καταστραφούν κατά τη διάρκεια της δοκιμής.
- Προμηθευτής που αποστέλλει μικρές ποσότητες νέου συστατικού (π.χ. κακάο ή κόκκοι καφέ) σε παρασκευαστή τροφίμων με σκοπό την οργανοληπτική αξιολόγηση και τον έλεγχο της ποιότητάς του και της ασφάλειας των τροφίμων εντός της επιχείρησης. Το συστατικό αναλώνεται πλήρως κατά τη διάρκεια των αναλύσεων και δοκιμών. Στην περίπτωση αυτήν, ο προμηθευτής και ο παρασκευαστής τροφίμων δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής εάν το συστατικό προορίζεται σαφώς να χρησιμοποιηθεί για σκοπούς ανάλυσης και δοκιμής δεδομένων των συμβατικών ρυθμίσεων και των συναφών περιστάσεων.
- Εταιρεία καφέ που εισάγει μικρό δείγμα κόκκων καφέ από μια νέα περιοχή παραγωγής για να τα χρησιμοποιήσει και να τα καταναλώσει εντός της επιχείρησής της προκειμένου να αποφασίσει αν θα παραγγείλει μεγάλη ποσότητα κόκκων καφέ από την ίδια περιοχή.

2.15. Καλύπτει ο κανονισμός τη μίσθωση σχετικών παράγωγων προϊόντων;

Εάν σχετικό παράγωγο προϊόν εκμισθώνεται ή παρέχεται στο πλαίσιο παρόμοιας συμβατικής ρύθμισης, το προϊόν δεν θεωρείται ότι διατίθεται ή καθίσταται διαθέσιμο στην αγορά. Η προμήθεια βάσει του EUDR προϋποθέτει συμφωνία (γραπτή ή προφορική) μεταξύ δύο ή περισσότερων νομικών ή φυσικών προσώπων για τη μεταβίβαση της κυριότητας ή οποιουδήποτε άλλου δικαιώματος ιδιοκτησίας που αφορά το εν λόγω προϊόν (βλ. συχνή ερώτηση 2.10). Ωστόσο, όπως διευκρινίζεται στην παράγραφο 3 της συχνής ερώτησης 2.10, κάθε προϊόν που τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία στην αγορά της ΕΕ ή τίθεται υπό το τελωνειακό καθεστώς «εξαγωγή», συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων που εκμισθώνονται, θεωρείται ότι διατίθεται στην αγορά και, ως εκ τούτου, υπόκειται στον κανονισμό.

Παράδειγμα: η εταιρεία της ΕΕ ΙΣΤ, που δεν είναι ΜΜΕ, αγοράζει ξύλινα είδη επίπλωσης (σχετικό παράγωγο προϊόν) από τον κατασκευαστή ΙΗ της ΕΕ, ο οποίος έχει ασκήσει τη δέουσα επιμέλεια και έχει υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας για τα έπιπλα. Τα έπιπλα εκμισθώνονται από την εταιρεία ΙΣΤ εντός της ΕΕ για να χρησιμοποιηθούν για ορισμένο χρονικό διάστημα προτού επιστραφούν στην εταιρεία ΙΗ για επακόλουθη εκμίσθωση. Η εταιρεία ΙΣΤ δεν υπόκειται στις υποχρεώσεις του EUDR, καθώς απλώς εκμισθώνει τα έπιπλα και δεν μεταβιβάζει την κυριότητα ή άλλο δικαίωμα ιδιοκτησίας.

οοοο

3. Πρόσωπα που υπόκεινται σε υποχρεώσεις

3.1. Ποιους φορείς καλύπτει ο EUDR και πού μπορώ να βρω περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις υποχρεώσεις τους; (NEO)

Ο EUDR καλύπτει οικονομικούς φορείς κατά μήκος των αλυσίδων εφοδιασμού των σχετικών παράγωγων προϊόντων που παρατίθενται στο παράρτημα Ι του κανονισμού.

Υπάρχουν τρεις διαφορετικές κατηγορίες φορέων:

1. Οι **φορείς εκμετάλλευσης** (οι οποίοι ενίοτε αναφέρονται και ως «ανάντη φορείς εκμετάλλευσης») είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα που διαθέτουν σχετικό παράγωγο προϊόν στην αγορά της ΕΕ ή το εξάγουν από αυτή για πρώτη φορά, εξαιρουμένων των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης [βλ. άρθρο 2 σημείο 15) του EUDR]. Για παράδειγμα: εισαγωγέας κόκκων κακάου ή κτηνοτρόφος στην ΕΕ που εκτρέφει ζώντα βοοειδή θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης. Ορισμένοι φορείς εκμετάλλευσης είναι πρωτογενείς παραγωγοί που διαθέτουν στην αγορά προϊόντα τα οποία οι ίδιοι έχουν παραγάγει, δηλαδή οι ίδιοι έχουν καλλιεργήσει, υλοτομήσει, συλλέξει ή εκθρέψει σχετικά βασικά προϊόντα σε σχετικά γεωτεμάχια ή, στην περίπτωση βοοειδών, σε εγκαταστάσεις. Οι εν λόγω πρωτογενείς παραγωγοί ενδέχεται να πληρούν τον ορισμό του «πολύ μικρού ή μικρού πρωτογενούς φορέα εκμετάλλευσης» βάσει του κανονισμού [βλ. άρθρο 2 σημείο 15α) του EUDR]. Αποτελούν υποκατηγορία φορέων εκμετάλλευσης, πράγμα που σημαίνει ότι υπόκεινται στις διατάξεις για τους φορείς εκμετάλλευσης εκτός εάν ο κανονισμός ορίζει διαφορετικά. Οι υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης ορίζονται στο άρθρο 4 του EUDR και το απλουστευμένο καθεστώς για τους πολύ μικρούς ή μικρούς πρωτογενείς φορείς εκμετάλλευσης καθορίζεται στο άρθρο 4α του EUDR.
2. **Κατάντη φορείς εκμετάλλευσης** είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία, στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, διαθέτουν στην αγορά ή εξάγουν σχετικά παράγωγα προϊόντα που παράγονται με τη χρήση σχετικών παράγωγων προϊόντων, τα οποία καλύπτονται όλα από δήλωση δέουσας επιμέλειας ή από απλουστευμένη δήλωση [βλ. άρθρο 2 σημείο 15β) του EUDR]. Για παράδειγμα, ένας παρασκευαστής σοκολάτας που αγοράζει κόκκους κακάου από εισαγωγέα και παρασκευάζει με τους κόκκους αυτούς σοκολάτα, είτε προορίζεται για την αγορά της ΕΕ είτε για εξαγωγή, θα θεωρείται κατάντη φορέας εκμετάλλευσης. Ομοίως, μια εταιρεία που αγοράζει ακατέργαστη ξυλεία (ΕΣ 4403) από ιδιοκτήτη δάσους της ΕΕ και την εξάγει σε τρίτη χώρα θα θεωρείται κατάντη φορέας εκμετάλλευσης. Οι υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης ευθυγραμμίζονται με εκείνες των εμπόρων και ορίζονται στο άρθρο 5 του EUDR, ενώ διαφέρουν ανάλογα με το αν οι εν λόγω φορείς είναι ΜΜΕ ή μη ΜΜΕ.
3. Οι **έμποροι** είναι φυσικά ή νομικά πρόσωπα στην αλυσίδα εφοδιασμού, διαφορετικά από τον φορέα εκμετάλλευσης ή τον κατάντη φορέα εκμετάλλευσης, τα οποία καθιστούν διαθέσιμα στην αγορά της ΕΕ σχετικά παράγωγα προϊόντα [βλ. άρθρο 2 σημείο 17) του EUDR]. Παράδειγμα θα μπορούσε να αποτελεί ένας έμπορος λιανικής πώλησης που πωλεί τη σοκολάτα την οποία έχει παρασκευάσει ένας παραγωγός

σοκολάτας. Για πληροφορίες σχετικά με τις υποχρεώσεις των εμπόρων, βλ. άρθρο 5 του EUDR.

Μπορείτε να βρείτε περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις αντίστοιχες υποχρεώσεις των διαφόρων κατηγοριών φορέων στο παρόν έγγραφο (βλ., μεταξύ άλλων, συχνές ερωτήσεις 3.4 και 5.1).

3.1.1. Σε ποιον βαθμό η αλλαγή του κωδικού εμπορεύματος ΕΣ ή ΣΟ έχει αντίκτυπο στον χαρακτηρισμό της εταιρείας ως κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή εμπόρου; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Κάθε αλλαγή στον κωδικό εμπορεύματος (ΕΣ ή ΣΟ), όπως ορίζεται στη Συνδυασμένη Ονοματολογία [παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου], ενός προϊόντος που έχει ήδη διατεθεί στην αγορά έχει ως αποτέλεσμα μια εταιρεία που διαθέτει παράγωγο προϊόν στην αγορά να ταξινομείται ως κατάντη φορέας εκμετάλλευσης. Η εν λόγω εταιρεία θεωρείται κατάντη φορέας εκμετάλλευσης, καθώς διαθέτει στην αγορά σχετικό παράγωγο προϊόν που παράγεται με τη χρήση σχετικών παραγώγων προϊόντων κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 15β του EUDR.

Για παράδειγμα, η εταιρεία Α, με έδρα στην ΕΕ, εισάγει μη καβουρντισμένο καφέ με καφεΐνη (κωδικός ΣΟ 0901 11 00). Η εταιρεία Β, επίσης με έδρα στην ΕΕ, καβουρνδίζει στη συνέχεια τους κόκκους καφέ με καφεΐνη (κωδικός ΣΟ 0901 21 00). Στο συγκεκριμένο παράδειγμα, η εταιρεία Α θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης σύμφωνα με τον κανονισμό, ενώ η εταιρεία Β ταξινομείται ως κατάντη φορέας εκμετάλλευσης.

Εάν η εταιρεία Β μεταπωλούσε απλώς τον μη καβουρντισμένο καφέ με καφεΐνη χωρίς να μετατρέπει το προϊόν κατά τρόπο που να οδηγεί σε αλλαγή του κωδικού εμπορεύματος τον κωδικό εμπορεύματος, η Β θα ταξινομείτο ως έμπορος.

3.2. Τι σημαίνει «στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η εμπορική δραστηριότητα νοείται ως δραστηριότητα η οποία πραγματοποιείται σε επιχειρηματικό πλαίσιο.

Οι συνδυασμένοι ορισμοί του όρου «φορέας εκμετάλλευσης» [άρθρο 2 σημείο 15) του EUDR] και του όρου «στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας» [άρθρο 2 σημείο 19) του EUDR] συνεπάγονται ότι κάθε πρόσωπο που δεν είναι κατάντη φορέας εκμετάλλευσης και διαθέτει σχετικό παράγωγο προϊόν στην αγορά της ΕΕ προς πώληση (με ή χωρίς μετατροπή) ή δωρεάν, με σκοπό την επεξεργασία ή τη διανομή σε εμπορικούς ή μη εμπορικούς καταναλωτές, ή για χρήση στο πλαίσιο των εμπορικών του δραστηριοτήτων, θα υπόκειται στις απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας και πρέπει να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας ή, κατά περίπτωση, απλουστευμένη δήλωση.

3.3. Τι σημαίνει «σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα μπορούν να διατίθενται στην αγορά της ΕΕ μόνο εάν συμμορφώνονται με τις τρεις απαιτήσεις του άρθρου 3 του EUDR, δηλαδή 1) είναι μηδενικής αποψίλωσης [άρθρο 3 στοιχείο α)], 2) συμμορφώνονται με τη σχετική νομοθεσία

της χώρας παραγωγής [άρθρο 3 στοιχείο β)] και 3) καλύπτονται από δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση [άρθρο 3 στοιχείο γ)].

Η «σχετική νομοθεσία» μπορεί να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το εθνικό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του σχετικού παράγωγου δικαίου) και το διεθνές δίκαιο, όπως εφαρμόζεται στο εθνικό δίκαιο. «Χώρα παραγωγής» είναι η χώρα στην οποία παράχθηκε ένα σχετικό βασικό προϊόν [βλ. άρθρο 2 σημείο 24) του EUDR]. «Παράγεται» σημαίνει οτιδήποτε καλλιεργείται, υλοτομείται, συλλέγεται ή εκτρέφεται σε σχετικά γεωτεμάχια ή, στην περίπτωση βοοειδών, εγκαταστάσεις [βλ. άρθρο 2 σημείο 14) του EUDR]. Κατά συνέπεια, η νομοθεσία άλλων χωρών στις οποίες ενδέχεται να έχουν πραγματοποιηθεί περαιτέρω στάδια μιας διαδικασίας μεταποίησης είναι άνευ σημασίας για την απαίτηση νομιμότητας [για παράδειγμα, σπόροι σόγιας που συγκομίζονται στη χώρα Α (χώρα παραγωγής) μεταποιούνται σε άλευρο σόγιας στη χώρα Β πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά της ΕΕ στη χώρα Γ]. Ο κανονισμός παρέχει κατάλογο νομοθετικών τομέων χωρίς να προσδιορίζει συγκεκριμένες νομικές πράξεις, δεδομένου ότι αυτές διαφέρουν από χώρα σε χώρα και ενδέχεται να υπόκεινται σε τροποποιήσεις. Σύμφωνα με τον ορισμό, η νομοθεσία που παρατίθεται στο άρθρο 2 σημείο 40) στοιχεία α) έως η) πρέπει να ερμηνεύεται ως αφορώσα το νομικό καθεστώς της περιοχής παραγωγής. Επιπλέον, για τους διάφορους τομείς της νομοθεσίας θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η έννοια και ο σκοπός που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) του EUDR. Ως εκ τούτου, μεταξύ άλλων, η νομοθεσία που συνδέεται με την προστασία των δασών, τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ή την προστασία της βιοποικιλότητας είναι συναφής.

Απαιτείται σχετική τεκμηρίωση για τους σκοπούς της συλλογής πληροφοριών και της εκτίμησης κινδύνου σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο η) και το άρθρο 10 του EUDR. Η τεκμηρίωση αυτή μπορεί, για παράδειγμα, να συνίσταται σε επίσημα έγγραφα από δημόσιες αρχές, συμβατικές συμφωνίες, δικαστικές αποφάσεις ή εκτιμήσεις των επιπτώσεων και ελέγχους που ενδέχεται να έχουν διενεργηθεί. Σε κάθε περίπτωση, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να επαληθεύει ότι τα εν λόγω έγγραφα είναι επαληθεύσιμα και αξιόπιστα, λαμβάνοντας υπόψη τον κίνδυνο διαφθοράς στη χώρα παραγωγής.

Περισσότερες πληροφορίες παρέχονται στην ανακοίνωση — έγγραφο καθοδήγησης της Επιτροπής (C/2025/3588)³.

3.4. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων; (ΝΕΟ)

α) Υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 5 παράγραφοι 1, 2 και 3 του EUDR

Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι υποχρεούνται να συλλέγουν και να τηρούν πληροφορίες σχετικά με τους άμεσους επιχειρηματικούς εταίρους τους (βλ. άρθρο 5 παράγραφος 3 του EUDR). Μπορούν να διαθέτουν ή να καθιστούν διαθέσιμα σχετικά παράγωγα προϊόντα ή να τα εξάγουν μόνο αφού λάβουν όλες τις απαιτούμενες πληροφορίες από τους άμεσους προμηθευτές τους. Οι πληροφορίες συνίστανται στα εξής:

³ Το έγγραφο καθοδήγησης τελεί επί του παρόντος υπό επικαιροποίηση — η νέα παραπομπή θα προστεθεί εδώ και κατωτέρω μόλις καταστεί διαθέσιμη.

όνομα/επωνυμία, καταχωρισμένη εμπορική ονομασία ή καταχωρισμένο εμπορικό σήμα, ταχυδρομική διεύθυνση, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και, εάν υπάρχει, διαδικτυακή διεύθυνση των φορέων εκμετάλλευσης, των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης ή των εμπόρων που τους προμήθευσαν τα σχετικά παράγωγα προϊόντα, καθώς και των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων στους οποίους προμήθευσαν τα εν λόγω προϊόντα.

Μόνο στην περίπτωση που ο άμεσος προμηθευτής τους είναι (ανάντη) φορέας εκμετάλλευσης κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 15) του EUDR, κάτι που καθιστά τον κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο τον λεγόμενο πρώτο κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο, οι απαιτούμενες πληροφορίες πρέπει να περιλαμβάνουν επίσης τους αριθμούς αναφοράς των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας ή τους αναγνωριστικούς κωδικούς των δηλώσεων που συνδέονται με τα προϊόντα.

Το πρώτο κατάντη μέλος της αλυσίδας εφοδιασμού που προμηθεύεται από φορέα εκμετάλλευσης μπορεί να συναγάγει ότι αποτελεί τον πρώτο κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο από το ότι λαμβάνει τους αριθμούς αναφοράς / αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης δέουσας επιμέλειας από τον προμηθευτή ή τους προμηθευτές προηγούμενου σταδίου. Η υποχρέωση διαβίβασης του αριθμού βαρύνει τον (ανάντη) φορέα εκμετάλλευσης.

Ο πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος δεν χρειάζεται να ζητήσει προορατικά τον αριθμό αναφοράς ή τον αναγνωριστικό κωδικό της δήλωσης ή να διερευνήσει τη θέση του στην αλυσίδα εφοδιασμού, εκτός εάν έχει στην κατοχή του πληροφορίες που δείχνουν ότι ο προμηθευτής του είναι ανάντη φορέας εκμετάλλευσης. Πρέπει μόνο να καταχωρίσει τον αριθμό στα δικά του αρχεία μόλις τον παραλάβει.

Ο κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος, ενεργώντας καλή τη πίστει, μπορεί να υποθέσει ότι οι προμηθευτές του δεν είναι ανάντη φορείς εκμετάλλευσης εάν δεν λαμβάνει αριθμούς αναφοράς ή αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης από αυτούς. Μόνο όταν ο πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος γνωρίζει ότι ο προμηθευτής του είναι ανάντη φορέας εκμετάλλευσης και ότι ο εν λόγω ανάντη φορέας εκμετάλλευσης δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωσή του να κοινοποιήσει τον αριθμό αναφοράς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή τον αναγνωριστικό κωδικό δήλωσης, οφείλει ο πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος να μη διαθέτει ούτε να καθιστά διαθέσιμα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ (άρθρο 5 παράγραφος 1 του EUDR).

β) «Συλλογή και τήρηση» πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφοι 3 και 4 του EUDR

Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι υποχρεούνται να συλλέγουν και να τηρούν τις πληροφορίες που περιγράφονται στο στοιχείο α) για τουλάχιστον πέντε έτη από την ημερομηνία διάθεσης ή διαθεσιμότητας στην αγορά ή εξαγωγής. Αυτό δεν συνεπάγεται καμία απαίτηση αποθήκευσης των εν λόγω πληροφοριών σε συγκεκριμένο σύστημα ή βάση δεδομένων. Επίσης, δεν συνεπάγεται καμία απαίτηση συστηματικού ελέγχου του

περιεχομένου ή της εγκυρότητας των αριθμών αναφοράς που λαμβάνονται από τον προμηθευτή.

Για τη συμμόρφωση με την υποχρέωση «συλλογής και τήρησης», αρκεί ο κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος να είναι σε θέση να ανακτήσει και να συγκεντρώσει τις εν λόγω πληροφορίες εντός εύλογου χρονικού διαστήματος κατόπιν αιτήματος αρμόδιας αρχής ή σε περίπτωση τεκμηριωμένων ανησυχιών.

Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι πρέπει να διατηρούν τις συλλεγόμενες πληροφορίες για τουλάχιστον πέντε έτη και πρέπει να θέτουν τις πληροφορίες αυτές στη διάθεση των αρμόδιων αρχών κατόπιν αιτήματος σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 4 του EUDR. Πρέπει να είναι σε θέση να συνδέουν τους αριθμούς αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας και τους αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης με τις εισερχόμενες, αλλά όχι με τις εξερχόμενες ροές προϊόντων.

γ) Απαίτηση καταχώρισης για κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και εμπόρους που δεν είναι MME

Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι που δεν είναι MME υποχρεούνται επιπλέον να καταχωρίζονται στο σύστημα πληροφοριών (άρθρο 5 παράγραφος 2 του EUDR).

3.5. Πρέπει οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή οι έμποροι να προσδιορίζουν αν είναι ο πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος; (NEO)

Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή οι έμποροι των οποίων άμεσος προμηθευτής είναι φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να συλλέγουν και να τηρούν τους αριθμούς αναφοράς των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας ή τους αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης που συνδέονται με τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά από τον φορέα εκμετάλλευσης [άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) του EUDR]. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή οι έμποροι των οποίων ο προμηθευτής είναι φορέας εκμετάλλευσης χαρακτηρίζονται ως πρώτοι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή έμποροι.

Οι φορείς εκμετάλλευσης (συμπεριλαμβανομένων των πολύ μικρών ή μικρών πρωτογενών φορέων εκμετάλλευσης, στο εξής: MSPO) υποχρεούνται να μεταβιβάζουν προορατικά τον οικείο αριθμό δήλωσης δέουσας επιμέλειας / απλουστευμένης δήλωσης στον πρώτο κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο [άρθρο 4 παράγραφος 7 του EUDR]. Καταρχήν, οι φορείς εκμετάλλευσης (συμπεριλαμβανομένων των MSPO) αυτοπροσδιορίζονται ως τέτοιοι στον πελάτη τους τη στιγμή που εκπληρώνουν την υποχρέωση μεταβίβασης του οικείου αριθμού δήλωσης δέουσας επιμέλειας/απλουστευμένης δήλωσης.

Ο κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος, ενεργώντας καλή τη πίστει, μπορεί να υποθέσει ότι οι προμηθευτές του δεν είναι ανάντη φορείς εκμετάλλευσης εάν δεν λαμβάνει αριθμούς αναφοράς ή αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης από αυτούς. Μόνο όταν ο πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος γνωρίζει ότι ο προμηθευτής του είναι ανάντη φορέας εκμετάλλευσης και ότι ο εν λόγω ανάντη φορέας εκμετάλλευσης δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωσή του να κοινοποιήσει τον αριθμό αναφοράς ή τον αναγνωριστικό κωδικό δήλωσης, οφείλει ο πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος να μη διαθέτει ούτε να καθιστά διαθέσιμα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ (άρθρο 5 παράγραφος 1 του EUDR).

Ένας κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος δεν υποχρεούται να αξιολογεί προορατικά αν ο προμηθευτής του είναι φορέας εκμετάλλευσης ούτε να ζητεί ή να λαμβάνει τον αριθμό δήλωσης δέουσας επιμέλειας/απλουστευμένης δήλωσης από τον προμηθευτή του, εκτός εάν γνωρίζει ότι ο προμηθευτής του είναι φορέας εκμετάλλευσης.

3.6. Θα έχουν οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι MME και οι έμποροι που δεν είναι MME πρόσβαση, στο σύστημα πληροφοριών, σε πληροφορίες γεωεντοπισμού σε δηλώσεις δέουσας επιμέλειας ή σε πληροφορίες ταχυδρομικής διεύθυνσης σε απλουστευμένες δηλώσεις που υποβάλλονται από ανάντη φορείς εκμετάλλευσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι ανάντη φορείς εκμετάλλευσης θα είναι σε θέση να αποφασίζουν αν οι πληροφορίες γεωεντοπισμού ή ταχυδρομικής διεύθυνσης που περιέχονται στις οικείες δηλώσεις δέουσας επιμέλειας ή στις απλουστευμένες δηλώσεις που υποβάλλονται στο σύστημα πληροφοριών θα είναι προσβάσιμες και ορατές για τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι MME ή τους εμπόρους που δεν είναι MME και οι οποίοι έχουν στην κατοχή τους σχετικούς αριθμούς αναφοράς ή αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης και τους σχετικούς αριθμούς επαλήθευσης. Ο έλεγχος των πληροφοριών που περιέχονται στις δηλώσεις δέουσας επιμέλειας και στις απλουστευμένες δηλώσεις είναι ένα από τα μέσα που μπορούν να χρησιμοποιούν οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι MME και οι έμποροι που δεν είναι MME για να επαληθεύουν ότι έχει ασκηθεί δέουσα επιμέλεια σε περίπτωση τεκμηριωμένων ανησυχιών σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 6 του EUDR.

3.6.1 Υποχρεούνται οι φορείς εκμετάλλευσης να κοινοποιούν τον «αριθμό επαλήθευσης» της οικείας δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης στους πελάτες τους; (ΝΕΟ)

Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να παρέχουν τους αριθμούς αναφοράς των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας (ή τους αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης στην περίπτωση απλουστευμένης δήλωσης) που συνδέονται με τα σχετικά παράγωγα προϊόντα τους στους άμεσους πελάτες τους μόνο εάν οι πελάτες είναι (πρώτοι) κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή έμποροι [άρθρο 4 παράγραφος 7 του EUDR]. Δεν υπάρχει υποχρέωση διαβίβασης των αριθμών αναφοράς ή των αναγνωριστικών κωδικών δήλωσης σε άλλους πελάτες, όπως σε τελικούς καταναλωτές ή σε εταιρείες που κατασκευάζουν προϊόντα τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του EUDR.

Σύμφωνα με τον EUDR, όπως τροποποιήθηκε τον Δεκέμβριο του 2025, δεν υπάρχει νομική υποχρέωση για τους φορείς εκμετάλλευσης να παρέχουν πρόσθετες πληροφορίες που θα επέτρεπαν στους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή στους εμπόρους να επιδείξουν τη δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που αγοράζουν, καθώς δεν προβλέπονται υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας κατάντη (βλ. συχνή ερώτηση 3.4 για περισσότερες πληροφορίες).

Επίσης, βάσει του EUDR, δεν υφίσταται νομική υποχρέωση κοινοποίησης αριθμών επαλήθευσης κατάντη, οι οποίοι χρησιμεύουν ως πρόσθετο επίπεδο ασφάλειας για τα δεδομένα που περιέχονται στις δηλώσεις. Όταν κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι MME και έμποροι που δεν είναι MME επαληθεύουν την άσκηση δέουσας επιμέλειας

σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 6 του EUDR σε περίπτωση τεκμηριωμένων ανησυχιών, μπορούν να ζητήσουν από τον άμεσο προμηθευτή τους να κοινοποιήσει τους αριθμούς επαλήθευσης (για περισσότερες πληροφορίες, βλ. συχνή ερώτηση 3.6.1 και συχνή ερώτηση 7.25).

3.6.2 Ποια μέτρα πρέπει να λαμβάνουν οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι εάν υπάρχουν ενδείξεις μη συμμόρφωσης, συμπεριλαμβανομένων τεκμηριωμένων ανησυχιών, στις αλυσίδες εφοδιασμού τους; (NEO)

Το άρθρο 5 παράγραφος 5 του EUDR απαιτεί από όλους τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους (MME και μη MME) να ενημερώνουν αμέσως τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών στην αγορά των οποίων διέθεσαν ή κατέστησαν διαθέσιμο το σχετικό παράγωγο προϊόν, καθώς και τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους στους οποίους προμήθευσαν σχετικό παράγωγο προϊόν, όταν περιέρχονται στην κατοχή ή σε γνώση τους νέες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων τεκμηριωμένων ανησυχιών, σύμφωνα με τις οποίες ένα σχετικό παράγωγο προϊόν που έχουν διαθέσει ή καταστήσει διαθέσιμο στην αγορά υπάρχει κίνδυνος να μη συμμορφώνεται με τον EUDR. Στην περίπτωση εξαγωγών, οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να ενημερώνουν την αρμόδια αρχή της χώρας παραγωγής, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 24) του EUDR. Εάν, σε περίπτωση εξαγωγής, η χώρα παραγωγής [σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 24) του EUDR] δεν είναι γνωστή στον κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή δεν διαθέτει ορισθείσα αρμόδια αρχή του EUDR, κάτι που σημαίνει ότι δεν είναι δυνατή η επικοινωνία με την οικεία αρμόδια αρχή, θα πρέπει να πραγματοποιείται επικοινωνία με την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εξαγωγής.

Τεκμηριωμένη ανησυχία υφίσταται, σύμφωνα με τον ορισμό στο άρθρο 2 σημείο 31) του EUDR, όταν υπάρχει δεόντως αιτιολογημένος ισχυρισμός που βασίζεται σε αντικειμενικές και επαληθεύσιμες πληροφορίες σχετικά με μη συμμόρφωση με τον κανονισμό και ο οποίος ενδέχεται να καθιστά αναγκαία την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών. Τεκμηριωμένη ανησυχία μπορεί να προκύψει τόσο από δημόσιες αρχές όσο και από ιδιωτικούς φορείς.

Μια εταιρεία θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει ενημερωθεί για πληροφορίες ή τεκμηριωμένες ανησυχίες εάν οι πληροφορίες της κοινοποιούνται μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή με άλλον τρόπο, για παράδειγμα κατά τη διάρκεια συνάντησης με τους υπαλλήλους της ή με τη λήψη πληροφοριών από την Επιτροπή, τις εθνικές αρχές, άλλες ιδιωτικές οντότητες ή τα μέσα ενημέρωσης.

Για τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους που δεν είναι MME, ισχύουν περιορισμένες πρόσθετες υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 6, συγκεκριμένα ότι, σε περίπτωση τεκμηριωμένων ανησυχιών, ο κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος που δεν είναι MME πρέπει να επαληθεύσει ότι ασκήθηκε δέουσα επιμέλεια και ότι διαπιστώθηκε μηδενικός ή μόνο αμελητέος κίνδυνος. Ο κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος που δεν είναι MME δεν πρέπει να συνεχίσει να διαθέτει ή να καθιστά διαθέσιμο στην αγορά ή να εξάγει το σχετικό προϊόν, εκτός εάν η επαλήθευση που διενεργεί ο ίδιος

και/ή η αρμόδια αρχή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει ή υπάρχει μόνο αμελητέος κίνδυνος μη συμμόρφωσης.

Η επαλήθευση αποτελεί υποχρέωση αντίδρασης —δεν απαιτεί συστηματική ανάλυση της δέουσας επιμέλειας που ασκείται από τους (ανάντη) φορείς εκμετάλλευσης, αλλά μόνο ανάλυση σε περίπτωση τεκμηριωμένης ανησυχίας.

Η επαλήθευση μπορεί να πραγματοποιείται με τα ακόλουθα μέσα:

- Κατά περίπτωση, η εταιρεία θα μπορούσε να επαληθεύει την εγκυρότητα και το περιεχόμενο των αριθμών αναφοράς και των αναγνωριστικών κωδικών δήλωσης που έχει λάβει.
- Κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ ή έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ ενδέχεται επίσης να επιθυμούν να συλλέξουν και να αναλύσουν πληροφορίες πέραν εκείνων που περιέχονται στο σύστημα πληροφοριών. Μπορούν, για παράδειγμα, να χρησιμοποιούν τον κατάλογο των χωρών ή τμημάτων αυτών που αναφέρεται στο άρθρο 29 παράγραφος 2 του EUDR⁴ να συμβουλεύονται τις δημόσια διαθέσιμες εκθέσεις βάσει του άρθρου 12 παράγραφος 3 του EUDR από ανάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ· να συμβουλεύονται τα αποτελέσματα ελέγχου που διενεργήθηκε βάσει του άρθρου 11 παράγραφος 2 στοιχείο β) του EUDR· ή να ζητούν, σε εθελοντική βάση, περαιτέρω πληροφορίες από τους προμηθευτές τους. Με τον τρόπο αυτόν θα μπορούσαν να επαληθεύσουν ότι οι ανάντη φορείς εκμετάλλευσης (προμηθευτές) διαθέτουν λειτουργικό και επικαιροποιημένο σύστημα δέουσας επιμέλειας, συμπεριλαμβανομένων κατάλληλων και αναλογικών πολιτικών, ελέγχων και διαδικασιών για τον μετριασμό και την αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων μη συμμόρφωσης των σχετικών παράγωγων προϊόντων, ώστε να διασφαλίζεται η ορθή και τακτική άσκηση της δέουσας επιμέλειας.
- Εάν δεν είναι δυνατόν να ληφθούν πληροφορίες που να οδηγούν σε επαλήθευση, οι εν λόγω φορείς μπορούν να εκπληρώσουν την υποχρέωση επαλήθευσης της άσκησης δέουσας επιμέλειας παρέχοντας στην αρμόδια αρχή σχετικές πληροφορίες για την αλυσίδα εφοδιασμού τους, συμπεριλαμβανομένου του προμηθευτή από τον οποίο έλαβαν το σχετικό προϊόν και τυχόν περαιτέρω πληροφορίες σχετικά με την τεκμηριωμένη ανησυχία που μπορεί να έχουν. Ο προμηθευτής τους μπορεί στη συνέχεια να ενημερωθεί από την αρμόδια αρχή σχετικά με τις τεκμηριωμένες ανησυχίες, με αποτέλεσμα να υπέχει τις ίδιες υποχρεώσεις. Όταν η διαδικασία καταλήξει στον κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή στον έμπορο που έλαβε τα σχετικά παράγωγα προϊόντα από φορέα εκμετάλλευσης («πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος»), ο εν λόγω κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος, σε περίπτωση που δεν είναι ΜΜΕ, επαληθεύει ότι η δέουσα επιμέλεια ασκήθηκε ανάντη (από τον φορέα εκμετάλλευσης) ζητώντας τα στοιχεία της δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή της απλουστευμένης δήλωσης και άλλες αναγκαίες πληροφορίες από τον φορέα εκμετάλλευσης.

⁴ C/2025/3279, Επιτροπή, [Εκτελεστικός κανονισμός - ΕΕ - 2025/1093 - ΕΛ - EUR-Lex](#).

3.7. Τι συμβαίνει εάν ένας φορέας με έδρα εκτός ΕΕ διαθέσει σχετικό παράγωγο ή βασικό προϊόν στην αγορά της ΕΕ; Υπό ποιες περιστάσεις θα έχουν πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών φορείς εκμετάλλευσης με έδρα εκτός ΕΕ; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Εάν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός της Ένωσης διαθέτει σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 7 του EUDR το πρώτο πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στην Ένωση και το οποίο καθιστά διαθέσιμα τέτοιου είδους προϊόντα στην αγορά θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης κατά την έννοια του κανονισμού.

Αυτό σημαίνει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, θα υπάρχουν δύο φορείς εκμετάλλευσης κατά την έννοια του κανονισμού —ένας εγκατεστημένος εκτός της ΕΕ και ένας εντός της ΕΕ.

Το πρώτο πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στην Ένωση και θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης σύμφωνα με το άρθρο 7 του EUDR υπόκειται στις υποχρεώσεις των «ανάντη φορέων εκμετάλλευσης» (για περισσότερες πληροφορίες, βλ. συχνές ερωτήσεις 3.1 και 5.1). Το άρθρο 5 του EUDR δεν εφαρμόζεται στο πρώτο πρόσωπο που είναι εγκατεστημένο στην Ένωση. Σκοπός του άρθρου 7 του EUDR, όπως ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη 30, είναι σε κάθε αλυσίδα εφοδιασμού στην Ένωση να υπάρχει φορέας εκμετάλλευσης ο οποίος είναι εγκατεστημένος στην Ένωση και μπορεί να θεωρείται υπεύθυνος σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον EUDR.

Παράδειγμα:

Η εταιρεία Α με έδρα εκτός ΕΕ εισάγει και θέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία σπόρους κακάου, ένα σχετικό παράγωγο προϊόν. Η εταιρεία Α προμηθεύει τους σπόρους κακάου στην εταιρεία Β με έδρα την ΕΕ, η οποία παρασκευάζει και πωλεί σοκολάτα.

Η εταιρεία Α είναι φορέας εκμετάλλευσης με έδρα εκτός ΕΕ και πρέπει να ασκήσει δέουσα επιμέλεια και να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών. Ως συνέπεια του άρθρου 7 του EUDR, η εταιρεία Β με έδρα στην ΕΕ είναι φορέας εκμετάλλευσης και υποχρεούται επίσης να ασκήσει δέουσα επιμέλεια και να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας.

Οι φορείς εκμετάλλευσης με έδρα εκτός ΕΕ θα έχουν πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών μόνο εάν διαθέτουν έγκυρο αριθμό EORI που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος της ΕΕ ή από το Ηνωμένο Βασίλειο σε σχέση με τη Βόρεια Ιρλανδία (XI), καθώς μόνο στην περίπτωση αυτή θα πρέπει να υποβάλουν δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση πριν από την υποβολή τελωνειακής διασάφησης. Θα έχουν πρόσβαση στο σύστημα ως φορέας εκμετάλλευσης και όχι ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 22) του EUDR, ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Ένωση.

Το άρθρο 7 του EUDR εφαρμόζεται επίσης στην περίπτωση ομίλου εταιρειών ο οποίος αποτελείται από περισσότερες νομικές οντότητες που είναι εγκατεστημένες τόσο εντός όσο και εκτός της ΕΕ. Αμφότερα τα μέλη του ομίλου εταιρειών μπορούν να επιλέξουν να χρησιμοποιήσουν εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο για την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με το άρθρο 6 του EUDR.

Δεν ισχύουν υποχρεώσεις βάσει του άρθρου 7 του EUDR για την πρώτη εταιρεία που είναι εγκατεστημένη στην Ένωση, εάν δεν διαθέτει ούτε καθιστά διαθέσιμο σχετικό παράγωγο προϊόν στην αγορά [(παράδειγμα: Η εταιρεία Γ με έδρα εκτός ΕΕ εισάγει και θέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία κόκκους καφέ, ένα σχετικό παράγωγο προϊόν, ασκώντας δέουσα επιμέλεια και υποβάλλοντας δήλωση δέουσας επιμέλειας. Στη συνέχεια, η εταιρεία Γ προμηθεύει τους κόκκους καφέ στην εταιρεία Δ με έδρα την ΕΕ, η οποία τους καβουρδίζει και τους χρησιμοποιεί για προϊόντα ζαχαροπλαστικής με βάση τον καφέ (μη σχετικό παράγωγο προϊόν). Δεδομένου ότι η εταιρεία Δ δεν διαθέτει ή καθιστά διαθέσιμο σχετικό παράγωγο προϊόν στην αγορά της ΕΕ, δεν εμπίπτει στο άρθρο 7 του EUDR και, ως εκ τούτου, δεν υπέχει υποχρεώσεις βάσει του EUDR].

Στην ειδική περίπτωση των συναλλαγών ηλεκτρονικού εμπορίου μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών (B2C) (βλ. συχνές ερωτήσεις 3.17-3.19), το άρθρο 7 του EUDR δεν εφαρμόζεται στους καταναλωτές της ΕΕ που αγοράζουν προϊόντα για ιδιωτική κατανάλωση από χώρες εκτός της ΕΕ, καθώς οι εν λόγω καταναλωτές δεν καθιστούν σχετικά παράγωγα προϊόντα διαθέσιμα στην αγορά της ΕΕ. Το άρθρο 7 του EUDR δεν απαιτεί να υπάρχει φορέας εκμετάλλευσης εγκατεστημένος στην ΕΕ όταν ένα σχετικό παράγωγο προϊόν διατίθεται σε τελικό καταναλωτή. Αντιθέτως, το άρθρο 7 του EUDR ορίζει ότι, εάν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην ΕΕ καθιστά σχετικά παράγωγα προϊόντα διαθέσιμα στην αγορά της ΕΕ αφού τα σχετικά παράγωγα προϊόντα έχουν διατεθεί στην αγορά από πρόσωπο εγκατεστημένο εκτός της ΕΕ, τότε το εν λόγω πρόσωπο θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης σύμφωνα με τον κανονισμό.

3.8. Μπορεί ένα πρόσωπο να είναι ταυτόχρονα φορέας εκμετάλλευσης και κατάντη φορέας εκμετάλλευσης όσον αφορά το ίδιο προϊόν στην ίδια αλυσίδα εφοδιασμού; (ΝΕΟ)

Είναι γενικά πιθανό μία νομική οντότητα να πληροί τόσο τον ορισμό του φορέα εκμετάλλευσης όσο και τον ορισμό του κατάντη φορέα εκμετάλλευσης στην ίδια αλυσίδα εφοδιασμού: όταν μια οντότητα διαθέτει ένα προϊόν στην αγορά και στη συνέχεια μετατρέπει το προϊόν σε σχετικό παράγωγο προϊόν το οποίο διαθέτει στην αγορά, μπορεί να ενεργεί υπό την ιδιότητα τόσο του (ανάντη) φορέα εκμετάλλευσης όσο και του πρώτου κατάντη φορέα εκμετάλλευσης. Στην περίπτωση αυτήν, η νομική οντότητα δεν χρειάζεται να κοινοποιήσει τον αριθμό αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 7 του EUDR σε περίπτωση που το παράγωγο προϊόν παρέχεται σε άλλον κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο.

Παράδειγμα 1: Η εταιρεία Α εισάγει ξυλεία (ΕΣ 4403, σχετικό παράγωγο προϊόν) και, εντός της ίδιας νομικής οντότητας, χρησιμοποιεί την ξυλεία για την παραγωγή πριστής ξυλείας (ΕΣ 4407, σχετικό παράγωγο προϊόν) την οποία πωλεί στον κατασκευαστή επίπλων Β.

Στο συγκεκριμένο παράδειγμα, αυτό σημαίνει ότι η εταιρεία Α πρέπει να ασκήσει δέουσα επιμέλεια και να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας πριν από την εισαγωγή της ξυλείας. Στη συνέχεια, η εταιρεία Α μεταποιεί την ξυλεία, η οποία καλύπτεται ήδη από δήλωση δέουσας επιμέλειας, σε πριστή ξυλεία. Κατά την πώληση της πριστής ξυλείας που έχει κατασκευαστεί από μεταποιημένη πρώτη ύλη που συμμορφώνεται με τον EUDR, η εταιρεία Α έχει τον ρόλο του πρώτου κατάντη φορέα εκμετάλλευσης, με την υποχρέωση να συλλέξει

τον αριθμό αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) του EUDR. Δεδομένου ότι και οι δύο ρόλοι συμπίπτουν στην ίδια νομική οντότητα, οι αριθμοί αναφοράς ή οι αναγνωριστικοί κωδικοί δήλωσης είναι ήδη διαθέσιμοι για την εκπλήρωση της υποχρέωσης συλλογής και τήρησης βάσει του άρθρου 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) του EUDR. Κατά την πώληση της πιστής ξυλείας στον κατασκευαστή επίπλων Β, η εταιρεία Α δεν υποχρεούται να διαβιβάσει τον αριθμό αναφοράς της οικείας δήλωσης δέουσας επιμέλειας για την εισαγωγή.

Το ίδιο ισχύει (επομένως, δεν κοινοποιείται ο αριθμός αναφοράς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας από την εταιρεία Α) εάν η εταιρεία Α χρησιμοποιεί τόσο εισαγόμενη ξυλεία όσο και ξυλεία που έχει παραχθεί στην εγχώρια αγορά από χωριστή νομική οντότητα για την παραγωγή της πιστής ξυλείας που πωλεί· και στις δύο περιπτώσεις, η εταιρεία Α θα αναλάβει τον ρόλο του κατάντη φορέα εκμετάλλευσης κατά τη στιγμή της πώλησης πιστής ξυλείας χωρίς την υποχρέωση κοινοποίησης των αριθμών αναφοράς στους πελάτες της.

Εάν, από την άλλη πλευρά, η εταιρεία Α χρησιμοποιεί ξυλεία (ΕΣ 4403, σχετικό παράγωγο προϊόν) από δέντρα που καλλιεργούνται και υλοτομούνται από την ίδια για την παραγωγή της πιστής ξυλείας την οποία πωλεί, η εταιρεία Α θα θεωρηθεί (ανάντη) φορέας εκμετάλλευσης για την πιστή ξυλεία: η εταιρεία Α πρέπει να ασκήσει δέουσα επιμέλεια και να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας (ή απλουστευμένη δήλωση) κατά την πρώτη διάθεση στην αγορά, κάτι που στην περίπτωση αυτή συμβαίνει όταν η πιστή ξυλεία πωληθεί (βλ. συχνή ερώτηση 5.20 για τον χρόνο διάθεσης στην αγορά). Η εταιρεία Α πρέπει να κοινοποιήσει τον αριθμό αναφοράς (ή τον αναγνωριστικό κωδικό δήλωσης) της πιστής ξυλείας στο επόμενο μέλος της αλυσίδας εφοδιασμού, εάν το επόμενο μέλος της αλυσίδας εφοδιασμού είναι κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος με υποχρέωση συλλογής του αριθμού αναφοράς ή του αναγνωριστικού κωδικού δήλωσης [άρθρο 4 παράγραφος 7 και άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) του EUDR]. Η εταιρεία Α δεν έχει διττό ρόλο σε αυτήν την περίπτωση. Η εταιρεία Α είναι ελεύθερη να επιλέξει τον τρόπο με τον οποίο θα ήθελε να κοινοποιήσει τον αριθμό αναφοράς ή τον αναγνωριστικό κωδικό δήλωσης (θα μπορούσε, για παράδειγμα, να αναφέρεται στο τιμολόγιο, σε μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή σε άλλα έγγραφα που συνοδεύουν ένα προϊόν, αλλά είναι επίσης δυνατή η χρήση άλλων μέσων).

Μια περίπτωση «διττού ρόλου» ισχύει επίσης στο ακόλουθο παράδειγμα:

Παράδειγμα 2: Η εταιρεία Γ εισάγει ξυλεία (ΕΣ 4403, σχετικό παράγωγο προϊόν) και χρησιμοποιεί την ξυλεία αυτή μαζί με ξυλεία από δέντρα που καλλιεργούνται και υλοτομούνται από την ίδια για την παραγωγή πιστής ξυλείας (ΕΣ 4407, σχετικό παράγωγο προϊόν). Πωλεί την πιστή ξυλεία στον κατασκευαστή επίπλων Δ.

Στην περίπτωση αυτή, η εταιρεία Γ θεωρείται (ανάντη) φορέας εκμετάλλευσης για την πιστή ξυλεία στον βαθμό που η πιστή ξυλεία κατασκευάζεται από εγχώρια υλοτομημένη ξυλεία. Η εταιρεία Γ πρέπει να ασκήσει δέουσα επιμέλεια και να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας (ή απλουστευμένη δήλωση) κατά την πρώτη διάθεση στην αγορά, η οποία, στην περίπτωση της εγχώριας αλυσίδας εφοδιασμού ξυλείας, πραγματοποιείται όταν η πιστή ξυλεία πωληθεί, και για την εισαγόμενη ξυλεία όταν τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία στο τελωνείο. Η εταιρεία Γ πρέπει να κοινοποιήσει τον αριθμό αναφοράς (ή τον αναγνωριστικό

κωδικό δήλωσης) της πριστής ξυλείας στον κατασκευαστή επίπλων Δ, έναν κατάντη φορέα εκμετάλλευσης [άρθρο 4 παράγραφος 7 και άρθρο 5 παράγραφος 3 στοιχείο α) του EUDR]. Η εταιρεία Γ δεν υποχρεούται να κοινοποιήσει τον αριθμό αναφοράς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας της εισαγόμενης ξυλείας στον κατασκευαστή επίπλων Δ.

Σε περίπτωση πολλαπλών συναλλαγών εντός ομίλου εταιρειών, κάθε νομική οντότητα εντός του ομίλου εξετάζεται μεμονωμένα, πράγμα που σημαίνει ότι ο πρώτος κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος θα μπορούσε να είναι μέλος του ομίλου εταιρειών.

3.9. Χαρακτηρίζονται ως έμποροι φορείς που δεν είναι ΜΜΕ και πωλούν σε καταναλωτές (έμποροι λιανικής πώλησης); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ένας φορέας λιανικού εμπορίου μπορεί να χαρακτηριστεί είτε ως «φορέας εκμετάλλευσης» είτε ως «κατάντη φορέας εκμετάλλευσης» είτε ως «έμπορος» βάσει του κανονισμού, ανάλογα με τις εκάστοτε περιστάσεις.

3.10. Ποιες εταιρείες είναι ΜΜΕ βάσει του EUDR; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 30) «πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις» ή «ΜΜΕ» είναι οι πολύ μικρές, μικρές και μεσαίες **επιχειρήσεις**, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή τους, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1, του άρθρου 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο και του άρθρου 3 παράγραφος 3, αντίστοιχα, της οδηγίας 2013/34/ΕΕ (στο εξής: λογιστική οδηγία). Τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφοι 5 και 6 της οδηγίας 2013/34/ΕΕ για τους μικρούς, μεσαίους και μεγάλους **ομίλους** είναι άνευ σημασίας για τον ορισμό των ΜΜΕ στο πλαίσιο του EUDR. Ομοίως, η σύσταση της Επιτροπής {της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσaiών επιχειρήσεων [C(2003) 1422]} δεν εφαρμόζεται στον EUDR.

Η λογιστική οδηγία 2013/34/ΕΕ, όπως τροποποιήθηκε με την κατ' εξουσιοδότηση οδηγία (ΕΕ) 2023/2775 της Επιτροπής, ορίζει ότι **μεσαίες επιχειρήσεις** «είναι οι επιχειρήσεις, πλην των πολύ μικρών και των μικρών, οι οποίες κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού δεν υπερβαίνουν τα όρια τουλάχιστον των δύο από τα ακόλουθα τρία κριτήρια: α) σύνολο ισολογισμού: 25 000 000 EUR· β) καθαρό ύψος κύκλου εργασιών: 50 000 000 EUR· γ) μέσος όρος απασχολουμένων κατά τη διάρκεια της χρήσης: 250».

Ωστόσο, θα πρέπει να σημειωθεί ότι για το άρθρο 38 παράγραφος 3 του EUDR και τη μετατεθείσα έναρξη εφαρμογής του κανονισμού έως τις 30 Ιουνίου 2027, έχει καθοριστική σημασία αν ένας φορέας εκμετάλλευσης είχε συσταθεί ως πολύ μικρή ή μικρή επιχείρηση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2024. Αυτό εξαρτάται από τα κατώτατα όρια μεγέθους που ίσχυαν την ημέρα εκείνη, ανεξάρτητα από τη νομική μορφή της εταιρείας.

3.10.1 Είμαι εταιρεία που απαλλάσσεται από την υποχρέωση υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Μπορούν, παρ' όλα αυτά, οι εταιρείες τις οποίες προμηθεύω να απαιτήσουν από εμένα να υποβάλω δήλωση δέουσας επιμέλειας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Δεν υπάρχει νομική υποχρέωση για κανέναν κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας ούτε προβλέπει το σύστημα πληροφοριών την τεχνική δυνατότητα να το πράξει.

3.10.2 Μπορώ να υποβάλω δήλωση δέουσας επιμέλειας/απλουστευμένη δήλωση για προϊόν που διατίθεται στην αγορά τρίτης χώρας και το οποίο θα εισαχθεί τελικά στην ΕΕ; (ΝΕΟ)

Το σύστημα πληροφοριών του EUDR είναι ένα αποθετήριο δηλώσεων για προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ ή εξάγονται από αυτή. Μόνο οι (ανάντη) φορείς εκμετάλλευσης, δηλαδή οι εισαγωγείς και οι πρωτογενείς παραγωγοί που διαθέτουν προϊόντα απευθείας στην αγορά της ΕΕ, υποχρεούνται να υποβάλλουν δηλώσεις δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένες δηλώσεις. Από την άλλη πλευρά, τα πρόσωπα που διαθέτουν σχετικά παράγωγα προϊόντα σε άλλη αγορά εκτός της αγοράς της ΕΕ δεν υπέχουν υποχρέωση αλληλεπίδρασης με το σύστημα πληροφοριών του EUDR. Το σύστημα δεν χρησιμεύει ως αποθετήριο για προϊόντα που πωλούνται ή υποβάλλονται σε περαιτέρω μεταποίηση εκτός της ΕΕ.

3.11. Ποιος είναι υπεύθυνος εάν ένα προϊόν δεν συμμορφώνεται με το άρθρο 3 του EUDR; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι φορείς εκμετάλλευσης διατηρούν την ευθύνη για τη συμμόρφωση του σχετικού παράγωγου προϊόντος το οποίο διαθέτουν στην αγορά της ΕΕ ή εξάγουν (άρθρο 4 παράγραφος 3 του EUDR). Σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης, οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να απέχουν από τη διάθεση του παράγωγου προϊόντος στην αγορά ή από την εξαγωγή του και πρέπει να ενημερώνουν αμέσως τις αρμόδιες αρχές και τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους στους οποίους προμήθευσαν το σχετικό παράγωγο προϊόν [άρθρο 4 παράγραφος 4 στοιχείο α) και άρθρο 4 παράγραφος 5 του EUDR].

Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι υπέχουν καθήκοντα ενημέρωσης και, στην περίπτωση μη ΜΜΕ και τεκμηριωμένων ανησυχιών, καθήκοντα επαλήθευσης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφοι 5 και 6 του EUDR.

3.12. Ποιος είναι ο φορέας εκμετάλλευσης στην περίπτωση των ιστάμενων δένδρων ή των δικαιωμάτων υλοτόμησης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα ιστάμενα δένδρα αυτά καθαυτά δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Ανάλογα με τις λεπτομερείς συμβατικές συμφωνίες, ο «φορέας εκμετάλλευσης» κατά τη στιγμή της υλοτόμησης θα μπορούσε να είναι είτε ο ιδιοκτήτης του δάσους είτε η εταιρεία που έχει το δικαίωμα να υλοτομεί σχετικά παράγωγα προϊόντα, ανάλογα με το ποιος διαθέτει το σχετικό παράγωγο προϊόν στην αγορά της ΕΕ ή το εξάγει από την ΕΕ. Αν ένα πρόσωπο συνάψει σύμβαση με την οποία εξουσιοδοτεί το έτερο μέρος της σύμβασης να υλοτομεί ξυλεία, φορέας εκμετάλλευσης θεωρείται το συμβαλλόμενο μέρος που εκτελεί την υλοτόμηση, εάν καθίσταται άμεσα και αυτόματα κύριος των υλοτομηθέντων κορμών απλώς και μόνο με την πράξη της υλοτόμησης των δένδρων. Αυτό δεν ισχύει όταν το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο ή η σύμβαση προβλέπει ότι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο μεταβιβάζει, μετά την υλοτόμηση, το δικαίωμα κυριότητας στο έτερο μέρος της σύμβασης (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση C-370/23 της 21ης Νοεμβρίου 2024).

3.13. Πώς εφαρμόζεται ο κανονισμός στους ομίλους εταιρειών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας ισχύουν για «πρόσωπα» σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 20) του EUDR, ανεξάρτητα από το αν είναι μέλη ομίλου εταιρειών ή όχι.

Οι θυγατρικές ενός ομίλου, όπως κάθε νομική οντότητα, πρέπει να ανατρέχουν στην οδηγία 2013/34/ΕΕ για να προσδιορίσουν αν η οντότητά τους είναι ΜΜΕ ή όχι (βλ. συχνή ερώτηση 3.10). Καθοριστικής σημασίας είναι ο ισολογισμός, ο καθαρός κύκλος εργασιών και ο αριθμός των εργαζομένων της μεμονωμένης νομικής οντότητας και όχι του ομίλου στο σύνολό του.

Για τον λόγο αυτόν, κάθε οντότητα που πληροί τον ορισμό του φορέα εκμετάλλευσης, του κατάντη φορέα εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ ή του εμπόρου που δεν είναι ΜΜΕ πρέπει να δημιουργεί χωριστό και ατομικό λογαριασμό για τον οικονομικό της φορέα στο σύστημα πληροφοριών. Το σύστημα δεν επιτρέπει σε έναν μόνο λογαριασμό με τον ρόλο του φορέα εκμετάλλευσης, του κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή του εμπόρου να εκπροσωπεί περισσότερες εταιρείες ή να δημιουργεί λογαριασμό οικονομικού φορέα για όμιλο εταιρειών με περισσότερες εταιρείες-χρήστες.

Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 6 του EUDR, οι φορείς εκμετάλλευσης έχουν τη δυνατότητα να αναθέσουν σε εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο να υποβάλλει και να διαχειρίζεται δηλώσεις δέουσας επιμέλειας (ή, κατά περίπτωση, απλουστευμένες δηλώσεις). Κατά συνέπεια, οι όμιλοι εταιρειών έχουν τη δυνατότητα να αναθέτουν σε ένα από τα μέλη τους να υποβάλλει με την ιδιότητα του εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου δηλώσεις δέουσας επιμέλειας εξ ονόματος όλων των μελών του ομίλου. Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος μπορεί να χρησιμοποιεί έναν μόνο λογαριασμό για την υποβολή και τη διαχείριση δηλώσεων δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένων δηλώσεων εξ ονόματος όλων των οντοτήτων που εκπροσωπεί. Ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην Ένωση σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 22) του EUDR. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η νομική ευθύνη για τη συμμόρφωση με τον κανονισμό παραμένει στον μεμονωμένο φορέα εκμετάλλευσης.

Για λεπτομέρειες σχετικά με την εγγραφή στο σύστημα πληροφοριών, ανατρέξτε στον οδηγό χρήστη για τον EUDR⁵.

3.14. Ποιος είναι ο φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος όταν μια εταιρεία συνάπτει σύμβαση με άλλη εταιρεία για την παροχή σχετικών παράγωγων προϊόντων που συνδέονται με τις εμπορικές της δραστηριότητες; Για παράδειγμα, μια καφετέρια εντός των εγκαταστάσεων, ένα μικρό κατάστημα ή ένας πάγκος που έχει δημιουργηθεί δίπλα στην κύρια επιχείρηση. (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ανάλογα με τις λεπτομερείς συμβατικές συμφωνίες, η εταιρεία που είναι υπεύθυνη για την προμήθεια των σχετικών παράγωγων προϊόντων προς χρήση στην καφετέρια, στο μικρό κατάστημα, στον πάγκο κ.λπ. (διαθεσιμότητα σχετικού παράγωγου προϊόντος στην αγορά

⁵ Ο οδηγός χρήστη είναι διαθέσιμος στη διεύθυνση: https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_el#training-and-user-manuals.

της ΕΕ) φέρει ευθύνη για τη συμμόρφωση με τον EUDR. Οι υποχρεώσεις της εταιρείας θα εξαρτώνται από το μέγεθος και τη θέση της στην αλυσίδα εφοδιασμού.

Για παράδειγμα:

- 1) Ο ανάδοχος Γ είναι μια ΜΜΕ η οποία, βάσει της συμβατικής της συμφωνίας με το σουπερμάρκετ Β, είναι υπεύθυνη για την αγορά από παραγωγό της ΕΕ και την προμήθεια σοκολάτας (ΕΣ 1806) σε πελάτες στα καταστήματα του σουπερμάρκετ Β. Στην περίπτωση αυτήν, ο ανάδοχος Γ είναι έμπορος που είναι ΜΜΕ και υπόκειται μόνο στις υποχρεώσεις του άρθρου 5 παράγραφοι 1, 3-5 και 7 του EUDR. Ο Γ δεν υπόκειται σε απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας και δεν διατηρεί την ευθύνη για τη συμμόρφωση της σοκολάτας με τον EUDR.
- 2) Ο ανάδοχος Α λειτουργεί εστιατόρια επί των εγκαταστάσεων για λογαριασμό του σουπερμάρκετ Β της ΕΕ που δεν είναι ΜΜΕ. Ο ανάδοχος Α δεν είναι ΜΜΕ και, βάσει της συμβατικής του συμφωνίας με το σουπερμάρκετ Β, είναι υπεύθυνος για την αγορά και την προμήθεια σοκολάτας (ΕΣ 1806) σε εστιατόριο στις εγκαταστάσεις του σουπερμάρκετ Β. Ο ανάδοχος Α αγοράζει τη σοκολάτα από παραγωγό της ΕΕ, οπότε, στην περίπτωση αυτήν, ο ανάδοχος Α είναι έμπορος που δεν είναι ΜΜΕ, ο οποίος υπόκειται στις υποχρεώσεις του άρθρου 5 του EUDR. Ο ανάδοχος Α δεν είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση της σοκολάτας με τον EUDR, αλλά πρέπει να επαληθεύσει ότι έχει ασκηθεί δέουσα επιμέλεια για τη σοκολάτα σε περίπτωση τεκμηριωμένων ανησυχιών (άρθρο 5 παράγραφος 7 του EUDR).
- 3) Ο ανάδοχος Δ είναι εταιρεία που δεν είναι ΜΜΕ και διαχειρίζεται πάγκους με γλυκίσματα σε καταστήματα του σουπερμάρκετ Β. Στα γλυκίσματα περιλαμβάνεται η σοκολάτα (ΕΣ 1806). Στο πλαίσιο των μεταξύ τους συμβατικών συμφωνιών, το σουπερμάρκετ Β αγοράζει τις πλάκες σοκολάτας από παραγωγό τρίτης χώρας και ο ανάδοχος Δ πωλεί τις πλάκες σοκολάτας μόνο για λογαριασμό του σουπερμάρκετ Β χωρίς να περιέρχονται ποτέ στην ιδιοκτησία του. Επομένως, στην περίπτωση αυτήν, το σουπερμάρκετ Β είναι φορέας εκμετάλλευσης ο οποίος είναι υπεύθυνος για την άσκηση δέουσας επιμέλειας για τις πλάκες σοκολάτας και την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας για κάθε παρτίδα πλακών σοκολάτας. Ο ανάδοχος Δ δεν είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση των πλακών σοκολάτας με τον EUDR.

Η εκπλήρωση των υποχρεώσεων του EUDR απαιτείται μόνο όταν τα παρεχόμενα προϊόντα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (συχνή ερώτηση 5.13). Τα προϊόντα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής, ακόμα και αν περιέχουν συστατικά ή στοιχεία που προέρχονται από βασικά προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής, δεν υπόκεινται στις απαιτήσεις του κανονισμού (συχνή ερώτηση 2.1). Παραδείγματα τέτοιων προϊόντων που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής και τα οποία μπορούν να προμηθεύουν οι ανάδοχοι είναι τα λουκάνικα και παρόμοια παρασκευάσματα κρέατος βοοειδών (ΕΣ 1601), τα προϊόντα αρτοποιίας, ζαχαροπλαστικής ή μπισκοτοποιίας, έστω και με προσθήκη κακάου (ΕΣ 1905 90), ή τα παρασκευάσματα με βάση τον καφέ, όπως ροφήματα καφέ (ΕΣ 2202 99).

3.15. Πώς διαρθρώνονται οι ρόλοι του «εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου» σύμφωνα με το άρθρο 6 του EUDR και του «τελωνειακού αντιπροσώπου» σύμφωνα με το άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 952/2013 (ΕΤΚ);

Οι δύο ρόλοι είναι διακριτοί:

- Ο «εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος» σύμφωνα με το άρθρο 6 του EUDR είναι επιφορτισμένος με την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών για λογαριασμό φορέα εκμετάλλευσης. Ως εκ τούτου, ο ρόλος αυτός αφορά μόνο την υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 4 του EUDR.
- Ο «τελωνειακός αντιπρόσωπος» σύμφωνα με το άρθρο 18 του ΕΤΚ είναι επιφορτισμένος με την υποβολή της τελωνειακής διασάφησης για λογαριασμό άλλου προσώπου. Ως εκ τούτου, ο ρόλος αυτός αφορά μόνο τις τελωνειακές υποχρεώσεις που απορρέουν από τον ΕΤΚ.

Ενδέχεται μια εταιρεία να προσφέρει υπηρεσίες τόσο ως «εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος» όσο και ως «τελωνειακός αντιπρόσωπος», αλλά και οι δύο ρόλοι απαιτούν δύο ρητές και διαφορετικές εντολές και συνεπάγονται δύο χωριστές δέσμες αρμοδιοτήτων βάσει κάθε αντίστοιχης διάταξης.

Ανεξάρτητα από τις περιστάσεις (είτε έχουν οριστεί και ως «εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι» σύμφωνα με το άρθρο 6 του EUDR είτε όχι), οι τελωνειακοί αντιπρόσωποι δεν είναι ποτέ «φορέας εκμετάλλευσης» βάσει του EUDR, καθώς δεν διαθέτουν στην αγορά ούτε εξάγουν σχετικά παράγωγα προϊόντα.

3.16. Τι σημαίνει η φράση «δεν προορίζονται [άμεσα] για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση εντός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης» στον ορισμό του άρθρου 2 σημείο 38) του EUDR; (NEO)

Ο EUDR εφαρμόζεται σε «προϊόντα που προορίζονται να διατεθούν στην αγορά της Ένωσης» «στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας», **ανεξάρτητα από το αν ο πελάτης της εν λόγω εμπορικής δραστηριότητας είναι επιχείρηση (B2B) ή ιδιώτης (B2C).**

Αυτό σημαίνει ότι προϊόντα που «προορίζονται για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση εντός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης» (δηλ. C2C: από καταναλωτή σε καταναλωτή) δεν καλύπτονται από τον EUDR. Παραδείγματα τέτοιων ιδιωτικών χρήσεων/κατανάλωσης είναι τα εξής:

- Πρόσωπο που μεταφέρει σχετικά παράγωγα προϊόντα από ταξίδι αναψυχής εκτός της ΕΕ για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση, σε εύλογες ποσότητες για ιδιωτική χρήση και, ως εκ τούτου, όχι για μεταπώληση.
- Πρόσωπο σε τρίτη χώρα που αποστέλλει προϊόντα σε πρόσωπο στην ΕΕ (π.χ. δέματα μεταξύ συγγενών).

Για όλες τις αποστολές σχετικών παράγωγων προϊόντων που πρόκειται να διατεθούν στην αγορά της Ένωσης, οι αρμόδιες αρχές και οι τελωνειακές αρχές του EUDR μπορούν να ελέγχουν αν τα προϊόντα προορίζονται για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση και, ως εκ τούτου, εξαιρούνται από τον EUDR σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 38) του EUDR.

Η αξιολόγηση αυτή πραγματοποιείται κατά περίπτωση, ανάλογα με τις εκάστοτε περιστάσεις, όπως οι ποσότητες των σχετικών παράγωγων προϊόντων και η συχνότητα των εν λόγω ιδιωτικών χρήσεων⁶.

3.17. Εφαρμόζεται ο EUDR σε προμήθειες που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο διαδικτυακών πωλήσεων (ηλεκτρονικό εμπόριο) ή άλλων εξ αποστάσεως πωλήσεων; (NEO)

Ο EUDR εφαρμόζεται σε όλα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που παρέχονται «στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας», συμπεριλαμβανομένων των διαδικτυακών ή εξ αποστάσεως πωλήσεων. Δεν έχει σημασία αν τα προϊόντα παρέχονται σε άλλη επιχείρηση (B2B) ή σε καταναλωτή (B2C), καθώς κάθε «προμήθεια» «στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας» καλύπτεται από τον EUDR [βλ. άρθρο 2 σημείο 19) του EUDR].

Το ίδιο ισχύει και για τα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της ΕΕ (εισαγωγές): ο EUDR εφαρμόζεται σε κάθε θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία σχετικών παράγωγων προϊόντων, εκτός εάν τα σχετικά παράγωγα προϊόντα δεν παρέχονται στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, αλλά προορίζονται αποκλειστικά για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση εντός του τελωνειακού εδάφους της Ένωσης (C2C — βλ. προηγούμενη ερώτηση).

Η ίδια λογική ισχύει και για τις εξαγωγές (βλ. συχνή ερώτηση 5.6.1).

3.18. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις εταιρειών όπως διαδικτυακοί διανομείς και έμποροι λιανικής που προμηθεύουν σχετικά παράγωγα προϊόντα σε πελάτες της ΕΕ στο πλαίσιο διαδικτυακών προμηθειών μεταξύ επιχειρήσεων (B2B) ή μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών (B2C); Ποιες είναι οι υποχρεώσεις των επιγραμμικών αγορών; (NEO)

Οι εταιρείες που προμηθεύουν σχετικά παράγωγα προϊόντα σε πελάτες της ΕΕ (είτε επιχειρήσεις είτε καταναλωτές) μέσω διαδικτυακών πωλήσεων μπορεί να είναι φορείς εκμετάλλευσης, κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή έμποροι βάσει του EUDR, ανάλογα με τον συγκεκριμένο ρόλο τους στην αλυσίδα εφοδιασμού. Ο «φορέας εκμετάλλευσης», ο «κατάντη φορέας εκμετάλλευσης» ή ο «έμπορος» βάσει του EUDR είναι το πρόσωπο που πράγματι προμηθεύει τα σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ.

Εάν μια εταιρεία εισάγει, δηλαδή θέτει σε ελεύθερη κυκλοφορία, σχετικό παράγωγο προϊόν κατ' εκτέλεση σύμβασης διαδικτυακής πώλησης στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, θεωρείται φορέας εκμετάλλευσης για τους σκοπούς του EUDR, ανεξάρτητα από το αν η εν λόγω εταιρεία είναι εγκατεστημένη στην ΕΕ ή όχι (βλ. συχνή ερώτηση 3.7 σχετικά με τους

⁶Για πληρέστερη επισκόπηση των τελωνειακών πτυχών, βλ. [ETK — Έγγραφο καθοδήγησης — Ευρωπαϊκή Επιτροπή](#).

κανόνες που ισχύουν για τους φορείς εκμετάλλευσης που είναι εγκατεστημένοι εκτός της ΕΕ).

Ως εκ τούτου, οι **διαδικτυακοί διανομείς και έμποροι λιανικής πώλησης** μπορεί να είναι i) φορείς εκμετάλλευσης εάν εισάγουν, δηλαδή θέτουν σε ελεύθερη κυκλοφορία, στην ΕΕ ή πωλούν σχετικό παράγωγο προϊόν που δεν έχει διατεθεί προηγουμένως στην αγορά της ΕΕ, ii) κατάντη φορείς εκμετάλλευσης εάν επανεισάγουν ή πωλούν σχετικό παράγωγο προϊόν που παράγεται από άλλο σχετικό παράγωγο προϊόν και το οποίο καλύπτεται από δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση, ή iii) έμποροι εάν πωλούν μέσω διαδικτύου σχετικό παράγωγο προϊόν το οποίο έχει ήδη διατεθεί στην αγορά από άλλο πρόσωπο.

Οι **επιγραμμικές αγορές** είναι επιγραμμικές πλατφόρμες, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 στοιχείο θ) του κανονισμού (ΕΕ) 2022/2065, οι οποίες επιτρέπουν στους καταναλωτές να συνάπτουν εξ αποστάσεως συμβάσεις. Εφόσον ο πάροχος της επιγραμμικής αγοράς διευκολύνει μόνο τη σύναψη συμφωνίας διαδικτυακής πώλησης από δύο άλλα μέρη και δεν παρεμβαίνει στην πραγματική προμήθεια του προϊόντος στον πελάτη, η επιγραμμική αγορά είναι απλός πάροχος ενδιάμεσων υπηρεσιών και δεν υπέχει καμία υποχρέωση βάσει του EUDR. Όταν ένας πάροχος προσφέρει διαφορετικές λειτουργίες (αφενός, πωλεί ο ίδιος σχετικό παράγωγο προϊόν ή προσφέρει υπηρεσίες που αποσκοπούν στην παράδοση προϊόντων και, αφετέρου, ενεργεί ως επιγραμμική αγορά που επιτρέπει σε άλλους φορείς εκμετάλλευσης, κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή εμπόρους να πωλούν τα σχετικά παράγωγα προϊόντα τους), η απόφαση σχετικά με το αν ο πάροχος είναι φορέας εκμετάλλευσης, κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή έμπορος βάσει του EUDR ή πάροχος ενδιάμεσων υπηρεσιών πρέπει να λαμβάνεται κατά περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων λειτουργιών τους στην παροχή της επίμαχης μεμονωμένης πώλησης (π.χ. οι πάροχοι υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών συνήθως «προμηθεύουν» στην πραγματικότητα το προϊόν στον πελάτη).

Ανεξάρτητα από τις περιστάσεις, υπάρχει πάντα ένας φορέας εκμετάλλευσης, ένας κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή ένας έμπορος που πράγματι προμηθεύει το προϊόν στον πελάτη. Όπως εξηγείται ανωτέρω, ανάλογα με τις ειδικές περιστάσεις της προμήθειας, ο φορέας εκμετάλλευσης, ο κατάντη φορέας εκμετάλλευσης ή ο έμπορος μπορεί να είναι είτε το πρόσωπο που προσφέρει το προϊόν προς πώληση (κατασκευαστής, διανομέας, λιανοπωλητής), είτε η επιγραμμική αγορά όσον αφορά τις συγκεκριμένες υπηρεσίες που παρέχει, οι οποίες εκτείνονται πέραν του να ενεργεί αποκλειστικά ως ενδιάμεσος, είτε χωριστός πάροχος υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών, εφόσον συμμετέχει στην αλυσίδα εφοδιασμού. Όλοι αυτοί οι φορείς ενθαρρύνονται να προσδιορίζουν και να αποσαφηνίζουν την ευθύνη τους δεδομένου του αντίστοιχου ρόλου τους στην αλυσίδα εφοδιασμού.

3.19. Μπορεί ο καταναλωτής να είναι «φορέας εκμετάλλευσης» στην περίπτωση εισαγωγών που πραγματοποιούνται στο πλαίσιο διαδικτυακών πωλήσεων B2C (ηλεκτρονικό εμπόριο) ή άλλων εξ αποστάσεως πωλήσεων; (NEO)

Όπως εξηγήθηκε στην προηγούμενη συχνή ερώτηση, ο «φορέας εκμετάλλευσης» βάσει του EUDR είναι το πρόσωπο που, στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, διαθέτει στην αγορά της ΕΕ σχετικά παράγωγα προϊόντα ή τα εξάγει. Στο πλαίσιο των διαδικτυακών πωλήσεων ή άλλων εξ αποστάσεως πωλήσεων, το ποιος είναι ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να διαφέρει ανάλογα με το επιχειρηματικό μοντέλο, καθώς και τον ρόλο και την ευθύνη των φορέων που παρεμβαίνουν στην προμήθεια του σχετικού παράγωγου προϊόντος στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας. Φορείς εκμετάλλευσης βάσει του EUDR μπορούν να είναι, ανεξάρτητα από το αν είναι εγκατεστημένοι στην ΕΕ ή όχι (βλ. συχνή ερώτηση 3.7): κατασκευαστές, πωλητές, εισαγωγείς, διαδικτυακοί έμποροι λιανικής πώλησης ή πάροχοι υπηρεσιών διεκπεραίωσης παραγγελιών όταν πράγματι προμηθεύουν τα προϊόντα στους καταναλωτές της ΕΕ (βλ. επίσης προηγούμενη ερώτηση).

Στο πλαίσιο αυτό, ένας καταναλωτής της ΕΕ (δηλαδή ένα φυσικό πρόσωπο που ενεργεί για σκοπούς εκτός της εμπορικής, επιχειρηματικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής του δραστηριότητας) δεν είναι ποτέ φορέας εκμετάλλευσης βάσει του EUDR όταν αγοράζει σχετικό παράγωγο προϊόν από διαδικτυακό ιστότοπο που προμηθεύει προϊόντα στην ΕΕ, ακόμα και αν δηλώνεται ως «εισαγωγέας» στην τελωνειακή διασάφηση. Η διάθεση του σχετικού παράγωγου προϊόντος στην αγορά της ΕΕ δεν πραγματοποιείται από τον ιδιώτη καταναλωτή, αλλά από το νομικό ή φυσικό πρόσωπο που πράγματι προμηθεύει το σχετικό παράγωγο προϊόν στον εν λόγω καταναλωτή.

3.20. Μπορεί ένας συνεταιρισμός ή μια ένωση να υποβάλει απλουστευμένες δηλώσεις ή δηλώσεις δέουσας επιμέλειας αντί των μελών του/της; (NEO)

Ανάλογα με τις περιστάσεις, ένας συνεταιρισμός ή μια ένωση μπορεί είτε να υποβάλει δηλώσεις στο όνομά του/της είτε εξ ονόματος των μελών του/της.

Επιλογή 1: εάν ο συνεταιρισμός/η ένωση παράγει ο ίδιος/η ίδια σχετικά παράγωγα προϊόντα τα οποία διαθέτει στην αγορά της ΕΕ (για παράδειγμα, στην περίπτωση πωλήσεων ιστάμενης ξυλείας, βλ. συχνή ερώτηση 3.12), μπορεί να χαρακτηριστεί φορέας εκμετάλλευσης βάσει του EUDR. Ως εκ τούτου, ο συνεταιρισμός/η ένωση, και όχι τα μέλη του/της, μπορεί να υποβάλει ενιαία δήλωση δέουσας επιμέλειας ή, σε περίπτωση που πληροί τον ορισμό του MSPO, ενιαία απλουστευμένη δήλωση. Βλ. συχνή ερώτηση 3.22 για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τις περιστάσεις υπό τις οποίες ένας συνεταιρισμός/μια ένωση μπορεί να χαρακτηριστεί MSPO.

Επιλογή 2: εάν ο συνεταιρισμός/η ένωση επιθυμεί να στηρίξει τα μέλη του/της που μπορούν να χαρακτηριστούν φορείς εκμετάλλευσης, μπορεί να ενεργεί ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος για τα μέλη του/της και να υποβάλλει δηλώσεις δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένες δηλώσεις εξ ονόματός τους, βλ. άρθρο 6 του EUDR. Για να ενεργεί ως

εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος, ένας συνεταιρισμός/μία ένωση πρέπει να είναι εγκατεστημένος/-η στην ΕΕ.

Δεν απαιτείται απλουστευμένη διασάφηση για τους MSPO των οποίων οι πληροφορίες καθίστανται διαθέσιμες σύμφωνα με το άρθρο 4α παράγραφος 4 του EUDR.

3.21. Ποιος θεωρείται πολύ μικρός ή μικρός πρωτογενής φορέας εκμετάλλευσης (MSPO); (NEO)

Ο MSPO είναι υποκατηγορία φορέα εκμετάλλευσης με απλουστευμένες υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων. Γενικά, υπόκειται στις διατάξεις για τους φορείς εκμετάλλευσης (π.χ. άρθρο 4 παράγραφος 1 του EUDR), εκτός εάν ο κανονισμός ορίζει διαφορετικά.

Υπάρχουν τέσσερις απαιτήσεις που πρέπει να πληρούνται για να χαρακτηριστεί ένας φορέας ως πολύ μικρός ή μικρός πρωτογενής φορέας εκμετάλλευσης:

- a) φυσικό πρόσωπο ή πολύ μικρή ή μικρή επιχείρηση (με βάση τα κατώτατα όρια της λογιστικής οδηγίας)

Πολύ μικρός ή μικρός πρωτογενής φορέας εκμετάλλευσης είναι είτε φυσικό πρόσωπο είτε πολύ μικρή ή μικρή επιχείρηση, που αξιολογείται με βάση τα κατώτατα όρια της οδηγίας 2013/34/ΕΕ. Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τα κατώτατα όρια μεγέθους, ανατρέξτε στη συχνή ερώτηση 3.10.

- b) εγκατεστημένος σε χώρα χαμηλού κινδύνου

Στην περίπτωση φυσικού προσώπου, ο κύριος τόπος και, στην περίπτωση νομικού προσώπου ή ένωσης προσώπων, η καταστατική έδρα, τα κεντρικά γραφεία ή η κύρια μόνιμη επιχειρηματική εγκατάσταση, κατά περίπτωση, πρέπει να βρίσκονται σε χώρα χαμηλού κινδύνου.

- c) απευθείας διάθεση στην αγορά της ΕΕ ή εξαγωγή

Για να χαρακτηριστεί MSPO, ένα πρόσωπο πρέπει να διαθέτει απευθείας στην αγορά της ΕΕ ή να εξάγει σχετικά παράγωγα προϊόντα. Αυτό σημαίνει ότι πρωτογενείς παραγωγοί που είναι εγκατεστημένοι εκτός της ΕΕ δεν καλύπτονται από τον παρόντα ορισμό εάν προμηθεύουν προϊόντα σε ενδιάμεσους εκτός της ΕΕ, οι οποίοι στη συνέχεια διαθέτουν τα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ. Πρωτογενείς παραγωγοί εκτός της ΕΕ που δεν διαθέτουν προϊόντα στην αγορά της ΕΕ δεν υπέχουν νομικές υποχρεώσεις βάσει του κανονισμού.

- d) προϊόντα που έχει παραγάγει ο ίδιος ο φορέας εκμετάλλευσης (υπό την έννοια ότι έχει καλλιεργήσει, υλοτομήσει, συλλέξει ή εκθρέψει ο ίδιος το προϊόν σε γεωτεμάχια ή εγκαταστάσεις) στη χώρα εγκατάστασης

Τέλος, ένας φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χαρακτηριστεί MSPO μόνο εάν διαθέτει στην αγορά της Ένωσης προϊόντα που έχει παραγάγει ο ίδιος. Ο όρος «παραγάγει» νοείται ως καλλιέργεια, υλοτόμηση, συλλογή ή εκτροφή προϊόντων σε γεωτεμάχια ή εγκαταστάσεις — δηλαδή, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να είναι πρωτογενής παραγωγός.

Παρότι η παραγωγή πραγματοποιείται συχνά από τον (ή για λογαριασμό του) ιδιοκτήτη ενός γεωτεμαχίου ή μιας εγκατάστασης, υπάρχουν επίσης περιπτώσεις στις οποίες υπάρχει άλλη οντότητα που πραγματοποιεί πραγματικά την παραγωγή και μπορεί να θεωρηθεί φορέας

εκμετάλλευσης. Αυτό συμβαίνει όταν η εν λόγω οντότητα καθίσταται άμεσα και αυτόματα ο ιδιοκτήτης των σχετικών παράγωγων προϊόντων απλώς και μόνο με την πράξη της παραγωγής (για παράδειγμα, με την υλοτόμηση δένδρων). Αυτό δεν ισχύει όταν το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο ή η σύμβαση προβλέπει ότι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο μεταβιβάζει, μετά την παραγωγή, το δικαίωμα κυριότητας στο έτερο μέρος της σύμβασης (βλ. συχνή ερώτηση 3.12). Σε ένα σενάριο στο οποίο ο φορέας εκμετάλλευσης και ο ιδιοκτήτης της γης δεν ταυτίζονται, καθοριστικό για το πεδίο εφαρμογής των υποχρεώσεων είναι το μέγεθος του φορέα εκμετάλλευσης (επομένως, εάν μια εταιρεία που δεν είναι MSPO πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί φορέας εκμετάλλευσης μέσω της υλοτόμησης, ισχύουν οι υποχρεώσεις υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας).

3.22. Μπορεί ένας συνεταιρισμός ή μια ένωση να θεωρηθεί MSPO; (NEO)

Ναι, αλλά μόνο εάν ο συνεταιρισμός/η ένωση πληροί όλα τα στοιχεία του ορισμού του MSPO, όπως παρατίθεται στο άρθρο 2 σημείο 15α) του EUDR. Μεταξύ άλλων, θα πρέπει να διαθέτει στην αγορά της ΕΕ προϊόντα που έχει παραγάγει ο ίδιος/η ίδια. Όπως αναφέρεται στις προηγούμενες συχνές ερωτήσεις, υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες φορέας εκμετάλλευσης δεν μπορεί να θεωρηθεί ο ιδιοκτήτης της γης, αλλά η οντότητα που πραγματοποιεί την παραγωγή, η οποία θα μπορούσε να είναι συνεταιρισμός/ένωση· συγκεκριμένα, όταν η εν λόγω οντότητα καθίσταται άμεσα και αυτόματα ο ιδιοκτήτης των σχετικών παράγωγων προϊόντων απλώς και μόνο με την πράξη της παραγωγής (για παράδειγμα, με την υλοτόμηση δένδρων). Αυτό δεν ισχύει όταν το εφαρμοστέο εθνικό δίκαιο ή η σύμβαση προβλέπει ότι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο μεταβιβάζει, μετά την παραγωγή, το δικαίωμα κυριότητας στο έτερο μέρος της σύμβασης (βλ. συχνή ερώτηση 3.12).

Σε ένα σενάριο στο οποίο ο φορέας εκμετάλλευσης και ο ιδιοκτήτης της γης δεν ταυτίζονται, καθοριστικό για το πεδίο εφαρμογής των υποχρεώσεων είναι το μέγεθος του φορέα εκμετάλλευσης και όχι του ιδιοκτήτη της γης (επομένως, εάν μια εταιρεία που δεν είναι MSPO πληροί τις προϋποθέσεις για να χαρακτηριστεί φορέας εκμετάλλευσης μέσω της υλοτόμησης, ισχύουν στο σύνολό τους οι υποχρεώσεις υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας).

3.23. Μπορεί ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο να είναι ταυτόχρονα MSPO και κανονικός «φορέας εκμετάλλευσης»; (NEO)

Ναι, αυτό μπορεί να συμβεί εάν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο εισάγει σχετικά παράγωγα προϊόντα που παράγονται από διαφορετική οντότητα και διαθέτει σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά της ΕΕ που παράγονται από το εν λόγω φυσικό ή νομικό πρόσωπο. Όσον αφορά τα εισαγόμενα προϊόντα, το πρόσωπο θα είναι φορέας εκμετάλλευσης, όσον αφορά τα προϊόντα που παράγονται από το ίδιο το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, θα είναι MSPO [εάν πληρούνται όλα τα στοιχεία του ορισμού, βλ. άρθρο 2 σημείο 15α) του EUDR και συχνή ερώτηση 3.21].

Στην περίπτωση αυτήν, ενώ η υποχρέωση άσκησης δέουσας επιμέλειας ισχύει για όλα τα προϊόντα που το εν λόγω πρόσωπο διαθέτει στην αγορά, το πρόσωπο πρέπει να υποβάλει

δήλωση δέουσας επιμέλειας για τα εισαγόμενα προϊόντα και άπαξ απλουστευμένη δήλωση για τα εγχώρια παραγόμενα προϊόντα.

3.24. Πώς καθορίζει μια εταιρεία το μέγεθός της και τι συμβαίνει εάν το μέγεθός της αλλάξει με την πάροδο των ετών; (ΝΕΟ)

Το κριτήριο του μεγέθους της εταιρείας εφαρμόζεται ανά οικονομικό έτος.

Κάθε οικονομικό έτος, η εταιρεία θα πρέπει να καθορίζει την κατάταξη μεγέθους της με βάση το σύνολο του ισολογισμού, τον καθαρό κύκλο εργασιών και τον μέσο αριθμό εργαζομένων κατά τη διάρκεια του τελευταίου οικονομικού έτους για το οποίο είναι διαθέσιμα τα εν λόγω αριθμητικά στοιχεία. Εάν, λόγω της νομικής μορφής της οντότητας, δεν εγκρίνονται ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, καθοριστική σημασία έχει το τελευταίο οικονομικό έτος. Για τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που δεν υποχρεούνται εκ της φύσης τους να καταρτίζουν ισολογισμό, βλ. συχνή ερώτηση 3.26.

Το μέγεθος των εταιρειών μπορεί να παρουσιάζει διακυμάνσεις με την πάροδο των ετών.

Ωστόσο, μεταβολή στην κατάταξη μεγέθους επέρχεται μόνο όταν η εταιρεία υπερβαίνει ή παύει να υπερβαίνει δύο από τα τρία κατώτατα όρια για **δύο διαδοχικά οικονομικά έτη**. Αυτό είναι σημαντικό σε περίπτωση που οι αλλαγές έχουν ως αποτέλεσμα μια εταιρεία που χαρακτηρίζεται ως ΜΜΕ να μετακινηθεί στην κατηγορία των μη ΜΜΕ ή αντιστρόφως, και σε περίπτωση που ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο που χαρακτηρίζεται ως ΜSPO υπερβαίνει τα κατώτατα όρια για τους ΜSPO ή αντιστρόφως.

Όσον αφορά τους ΜSPO, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ δύο σεναρίων:

Σενάριο 1: Η επιχείρηση του γεωργού Α, η οποία κατά τον χρόνο έναρξης εφαρμογής του EUDR κατατάσσεται ως ΜSPO, καθίσταται μη ΜSPO (και ξανά ΜSPO):

Δεδομένου ότι, κατά την έναρξη εφαρμογής του EUDR, ο γεωργός Α είναι ΜSPO, ισχύουν απλουστευμένες υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων. Αυτό σημαίνει ότι πριν από την πρώτη διάθεση των σχετικών παράγωγων προϊόντων στην αγορά, ο γεωργός Α υποβάλλει άπαξ απλουστευμένη δήλωση.

Εάν ο γεωργός Α υπερβεί τα όρια των πολύ μικρών ή μικρών επιχειρήσεων που ορίζονται στη λογιστική οδηγία επί δύο διαδοχικά οικονομικά έτη, κατά το οικονομικό έτος που έπεται των οικονομικών ετών κατά τα οποία σημειώνεται υπέρβαση των κατώτατων ορίων, ο γεωργός Α θα υπόκειται στις συνήθεις υποχρεώσεις υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας πριν από τη διάθεση σχετικών παράγωγων προϊόντων στην αγορά κατά το εν λόγω οικονομικό έτος (για τη δυνατότητα δήλωσης πολλαπλών πωλήσεων σε μία δήλωση δέουσας επιμέλειας, βλ. συχνή ερώτηση 5.19).

Εάν ο γεωργός Α καταταγεί στη συνέχεια εκ νέου ως ΜSPO, επειδή για δύο διαδοχικά οικονομικά έτη βρίσκεται κάτω από τα σχετικά κατώτατα όρια, μπορεί, από το έτος που έπεται των δύο διαδοχικών ετών, να χρησιμοποιήσει εκ νέου την απλουστευμένη δήλωσή του. Η απλουστευμένη δήλωση ενδέχεται να πρέπει να επικαιροποιηθεί ώστε να

αντικατοπτρίζει την επιχειρηματική πραγματικότητα, σε περίπτωση που αυτή έχει αλλάξει (για την επικαιροποίηση, βλ. συχνή ερώτηση 3.27).

Σενάριο 2: Η επιχείρηση του γεωργού Β, η οποία κατά τον χρόνο έναρξης εφαρμογής του EUDR κατατάσσεται ως μη MSPO, καθίσταται MSPO (και ξανά μη MSPO):

Κατά τον χρόνο έναρξης εφαρμογής του EUDR, η επιχείρηση του γεωργού Β υπόκειται στις συνήθεις υποχρεώσεις υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας πριν από τη διάθεση σχετικών παράγωγων προϊόντων στην αγορά κατά το εν λόγω οικονομικό έτος (για τη δυνατότητα δήλωσης πολλαπλών πωλήσεων σε μία δήλωση δέουσας επιμέλειας, βλ. συχνή ερώτηση 5.19). Εάν η επιχείρηση του γεωργού Β παύσει στη συνέχεια να υπερβαίνει τα σχετικά κατώτατα όρια για δύο διαδοχικά έτη, με αποτέλεσμα ο γεωργός Β να ταξινομηθεί ως MSPO, κατά το έτος που έπεται των δύο διαδοχικών ετών ο γεωργός Β θα πρέπει να υποβάλει μόνο άπαξ απλουστευμένη δήλωση. Η δήλωση αυτή εξακολουθεί να ισχύει εκτός εάν ο γεωργός Β αλλάξει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες κατά τρόπο που καθιστά αναγκαία την υποβολή νέας απλουστευμένης δήλωσης (βλ. συχνή ερώτηση 3.27 για επικαιροποίηση / νέες υποβολές). Επίσης, η απλουστευμένη δήλωση δεν επαρκεί πλέον για τη συμμόρφωση εάν ο Β υπερβεί εκ νέου τα κατώτατα όρια για δύο διαδοχικά έτη και καταστεί μη MSPO, οπότε οι υποχρεώσεις υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας ισχύουν εκ νέου κατά το επόμενο έτος.

3.25. Μπορούν εταιρείες να χαρακτηριστούν MSPO εάν τμήματα των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους που σχετίζονται με σχετικά βασικά και παράγωγα προϊόντα δεν υπερβαίνουν τα σχετικά κατώτατα όρια; Πώς λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές δραστηριότητες; (μικτές δραστηριότητες) (NEO)

Ο προσδιορισμός «τα οποία σχετίζονται με τα σχετικά βασικά και τα σχετικά παράγωγα προϊόντα» έχει ως στόχο να επιτρέψει στις εταιρείες να επωφεληθούν από τις απλουστευμένες υποχρεώσεις για τους MSPO, εάν μπορούν να αποδείξουν ότι μόνο ένα μέρος των επιχειρηματικών τους δραστηριοτήτων σχετίζεται με σχετικά βασικά και σχετικά παράγωγα προϊόντα. Η διατύπωση «τα οποία σχετίζονται με τα σχετικά βασικά και τα σχετικά παράγωγα προϊόντα» σημαίνει ότι κατά τον καθορισμό των κατώτατων ορίων θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη ο καθαρός κύκλος εργασιών, οι εργαζόμενοι και τα στοιχεία του ισολογισμού που μπορούν εύλογα να αποδοθούν στον χειρισμό των σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων από τις εταιρείες και όχι σε άλλη δραστηριότητα της εταιρείας.

Το διευθυντικό και διοικητικό προσωπικό που ασχολείται με πολλαπλές δραστηριότητες στις οποίες δραστηριοποιείται μια εταιρεία θα πρέπει να υπολογίζεται κατ' αναλογία.

Προκειμένου μια εταιρεία να αποδείξει ότι πληροί τον ορισμό του MSPO, πρέπει, κατά τον έλεγχο αρμόδιας αρχής, να είναι σε θέση να παρουσιάσει επιχειρηματικά αρχεία σχετικά με τη διάρθρωση των εσόδων, το κόστος, τη λογιστική επιδόσεων ή άλλα έγγραφα τα οποία κατανέμουν με διαφάνεια τα σύνολα του ισολογισμού, τον καθαρό κύκλο εργασιών και τον αριθμό των εργαζομένων στους σχετικούς επιχειρηματικούς τομείς στους οποίους δραστηριοποιείται.

Η ερμηνεία αυτή μπορεί να υποστηριχθεί καλύτερα από ένα **παράδειγμα**:

Μια εταιρεία που επεξεργάζεται και εμπορεύεται προϊόντα ξυλείας προσφέρει επίσης υπηρεσίες μεταφοράς μεταλλικών τεμαχίων. Παράγει περίπου το 70 % του ετήσιου καθαρού κύκλου εργασιών της από την επεξεργασία και την εμπορία προϊόντων ξυλείας και το 30 % από τη μεταφορά μεταλλικών τεμαχίων.

Το 30 % από τη μεταφορά μεταλλικών τεμαχίων δεν λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό των κατώτατων ορίων. Αυτό σημαίνει ότι, για τον προσδιορισμό του αν σημειώνεται υπέρβαση των κατώτατων ορίων που καθορίζονται στη λογιστική οδηγία, λαμβάνεται υπόψη το 70 % του καθαρού κύκλου εργασιών.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκδώσουν περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο η απαίτηση αυτή πρέπει να αξιολογείται και να επαληθεύεται σε εθνικό επίπεδο για την εθνική παραγωγή, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών διατάξεων της μεταφοράς της λογιστικής οδηγίας στο εθνικό δίκαιο πέραν των εθνικών κατώτατων ορίων μεγέθους (τα εθνικά κατώτατα όρια μεγέθους δεν έχουν σημασία για τον προσδιορισμό του μεγέθους βάσει του EUDR, καθώς ο κανονισμός βασίζεται στα κατώτατα όρια μεγέθους της ίδιας της λογιστικής οδηγίας).

3.26. Πώς εταιρείες ή φυσικά πρόσωπα που δεν υποχρεούνται να καταρτίζουν ισολογισμό μπορούν να διαπιστώσουν αν είναι MSPO βάσει του EUDR; (NEO)

Η λογιστική οδηγία (όπως μεταφέρθηκε από τα κράτη μέλη στο εθνικό δίκαιο) εφαρμόζεται μόνο σε επιχειρήσεις με υφιστάμενη υποχρέωση κατάρτισης ισολογισμού. Ωστόσο, για τους σκοπούς του EUDR, τα κατώτατα όρια της λογιστικής οδηγίας εφαρμόζονται ανεξάρτητα από τη νομική μορφή ενός προσώπου, πράγμα που σημαίνει ότι τα κατώτατα όρια εφαρμόζονται επίσης σε εταιρείες ή πρόσωπα που δεν υποχρεούνται εκ της φύσης τους να καταρτίζουν ισολογισμό. Ως εκ τούτου, σε ένα τέτοιο σενάριο, θα πρέπει να επιδιώκουν τον καθορισμό του συνόλου του ισολογισμού τους με βάση τις γενικές διατάξεις και αρχές που ορίζονται στα κεφάλαια 2 και 3 της λογιστικής οδηγίας. Οι γεωργοί και οι δασοκόμοι μπορούν επίσης να καταρτίζουν τον ισολογισμό τους αξιολογώντας και εκτιμώντας την αξία των εγκαταστάσεων παραγωγής και άλλων περιουσιακών στοιχείων που έχουν στην κατοχή τους και, όταν ελέγχονται από αρμόδια αρχή, να αποδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο υπολόγισαν και εφάρμοσαν τα κατώτατα όρια που ορίζονται στη λογιστική οδηγία.

Τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που βρίσκονται κάτω από τα άλλα δύο κατώτατα όρια μιας μικρής επιχείρησης (δηλαδή δεν υπερβαίνουν καθαρό κύκλο εργασιών 10 000 000 EUR και δεν απασχολούν περισσότερους από 50 εργαζομένους κατά μέσο όρο κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους) δεν χρειάζεται να καταρτίζουν τον ισολογισμό τους, καθώς μπορούν ήδη να θεωρηθούν MSPO με βάση τα δύο άλλα σχετικά κριτήρια.

Επιπλέον, μπορεί να θεωρηθεί ότι τα φυσικά πρόσωπα που διαθέτουν απευθείας στην αγορά της ΕΕ προϊόντα που έχουν παραγάγει κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 14) του EUDR και τα οποία ενεργούν καλόπιστα βρίσκονται κάτω από τα κατώτατα όρια. Τα εν λόγω πρόσωπα δεν χρειάζεται να προβούν σε πρόσθετες διοικητικές ενέργειες για να αποδείξουν

το μέγεθός τους, εκτός εάν βρίσκονται κοντά στο να υπερβούν τουλάχιστον ένα από τα κατώτατα όρια που ορίζονται στη λογιστική οδηγία.

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εκδώσουν περαιτέρω καθοδήγηση σχετικά με τον τρόπο αξιολόγησης και επαλήθευσης της απαίτησης αυτής σε εθνικό επίπεδο, λαμβανομένης υπόψη της μεταφοράς της λογιστικής οδηγίας στο εθνικό δίκαιο.

3.27. Πότε πρέπει να επικαιροποιήσω την απλουστευμένη δήλωσή μου; Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να υποβάλω νέα απλουστευμένη δήλωση; (ΝΕΟ)

Το άρθρο 4α παράγραφος 3 του EUDR προβλέπει ότι οι MSPO «μπορούν να επικαιροποιούν τις πληροφορίες που περιέχονται στην απλουστευμένη δήλωσή τους έπειτα από τυχόν σημαντικές αλλαγές στις πληροφορίες που παρείχαν».

Αυτό σημαίνει ότι, για παράδειγμα, εάν αλλάξει η ποσότητα, η απλουστευμένη δήλωση θα μπορούσε να επικαιροποιηθεί, χωρίς ωστόσο αυτό να είναι υποχρεωτικό.

Ωστόσο, οι MSPO πρέπει να διασφαλίζουν ότι όλα τα προϊόντα που διαθέτουν στην αγορά καλύπτονται από έγκυρη απλουστευμένη δήλωση. Αυτό σημαίνει ότι, σε περίπτωση που ένας MSPO μεταβάλει την επιχειρηματική του δραστηριότητα κατά τρόπο που συνεπάγεται τη διάθεση στην αγορά εντελώς νέων προϊόντων, πρέπει να υποβληθεί νέα απλουστευμένη δήλωση, καθώς τα νέα προϊόντα δεν καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της αρχικής απλουστευμένης δήλωσης.

Παράδειγμα: Ο Αυστριακός γεωργός ΣΤ διατηρεί εδώ και χρόνια εκμετάλλευση παραγωγής σόγιας και εκτροφής βοοειδών. Με βάση τις αδιάλειπτες δραστηριότητές του, υπέβαλε απλουστευμένη δήλωση μία φορά όταν τέθηκε σε εφαρμογή ο EUDR. Ο ΣΤ επιθυμεί τώρα να αγοράσει παρακείμενη δασική έκταση ώστε να τη διαχειρίζεται και να διαθέτει προϊόντα ξυλείας από το δάσος στην αγορά της ΕΕ. Δεδομένου ότι τα προϊόντα ξυλείας που έχουν διαφορετικό κωδικό ΕΣ από αυτόν που δηλώθηκε δεν καλύπτονται από την απλουστευμένη δήλωση του γεωργού ΣΤ, ο γεωργός ΣΤ πρέπει να υποβάλει νέα απλουστευμένη δήλωση για τα προϊόντα ξυλείας πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά. Ο γεωργός ΣΤ μπορεί να αντιγράψει την παλιά απλουστευμένη δήλωση ως νέα για να προσυμπληρώσει ορισμένα πεδία. Αντί της νέας υποβολής που απαιτείται στην περίπτωση αυτήν, είναι δυνατή η επικαιροποίηση της υφιστάμενης απλουστευμένης δήλωσης.

Παράδειγμα: Η εταιρεία υλοτομίας Η, η οποία ενεργεί ως φορέας εκμετάλλευσης με την υλοτόμηση ιστάμενης ξυλείας την οποία διαθέτει στην αγορά, πραγματοποιεί υλοτόμηση σε διαφορετικά γεωτεμάχια κάθε χρόνο. Περιλαμβάνονται νέα γεωτεμάχια από τα οποία υλοτομείται ξυλεία μετά την υποβολή της απλουστευμένης δήλωσης. Δεδομένου ότι οι πληροφορίες στην απλουστευμένη δήλωση της εταιρείας υλοτομίας Η θα πρέπει να είναι ακριβείς, θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τη λειτουργία επικαιροποίησης για την επικαιροποίηση των πληροφοριών σχετικά με τα διάφορα γεωτεμάχια που έχουν δηλωθεί στην απλουστευμένη δήλωση. Επιπλέον, ο φορέας εκμετάλλευσης Η πρέπει να τεκμηριώσει τα πραγματικά δεδομένα γεωεντοπισμού ή τις ταχυδρομικές διευθύνσεις των γεωτεμαχίων όπου πραγματοποιείται η υλοτόμηση της ξυλείας και θα πρέπει να είναι σε θέση να

αιτιολογήσει τυχόν αποκλίσεις μεταξύ των δηλωθέντων γεωτεμαχίων στην απλουστευμένη δήλωση και των πραγματικών γεωτεμαχίων παραγωγής.

Οι πληροφορίες που παρέχονται στην απλουστευμένη δήλωση πρέπει να είναι αληθείς κατά την υποβολή και κατά την επικαιροποίηση. Εάν οι αρμόδιες αρχές διαπιστώσουν ότι παρασχέθηκαν εκτιμήσεις ή άλλες πληροφορίες με σκοπό την εσφαλμένη ταξινόμηση ενός φορέα εκμετάλλευσης ως MSPO, την καταστρατήγηση των απαιτήσεων του κανονισμού ή την υπονόμευση της επιβολής, μπορούν να λάβουν μέτρα για τη δίωξη των εν λόγω παραβιάσεων του κανονισμού και να επιβάλουν κυρώσεις.

3.28. Πότε μπορεί ένας MSPO να κάνει χρήση της ταχυδρομικής του διεύθυνσης αντί του γεωεντοπισμού γεωτεμαχίων ή εγκαταστάσεων; (NEO)

Ένας πολύ μικρός ή μικρός πρωτογενής φορέας εκμετάλλευσης έχει τη δυνατότητα να αντικαταστήσει τον γεωεντοπισμό με ταχυδρομική διεύθυνση, συμπεριλαμβανομένης της δικής του ιδιωτικής διεύθυνσης, όταν αυτή αντιστοιχεί στη γεωγραφική θέση των σχετικών γεωτεμαχίων ή εγκαταστάσεων. Η ταχυδρομική διεύθυνση μπορεί να δηλωθεί με χρήση των συνήθως χρησιμοποιούμενων πεδίων ταχυδρομικής διεύθυνσης (οδός και αριθμός οικίας, ταχυδρομικός κώδικας, πόλη και χώρα) ή κτηματολογικών πληροφοριών ή ισοδύναμων στοιχείων που επιτρέπουν την ταυτοποίηση του γεωτεμαχίου ή της εγκατάστασης όπου παράγονται τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά ή εξάγονται.

Ένα γεωτεμάχιο ή μια εγκατάσταση είναι «σχετικό/-ή» κατά την έννοια της αιτιολογικής σκέψης 9 εάν ένας MSPO παράγει σχετικά βασικά προϊόντα στον τόπο, πράγμα που σημαίνει ότι το γεωτεμάχιο ή η εγκατάσταση χρησιμοποιείται για πρωτογενή παραγωγή, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 14) του EUDR. Η επιχειρηματική έδρα ενός MSPO, όταν χρησιμοποιείται μόνο για διοικητικούς σκοπούς, αλλά όχι για τον σκοπό της παραγωγής σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων, δεν μπορεί να δηλωθεί ως γεωτεμάχιο ή εγκατάσταση για σκοπούς συμμόρφωσης με τον EUDR. Στην περίπτωση των βοοειδών, το παράρτημα III σημείο 3 διευκρινίζει ότι στην περίπτωση της αλυσίδας εφοδιασμού βοοειδών, η ταχυδρομική διεύθυνση ή ο γεωεντοπισμός που πρέπει να δηλώνεται αναφέρεται σε όλες τις εγκαταστάσεις όπου διατηρούνται τα βοοειδή.

3.29. Μπορεί ένας MSPO να δηλώσει περισσότερα σχετικά παράγωγα προϊόντα στην απλουστευμένη δήλωσή του (για παράδειγμα βοοειδή και ξυλεία); (NEO)

Ναι, είναι δυνατό. Είναι επίσης δυνατή η δήλωση περισσότερων γεωτεμαχίων ή εγκαταστάσεων σε μία δήλωση.

3.30. Πώς πρέπει οι MSPO να δηλώνουν την «άπαξ εκτιμώμενη ετήσια ποσότητα σχετικών παράγωγων προϊόντων» τους σε περιπτώσεις ακανόνιστης ή κυμαινόμενης παραγωγής; (NEO)

Παράδειγμα: Ιδιοκτήτης δάσους υλοτομεί μόνο το δάσος του και διαθέτει τα προϊόντα του στην αγορά κάθε 30 έτη. Ο ιδιοκτήτης του δάσους δεν τηρεί πολυετές σχέδιο υλοτόμησης στο οποίο να δηλώνονται οι ποσότητες της υλοτομηθείσας ξυλείας. Η υλοτόμηση αποδίδει ξυλεία 200-400 m³, ανάλογα με τις συνθήκες κατά την αντίστοιχη περίοδο υλοτόμησης.

Εάν ένας φορέας εκμετάλλευσης διαθέτει σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά μόνο μία φορά κάθε λίγα έτη χωρίς να τηρεί πολυετές σχέδιο υλοτόμησης, καθοριστικής σημασίας είναι μόνο τα έτη κατά τα οποία παράγονται πραγματικά, π.χ. υλοτομούνται, τα σχετικά παράγωγα προϊόντα (επομένως, εάν ένας ιδιοκτήτης δάσους διαθέτει στην αγορά μόνο κάθε 30 έτη, σημασία έχει η ποσότητα κατά τα έτη πώλησης της υλοτομηθείσας ξυλείας και όχι τα ενδιάμεσα έτη χωρίς διάθεση στην αγορά).

Επιπλέον, εάν σε μια δεδομένη χώρα απαιτείται πολυετές σχέδιο υλοτόμησης (π.χ. 10ετές σχέδιο υλοτόμησης στην Τσεχική Δημοκρατία), η ετήσια εκτίμηση μπορεί να είναι η υψηλότερη ετήσια εκτιμώμενη ποσότητα προς υλοτόμηση στο πλαίσιο του σχεδίου ή, εάν δεν είναι διαθέσιμη, η συνολική υλοτομηθείσα ποσότητα που αναφέρεται στο σχέδιο υλοτόμησης διαιρούμενη διά την ποσότητα των ετών (δέκα έτη στο παρεχόμενο παράδειγμα).

Εάν δεν είναι δυνατόν για τον φορέα εκμετάλλευσης να βασίσει την εκτίμηση σε πολυετή σχέδια υλοτόμησης ή παρόμοιες πληροφορίες από προηγούμενα έτη, μπορεί να βασίσει την εκτίμηση στο τελευταίο έτος κατά το οποίο διέθεσε σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά στο πλαίσιο σεναρίου συνήθους δραστηριότητας.

Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης ξεκινά τις δραστηριότητές του και δεν μπορεί να βασιστεί σε προηγούμενες επιχειρηματικές του δραστηριότητες, ως βάση αναφοράς για την εκτίμηση μπορεί να ληφθεί η μέση απόδοση από ένα συγκρίσιμο γεωτεμάχιο.

Σε κάθε περίπτωση, όταν ελέγχεται από αρμόδια αρχή, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να είναι σε θέση να αιτιολογήσει την επιλεγείσα εκτίμηση.

οοοο

4. Ορισμοί

Οι ορισμοί αυτοί αποτελούν τη βάση για τις υποχρεώσεις των φορέων εκμετάλλευσης, των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων, καθώς και για το έργο των αρμόδιων αρχών της ΕΕ.

4.1. Τι σημαίνει «αποψίλωση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο»;

«Αποψίλωση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο» είναι η αποψίλωση που λαμβάνει χώρα σε ολόκληρο τον κόσμο (τόσο στην ΕΕ όσο και εκτός αυτής) σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2 του EUDR (δηλαδή, η ανθρωπογενής ή μη ανθρωπογενής μετατροπή δασών σε γεωργική χρήση).

Η αποψίλωση και η υποβάθμιση των δασών συγκαταλέγονται μεταξύ των κυριότερων παραγόντων για την κλιματική αλλαγή και την απώλεια βιοποικιλότητας, τις δύο βασικές παγκόσμιες περιβαλλοντικές κρίσεις της εποχής μας.

Βασική αιτία της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο είναι η επέκταση της γεωργικής γης για την παραγωγή βασικών προϊόντων όπως σόγια, βοοειδή,

φοινικέλαιο, ξυλεία, κακάο, καουτσούκ ή καφές. Ως σημαντική οικονομία και καταναλωτής αυτών των βασικών προϊόντων, η ΕΕ συντελεί στην αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως εκ τούτου, η ΕΕ φέρει την ευθύνη να συμβάλει στον τερματισμό της.

Με την προώθηση της παραγωγής και της κατανάλωσης βασικών και παράγωγων προϊόντων μηδενικής αποψίλωσης και τη μείωση των επιπτώσεων της ΕΕ στην αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών σε παγκόσμιο επίπεδο, ο κανονισμός αναμένεται να οδηγήσει σε μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και της απώλειας βιοποικιλότητας που προκαλούνται από την ΕΕ.

4.2. Τι σημαίνει «γεωτεμάχιο»;

Το «γεωτεμάχιο» —το αντικείμενο του γεωεντοπισμού στο πλαίσιο του κανονισμού— ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 27) του EUDR ως «γη εντός ενιαίου ακινήτου, όπως αναγνωρίζεται από τη νομοθεσία της χώρας παραγωγής, όπου οι συνθήκες είναι επαρκώς ομοιογενείς ώστε να είναι δυνατή η αξιολόγηση σε συνολικό επίπεδο του κινδύνου αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών που συνδέεται με τα σχετικά βασικά προϊόντα τα οποία παράγονται στην εν λόγω γη». Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, καθοριστικός παράγοντας είναι ο εντοπισμός του γεωτεμαχίου που χρησιμοποιείται για την παραγωγή βασικών προϊόντων που προορίζονται να διατεθούν στην αγορά της ΕΕ —δεν είναι απαραίτητο να καταγράφονται όλα τα γεωτεμάχια που ανήκουν σε έναν ιδιοκτήτη, εφόσον ορισμένα από αυτά δεν χρησιμοποιούνται για την παραγωγή βασικών προϊόντων που καλύπτονται από τον κανονισμό ή δεν προορίζονται για διάθεση στην αγορά της ΕΕ.

Εάν ένας ιδιοκτήτης κατέχει περισσότερα γεωτεμάχια και διαθέτει σχετικά παράγωγα προϊόντα στην αγορά από όλα αυτά τα γεωτεμάχια, είναι δυνατή η δήλωση όλων των σχετικών γεωτεμαχίων σε μία δήλωση δέουσας επιμέλειας (βλ. επίσης συχνή ερώτηση 1.14).

4.3. Ποια κριτήρια πρέπει να πληροί η ξυλεία;

Η διατύπωση του ορισμού της μηδενικής αποψίλωσης στο άρθρο 2 σημείο 13) στοιχείο β) του EUDR («... στην περίπτωση σχετικών παράγωγων προϊόντων που εμπεριέχουν ή έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί χρησιμοποιώντας ξυλεία...») διαχωρίζει την ξυλεία από το πεδίο κάλυψης του προϊόντος, δημιουργώντας την εντύπωση ότι πρόκειται για «ειδική περίπτωση» και θέτοντας ένα ερώτημα σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής στην ξυλεία του κριτηρίου της «μηδενικής αποψίλωσης» που προβλέπεται στο άρθρο 3 στοιχείο α) του EUDR. Η ξυλεία πρέπει να πληροί και τα δύο κριτήρια, που σχετίζονται με την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, ή μόνο το κριτήριο της υποβάθμισης των δασών;

Προκειμένου να πληρούνται οι απαιτήσεις του κανονισμού, η ξυλεία πρέπει να πληροί και τα δύο κριτήρια: α) πρέπει να έχει υλοτομηθεί από εκτάσεις που δεν υπόκεινται σε αποψίλωση των δασών μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020· και β) πρέπει να έχει υλοτομηθεί χωρίς να προκληθεί υποβάθμιση των δασών μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

4.4. Ποια είναι τα συμμορφούμενα επίπεδα υλοτόμησης;

Εάν ένας φορέας εκμετάλλευσης ξυλείας το 2022 υλοτομεί το 20 % ενός δάσους με κάλυψη 100 % και επιτρέπει τη φυσική αναγέννηση του εδάφους, συμμορφώνεται η υλοτομημένη

ξυλεία με τον κανονισμό; Σε 30 χρόνια, αφού θα έχει αναγεννηθεί το δάσος, θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί η ίδια πράξη με το ίδιο συμπέρασμα όσον αφορά τη συμμόρφωση με τον κανονισμό;

Σύμφωνα με τον κανονισμό, ως «υποβάθμιση των δασών» νοούνται οι διαρθρωτικές αλλαγές στη δασική κάλυψη, με τη μορφή μετατροπής πρωτογενών δασών ή φυσικά αναγεννημένων δασών σε δασική φυτεία ή σε άλλη δασική έκταση, και με τη μορφή μετατροπής πρωτογενών δασών σε φυτευμένα δάση [άρθρο 2 σημείο 7)].

Ο ορισμός αυτός καλύπτει όλες τις κατηγορίες δασών που ορίζονται από τον Οργανισμό Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών. Ως εκ τούτου, η υποβάθμιση των δασών βάσει του κανονισμού συνίσταται στη μετατροπή ορισμένων τύπων δασών σε άλλα είδη δασών ή σε άλλες δασικές εκτάσεις.

Επιτρέπονται διάφορα επίπεδα υλοτόμησης, υπό την προϋπόθεση ότι αυτό δεν οδηγεί σε μετατροπή που εμπίπτει στον ορισμό της υποβάθμισης.

4.5. Πώς θα πρέπει να ερμηνεύεται η φράση «χωρίς να προκληθεί υποβάθμιση των δασών» στον ορισμό της «μηδενικής αποψίλωσης» για τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που περιέχουν ή έχουν κατασκευαστεί ή παρασκευαστεί με τη χρήση ξυλείας;

Το στοιχείο του ορισμού της «μηδενικής αποψίλωσης» που αναφέρεται ειδικά στην υποβάθμιση των δασών απαιτεί η ξυλεία να έχει «υλοτομηθεί χωρίς να προκληθεί υποβάθμιση δασών μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020» [άρθρο 2 σημείο 13) στοιχείο β) του EUDR]. Η αναφορά στον όρο «προκληθεί» δημιουργεί αιτιώδη συνάφεια μεταξύ της υλοτόμησης και της διαδικασίας υποβάθμισης των δασών.

Αυτό αντικατοπτρίζει το γεγονός ότι τα δάση μπορεί να επηρεαστούν από άλλες διεργασίες, όπως η κλιματική αλλαγή, οι επιδημίες ασθενειών, οι πυρκαγιές κ.λπ. Αυτές οι δυνητικές μορφές υποβάθμισης των δασών δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού· ο EUDR διαλαμβάνει την υποβάθμιση των δασών που προκαλείται από τις δασοκομικές δραστηριότητες που συνδέονται με την υλοτόμηση και την επακόλουθη αναγέννηση του δάσους.

Τα σχετικά παράγωγα προϊόντα δεν θα συμμορφώνονται με τον κανονισμό εάν προέρχονται από περιοχή στην οποία οι δραστηριότητες υλοτόμησης προκάλεσαν υποβάθμιση των δασών. Οι φορείς θα μπορούσαν να λαμβάνουν υπόψη όλα τα διαθέσιμα δεδομένα και πληροφορίες κατά την ημερομηνία υλοτόμησης, κυρίως τη δασική νομοθεσία της χώρας, τα σχέδια διαχείρισης δασών, αλλά και τα σχέδια αναδάσωσης και τις προγραμματισμένες δραστηριότητες μετά την υλοτόμηση, τα σχέδια αποκατάστασης και διατήρησης, άλλους τύπους σχεδίων, τις διαδικασίες διαχείρισης κ.λπ. —προκειμένου να αξιολογήσουν αν υπάρχει κίνδυνος η υλοτόμηση να προκαλέσει υποβάθμιση των δασών.

Εάν η υποβαθμισμένη κατάσταση του δάσους συνεχίζεται με την πάροδο του χρόνου, οποιαδήποτε μελλοντική υλοτόμηση σε γεωτεμάχιο στο οποίο οι εργασίες υλοτόμησης έχουν προκαλέσει υποβάθμιση των δασών μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020 δεν θα είναι «μηδενικής αποψίλωσης» και τα σχετικά παράγωγα προϊόντα δεν θα μπορούν να διατεθούν στην αγορά. Αντιθέτως, εάν στο μέλλον το δάσος αναγεννηθεί και η κατάστασή του αλλάξει σε κατηγορία

δάσους που δεν θα θεωρούνταν εξαρχής ότι εμπίπτει στον ορισμό της υποβάθμισης των δασών, τότε η ξυλεία που εξάγεται από νέες δραστηριότητες υλοτόμησης στο εν λόγω γεωτεμάχιο θα μπορούσε να θεωρηθεί «μηδενικής αποψίλωσης».

4.6. Πώς θα πρέπει να αξιολογείται αν ένα προϊόν ξυλείας δεν προκαλεί υποβάθμιση των δασών και ποια είναι η σχετική χρονική περίοδος που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη;

Σύμφωνα με τον κανονισμό, ως «υποβάθμιση των δασών» νοούνται οι διαρθρωτικές αλλαγές στη δασική κάλυψη, με τη μορφή μετατροπής πρωτογενών δασών ή φυσικά αναγεννημένων δασών σε δασική φυτεία ή σε άλλη δασική έκταση, και με τη μορφή μετατροπής πρωτογενών δασών σε φυτευμένα δάση [άρθρο 2 σημείο 7)].

«Υποβάθμιση των δασών» σημαίνει: Διαρθρωτικές αλλαγές στη δασική κάλυψη, με τη μορφή μετατροπής				
1) πρωτογενών δασών σε			2) φυσικά αναγεννημένων δασών σε	
α) φυτευμένα δάση	β) δασική φυτεία	γ) άλλη δασική έκταση	α) δασική φυτεία	β) άλλη δασική έκταση.

Προκειμένου να συμμορφώνονται με το στοιχείο υποβάθμισης των δασών του ορισμού της «μηδενικής αποψίλωσης», οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να εξακριβώνουν αν ο τύπος δάσους πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 2020, συμπεριλαμβανομένης της ημερομηνίας αυτής, ήταν πρωτογενές δάσος ή φυσικά αναγεννημένο (οι δύο τύποι δασών στους οποίους εφαρμόζεται ο ορισμός της «υποβάθμισης των δασών»), στη συνέχεια να αξιολογούν αν οι δασοκομικές δραστηριότητες που συνδέονται με την υλοτόμηση, καθώς και οι προγραμματισμένες δραστηριότητες μετά την υλοτόμηση, θα μπορούσαν να προκαλέσουν ή να επιφέρουν μετατροπή, ή έχουν προκαλέσει μετατροπή, σε διαφορετικό τύπο δάσους, η οποία ισοδυναμεί με «υποβάθμιση των δασών».

Είναι σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη η σχετική νομοθεσία της χώρας για τη διαχείριση των δασών, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων βιώσιμης διαχείρισης των δασών ή του νομικού πλαισίου για τη βιώσιμη υλοτόμηση, καθώς και πληροφορίες και δεδομένα σχετικά με την κατάσταση πριν από την υλοτόμηση του δάσους, το καθεστώς υλοτόμησης και τις πιθανές επιπτώσεις του, τις μεθόδους αναγέννησης, άλλα προγραμματισμένα μέτρα προστασίας και αποκατάστασης των δασών και άλλες πληροφορίες σχετικά με τα κριτήρια εκτίμησης κινδύνου που περιγράφονται λεπτομερώς στο άρθρο 10 του EUDR. Θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται επίσημα έγγραφα που εκδίδονται από τις δασικές αρχές και στα οποία περιγράφονται οι υποχρεώσεις και οι όροι αναδάσωσης, συμβατικές συμφωνίες μεταξύ των μερών ή άλλες σχετικές πληροφορίες που λαμβάνονται από τον ιδιοκτήτη της γης ή τους εκπροσώπους του.

Εάν υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν ότι οι δραστηριότητες υλοτόμησης ενδέχεται να προκαλέσουν υποβάθμιση των δασών*, τότε το προϊόν ξυλείας δεν μπορεί να διατεθεί, να καταστεί διαθέσιμο στην αγορά της ΕΕ ή να εξαχθεί από αυτήν, εκτός εάν ο κίνδυνος αυτός μετριαστεί σε μηδενικό ή αμελητέο επίπεδο.

Εάν, τη στιγμή της υλοτόμησης, ο σκοπός για τον οποίο προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί το γεωτεμάχιο (αναδάσωση ή μετατροπή) δεν είναι γνωστός, τότε υπάρχει κίνδυνος οι εν λόγω δραστηριότητες υλοτόμησης να προκαλέσουν υποβάθμιση των δασών. Ως εκ τούτου, τα συγκεκριμένα προϊόντα ξυλείας δεν μπορούν να διατεθούν, να καταστούν διαθέσιμα στην αγορά της ΕΕ ή να εξαχθούν από αυτήν, εκτός εάν ο κίνδυνος αυτός μετριαστεί σε μηδενικό ή αμελητέο επίπεδο.

* Ορισμένα παραδείγματα ενδείξεων ότι οι δραστηριότητες υλοτόμησης ενδέχεται να προκαλέσουν υποβάθμιση των δασών είναι τα εξής:

- σχέδια διαχείρισης (ή άλλες διαθέσιμες πληροφορίες) που υποδεικνύουν ότι οι προτεινόμενες δραστηριότητες υλοτόμησης και αναγέννησης ενδέχεται να μην επαρκούν για την πρόληψη της υποβάθμισης των δασών σύμφωνα με τους ορισμούς του κανονισμού,
- οι δραστηριότητες υλοτόμησης που πραγματοποιούνται αποκλίνουν από εκείνες που προτείνονται στο σχέδιο βιώσιμης διαχείρισης των δασών ή από εκείνες που επιτρέπει το νομικό πλαίσιο της χώρας,
- το σχέδιο φύτευσης και διαχείρισης των δασών μετά την υλοτόμηση φαίνεται ότι πληροί τα κριτήρια του «φυτευμένου δάσους» ή της «δασικής φυτείας», σύμφωνα με τους ορισμούς του κανονισμού, ή
- προγραμματισμένα μέτρα αναγέννησης (π.χ. φύτευση ή σπορά) ή απουσία τέτοιων προγραμματισμένων μέτρων.

4.7. Μπορεί ένα προϊόν ξυλείας να μην προκαλεί υποβάθμιση των δασών εάν έχει υλοτομηθεί από δάσος που έχει υποστεί διαρθρωτικές αλλαγές μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020, οι οποίες δεν προκλήθηκαν από δραστηριότητες υλοτόμησης;

Ναι, εάν η υποβάθμιση των δασών μετά το 2020 προκαλείται από άλλες διεργασίες, όπως η κλιματική αλλαγή, επιδημίες ασθενειών ή πυρκαγιές που δεν σχετίζονται με τις εργασίες υλοτόμησης ή τις δραστηριότητες αποψίλωσης, τα προϊόντα των δραστηριοτήτων υλοτόμησης στα συγκεκριμένα γεωτεμάχια θα μπορούσαν να εξακολουθήσουν να θεωρούνται μηδενικής αποψίλωσης, υπό την προϋπόθεση ότι οι ίδιες οι εργασίες υλοτόμησης δεν προκαλούν υποβάθμιση των δασών.

Στις περιπτώσεις αυτές, θα ήταν σημαντικό να υπάρχουν επαρκή δεδομένα και στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οποιαδήποτε αλλαγή στην κατάσταση των δασών μεταξύ των δύο χρονικών περιόδων δεν σχετίζεται με την υλοτόμηση.

Επιπλέον, όταν ο σκοπός της υλοτόμησης είναι η προστασία των δασών —για παράδειγμα, κατά την υλοτόμηση κατεστραμμένης ξυλείας μετά από καταιγίδα ή πυρκαγιά ή κατά την κοπή προσβεβλημένων δένδρων για την πρόληψη της εξάπλωσης επιβλαβών οργανισμών και ασθενειών— δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι η υλοτόμηση έχει «προκαλέσει» την υποβάθμιση των δασών. Στις περιπτώσεις αυτές, θα ήταν σημαντικό να υπάρχουν επαρκή δεδομένα και στοιχεία που να αποδεικνύουν τον πραγματικό σκοπό της υλοτόμησης δένδρων.

4.8. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα στοιχεία που αποδεικνύουν την πρόκληση «υποβάθμισης των δασών» από εργασίες υλοτόμησης μπορεί να μην είναι εμφανή για κάποιο χρονικό διάστημα μετά τη διάθεση (ή τη διαθεσιμότητα) προϊόντος ξυλείας στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ή την εξαγωγή του από αυτή). Μπορεί οι φορείς εκμετάλλευσης να είναι υπεύθυνοι για γεγονότα που συμβαίνουν μετά την υποβολή της δήλωσης δέουσας επιμέλειας;

Θα θεωρούνταν τα σχετικά προϊόντα ξυλείας μηδενικής αποψίλωσης;

Τα σχετικά παράγωγα προϊόντα δεν θα συμμορφώνονται με τον κανονισμό εάν προέρχονται από περιοχή στην οποία οι δραστηριότητες υλοτόμησης προκάλεσαν υποβάθμιση των δασών κατά την περίοδο που προηγήθηκε της υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Κατά την υποβολή της δήλωσης δέουσας επιμέλειας, ο φορέας εκμετάλλευσης αναλαμβάνει την ευθύνη για τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας και τη συμμόρφωση των σχετικών παράγωγων προϊόντων με το άρθρο 3 στοιχεία α) και β). Κατά τη διαδικασία αυτήν, ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες και δεδομένα, μεταξύ άλλων για τους παράγοντες κινδύνου που καθορίζονται στο άρθρο 10.

Παραβίαση των υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας θα μπορούσε να διαπιστωθεί, για παράδειγμα, εάν το τμήμα της δέουσας επιμέλειας που αφορά την εκτίμηση κινδύνου δεν έχει διενεργηθεί ορθά, επειδή παραβλέφθηκαν σχετικές πληροφορίες ή καθορισμένα κριτήρια, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων για το γεωτεμάχιο μετά την υλοτόμηση.

Σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι η δέουσα επιμέλεια δεν διενεργήθηκε ορθά, οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή έμποροι δεν θα μπορούν να βασιστούν σε υφιστάμενη δήλωση δέουσας επιμέλειας για τα σχετικά παράγωγα προϊόντα.

Αντιθέτως, εάν η δέουσα επιμέλεια ασκήθηκε δεόντως τη δεδομένη στιγμή και τα σχετικά παράγωγα προϊόντα ήταν συμμορφούμενα κατά τη διάθεσή τους στην αγορά, το καθεστώς συμμόρφωσης των σχετικών προϊόντων —και των παράγωγων προϊόντων— δεν θα αλλάξει με βάση γεγονότα που προκύπτουν μετά τη διάθεση ενός προϊόντος στην αγορά (ή την εξαγωγή του), τα οποία δεν θα μπορούσαν να προσδιοριστούν ως δυνητικός κίνδυνος κατά τον χρόνο υποβολής δήλωσης δέουσας επιμέλειας. Το γεγονός αυτό δεν θα επηρεάσει ούτε το καθεστώς συμμόρφωσης του φορέα εκμετάλλευσης.

4.9. Αποθαρρύνει ο ορισμός της «υποβάθμισης των δασών» τη σκόπιμη φύτευση και σπορά δένδρων, η οποία μπορεί να αποτελέσει σημαντική πρακτική για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σε ορισμένους τύπους δασών, η σκόπιμη φύτευση ή σπορά μπορεί να συνιστά αποτελεσματική και προτιμώμενη μέθοδο αποκατάστασης των δασών, μεταξύ άλλων μετά από την εκδήλωση φυσικών φαινομένων (π.χ. καταιγίδες, πυρκαγιές) ή μετά από την εφαρμογή μέτρων διαχείρισης για χωροκατακτητικά ξένα είδη, παράσιτα ή ασθένειες, ή για την προώθηση της αναγέννησης σε σκληρά περιβάλλοντα, συμπεριλαμβανομένων των φτωχών εδαφών, της ξηρασίας, του παγετού, ή όταν οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής είναι αισθητές. Ως εκ τούτου, και παρότι η μετατροπή πρωτογενών δασών ή φυσικά αναγεννημένων δασών σε δασικές φυτείες θα συνιστούσε «υποβάθμιση των δασών», σύμφωνα με τον κανονισμό, ο ορισμός της «δασικής φυτείας» δεν περιλαμβάνει «δάση που φυτεύονται για προστασία ή αποκατάσταση οικοσυστημάτων, καθώς και δάση που

δημιουργούνται με φύτευση ή σπορά, τα οποία κατά την ωριμότητα των συστάδων μοιάζουν ή θα μοιάζουν με φυσικά αναγεννημένα δάση».

Η εξαίρεση αυτή θα πρέπει λογικά να ισχύει και για τα «φυτευμένα δάση», πράγμα που σημαίνει ότι τα δάση που πληρούν τα χαρακτηριστικά της «δασικής φυτείας» ή του «φυτευμένου δάσους», αλλά ταυτόχρονα πληρούν τα κριτήρια εξαίρεσης, θα πρέπει να θεωρούνται «φυσικά αναγεννημένα δάση».

4.10. Πώς πρέπει να εφαρμόζεται η ρήτρα «δένδρα που μπορούν να φθάσουν τα κατώτατα όρια αυτά επιτόπου»;

Πώς θα πρέπει να εφαρμόζουμε τη ρήτρα «δένδρα που μπορούν να φθάσουν τα κατώτατα όρια αυτά επιτόπου», η οποία σχετίζεται με το ύψος των δένδρων και τη συγκόμωση στον ορισμό του «δάσους» στο άρθρο 2 σημείο 4) του EUDR;

Εάν η ξυλώδης βλάστηση έχει υπερβεί ή αναμένεται να υπερβεί το 10 % της συγκόμωσης ειδών δένδρων με ύψος ή αναμενόμενο ύψος 5 μέτρων και άνω, θα πρέπει να ταξινομείται ως «δάσος», με βάση τον ορισμό του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (FAO). Για παράδειγμα, νεαρές δασοσυστάδες που δεν έχουν φθάσει ακόμη, αλλά αναμένεται να φθάσουν σε πυκνότητα κόμης 10 % και ύψος δένδρων 5 μέτρων, περιλαμβάνονται στον ορισμό του «δάσους», όπως και οι προσωρινά μη κατοικημένες περιοχές, ενώ η κυρίαρχη χρήση της περιοχής εξακολουθεί να είναι δάσος.

4.11. Ποια αλλαγή χρήσης δασικής γης συμμορφώνεται με τον κανονισμό;

Η αποψίλωση των δασών ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 3) του EUDR ως «μετατροπή δασών σε γεωργική χρήση». Συμμορφώνεται κάποια άλλη αλλαγή χρήσης δασικής γης με τον κανονισμό;

Η αποψίλωση ορίζεται στον κανονισμό ως μετατροπή δασών σε γεωργική χρήση. Η μετατροπή για άλλες χρήσεις, όπως η αστική ανάπτυξη ή οι υποδομές, δεν εμπίπτει στον ορισμό της αποψίλωσης των δασών. Για παράδειγμα, η ξυλεία από δασική περιοχή που έχει υλοτομηθεί νόμιμα για την κατασκευή οδού θα συμμορφώνεται με τον κανονισμό.

4.12. Θα μπορούσε μια φυσική καταστροφή να λογιστεί ως αποψίλωση των δασών;

Ο ορισμός της «αποψίλωσης των δασών» στον κανονισμό περιλαμβάνει την ανθρωπογενή ή μη ανθρωπογενή μετατροπή δασών σε γεωργική χρήση, η οποία περιλαμβάνει καταστάσεις που οφείλονται σε φυσικές καταστροφές. Για ένα δάσος που υπέστη πυρκαγιά και στη συνέχεια μετατρέπεται σε γεωργική γη (μετά την καταληκτική ημερομηνία) θα θεωρείται ότι υπάρχει «αποψίλωση» βάσει του κανονισμού. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, θα απαγορεύεται σε έναν φορέα εκμετάλλευσης να προμηθεύεται βασικά προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού από την εν λόγω περιοχή (αλλά όχι λόγω της δασικής πυρκαγιάς). Αντιστρόφως, εάν παρέχεται στο πληγέν δάσος η δυνατότητα να αναγεννηθεί, αυτό δεν θα θεωρείται ότι ισοδυναμεί με «αποψίλωση» και ένας φορέας εκμετάλλευσης θα μπορούσε να προμηθεύεται ξυλεία από το εν λόγω δάσος μετά την αναγέννησή του.

4.13. Θα περιλαμβάνεται «άλλη δασική έκταση» ή άλλα οικοσυστήματα;

Ο κανονισμός βασίζεται στον ορισμό του «δάσους» του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) των Ηνωμένων Εθνών. Περιλαμβάνονται τέσσερα δισεκατομμύρια εκτάρια δασών — η πλειονότητα των κατοικήσιμων εκτάσεων που δεν χρησιμοποιούνται ήδη από τη γεωργία— περιλαμβανομένων εκτάσεων που ορίζονται ως σαβάνες, υγροβιότοποι και άλλα πολύτιμα οικοσυστήματα στις εθνικές νομοθεσίες.

Στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης που περιγράφεται στο άρθρο 34 του EUDR, η Επιτροπή θα αξιολογήσει τον αντίκτυπο της επέκτασης του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού σε «άλλη δασική έκταση» και σε οικοσυστήματα εκτός των «δασών».

Η μετατροπή από πρωτογενή ή φυσικά αναγεννημένα δάση σε δασική φυτεία ή σε άλλη δασική έκταση αποτελεί ήδη μέρος του ορισμού της «υποβάθμισης των δασών», και τα προϊόντα ξυλείας που προέρχονται από τέτοιες μετατραπείες εκτάσεις δεν μπορούν να διατίθενται στην αγορά της ΕΕ ή να εξάγονται.

4.14. Θεωρείται η καλλιέργεια καουτσούκ «γεωργική χρήση» βάσει του κανονισμού;

Ναι, η καλλιέργεια καουτσούκ εμπίπτει στον ορισμό της «γεωργικής φυτείας» βάσει του κανονισμού, η οποία σημαίνει «περιοχή με συστάδες δένδρων σε συστήματα γεωργικής παραγωγής, όπως φυτείες οπωροφόρων δένδρων, φυτείες ελαιοφοίνικα, ελαιώνες και αγροδασικά συστήματα καλλιεργειών υπό δενδροκάλυψη». Ο ορισμός αυτός περιλαμβάνει όλες τις φυτείες σχετικών βασικών προϊόντων εκτός της ξυλείας. Οι γεωργικές φυτείες εξαιρούνται από τον ορισμό του «δάσους». Αυτό σημαίνει ότι η αντικατάσταση δάσους από φυτεία καουτσούκ θα θεωρείται αποψίλωση βάσει του κανονισμού.

4.15. Τι συνιστά «τεκμηριωμένη ανησυχία» βάσει του κανονισμού; (NEO)

Η τεκμηριωμένη ανησυχία ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 31) του EUDR ως «δεόντως αιτιολογημένος ισχυρισμός που βασίζεται σε αντικειμενικές και επαληθεύσιμες πληροφορίες σχετικά με μη συμμόρφωση με τον παρόντα κανονισμό και ο οποίος ενδέχεται να καθιστά αναγκαία την παρέμβαση των αρμόδιων αρχών».

1. Από ποιον και προς ποιον

Τεκμηριωμένες ανησυχίες μπορούν να διατυπωθούν από οποιοδήποτε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (άρθρο 31 παράγραφος 1 του EUDR). Μπορούν να τεθούν απευθείας υπόψη αρμόδιας αρχής (άρθρο 31 του EUDR) ή φορέα εκμετάλλευσης, κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή εμπόρου σε σχέση με τη συμμόρφωσή τους (άρθρο 4 παράγραφος 5, άρθρο 5 παράγραφος 5, άρθρο 5 παράγραφος 6 του EUDR), ο οποίος με τη σειρά του πρέπει να ενημερώσει τις αρμόδιες αρχές σχετικά με την εν λόγω τεκμηριωμένη ανησυχία και, κατά περίπτωση, σχετικά με τυχόν μέτρα μετριασμού που έχουν ληφθεί.

2. Δεόντως αιτιολογημένος ισχυρισμός

Μια τεκμηριωμένη ανησυχία πρέπει να είναι «δεόντως αιτιολογημένη». Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αιτιολογείται μέσω διαφανούς, συγκεκριμένης, λογικής και βάσιμης αλληλουχίας συλλογισμών. Ο αποδέκτης θα πρέπει να μπορεί να ανασυνθέσει τον τρόπο με τον οποίο

εξάχθηκαν τα πορίσματα και τα συμπεράσματα που αναφέρονται στην τεκμηριωμένη ανησυχία. Ειδικότερα, μια τεκμηριωμένη ανησυχία πρέπει να βασίζεται σε «αντικειμενικές και επαληθεύσιμες πληροφορίες» και θα πρέπει, στο μέτρο του δυνατού, να υποστηρίζεται από αποδεικτικά στοιχεία που υποβάλλονται μαζί με τον ισχυρισμό. Τα δύο αυτά στοιχεία («δεόντως αιτιολογημένη» και βασισμένη σε «αντικειμενικές και επαληθεύσιμες πληροφορίες») πρέπει να πληρούνται ανεξάρτητα από το πρόσωπο στο οποίο υποβάλλεται η τεκμηριωμένη ανησυχία. Τα στοιχεία αυτά διακρίνουν μια τεκμηριωμένη ανησυχία από άλλες πληροφορίες που υποδεικνύουν κινδύνους μη συμμόρφωσης. Επιπλέον, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, ενός τρόπου δράσης, ενός γενικού τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών ή ενός γενικευμένου συνόλου περιπτώσεων και, αφετέρου, ενός συγκεκριμένου συνόλου περιπτώσεων που προσδιορίζουν σαφώς από ποιον, με ποιον τρόπο και πότε υπάρχει πιθανή μη συμμόρφωση (μόνο η δεύτερη περίπτωση θα μπορούσε να θεωρηθεί «δεόντως αιτιολογημένη» τεκμηριωμένη ανησυχία).

Στη συγκεκριμένη περίπτωση τεκμηριωμένης ανησυχίας που γνωστοποιείται σε φορέα εκμετάλλευσης, κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο, η σύνδεση με τον συγκεκριμένο φορέα εκμετάλλευσης, κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο πρέπει να καθίσταται επαρκώς σαφής· για παράδειγμα, για να στοιχειοθετηθεί τεκμηριωμένη ανησυχία, δεν αρκεί η επισήμανση περιπτώσεων παράνομης υλοτόμησης σε χώρα από την οποία προμηθεύεται προϊόντα ένας φορέας εκμετάλλευσης, χωρίς περαιτέρω λεπτομέρειες που να συνδέουν αυτές τις περιπτώσεις παρανομίας με τις δραστηριότητες του φορέα εκμετάλλευσης.

Μια τεκμηριωμένη ανησυχία που τίθεται υπόψη αρμόδιας αρχής μπορεί επίσης να αφορά πολλούς φορείς εκμετάλλευσης, κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή εμπόρους.

3. Πιθανά στοιχεία της τεκμηριωμένης ανησυχίας

Η τεκμηριωμένη ανησυχία πρέπει να αφορά τη μη συμμόρφωση με συγκεκριμένες υποχρεώσεις που ορίζονται στον EUDR.

Κατά την υποβολή τεκμηριωμένης ανησυχίας, το γνωστοποιούν μέρος θα πρέπει να περιλαμβάνει όσο το δυνατόν περισσότερα από τα ακόλουθα στοιχεία:

- a. Στοιχεία (ονοματεπώνυμο/επωνυμία, διεύθυνση, στοιχεία επικοινωνίας) του προσώπου που αποτελεί αντικείμενο της τεκμηριωμένης ανησυχίας (φορέας εκμετάλλευσης / κατάντη φορέας εκμετάλλευσης / έμπορος), εφόσον είναι γνωστά.
- b. Στοιχεία του ατόμου ή του οργανισμού που υποβάλλει την τεκμηριωμένη ανησυχία, κατά περίπτωση (ονοματεπώνυμο/επωνυμία και στοιχεία επικοινωνίας), εκτός εάν η γνωστοποίηση των στοιχείων βλάπτει ή θέτει σε κίνδυνο με οποιονδήποτε τρόπο το γνωστοποιούν μέρος. Όταν υποβάλλουν τεκμηριωμένη ανησυχία σε αρμόδια αρχή, τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν μέτρα για την προστασία της ταυτότητας του προσώπου που υποβάλλει την τεκμηριωμένη ανησυχία (άρθρο 31 παράγραφος 4 του EUDR).
- c. Προσδιορισμός της εικαζόμενης παραβίασης του EUDR (π.χ. βασικά ή παράγωγα προϊόντα που παραβιάζουν την απαίτηση νομιμότητας ή μηδενικής αποψίλωσης/έλλειψη δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης).

- d. Σε περίπτωση εικαζόμενης παρανομίας, προσδιορισμός της σχετικής μη τηρηθείσας νομοθεσίας στη χώρα παραγωγής.
- e. Πού και πότε λαμβάνει ή έλαβε χώρα η εικαζόμενη παραβίαση του EUDR (περιοχή και χρόνος παραγωγής).
- f. Το αντικείμενο της εικαζόμενης παραβίασης του EUDR — προσδιορισμός συγκεκριμένων αποστολών, ειδών προϊόντων, ποσότητας, χαρακτηριστικών κ.λπ.
- g. Αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εικαζόμενη παραβίαση του EUDR. Τα αποδεικτικά στοιχεία μπορούν να συνίστανται σε διάφορα είδη, π.χ. φωτογραφίες, εκθέσεις, μαρτυρίες, πληροφορίες από πηγές όπως δημόσιες αρχές ή οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών στην ΕΕ ή σε τρίτες χώρες, ελέγχους συστημάτων πιστοποίησης ή επαλήθευσης από τρίτους κ.λπ.
- h. Κάθε άλλη πληροφορία που θα μπορούσε να είναι χρήσιμη για τη διερεύνηση της εικαζόμενης μη συμμόρφωσης με τον EUDR.

οοοο

5. Δέουσα επιμέλεια

5.1. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις μου ως φορέας εκμετάλλευσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Κατά γενικό κανόνα, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να δημιουργήσουν και να διατηρούν σύστημα δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με το άρθρο 12 του EUDR. *Σημείωση: Η υποχρέωση αυτή δεν ισχύει για τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή τους εμπόρους.*

Η άσκηση της δέουσας επιμέλειας βάσει του EUDR αποτελείται από τρία στάδια.

Στο πρώτο στάδιο, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να συλλέγουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 του EUDR, όπως το βασικό ή παράγωγο προϊόν που προτίθενται να διαθέσουν στην αγορά της ΕΕ ή να εξαγάγουν, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο των τελωνειακών διαδικασιών «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία» και «εξαγωγή», καθώς και την αντίστοιχη ποσότητα, τον άμεσο προμηθευτή και τον άμεσο εμπορικό πελάτη, τη χώρα παραγωγής, τα αποδεικτικά στοιχεία νόμιμης συγκομιδής, μεταξύ άλλων. Βασική απαίτηση, στο στάδιο αυτό, είναι να λαμβάνονται οι γεωγραφικές συντεταγμένες των γεωτεμαχίων όπου παράχθηκε το σχετικό βασικό προϊόν και να παρέχονται σχετικές πληροφορίες — προϊόν, κωδικός ΣΟ, ποσότητα, χώρα παραγωγής, συντεταγμένες γεωεντοπισμού— στη δήλωση δέουσας επιμέλειας που πρέπει να υποβάλλεται μέσω του συστήματος πληροφοριών. Στην περίπτωση απλουστευμένης διασάφησης, οι συντεταγμένες γεωεντοπισμού μπορούν να αντικατασταθούν από στοιχεία ταχυδρομικής διεύθυνσης.

Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν μπορεί να συλλέξει τις απαιτούμενες πληροφορίες, υποχρεούται να μη διαθέσει τα επηρεαζόμενα προϊόντα στην αγορά της Ευρωπαϊκής

Ένωσης ή να μην τα εξαγάγει από αυτήν. Σε αντίθετη περίπτωση, αυτό θα οδηγούσε σε παραβίαση του κανονισμού, η οποία θα μπορούσε να επισύρει πιθανές κυρώσεις.

Στο δεύτερο στάδιο, οι εταιρείες θα χρησιμοποιούν τις πληροφορίες που συλλέχθηκαν στο πρώτο στάδιο για να αξιολογήσουν τον κίνδυνο μη συμμόρφωσης των προϊόντων που προτίθενται να διαθέσουν στην αγορά ή να εξαγάγουν. Στο πλαίσιο των οικείων συστημάτων δέουσας επιμέλειας, θα επαληθεύουν και θα αξιολογούν τον κίνδυνο εισόδου μη συμμορφούμενων προϊόντων στην αλυσίδα εφοδιασμού, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια που περιγράφονται στο άρθρο 10 του EUDR. Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να αποδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο ελέγχθηκαν οι πληροφορίες που συγκεντρώθηκαν με βάση τα κριτήρια εκτίμησης κινδύνου και τον τρόπο με τον οποίο προσδιόρισαν τον κίνδυνο.

Στο τρίτο στάδιο, θα πρέπει να λαμβάνουν επαρκή και αναλογικά μέτρα μετριασμού σε περίπτωση που διαπιστώσουν στο δεύτερο στάδιο κίνδυνο μη συμμόρφωσης ο οποίος δεν είναι αμελητέος, προκειμένου να διασφαλίσουν ότι ο κίνδυνος καθίσταται αμελητέος, λαμβανομένων υπόψη των κριτηρίων που περιγράφονται στο άρθρο 11 του EUDR. Τα μέτρα αυτά πρέπει να τεκμηριώνονται. Οι πολιτικές, οι έλεγχοι, τα μέτρα και οι διαδικασίες που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τον μετριασμό των κινδύνων προσδιορίζονται λεπτομερέστερα στο άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2 του EUDR.

Οι φορείς εκμετάλλευσης που προμηθεύονται βασικά προϊόντα εξ ολοκλήρου από περιοχές που ταξινομούνται ως χαμηλού κινδύνου θα υπόκεινται σε απλουστευμένες υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας. Σύμφωνα με το άρθρο 13 του EUDR, θα πρέπει και πάλι να συλλέγουν πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 9 και να αξιολογούν την πολυπλοκότητα της αλυσίδας εφοδιασμού, τον κίνδυνο καταστροφής και τον κίνδυνο ανάμειξης του προϊόντος με προϊόντα άγνωστης προέλευσης ή προέλευσης από χώρες συνήθους ή υψηλού κινδύνου, αλλά δεν θα υποχρεούνται να αξιολογούν και να μετριάζουν τους κινδύνους (άρθρα 10 και 11 του EUDR), εκτός εάν περιέλθουν στην κατοχή ή σε γνώση του φορέα εκμετάλλευσης σχετικές πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων τεκμηριωμένων ανησυχιών που υποβάλλονται βάσει του άρθρου 31, οι οποίες καταδεικνύουν κίνδυνο μη συμμόρφωσης των σχετικών παραγωγών προϊόντων με τον κανονισμό (άρθρο 13 παράγραφος 2 του EUDR). Στο πλαίσιο της απλουστευμένης δέουσας επιμέλειας και μετά την εκτίμηση βάσει του άρθρου 13 παράγραφος 1 του EUDR, η προβλεπόμενη στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του EUDR απαίτηση να παρέχονται επαρκώς πειστικές και επαληθεύσιμες πληροφορίες με βάση τις οποίες τα σχετικά παράγωγα προϊόντα είναι μηδενικής αποψίλωσης μπορεί να εκπληρωθεί με τη συλλογή των δεδομένων γεωεντοπισμού (ή, στην περίπτωση των MSPO, της ταχυδρομικής διεύθυνσης) των γεωτεμαχίων (ή των εγκαταστάσεων στην περίπτωση των βοοειδών).

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη δέουσα επιμέλεια γενικότερα και τις απαιτήσεις παροχής πληροφοριών βάσει του άρθρου 9 παράγραφος 1 στοιχείο η) του EUDR, βλ. κεφάλαια 4 και 6 της ανακοίνωσης — εγγράφου καθοδήγησης της Επιτροπής.

5.1.1 Μπορεί ένας φορέας εκμετάλλευσης να χρησιμοποιήσει τα οικεία συστήματα δέουσας επιμέλειας που έχουν δημιουργηθεί βάσει του EUDR για τη συμμόρφωση με άλλες νομοθετικές πράξεις της ΕΕ οι οποίες σχετίζονται με τη δέουσα επιμέλεια, όπως η οδηγία για την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα (CSDDD) ή ο κανονισμός για την καταναγκαστική εργασία; (NEO)

Ένας φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να χρησιμοποιεί σύστημα δέουσας επιμέλειας που έχει δημιουργηθεί βάσει του EUDR για τη στήριξη της συμμόρφωσης με τις νομικές υποχρεώσεις που θεσπίζονται βάσει άλλης σχετικής νομοθεσίας της ΕΕ. Για παράδειγμα, η διαδικασία δέουσας επιμέλειας τριών σταδίων βάσει του EUDR μπορεί να είναι χρήσιμη για τη συμμόρφωση με ορισμένες απαιτήσεις της οδηγίας για την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα (CSDDD) και του κανονισμού για την καταναγκαστική εργασία (FLR), παρότι το πεδίο εφαρμογής και οι απαιτήσεις βάσει των δύο αυτών νομοθετημάτων διαφέρουν.

Στο πλαίσιο του EUDR, για τους σκοπούς της αξιολόγησης της συμμόρφωσης των σχετικών με τον EUDR παράγωγων προϊόντων με το άρθρο 3 του EUDR, η διαδικασία δέουσας επιμέλειας περιλαμβάνει τη συλλογή πληροφοριών, την εκτίμηση κινδύνου και τον μετριασμό του κινδύνου. Παρότι τα στοιχεία αυτά απαιτούνται επίσης από τη CSDDD, απαιτούνται και πρόσθετα στοιχεία δέουσας επιμέλειας, όπως η ουσιαστική συμμετοχή των συμφεροντούχων και η θέσπιση μηχανισμού κοινοποίησης και διαδικασίας υποβολής καταγγελιών. Η Επιτροπή θα δημοσιεύσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την CSDDD σύμφωνα με το άρθρο 19 της CSDDD. Η ημερομηνία εφαρμογής των μέτρων βάσει της CSDDD είναι η 26η Ιουλίου 2029 (άρθρο 37 παράγραφος 1 της CSDDD).

Ο κανονισμός για την καταναγκαστική εργασία (FLR) εφαρμόζεται από τις 14 Δεκεμβρίου 2027 (άρθρο 39 του FLR). Απαγορεύει στους οικονομικούς φορείς να διαθέτουν και να καθιστούν διαθέσιμα στην αγορά της Ένωσης, ή να εξάγουν από την αγορά της Ένωσης, προϊόντα που παράγονται με καταναγκαστική εργασία. Αυτό ισχύει επίσης για τους οικονομικούς φορείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του EUDR. Σε αντίθεση με τον EUDR, ο FLR δεν επιβάλλει υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας. Ωστόσο, η δέουσα επιμέλεια θα μπορούσε να συμβάλει στον εντοπισμό, τον μετριασμό, την πρόληψη και την εξάλειψη του κινδύνου καταναγκαστικής εργασίας στις αλυσίδες εφοδιασμού. Για να διευκολυνθεί η συμμόρφωση με τον FLR, η Επιτροπή θα εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη δέουσα επιμέλεια για την αντιμετώπιση των κινδύνων καταναγκαστικής εργασίας στις αλυσίδες εφοδιασμού. Η διαδικασία αυτή περιλαμβάνει πρόσθετα στοιχεία, καθώς και τη συλλογή πληροφοριών, την εκτίμηση κινδύνου και τον μετριασμό του κινδύνου καταναγκαστικής εργασίας.

5.2. Ποιος μπορεί να προβεί σε ανάθεση σε «εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπο»; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του EUDR, οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να αναθέσουν σε εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους να υποβάλουν δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση εξ ονόματός τους. Στην περίπτωση αυτήν, οι φορείς εκμετάλλευσης θα διατηρούν την ευθύνη για τη συμμόρφωση των σχετικών παράγωγων προϊόντων.

Εάν ο φορέας εκμετάλλευσης είναι φυσικό πρόσωπο ή πολύ μικρή επιχείρηση, μπορεί να αναθέσει στον επόμενο φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο στην αλυσίδα εφοδιασμού να ενεργεί ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπός του, υπό την προϋπόθεση ότι δεν είναι φυσικό πρόσωπο ή πολύ μικρή επιχείρηση. Στην περίπτωση αυτήν, ο αναθέτων φορέας εκμετάλλευσης διατηρεί την ευθύνη για τη συμμόρφωση του προϊόντος.

Σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 22) του EUDR, ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ και να έχει λάβει γραπτή εντολή από φορέα εκμετάλλευσης.

5.2.1. Τι είναι ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος; Μπορεί ένας εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος να εκπροσωπεί περισσότερους φορείς εκμετάλλευσης; Ποιες υποχρεώσεις του EUDR μπορεί να εκτελεί ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος είναι το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό φορέα εκμετάλλευσης υποβάλλοντας δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση γι' αυτόν (άρθρο 6 του EUDR). Σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 22) του EUDR, ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος πρέπει να είναι εγκατεστημένος στην ΕΕ και να έχει λάβει γραπτή εντολή από φορέα εκμετάλλευσης προκειμένου να ενεργεί για λογαριασμό του. Καταρχήν, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (ιδιωτικό ή δημόσιο) που είναι εγκατεστημένο στην ΕΕ μπορεί να ενεργεί ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος, ανεξάρτητα από το αν συμμετέχει ενεργά σε αλυσίδα εφοδιασμού ή όχι. Εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος μπορεί να είναι, για παράδειγμα, ένας συνεταιρισμός ή μια ένωση (βλ. συχνές ερωτήσεις 3.20 και 3.22), εθνική ή περιφερειακή αρχή που δεν είναι αρμόδια αρχή του EUDR ή μέλος της αλυσίδας εφοδιασμού.

Κατά την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης, οι εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποι πρέπει να εγγράφονται στο σύστημα πληροφοριών και να επιλέγουν τον ρόλο «αντιπρόσωπος φορέα εκμετάλλευσης». Ο ρόλος αυτός επιτρέπει στους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους να χρησιμοποιούν τα δικά τους στοιχεία πρόσβασης για την επαλήθευση της ταυτότητάς τους και να υποβάλλουν δηλώσεις δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένες δηλώσεις για λογαριασμό των πελατών τους. Ένας εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος μπορεί να λάβει εντολή από περισσότερους φορείς εκμετάλλευσης, εφόσον πληρούνται οι προαναφερθείσες απαιτήσεις. Τα στοιχεία του φορέα εκμετάλλευσης εισάγονται στα πεδία κατά την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης, κάτι που επιτρέπει τη μοναδική ταυτοποίηση του εκπροσωπούμενου φορέα εκμετάλλευσης.

Ακόμα και αν ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση, η υποχρέωση άσκησης της δέουσας επιμέλειας εξακολουθεί να βαρύνει τον φορέα εκμετάλλευσης. Ως εκ τούτου, ο φορέας εκμετάλλευσης διατηρεί την ευθύνη για τη συμμόρφωση των σχετικών παράγωγων προϊόντων με το άρθρο 3 του EUDR.

Σε περίπτωση που ένας φορέας εκμετάλλευσης είναι φυσικό πρόσωπο ή πολύ μικρή επιχείρηση, μπορεί να αναθέσει στον επόμενο φορέα εκμετάλλευσης ή έμπορο σε μεταγενέστερα στάδια της αλυσίδας εφοδιασμού, ο οποίος δεν είναι φυσικό πρόσωπο ή πολύ μικρή επιχείρηση, να ενεργεί ως εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος, βλ. άρθρο 6 παράγραφος 3 του EUDR.

5.3. Μπορούν οι εταιρείες να ασκούν δέουσα επιμέλεια για λογαριασμό θυγατρικών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η εσωτερική οργάνωση και η πολιτική δέουσας επιμέλειας ενός ομίλου εταιρειών (μητρική εταιρεία και οι θυγατρικές της) δεν διέπονται από τον κανονισμό. Ο φορέας εκμετάλλευσης που διαθέτει στην αγορά της ΕΕ ή εξάγει σχετικό παράγωγο προϊόν είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση του προϊόντος, καθώς και για τη συνολική συμμόρφωση με τον κανονισμό. Ως εκ τούτου, στη δήλωση δέουσας επιμέλειας θα πρέπει να αναγράφεται το δικό του όνομα και θα πρέπει να διατηρεί την πλήρη ευθύνη βάσει του κανονισμού. Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τον βαθμό στον οποίο οι υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας είναι ατομικές παρέχονται στην απόφαση C-117/24, της 13ης Νοεμβρίου 2025, σχετικά με τον κανονισμό της ΕΕ για την ξυλεία (EUTR).

5.4. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις μου εάν επανεισαγάγω προϊόν που είχε προηγουμένως εξαχθεί από την ΕΕ; (ΝΕΟ)

Γενικά, ο εισαγωγέας είναι ένας (ανάντη) φορέας εκμετάλλευσης που υποχρεούται να ασκεί δέουσα επιμέλεια και να υποβάλλει δήλωση δέουσας επιμέλειας. Μόνο εάν ο εισαγωγέας μπορεί να αποδείξει ότι τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που διαθέτει στην αγορά της ΕΕ, ή όλα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που περιέχονται σε αυτά, έχουν ήδη διατεθεί στην αγορά της ΕΕ προηγουμένως και, ως εκ τούτου, έχουν υποβληθεί σε δέουσα επιμέλεια, και τα θέτει υπό το τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία», μπορεί να θεωρηθεί «κατάντη φορέας εκμετάλλευσης». Μόνο στην περίπτωση αυτήν ο επανεισαγωγέας δεν χρειάζεται να ασκήσει δέουσα επιμέλεια ή να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας.

Αντ' αυτού, οι υποχρεώσεις του κατάντη φορέα εκμετάλλευσης περιορίζονται στην επαλήθευση και, κατόπιν αιτήματος, στην παροχή αποδεικτικών στοιχείων στις αρμόδιες αρχές, τα οποία να αποδεικνύουν ότι το εισαγόμενο προϊόν είχε πράγματι διατεθεί προηγουμένως στην αγορά της ΕΕ και είχε εξαχθεί πριν από την πραγματική θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία. Ελλείψει τέτοιων πληροφοριών, το προϊόν θεωρείται ότι εισάγεται στην ΕΕ για πρώτη φορά και, ως εκ τούτου, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να ασκήσει δέουσα επιμέλεια και να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας.

Παραδείγματα υποστηρικτικών αποδεικτικών στοιχείων για τους σκοπούς της απόδειξης που αναφέρονται ανωτέρω μπορούν να είναι τελωνειακές διασαφήσεις, συμβάσεις (μεταξύ άλλων μερών ή στις οποίες συμμετέχει ο επανεισαγωγέας), έγγραφα παραγγελίας προϊόντος, συνοδευτικά έγγραφα αποστολής, όπως CMR (σύμβαση περί του συμβολαίου για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων), φορτωτική, δελτία παράδοσης, αεροπορική φορτωτική, τιμολόγια και κάθε άλλο αξιόπιστο έγγραφο που μπορεί να συνδεθεί άμεσα με το συγκεκριμένο σχετικό παράγωγο προϊόν.

Στο τελωνείο, ο επανεισαγωγέας παρέχει τον αριθμό ή τους αριθμούς αναφοράς που έλαβε από τους προμηθευτές του στην τελωνειακή διασάφηση. Εάν δεν παρασχέθηκε/-αν αριθμός/-οί αναφοράς, ο επανεισαγωγέας μπορεί να χρησιμοποιήσει **συμβατικό αριθμό αναφοράς**, ο οποίος θα κοινοποιηθεί από την Επιτροπή προς χρήση στην τελωνειακή διασάφηση που υποβάλλεται για την επανεισαγωγή. Οι αρμόδιες αρχές θα ενημερώνονται σχετικά με τη χρήση του συμβατικού αριθμού αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας στο

τελωνείο, ώστε να μπορούν να λαμβάνουν περαιτέρω μέτρα παρακολούθησης, επαλήθευσης και ελέγχου.

Τα ανωτέρω ισχύουν επίσης όταν το εισαγόμενο προϊόν αποτελείται από σχετικά παράγωγα προϊόντα που είχαν προηγουμένως εξαχθεί από την αγορά της ΕΕ και υποβλήθηκαν σε δέουσα επιμέλεια (παράδειγμα: σπόροι κακάου εξάγονται από την ΕΕ σε τρίτη χώρα για την παρασκευή σοκολάτας και, στη συνέχεια, η σοκολάτα τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία στην ΕΕ).

Όταν πρόκειται για μέρη σχετικών παράγωγων προϊόντων που δεν έχουν υποβληθεί σε δέουσα επιμέλεια, οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να ασκούν τη δέουσα επιμέλεια και να υποβάλλουν δήλωση δέουσας επιμέλειας.

5.5. Ποια τελωνειακά καθεστώτα επηρεάζονται;

Τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που έχουν υπαχθεί σε άλλα τελωνειακά καθεστώτα εκτός της «θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία» ή της «εξαγωγής» (π.χ. τελωνειακή αποταμίευση, τελειοποίηση προς επανεξαγωγή, προσωρινή εισαγωγή κ.λπ.) δεν υπόκεινται στον κανονισμό.

5.6. Απαιτείται εκτελωνισμός για τη διάθεση στην αγορά προϊόντων που δεν παράγονται στην ΕΕ;

Θα αποτελούσε η τελωνειακή διασάφηση επαρκή τεκμηρίωση στο πλαίσιο αυτό;

Ναι, η διάθεση στην αγορά σχετικών βασικών ή παράγωγων προϊόντων που παράγονται εκτός της ΕΕ απαιτεί εκτελωνισμό πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά. Στο πλαίσιο αυτό, μόνο μια τελωνειακή διασάφηση (ούτε φορτωτική ούτε άλλο εμπορικό έγγραφο ή έγγραφο εφοδιαστικής) θα μπορούσε να θεωρηθεί επαρκές αποδεικτικό στοιχείο, εάν μπορεί να συνδεθεί άμεσα με το επίμαχο προϊόν.

5.6.1. Πώς εφαρμόζεται ο κανονισμός στις εξαγωγές και ποιες είναι οι υποχρεώσεις των εξαγωγέων; (NEO)

Σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 2 σημεία 15) έως 15β) του EUDR, κάθε πρόσωπο που εξάγει σχετικό παράγωγο προϊόν στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας είναι είτε «φορέας εκμετάλλευσης» είτε «κατάνη φορέας εκμετάλλευσης», ανάλογα με το αν το προϊόν είχε ήδη διατεθεί στην αγορά της ΕΕ προηγουμένως από άλλη οντότητα που χαρακτηρίζεται ως (ανάντη) φορέας εκμετάλλευσης ή όχι (βλ. συχνή ερώτηση 3.1 για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με αυτούς τους ρόλους).

Εάν ο εξαγωγέας χαρακτηρίζεται «φορέας εκμετάλλευσης», ισχύουν οι συνήθεις υποχρεώσεις ανάλογα με το μέγεθος του φορέα εκμετάλλευσης (MSPO ή μη MSPO). Κατά την εξαγωγή, ο αριθμός αναφοράς ή ο αναγνωριστικός κωδικός δήλωσης πρέπει να τίθεται στη διάθεση των τελωνειακών αρχών πριν από την εξαγωγή του σχετικού παράγωγου προϊόντος (άρθρο 26 παράγραφος 4 του EUDR).

Στην περίπτωση κατάνη φορέα εκμετάλλευσης που εξάγει σχετικό παράγωγο προϊόν, δεν χρειάζεται να παρέχεται αριθμός αναφοράς ή αναγνωριστικός κωδικός δήλωσης στις

τελωνειακές αρχές κατά την εξαγωγή (βλ. άρθρο 26 παράγραφος 4 του EUDR)· αντ' αυτού, μπορεί να χρησιμοποιείται ειδικός κωδικός πιστοποιητικού TARIC, ο οποίος θα απαλλάσσει τους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης από την παροχή αριθμών αναφοράς ή αναγνωριστικών κωδικών δήλωσης.

Παράδειγμα 1: Η εταιρεία Α αγοράζει κόκκους καφέ από τον προμηθευτή S στην ευρωπαϊκή αγορά και στη συνέχεια τους εξάγει. Η Α είναι κατάντη φορέας εκμετάλλευσης (ο S, ή ένας από τους προμηθευτές του, είναι ανάντη φορέας εκμετάλλευσης), πράγμα που σημαίνει ότι η Α δεν χρειάζεται να παράσχει αριθμό αναφοράς κατά την εξαγωγή, αλλά μπορεί να χρησιμοποιήσει ειδικό κωδικό πιστοποιητικού TARIC.

Παράδειγμα 2: Η εταιρεία Β εισάγει κακάο και μεταποιεί το κακάο σε σοκολάτα η οποία εξάγεται. Στο σημείο εξαγωγής, η εταιρεία Β μπορεί να θεωρηθεί κατάντη φορέας εκμετάλλευσης, πράγμα που σημαίνει ότι η Β δεν χρειάζεται να παράσχει αριθμό αναφοράς κατά την εξαγωγή, αλλά μπορεί να χρησιμοποιήσει ειδικό κωδικό πιστοποιητικού TARIC (βλ. συχνή ερώτηση 3.8 για τον διττό ρόλο που μπορεί να έχει ένα πρόσωπο κατά τη μεταποίηση και τις σχετικές συνέπειες).

5.7. Ποιος είναι ο ρόλος των συστημάτων πιστοποίησης ή επαλήθευσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα συστήματα πιστοποίησης μπορούν να χρησιμοποιούνται από τα μέλη της αλυσίδας εφοδιασμού για να συμβάλουν στην εκτίμηση κινδύνου τους στον βαθμό που η πιστοποίηση καλύπτει τις πληροφορίες που απαιτούνται για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις τους βάσει του κανονισμού. Οι φορείς εκμετάλλευσης θα εξακολουθούν να υποχρεούνται να ασκήσουν δέουσα επιμέλεια και θα παραμένουν υπεύθυνοι για κάθε παραβίαση.

Το έγγραφο καθοδήγησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής παρέχει περαιτέρω εξηγήσεις σχετικά με τον ρόλο των συστημάτων πιστοποίησης και επαλήθευσης από τρίτους στην εκτίμηση και στον μετριασμό των κινδύνων.

5.8. Για πόσο χρονικό διάστημα θα πρέπει να φυλάσσεται η τεκμηρίωση; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Για πόσο χρονικό διάστημα θα πρέπει ο φορέας εκμετάλλευσης να διατηρεί την τεκμηρίωση που χρησιμοποιείται για τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας; Πρέπει οι φορείς εκμετάλλευσης, οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι να διατηρούν τις σχετικές πληροφορίες για τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που διαθέτουν ή καθιστούν διαθέσιμα στην αγορά της ΕΕ ή τα οποία εξάγουν; Τι θεωρείται ως έναρξη αυτής της διάρκειας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να συλλέγουν, να οργανώνουν και να διατηρούν για πέντε έτη από την ημερομηνία διάθεσης στην αγορά της ΕΕ ή εξαγωγής των σχετικών βασικών και παράγωγων προϊόντων τις πληροφορίες που συλλέγονται βάσει του άρθρου 9 του EUDR, συνοδευόμενες από αποδεικτικά στοιχεία. Με βάση τις διατάξεις του άρθρου 10 παράγραφος 4 και του άρθρου 11 παράγραφος 3 του EUDR, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να είναι σε θέση να αποδεικνύουν τον τρόπο με τον οποίο ασκήθηκε η δέουσα επιμέλεια και ποια μέτρα μετριασμού τέθηκαν σε εφαρμογή σε περίπτωση εντοπισμού

κινδύνου. Η σχετική τεκμηρίωση για τα μέτρα αυτά πρέπει να φυλάσσεται για τουλάχιστον πέντε έτη μετά τη διενέργεια της διαδικασίας δέουσας επιμέλειας. Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει επίσης να τηρούν αρχείο των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας για πέντε έτη από την ημερομηνία υποβολής της δήλωσης στο σύστημα πληροφοριών, η οποία προηγείται της ημερομηνίας διάθεσης του προϊόντος στην αγορά της ΕΕ ή εξαγωγής του.

Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι πρέπει να διατηρούν τις πληροφορίες που παρατίθενται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 του EUDR για τουλάχιστον πέντε έτη, συμπεριλαμβανομένων των αριθμών αναφοράς δέουσας επιμέλειας ή των αναγνωριστικών κωδικών δήλωσης εάν ο προμηθευτής τους είναι φορέας εκμετάλλευσης, από την ημερομηνία κατά την οποία τα σχετικά παράγωγα προϊόντα διατίθενται, καθίστανται διαθέσιμα στην αγορά της ΕΕ ή εξαγονται.

5.9. Ποια είναι τα κριτήρια για τα «προϊόντα αμελητέου κινδύνου»;

Ο όρος «αμελητέος κίνδυνος» αναφέρεται στο επίπεδο κινδύνου που ισχύει για τα σχετικά παράγωγα προϊόντα τα οποία πρόκειται να διατεθούν στην αγορά της ΕΕ ή να εξαχθούν από την ΕΕ, όταν, με βάση την πλήρη αξιολόγηση των ειδικών ανά προϊόν και των γενικών πληροφοριών, και, κατά περίπτωση, της εφαρμογής των κατάλληλων μέτρων μετριασμού, τα εν λόγω βασικά ή παράγωγα προϊόντα δεν παρουσιάζουν λόγο ανησυχίας ως μη συμμορφούμενα με το άρθρο 3 στοιχείο α) ή β) του EUDR.

5.10. Εξαιρούνται τα «προϊόντα αμελητέου κινδύνου»;

Μπορούμε να θεωρήσουμε ότι ο «αμελητέος κίνδυνος» βάσει του άρθρου 2 σημείο 26) του EUDR, σε συνδυασμό με το άρθρο 10 παράγραφος 1, παρέχει εξαίρεση από τον κανονισμό; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Όχι. Οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να καταλήξουν σε συμπέρασμα σχετικά με την ύπαρξη «αμελητέου κινδύνου» (που αποτελεί προϋπόθεση για τη διάθεση ή τη διαθεσιμότητα στην αγορά της ΕΕ ή την εξαγωγή σχετικών παραγώγων προϊόντων) μόνο **ως αποτέλεσμα της άσκησης της δέουσας επιμέλειας** (σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του EUDR). Η άσκηση δέουσας επιμέλειας αποτελεί βασική υποχρέωση των φορέων εκμετάλλευσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού, η οποία δεν υπόκειται σε καμία εξαίρεση.

Επισημαίνεται ότι το στοιχείο «αμελητέος κίνδυνος» δεν ισχύει για τα βασικά προϊόντα (δεν υπάρχει «κατάσταση κινδύνου» για κάθε βασικό προϊόν στον κανονισμό).

5.11. Θα μπορούσαν ορισμένα βασικά προϊόντα από μια δεδομένη χώρα να θεωρηθούν «αμελητέου κινδύνου»;

Θα μπορούσε το φοινικέλαιο, το καουτσούκ, ο καφές, το κακάο ή η ξυλεία από μια δεδομένη χώρα να θεωρηθούν «αμελητέου κινδύνου»;

Όχι. Βλ. ερώτηση ανωτέρω.

5.12. Κατά τον έλεγχο της συμμόρφωσης με την απαίτηση «μηδενικής αποψίλωσης», σε ποιο χρονικό σημείο θα πρέπει να επικεντρώνονται οι έλεγχοι;

Η αξιολόγηση του αν το βασικό προϊόν έχει συντελέσει στην αποψίλωση των δασών πραγματοποιείται με αναδρομική εξέταση, προκειμένου να διαπιστωθεί αν η καλλιεργήσιμη γη ήταν δάσος (σύμφωνα με τον ορισμό του άρθρου 2) από την καταληκτική ημερομηνία του κανονισμού (δηλαδή την 31η Δεκεμβρίου 2020).

5.13. Ποια προϊόντα θα απαιτούσαν τεκμηρίωση από τους φορείς εκμετάλλευσης στο πλαίσιο των οικείων υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας;

Τεκμηρίωση απαιτείται μόνο για τα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (οι κωδικοί ΕΣ παρατίθενται στο παράρτημα Ι). Δεν απαιτείται τεκμηρίωση για αντικείμενα που παράγονται με βασικά προϊόντα τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής (δηλαδή, εάν δεν παρατίθενται στο παράρτημα Ι).

5.14. Πότε πρέπει να συντάξουν οι φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ τις πρώτες ετήσιες εκθέσεις τους σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 3 του EUDR; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ο EUDR θα είναι εκτελεστός από τις 30 Δεκεμβρίου 2026 (με εξαίρεση τους περισσότερους πολύ μικρούς και μικρούς φορείς εκμετάλλευσης, για τους οποίους η ημερομηνία είναι η 30ή Ιουνίου 2027). Το άρθρο 12 παράγραφος 3 επιβάλλει στις σχετικές εταιρείες να δημοσιεύουν ετήσια έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητές τους προκειμένου να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του EUDR. Δεδομένου ότι το 2027 θα είναι το πρώτο έτος εφαρμογής του EUDR, η πρώτη έκθεση (που θα καλύπτει το έτος 2027) θα πρέπει να δημοσιευθεί μετά τις 30 Δεκεμβρίου 2027.

Οι εταιρείες που έχουν ήδη υποβάλει σχετικά στοιχεία τα οποία καλύπτονται από το άρθρο 12 παράγραφος 3 του EUDR στο πλαίσιο των οικείων υποχρεώσεων υποβολής εκθέσεων βάσει άλλης σχετικής νομοθεσίας της ΕΕ [όπως η οδηγία της ΕΕ για την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα (CSDDD)⁷ ή η οδηγία για την υποβολή εκθέσεων βιωσιμότητας από τις εταιρείες (CSRD)] δεν υποχρεούνται να υποβάλουν εκ νέου στοιχεία.

⁷ Οδηγία (ΕΕ) 2024/1760 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2024, για την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα, και για την τροποποίηση της οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937 και του κανονισμού (ΕΕ) 2023/2859 (ΕΕ L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2026/470 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2026, για την τροποποίηση των οδηγιών 2006/43/ΕΚ, 2013/34/ΕΕ, (ΕΕ) 2022/2464 και (ΕΕ) 2024/1760 όσον αφορά ορισμένες απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων βιωσιμότητας από τις εταιρείες και ορισμένες απαιτήσεις εταιρικής δέουσας επιμέλειας όσον αφορά τη βιωσιμότητα (ΕΕ L, 2026/470, 26.2.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/470/oj>).

5.15. (ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)

5.16. Θα υπάρχει ένα σύνολο προκαθορισμένου μορφότυπου ή καταλόγου ερωτήσεων για την άσκηση δέουσας επιμέλειας;

Όχι. Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να συμμορφώνονται με τις οικείες υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με τα άρθρα 8, 9, 10 και 11 του EUDR. Η επίτευξη μηδενικού ή αμελητέου κινδύνου αποτελεί προϋπόθεση για τη διάθεση/εξαγωγή σχετικών παράγωγων προϊόντων στην/από την αγορά της ΕΕ.

Επισημαίνεται ότι η δέουσα επιμέλεια δεν αποτελεί «τυποποιημένη» διαδικασία. Ως εκ τούτου, μπορεί να εξαρτάται από το συγκεκριμένο πλαίσιο και την αλυσίδα εφοδιασμού, υπό την προϋπόθεση ότι καλύπτονται τα διάφορα στάδια της δέουσας επιμέλειας, όπως περιγράφονται στον κανονισμό (δηλαδή η απαίτηση παροχής πληροφοριών, η εκτίμηση κινδύνου και ο μετριασμός του κινδύνου, σύμφωνα με τα άρθρα 9, 10 και 11 του EUDR, εκτός εάν εφαρμόζεται το άρθρο 13 του EUDR).

5.17. Υποχρεούνται οι φορείς εκμετάλλευσης (και/ή οι εξουσιοδοτημένοι αντιπρόσωποί τους), οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι που επιθυμούν να διαθέσουν, να καταστήσουν διαθέσιμα ή να εξαγάγουν σχετικά παράγωγα προϊόντα στην/από την αγορά της ΕΕ να εγγραφούν στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι φορείς εκμετάλλευσης πρέπει να καταχωρίζονται πριν από την υποβολή δηλώσεων δέουσας επιμέλειας. Εναλλακτικά, μπορούν να ζητήσουν τις υπηρεσίες εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου (ο οποίος, με τη σειρά του, πρέπει να είναι καταχωρισμένος στο σύστημα ως τέτοιος). Οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ και οι έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ υποχρεούνται εκ του νόμου να καταχωρίζονται άπαξ στο σύστημα πληροφοριών (άρθρο 5 παράγραφος 2 του EUDR).

5.18. Θα εκδώσει η Επιτροπή περαιτέρω λεπτομέρειες σχετικά με τα εργαλεία δορυφορικής απεικόνισης που θα χρησιμοποιούνται για τον έλεγχο της συμμόρφωσης των σχετικών παράγωγων προϊόντων (για παράδειγμα, σχετικά με την ελάχιστη ανάλυση); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Παρότι τα εργαλεία χωρικής απεικόνισης μπορούν να βοηθήσουν σημαντικά τους φορείς εκμετάλλευσης στην εκπλήρωση των οικείων υποχρεώσεων δέουσας επιμέλειας και τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών κατά τη διενέργεια ελέγχων, ο κανονισμός δεν επιβάλλει τη χρήση συγκεκριμένων εργαλείων δορυφορικής απεικόνισης ούτε κατώτατο όριο στην ανάλυση δορυφορικών εικόνων, για την τεκμηρίωση της απουσίας αποψίλωσης των δασών. Παραδείγματα εργαλείων που συμβάλλουν στην αξιολόγηση του αν τα γεωχωρικά δεδομένα συμπίπτουν χωρικά με δασικές εκτάσεις σε χάρτες παρέχονται στη συχνή ερώτηση 9.10.6.

5.19. Πόσο συχνά θα πρέπει να υποβάλλονται δηλώσεις δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών, και μπορούν να καλύπτουν πολλαπλές αποστολές/παρτίδες; Τι ισχύει σε περιπτώσεις όπου σχετικά παράγωγα προϊόντα μπορούν να διατεθούν στην αγορά διαδοχικά κατά τη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η δήλωση δέουσας επιμέλειας μπορεί να καλύπτει πολλαπλές φυσικές παρτίδες/αποστολές πολλαπλών διαφορετικών σχετικών παραγώγων προϊόντων. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να επιβεβαιώσει ότι ασκήθηκε δέουσα επιμέλεια για όλα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που προορίζονται να διατεθούν στην αγορά της Ένωσης ή να εξαχθούν και ότι διαπιστώθηκε μηδενικός ή αμελητέος κίνδυνος μη συμμόρφωσης των σχετικών παραγώγων προϊόντων με το άρθρο 3 στοιχείο α) ή β) του EUDR (παράρτημα II), καθώς και ότι ο φορέας εκμετάλλευσης αναλαμβάνει την ευθύνη για τη συμμόρφωση των σχετικών παραγώγων προϊόντων με το άρθρο 3 του EUDR (άρθρο 4 παράγραφος 3 του EUDR).

Επιπλέον, υπάρχουν νομικές απαιτήσεις και πρακτικές παράμετροι που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη:

1. Η ποσότητα όλων των σχετικών παραγώγων προϊόντων που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης ή εξάγονται πρέπει να καλύπτεται από δήλωση δέουσας επιμέλειας [άρθρο 3 στοιχείο γ) του EUDR] και η εν λόγω δήλωση πρέπει να υποβάλλεται πριν από τη διάθεση στην αγορά ή την εξαγωγή οποιωνδήποτε παρτίδων/αποστολών σχετικών παραγώγων προϊόντων (άρθρο 4 παράγραφος 2 του EUDR).
2. Μόλις η ποσότητα των προϊόντων που καλύπτονται από τη δήλωση δέουσας επιμέλειας διατεθεί πλήρως στην αγορά ή εξαχθεί, πρέπει να υποβάλλεται νέα δήλωση για πρόσθετες ποσότητες από τον ίδιο φορέα εκμετάλλευσης.
3. Σύμφωνα με το άρθρο 12 παράγραφος 2 του EUDR, οι φορείς εκμετάλλευσης επανεξετάζουν το οικείο σύστημα δέουσας επιμέλειας μία φορά ετησίως. Ως εκ τούτου, η δήλωση δέουσας επιμέλειας δεν θα πρέπει να καλύπτει αποστολές/παρτίδες για περίοδο μεγαλύτερη του ενός έτους από τη στιγμή της υποβολής της δήλωσης. Επιπλέον, ένα μεγαλύτερο χρονικό διάστημα θα μπορούσε να οδηγήσει σε δυσκολίες όσον αφορά την απόδειξη της αντιστοιχίας μεταξύ των δηλωθέντων προϊόντων και των προϊόντων που πράγματι διατίθενται στην αγορά ή εξάγονται (ή προορίζονται να διατεθούν στην αγορά ή να εξαχθούν).
4. Με τη δήλωση δέουσας επιμέλειας, ο φορέας εκμετάλλευσης επιβεβαιώνει ότι ασκήθηκε δέουσα επιμέλεια για όλα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα, από κοινού ή μεμονωμένα, τα οποία προορίζονται να διατεθούν στην αγορά της Ένωσης ή να εξαχθούν, και ότι δεν υπάρχουν ή είναι αμελητέοι οι κίνδυνοι μη συμμόρφωσης των σχετικών παραγώγων προϊόντων. Ως εκ τούτου, καταρχήν, η δήλωση δέουσας επιμέλειας θα πρέπει να καλύπτει βασικά προϊόντα που έχουν ήδη παραχθεί, δηλαδή έχουν καλλιεργηθεί, υλοτομηθεί, συλλεχθεί ή εκτραφεί σε σχετικά γεωτεμάχια ή, στην περίπτωση βοοειδών, σε εγκαταστάσεις. Με άλλα λόγια, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει καταρχήν να είναι σε θέση να συνδέουν μια δήλωση δέουσας επιμέλειας με υφιστάμενα βασικά προϊόντα. Κατ' εξαίρεση από τον κανόνα αυτόν, όταν ένας φορέας εκμετάλλευσης προμηθεύεται από σταθερά γεωτεμάχια ή εγκαταστάσεις με αμετάβλητες συνθήκες όσον αφορά τη νομιμότητα και την απουσία αποψίλωσης ή υποβάθμισης των δασών, ο φορέας εκμετάλλευσης μπορεί να ασκεί δέουσα επιμέλεια και να υποβάλλει δήλωση δέουσας επιμέλειας πριν από την υλοτόμηση. Από την άλλη πλευρά, δεν είναι απαραίτητο το μεμονωμένο προϊόν

που θα διατεθεί στην αγορά να έχει ήδη κατασκευαστεί: για παράδειγμα, στην περίπτωση δήλωσης ξύλινων επίπλων σε δήλωση δέουσας επιμέλειας, ενώ τα δένδρα θα πρέπει να έχουν ήδη υλοτομηθεί κατά τον χρόνο υποβολής της δήλωσης δέουσας επιμέλειας για τα έπιπλα, δεν είναι απαραίτητο να έχουν ήδη κατασκευαστεί τα έπιπλα.

5. Οι ποσότητες των προϊόντων που δηλώνονται στη δήλωση δέουσας επιμέλειας πρέπει να αντιστοιχούν στις ποσότητες που έχουν υποβληθεί στη διαδικασία δέουσας επιμέλειας από τον φορέα εκμετάλλευσης και προορίζονται να διατεθούν στην αγορά της ΕΕ ή να εξαχθούν. Στο πλαίσιο αυτό ένα προϊόν δεν πρέπει να καλύπτεται από πολλαπλές δηλώσεις δέουσας επιμέλειας που υποβάλλονται από το ίδιο πρόσωπο. Εάν ένα πρόσωπο δεν γνωρίζει ποια προϊόντα θα πωληθούν στην αγορά της ΕΕ και ποια θα εξαχθούν κατά την υποβολή της δήλωσης δέουσας επιμέλειας, είναι δυνατή η δήλωση όλων των προϊόντων με δήλωση δέουσας επιμέλειας «εξαγωγής» και η τήρηση εγγράφων που αποδεικνύουν τις αντίστοιχες ποσότητες. Κατόπιν αιτήματος της αρμόδιας αρχής, οι φορείς εκμετάλλευσης θα πρέπει να είναι σε θέση να παράσχουν αποδεικτικά στοιχεία της εν λόγω αλληλογραφίας στο οικείο σύστημα δέουσας επιμέλειας που δημιουργείται σύμφωνα με το άρθρο 12 του EUDR. Εκτός εάν εφαρμόζεται απλουστευμένη δέουσα επιμέλεια (άρθρο 13 του EUDR), ο φορέας εκμετάλλευσης πρέπει να παρέχει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ο κίνδυνος μη συμμόρφωσης (όσον αφορά την απαίτηση μηδενικής αποψίλωσης και νομιμότητας) έχει αξιολογηθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του EUDR για όλα τα προϊόντα και ότι ο κίνδυνος αυτός είναι αμελητέος για όλα τα δηλωθέντα προϊόντα. Κατάλληλα αρχεία, τα οποία αποδεικνύουν την προαναφερόμενη αλληλογραφία, πρέπει να τηρούνται για 5 έτη από την ημερομηνία της (τελευταίας) διάθεσης στην αγορά, και να τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής κατόπιν αιτήματος (άρθρο 9 του EUDR). Σε περίπτωση που η ποσότητα που δηλώθηκε στη δήλωση δέουσας επιμέλειας δεν έχει πλήρως διατεθεί στην αγορά ή εξαχθεί, ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να τηρεί κατάλληλα αρχεία που εξηγούν τη διαφορά μεταξύ της δηλωθείσας και της πραγματικής ποσότητας που διατέθηκε στην αγορά ή εξήχθηκε. Τα εν λόγω αρχεία πρέπει να τηρούνται για 5 έτη και τίθενται στη διάθεση της αρμόδιας αρχής κατόπιν αιτήματος (άρθρο 9 του EUDR).
6. Η ατομική δήλωση δέουσας επιμέλειας με τα δεδομένα γεωεντοπισμού της πρέπει να βρίσκεται εντός του πρακτικού ορίου μεγέθους που έχει καθοριστεί για την αναφόρτωση στο σύστημα πληροφοριών (25 MB).
7. Όταν η δήλωση δέουσας επιμέλειας καλύπτει πολλαπλές παρτίδες/αποστολές, αυτή η πρόσθετη πολυπλοκότητα μπορεί να αυξήσει τον κίνδυνο μη συμμόρφωσης για τον φορέα εκμετάλλευσης. Ο φορέας εκμετάλλευσης αναλαμβάνει την πλήρη ευθύνη για τη συμμόρφωση όλων των παρτίδων/αποστολών και των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στη δήλωση δέουσας επιμέλειας, καθώς και για τη χώρα παραγωγής και τον γεωεντοπισμό όλων των γεωτεμαχίων που περιλαμβάνονται. Η πρόσθετη πολυπλοκότητα μπορεί να είναι συναφής για την προσέγγιση βάσει κινδύνου που χρησιμοποιούν οι αρμόδιες αρχές για τον προσδιορισμό των ελέγχων που πρέπει να διενεργούνται (άρθρο 16 του EUDR). Κατά περίπτωση, μπορούν να εφαρμόζονται προσωρινά μέτρα ή μέτρα λόγω μη συμμόρφωσης σε όλα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που καλύπτονται από δήλωση δέουσας επιμέλειας, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που περιέχονται σε χωριστές παρτίδες/αποστολές.

5.20. Ποια είναι η καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του EUDR, οι φορείς εκμετάλλευσης ασκούν δέουσα επιμέλεια σύμφωνα με το άρθρο 8 του EUDR πριν από τη διάθεση σχετικών παράγωγων προϊόντων στην αγορά ή την εξαγωγή τους, προκειμένου να αποδείξουν ότι τα σχετικά παράγωγα προϊόντα συμμορφώνονται με το άρθρο 3 του EUDR.

Για τα **σχετικά παράγωγα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της Ένωσης (εισαγωγή) ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης (εξαγωγή)**, ο αριθμός αναφοράς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας τίθεται στη διάθεση των τελωνειακών αρχών. Για τον σκοπό αυτόν, το πρόσωπο που υποβάλλει την τελωνειακή διασάφηση (γνωστό ως «διασαφιστής») περιλαμβάνει τον αριθμό αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας στην τελωνειακή διασάφηση που υποβάλλεται για το συγκεκριμένο σχετικό παράγωγο προϊόν, σύμφωνα με το άρθρο 26 του EUDR. Ως εκ τούτου, υποβάλλεται η δήλωση δέουσας επιμέλειας και λαμβάνεται ο αριθμός αναφοράς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας πριν από την υποβολή της τελωνειακής διασάφησης⁸. Το ίδιο ισχύει για την υποβολή της απλουστευμένης δήλωσης πριν από την πρώτη διάθεση στην αγορά ή εξαγωγή από πολύ μικρό ή μικρό πρωτογενή φορέα εκμετάλλευσης.

Όταν μια δήλωση δέουσας επιμέλειας καλύπτει πολλαπλές αποστολές/παρτίδες, ο ίδιος αριθμός αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας μπορεί να αναφέρεται σε περισσότερες τελωνειακές διασαφήσεις, εφόσον τηρούνται οι νομικές απαιτήσεις του EUDR. Είναι επίσης δυνατή η συμπερίληψη πολλαπλών αριθμών αναφοράς δηλώσεων δέουσας επιμέλειας σε μία τελωνειακή διασάφηση.

Για τα βασικά προϊόντα που παράγονται εντός της ΕΕ και άλλες περιπτώσεις προϊόντων που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ σε εγχώριο επίπεδο, ως ακριβής ημερομηνία διάθεσης στην αγορά θα πρέπει να θεωρείται η στιγμή κατά την οποία 1) το προϊόν είναι φυσικά διαθέσιμο στην αγορά της Ένωσης (δηλαδή το βασικό προϊόν έχει παραχθεί και, στην περίπτωση παράγωγου προϊόντος, το προϊόν έχει κατασκευαστεί), 2) δύο ή περισσότερα νομικά ή φυσικά πρόσωπα συνάπτουν συμφωνία στην οποία ο φορέας εκμετάλλευσης υπόσχεται την προμήθεια του σχετικού παράγωγου προϊόντος, και 3) σε περιπτώσεις όπου υπάρχει φυσική προμήθεια ή παράδοση του προϊόντος, έχει ξεκινήσει η διαδικασία παράδοσης (για παράδειγμα, με την έναρξη της φόρτωσης του φορτηγού ή του πλοίου μεταφοράς των σχετικών παράγωγων προϊόντων). Η συμβατική συμφωνία θα μπορούσε να προβλέπει την προμήθεια έναντι αντιτίμου ή δωρεάν.

Στο πλαίσιο παραδείγματος που αφορά τον δασικό τομέα και την πώληση κορμών, η δήλωση δέουσας επιμέλειας (ή απλουστευμένη δήλωση πριν από την πρώτη διάθεση στην αγορά από MSPO) **υποβάλλεται το αργότερο** όταν πληρούνται τρία στοιχεία: i) οι υλοτομηθέντες κορμοί είναι διαθέσιμοι, ii) η συμφωνία αγοράς/προμήθειας των υλοτομηθέντων κορμών

⁸ Σε μεσοπρόθεσμο έως μακροπρόθεσμο ορίζοντα, οι φορείς εκμετάλλευσης θα έχουν τη δυνατότητα να υποβάλλουν αμέσως τις τελωνειακές διασαφήσεις τους και τη δήλωση δέουσας επιμέλειας σύμφωνα με το άρθρο 28 παράγραφος 2 του EUDR. Η περίπτωση αυτή δεν ισχύει ακόμη και, ως εκ τούτου, δεν αποτυπώνεται ακόμη στο παρόν έγγραφο. Σχετικά με το ζήτημα αυτό θα διατεθούν εν ευθέτω χρόνο χωριστές κατευθυντήριες γραμμές και συχνές ερωτήσεις.

οριστικοποιείται με τη συμφωνία προμήθειας σε τρίτη οντότητα, για παράδειγμα σε πιστήριο, και iii) οι κορμοί φορτώνονται σε φορτηγό για παράδοση. Η προμήθεια των κορμών δεν απαιτεί κατ' ανάγκη τη φυσική παράδοση του προϊόντος. Εάν δεν υπάρχει φυσική προμήθεια, μόνο τα στοιχεία 1) και 2) καθορίζουν τον χρόνο διάθεσης στην αγορά σε περίπτωση διάθεσης στην εγχώρια αγορά.

5.21. Ποια είναι η νωρίτερη ημερομηνία για την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του EUDR, οι φορείς εκμετάλλευσης ασκούν δέουσα επιμέλεια σύμφωνα με το άρθρο 8 του EUDR πριν από τη διάθεση σχετικών παράγωγων προϊόντων στην αγορά ή την εξαγωγή τους, προκειμένου να αποδείξουν ότι τα σχετικά παράγωγα προϊόντα συμμορφώνονται με το άρθρο 3 του EUDR.

Το νωρίτερο που μπορεί να υποβληθεί η δήλωση δέουσας επιμέλειας είναι αφού έχει ασκηθεί η δέουσα επιμέλεια και όταν είναι διαθέσιμες όλες οι πληροφορίες που απαιτούνται για την υποβολή (συμπεριλαμβανομένης της ποσότητας που προγραμματίζεται να διατεθεί ή να καταστεί διαθέσιμη στην αγορά ή να εξαχθεί). Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, όπως αναφέρεται στη συχνή ερώτηση 5.19, η δήλωση δέουσας επιμέλειας δεν θα πρέπει να καλύπτει αποστολές/παρτίδες για περίοδο μεγαλύτερη του ενός έτους από τη στιγμή της υποβολής της δήλωσης.

Δεδομένου ότι μια απλουστευμένη δήλωση μπορεί να υποβληθεί πριν από την άσκηση δέουσας επιμέλειας, υπάρχει ευελιξία ως προς τη νωρίτερη ημερομηνία κατά την οποία μπορεί να πραγματοποιηθεί η υποβολή (για την καταληκτική ημερομηνία, βλ. συχνή ερώτηση 5.20 ανωτέρω).

5.22. (ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)

οοοο

6. Συγκριτική αξιολόγηση και εταιρικές σχέσεις

6.1. Τι είναι η συγκριτική αξιολόγηση χωρών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Το σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης που εφαρμόζει η Επιτροπή κατατάσσει τις χώρες, ή τμήματα αυτών, σε τρεις κατηγορίες (υψηλού, συνήθους και χαμηλού κινδύνου) ανάλογα με το επίπεδο κινδύνου παραγωγής βασικών προϊόντων που δεν είναι μηδενικής αποψίλωσης στις εν λόγω χώρες.

Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της κατάστασης κινδύνου των χωρών ή τμημάτων τους ορίζονται στο άρθρο 29 του EUDR. Το άρθρο 29 παράγραφος 2 του EUDR εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να αναπτύξει ένα σύστημα και να δημοσιεύσει κατάλογο των χωρών, ή τμημάτων

αυτών, που παρουσιάζουν χαμηλό ή υψηλό κίνδυνο. Ο εν λόγω κατάλογος βασίζεται σε αντικειμενική και διαφανή ανάλυση της αξιολόγησης ποσοτικών και ποιοτικών κριτηρίων, η οποία θα λαμβάνει υπόψη τα πλέον πρόσφατα επιστημονικά στοιχεία, διεθνώς αναγνωρισμένες πηγές και πληροφορίες που επαληθεύονται επιτόπου.

6.2. Ποια είναι η μεθοδολογία; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι βασικές αρχές της μεθοδολογίας συγκριτικής αξιολόγησης περιγράφονται στο παράρτημα του στρατηγικού πλαισίου για τη διεθνή συνεργασία, το οποίο δημοσίευσε η Επιτροπή στις 2 Οκτωβρίου 2024⁹.

Η μεθοδολογία της Επιτροπής βασίζεται σταθερά στη δέσμευση υπέρ της δικαιοσύνης, της αντικειμενικότητας και της διαφάνειας. Στηρίζεται σε ποσοτικά κριτήρια τα οποία βασίζονται σε επιστημονικά στοιχεία και διεθνώς αναγνωρισμένα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα δεδομένα, κυρίως από την αξιολόγηση των παγκόσμιων δασικών πόρων από τον Οργανισμό Τροφίμων και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών. Εστιάζοντας σε αυτούς τους μετρήσιμους παράγοντες, η Επιτροπή διασφαλίζει ότι η διαδικασία ταξινόμησης βασίζεται σε αξιόπιστα δεδομένα, ενώ παράλληλα συνδυάζεται με μεθοδολογία ποιοτικής αξιολόγησης, κατά περίπτωση. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται για το σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης παρουσιάζεται σε έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής¹⁰.

6.3. Η ανάπτυξη του συστήματος συγκριτικής αξιολόγησης στο πλαίσιο του κανονισμού της ΕΕ για την αποψίλωση των δασών (EUDR) παρουσιάζεται τακτικά στις συνεδριάσεις της πολυμερούς πλατφόρμας για την αποψίλωση των δασών, καθώς και σε άλλες σχετικές συνεδριάσεις. Πώς μπορούν να συμβάλουν τα ενδιαφερόμενα μέρη;

Πώς μπορούν οι χώρες παραγωγής και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη να τροφοδοτήσουν τη διαδικασία συγκριτικής αξιολόγησης και πώς θα αξιολογούνται, θα επαληθεύονται και θα χρησιμοποιούνται οι πληροφορίες που παρέχονται από τις χώρες παραγωγής και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη;

Σύμφωνα με το άρθρο 29 παράγραφος 5 του EUDR, η Επιτροπή υποχρεούται να διεξάγει ειδικό διάλογο με όλες τις χώρες που κατατάσσονται ως χώρες υψηλού κινδύνου ή κινδυνεύουν να καταταχθούν ως τέτοιες, με σκοπό τη μείωση του επιπέδου κινδύνου τους. Ο διάλογος αυτός θα αποτελέσει ευκαιρία για τις χώρες εταίρους να παράσχουν πρόσθετες σχετικές πληροφορίες και να συνεργαστούν στενά με την ΕΕ πριν από την οριστικοποίηση της κατάταξης.

6.4. Μπορούν οι χώρες να ανταλλάσσουν σχετικά δεδομένα με την Επιτροπή;

Μπορούν οι χώρες να ανταλλάσσουν με την Επιτροπή δεδομένα τα οποία θεωρούν συναφή με την εφαρμογή του κανονισμού (όπως δεδομένα σχετικά με τα ποσοστά αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών); Εάν ναι, μπορούν να το πράξουν εκτός του πλαισίου του ειδικού διαλόγου που προβλέπεται στο άρθρο 29 παράγραφος 5 του EUDR;

⁹ C/2024/6604, EUR-Lex - 52024XC06604 - EL - EUR-Lex.

¹⁰ Εκτελεστικός κανονισμός της Επιτροπής για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής του κανονισμού για την αποψίλωση των δασών — Περιβάλλον.

Μολονότι ο κανονισμός δεν επιβάλλει καμία υποχρέωση σε τρίτες χώρες να ανταλλάσσουν σχετικά δεδομένα με την ΕΕ, οι χώρες που επιθυμούν να κοινοποιήσουν τα εν λόγω δεδομένα στην ΕΕ είναι ευπρόσδεκτες να το πράξουν σε οποιοδήποτε στάδιο από την έναρξη ισχύος του κανονισμού. Μπορούν να το πράξουν ανεξάρτητα από το αν η χώρα συμμετέχει σε ειδικό διάλογο με την ΕΕ, για παράδειγμα βάσει του άρθρου 29 παράγραφος 5 του κανονισμού σχετικά με τη συγκριτική αξιολόγηση ή σε διαφορετικό πλαίσιο.

Επιπλέον, η Επιτροπή συνεργάζεται με άλλες χώρες, ιδίως με εκείνες που έχουν σημαντικό εμπόριο με την ΕΕ σε βασικά προϊόντα που εμπίπτουν στον EUDR. Οι διάλογοι αυτοί αποτελούν επίσης ευκαιρία για την ανταλλαγή σχετικών δεδομένων και πληροφοριών.

6.5. Θα εξετάζονται οι κίνδυνοι νομιμότητας;

Θα λαμβάνει η συγκριτική αξιολόγηση υπόψη τους κινδύνους νομιμότητας, καθώς και την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών; Με ποιον τρόπο θα αξιολογούνται/λαμβάνονται υπόψη η νομοθεσία και οι δασικές πολιτικές των χωρών παραγωγής, ιδίως όσον αφορά τη «νόμιμη αποψίλωση», κατά τη διαδικασία συγκριτικής αξιολόγησης;

Ο κατάλογος των κριτηρίων συγκριτικής αξιολόγησης παρατίθεται στο άρθρο 29 του EUDR. Η αξιολόγηση της Επιτροπής θα βασίζεται σε αντικειμενική και διαφανή ανάλυση αξιολόγησης, με βάση τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφοι 3 και 4 του EUDR. Τα σχετικά ποσοτικά κριτήρια είναι τα εξής: α) το ποσοστό αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών, β) το ποσοστό επέκτασης της γεωργικής γης για σχετικά βασικά προϊόντα, και γ) οι τάσεις παραγωγής σχετικών βασικών προϊόντων και σχετικών παράγωγων προϊόντων.

Όπως προβλέπεται στον κανονισμό, η αξιολόγηση μπορεί επίσης να λαμβάνει υπόψη άλλα κριτήρια, όπως α) πληροφορίες που παρέχονται από κυβερνήσεις και τρίτους (ΜΚΟ, βιομηχανία)· β) συμφωνίες και άλλα μέσα μεταξύ της οικείας χώρας και της Ένωσης και/ή των κρατών μελών της για την αντιμετώπιση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών· γ) την ύπαρξη εθνικών νόμων για την καταπολέμηση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών και την επιβολή τους· δ) τη διαθεσιμότητα διαφανών δεδομένων στη χώρα· ε) κατά περίπτωση, την ύπαρξη νόμων για την προστασία των δικαιωμάτων των αυτοχθόνων πληθυσμών, τη συμμόρφωση με τους εν λόγω νόμους και την επιβολή τους· και ζ) κυρώσεις που επιβάλλονται από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ή το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τις εισαγωγές και εξαγωγές των σχετικών βασικών και των σχετικών παράγωγων προϊόντων, κ.λπ.

6.6. Τι στήριξη παρέχεται στις χώρες παραγωγής και στους μικροκαλλιεργητές;

Με ποιον τρόπο υποστηρίζονται οι χώρες παραγωγής και οι μικροκαλλιεργητές για την παραγωγή προϊόντων σύμφωνα με τον κανονισμό; Με ποιον τρόπο μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι οι μικροκαλλιεργητές δεν αποκλείονται από τις αλυσίδες εφοδιασμού;

Η ΕΕ και τα κράτη μέλη της εντείνουν τη συνεργασία με τις χώρες-εταίρους, τις χώρες κατανάλωσης και παραγωγής, με σκοπό την από κοινού αντιμετώπιση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών, μεταξύ άλλων μέσω μιας παγκόσμιας πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη» για τις αξιακές αλυσίδες μηδενικής αποψίλωσης. Οι εταιρικές σχέσεις

και οι μηχανισμοί συνεργασίας στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη» θα στηρίξουν τις χώρες για την αντιμετώπιση της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών όταν έχει εντοπιστεί συγκεκριμένη ανάγκη και όπου υπάρχει αίτημα συνεργασίας —για παράδειγμα, προκειμένου να βοηθηθούν οι μικροκαλλιεργητές και οι εταιρείες ώστε να συνεργάζονται μόνο με αλυσίδες εφοδιασμού μηδενικής αποψίλωσης. Η Επιτροπή έχει ήδη χρηματοδοτήσει έργα για τη διάδοση πληροφοριών, την ευαισθητοποίηση και την αντιμετώπιση τεχνικών ζητημάτων μέσω εργαστηρίων για μικροκαλλιεργητές στις τρίτες χώρες που πλήττονται περισσότερο.

Βλ. περισσότερα σχετικά με τις ευκαιρίες για τους μικροκαλλιεργητές στον EUDR.

6.7. Ποια είναι τα διάφορα στοιχεία της πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη»;

Ποια είναι η αλληλεπίδραση μεταξύ των διαφόρων στοιχείων της πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη»: του κόμβου, του έργου «Βιώσιμη γεωργία για τα δασικά οικοσυστήματα» (SAFE), των έργων και των διευκολύνσεων των μέσων εξωτερικής πολιτικής που σχεδιάζονται στο πλαίσιο αυτό, αλλά και εκείνων που παρουσιάζουν συνάφεια σε ένα ευρύτερο πλαίσιο, για παράδειγμα σε περιφερειακό επίπεδο; Πώς θα αποφευχθούν οι αλληλεπικαλύψεις;

Η πρωτοβουλία της «Ομάδας Ευρώπη» για τις αξιακές αλυσίδες μηδενικής αποψίλωσης αποτελεί κοινή προσπάθεια της ΕΕ και των κρατών μελών της, η οποία αποσκοπεί στη στήριξη των παγκόσμιων φιλοδοξιών για την αποσύνδεση της γεωργικής παραγωγής από την αποψίλωση των δασών σε συνεργασία με διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη στην Αφρική, την Ασία και τη Λατινική Αμερική (τρέχων προϋπολογισμός 86 εκατ. EUR). Μέσω των δραστηριοτήτων και των εμβληματικών έργων της, η ΕΕ και τα κράτη μέλη της προωθούν τη δίκαιη και χωρίς αποκλεισμούς μετάβαση σε βιώσιμες αλυσίδες αξίας, ιδίως για τους μικροκαλλιεργητές και τις χώρες χαμηλού εισοδήματος. Αυτό επιτυγχάνεται με τη στήριξη των κυβερνήσεων εταίρων με τη δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την ανάληψη εταιρικής δράσης με σκοπό την ελαχιστοποίηση της αποψίλωσης των δασών, τη μείωση των κινδύνων σε πολύπλοκες αξιακές αλυσίδες και την προσέλκυση επενδύσεων του ιδιωτικού τομέα σε βιώσιμες γεωργικές επιχειρήσεις. Η πρωτοβουλία στηρίζει επίσης τους μικροκαλλιεργητές όσον αφορά τη διατήρηση των δασών και βοηθά τους αυτόχθονες πληθυσμούς και τις τοπικές κοινότητες να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους.

Ο εν λόγω κόμβος της πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη» (εν συντομία: «Κόμβος Μηδενικής Αποψίλωσης») παρέχει πληροφορίες και προβολή στις χώρες-εταίρους σχετικά με τις αξιακές αλυσίδες μηδενικής αποψίλωσης και διενεργεί διαχείριση γνώσης για τον συντονισμό σχετικών προϋπαρχόντων έργων από την ΕΕ και τα κράτη μέλη με επικείμενες δραστηριότητες αφιερωμένες στους στόχους της πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη» Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίζεται ότι οι διάφορες δραστηριότητες της «Ομάδας Ευρώπη» σε αξιακές αλυσίδες μηδενικής αποψίλωσης στις χώρες παραγωγής μπορούν να ευθυγραμμιστούν καλύτερα, μπορούν να εντοπιστούν κενά και να αποφευχθούν οι απολύσεις.

Το έργο «**Βιώσιμη γεωργία για τα δασικά οικοσυστήματα**» (SAFE)¹¹ είναι ο σημαντικότερος πυλώνας της πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη» από τη σκοπιά της συνεργασίας (τρέχων προϋπολογισμός 65 εκατ. EUR). Το έργο SAFE υλοποιείται επί του παρόντος στη Βραζιλία, στον Ισημερινό, στην Ινδονησία, στη Ζάμπια, στη ΛΔΚ, στο Βιετνάμ, στο Περού, στην Ουγκάντα, στο Καμερούν και στο Μπουρούντι. Το έργο SAFE θα κλιμακωθεί περαιτέρω για να καλύψει περισσότερες χώρες μέσω επικείμενων χρηματοδοτικών συνεισφορών από τα κράτη μέλη. Το έργο επικεντρώνεται στη στήριξη των μικροκαλλιεργητών κατά τη μετάβασή τους σε βιώσιμες αλυσίδες αξίας μηδενικής αποψίλωσης και στην παροχή βοήθειας στις χώρες παραγωγής για τη δημιουργία ευνοϊκού περιβάλλοντος με στόχο τη διασφάλιση της πρόσβασης στην αγορά της ΕΕ. Η τρέχουσα διάρκεια του έργου SAFE είναι από το 2024 έως το 2028 και μπορεί να κλιμακωθεί μέσω συνεισφορών από τα κράτη μέλη στην πρωτοβουλία της «Ομάδας Ευρώπη» για την αποψίλωση των δασών.

Το **μέσο τεχνικής στήριξης για τις αξιακές αλυσίδες μηδενικής αποψίλωσης** είναι ένα ευέλικτο και κατά παραγγελία μέσο για την παροχή βοήθειας στις χώρες παραγωγής με εμπειρογνωσία σχετικά με τεχνικές απαιτήσεις, όπως ο γεωεντοπισμός, η χαρτογράφηση της χρήσης γης και η ιχνηλασιμότητα, με ιδιαίτερη έμφαση στους μικροκαλλιεργητές. Οι δραστηριότητες αυτές θα συντονίζονται στενά με τις αντιπροσωπείες της ΕΕ και θα ευθυγραμμίζονται με προϋπάρχοντα έργα, καθώς και με το μέσο SAFE, προκειμένου να δημιουργηθούν συνέργειες και να αποφευχθούν οι επικαλύψεις.

6.8. Πώς σχετίζεται η πρωτοβουλία της «Ομάδας Ευρώπη» με την οδηγία για την εταιρική δέουσα επιμέλεια όσον αφορά τη βιωσιμότητα (CSDDD); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ο κόμβος της πρωτοβουλίας της «Ομάδας Ευρώπη» θα συνεργάζεται στενά με τον Πλοηγό Δέουσας Επιμέλειας της ΕΕ για τις Χώρες Εταίρους¹² σχετικά με την CSDDD, ιδίως όσον αφορά τις γεωργικές αξιακές αλυσίδες πολύ μεγάλων εταιρειών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της CSDDD και τους μικροκαλλιεργητές σε αυτές τις αξιακές αλυσίδες που θα επηρεαστούν τόσο από τον EUDR όσο και από τη CSDDD.

6.9. Πώς μπορούμε να μετριάσουμε τον κίνδυνο να αποφεύγουν οι φορείς εκμετάλλευσης ορισμένες αλυσίδες εφοδιασμού ή ορισμένες χώρες/περιφέρειες παραγωγής που χαρακτηρίζονται ως «υψηλού κινδύνου»;

Οι φορείς εκμετάλλευσης που προμηθεύονται προϊόντα από χώρες ή τμήματα χωρών συνήθους και υψηλού κινδύνου υπόκεινται στις ίδιες συνήθειες υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας. Η μόνη διαφορά είναι ότι οι αποστολές από χώρες υψηλού κινδύνου θα υπόκεινται σε ενισχυμένο έλεγχο από τις αρμόδιες αρχές (9 % των φορέων εκμετάλλευσης προμηθεύονται από περιοχές υψηλού κινδύνου). Υπό την έννοια αυτή, δεν δικαιολογούνται ούτε αναμένονται δραστικές αλλαγές στις αλυσίδες εφοδιασμού. Επιπλέον, ο χαρακτηρισμός ως υψηλού κινδύνου θα συνεπάγεται ειδικό διάλογο με την Επιτροπή για την από κοινού αντιμετώπιση των βαθύτερων αιτίων της αποψίλωσης και της υποβάθμισης των δασών, και με στόχο τη μείωση του επιπέδου κινδύνου τους.

¹¹ [factsheet-tei-deforestation-free-value-chains-05122023_en.pdf](#).

¹² [EU Due Diligence Navigator for Partner Countries — International Partnerships](#) (Πλοηγός δέουσας επιμέλειας της ΕΕ για τις χώρες εταίρους — Διεθνείς εταιρικές σχέσεις).

6.10. Πώς θα διασφαλίζει η ΕΕ τη διαφάνεια;

Η διαδικασία που οδηγεί στο σύστημα συγκριτικής αξιολόγησης θα είναι διαφανής. Θα πραγματοποιούνται τακτικές επικαιροποιήσεις και διαβουλεύσεις σχετικά με τη μεθοδολογία συγκριτικής αξιολόγησης στο πλαίσιο της πολυμερούς πλατφόρμας για την αποψίλωση των δασών, στην οποία συμμετέχουν πολλές τρίτες χώρες, μαζί με τα 27 κράτη μέλη της ΕΕ. Η Επιτροπή θα παρέχει ενημερώσεις σχετικά με την ακολουθούμενη προσέγγιση και τη χρησιμοποιούμενη μεθοδολογία.

Επιπλέον, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις της βάσει του κανονισμού, η Επιτροπή θα διεξάγει ειδικό διάλογο με όλες τις χώρες που κατατάσσονται ως χώρες υψηλού κινδύνου ή κινδυνεύουν να καταταχθούν ως τέτοιες (πριν από τη διενέργεια της κατάταξης), με σκοπό τη μείωση του επιπέδου κινδύνου τους. Με αυτόν τον τρόπο θα διασφαλίζεται ότι δεν θα γίνεται αιφνίδια ανακοίνωση κατάστασης κινδύνου και θα καθίσταται δυνατή η πραγματοποίηση διεξοδικότερων συζητήσεων. Ο διάλογος αυτός θα δώσει στις χώρες παραγωγής την ευκαιρία να παρέχουν πρόσθετες σχετικές πληροφορίες.

οοοο

7. Ψηφιακή εφαρμογή (το σύστημα πληροφοριών του EUDR)

7.1. Τι είναι το σύστημα πληροφοριών και η «ενιαία θυρίδα της ΕΕ»;

Το σύστημα πληροφοριών είναι το σύστημα ΤΠ που περιέχει τις δηλώσεις δέουσας επιμέλειας που υποβάλλουν οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι προκειμένου να συμμορφωθούν με τις απαιτήσεις του κανονισμού. Το σύστημα πληροφοριών είναι λειτουργικό και παρέχει στους χρήστες τις λειτουργίες που παρατίθενται στο άρθρο 33 παράγραφος 2 του EUDR. Οι λειτουργίες του καθορίζονται περαιτέρω σε εκτελεστικό κανονισμό της Επιτροπής¹³.

Το περιβάλλον ενιαίας θυρίδας της ΕΕ για τα τελωνεία (EU SWE-C), το οποίο θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2022/2399, είναι ένα πλαίσιο που καθιστά δυνατή τη διαλειτουργικότητα μεταξύ τελωνειακών και μη τελωνειακών συστημάτων, όπως το σύστημα πληροφοριών που θεσπίστηκε σύμφωνα με το άρθρο 33 του EUDR. Η κεντρική συνιστώσα του EU SWE-C, γνωστή ως σύστημα ενιαίας τελωνειακής θυρίδας της ΕΕ για την ανταλλαγή πιστοποιητικών (EU CSW-CERTEX), θα διασυνδέσει το σύστημα πληροφοριών με τα εθνικά τελωνειακά συστήματα και θα καταστήσει δυνατή την ανταλλαγή και την επεξεργασία των δεδομένων που υποβάλλονται στις τελωνειακές και μη τελωνειακές αρχές από τους οικονομικούς φορείς. Ως εκ τούτου, η ενιαία τελωνειακή θυρίδα της ΕΕ θα διασφαλίζει την ανταλλαγή πληροφοριών σε πραγματικό χρόνο και την ψηφιακή συνεργασία μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των αρμόδιων αρχών που είναι υπεύθυνες για την επιβολή μη τελωνειακών διατυπώσεων, μεταξύ άλλων στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος.

¹³ Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2024/3084 της Επιτροπής τελεί επί του παρόντος υπό τροποποίηση· θα προστεθεί παραπομπή στον τροποποιημένο εκτελεστικό κανονισμό της Επιτροπής μόλις καταστεί διαθέσιμος.

7.2. Ποιες εγγυήσεις θα διαθέτουν για την ασφάλεια των δεδομένων;

Το σύστημα πληροφοριών και, στη συνέχεια, η διασύνδεσή του με το περιβάλλον ενιαίας θυρίδας της ΕΕ για τα τελωνεία θα ευθυγραμμιστούν με τις σχετικές και εφαρμοστέες διατάξεις όσον αφορά την προστασία των δεδομένων και τις εγγυήσεις για την κυβερνοασφάλεια. Σύμφωνα με την πολιτική ανοικτών δεδομένων της Ένωσης, η Επιτροπή πρέπει να παρέχει στο ευρύτερο κοινό πρόσβαση στα πλήρη ανωνυμοποιημένα σύνολα δεδομένων του συστήματος πληροφοριών σε ανοιχτή μορφή η οποία είναι μηχαναγνώσιμη και διασφαλίζει διαλειτουργικότητα, επαναχρησιμοποίηση και προσβασιμότητα. Τα εν λόγω σύνολα δεδομένων θα είναι δεόντως συγκεντρωτικά και ανωνυμοποιημένα.

7.3. Πώς μπορούν να εγγραφούν οι φορείς εκμετάλλευσης, οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ και οι έμποροι που δεν είναι ΜΜΕ; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τι μπορούν να χρησιμοποιούν οι φορείς εκμετάλλευσης, οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι ως αριθμό ταυτότητας/αριθμό καταχώρισης της εταιρείας για το σύστημα πληροφοριών; Πώς θα πρέπει να εγγραφούν στο σύστημα πληροφοριών οι εγχώριοι φορείς εκμετάλλευσης/κατάντη φορείς εκμετάλλευσης/έμποροι, οι οποίοι δεν διαθέτουν αριθμούς EORI και ενδέχεται να μη διαθέτουν αριθμούς ΦΠΑ;

Οι φορείς εκμετάλλευσης που εισάγουν ή εξάγουν σχετικά βασικά προϊόντα και σχετικά παράγωγα προϊόντα πρέπει να παρέχουν τον έγκυρο **αριθμό καταχώρισης και αναγνώρισης οικονομικών φορέων** (EORI) που έχει εκδοθεί από κράτος μέλος της ΕΕ ή το Ηνωμένο Βασίλειο σε σχέση με τη Βόρεια Ιρλανδία (XI) κατά την εγγραφή τους στο σύστημα πληροφοριών. Οι εγχώριοι φορείς, συμπεριλαμβανομένων των φορέων εκμετάλλευσης, των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης που δεν είναι ΜΜΕ και των εμπόρων που δεν είναι ΜΜΕ, οι οποίοι δεν διαθέτουν αριθμό EORI, μπορούν να εγγραφούν μέσω ενός από τους άλλους μοναδικούς αναγνωριστικούς κωδικούς που υποστηρίζονται από το σύστημα πληροφοριών, όπως ο αριθμός ΦΠΑ, ο αριθμός φορολογικού μητρώου ή, σε ορισμένες περιπτώσεις, ο διεθνής κωδικός θέσης ή άλλοι εθνικοί αναγνωριστικοί κωδικοί που είναι επιλέξιμοι από αναπτυσσόμενο μενού, κάτι που επιτρέπει τη μοναδική και ατομική ταυτοποίηση του φορέα εκμετάλλευσης ή του εμπορίου.

7.4. Μπορεί το σύστημα να αποθηκεύει δεδομένα που χρησιμοποιούνται συχνά; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Θα είναι δυνατή η «αποθήκευση» δεδομένων που χρησιμοποιούνται συχνά (π.χ. συχνά χρησιμοποιούμενοι κωδικοί ΕΣ και επιστημονικές ονομασίες) στο σύστημα πληροφοριών, ώστε να μπορούν εύκολα να συμπληρώνονται αυτόματα αντί να χρειάζεται να εισάγονται εκ νέου για κάθε νέα δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση;

Το σύστημα πληροφοριών δεν περιλαμβάνει αυτήν τη λειτουργία επί του παρόντος. Ωστόσο, θα είναι δυνατή η αναπαραγωγή δηλώσεων δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένων δηλώσεων που έχουν ήδη συνταχθεί ή υποβληθεί, με αποτέλεσμα να μειώνεται ο χρόνος που απαιτείται για τη συμπλήρωση νέας δήλωσης. Οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι θα φέρουν την ευθύνη να προβούν στις αναγκαίες αλλαγές στην αναπαραχθείσα δήλωση για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης. Επιπλέον, παρέχεται ένα κουμπί «εισαγωγή», το

οποίο θα επιτρέπει στους οικονομικούς φορείς να εισάγουν τις πληροφορίες σχετικά με τον τύπο παραγωγής από προκαθορισμένο αρχείο GeoJSON.

7.5. Μπορεί το σύστημα να βοηθήσει τους γεωργούς να προσδιορίσουν τον γεωεντοπισμό; Θα είναι διαθέσιμες ορθοφωτογραφίες ή δορυφορικές εικόνες για το εργαλείο χάρτη στο πληροφοριακό σύστημα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Το σύστημα πληροφοριών λειτουργεί ως αποθετήριο των απλουστευμένων δηλώσεων και των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας που υποβάλλονται από τους φορείς εκμετάλλευσης σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 2 του EUDR.

Το σύστημα πληροφοριών χρησιμοποιεί τον χάρτη ανοικτών οδών (OSM) ως πηγή για την αποθήκευση γεωγραφικών πληροφοριών που σχετίζονται με διάφορες χώρες οι οποίες συμμετέχουν στο σύστημα. Ωστόσο, δεν πρόκειται για ολοκληρωμένο εργαλείο συστήματος γεωγραφικών πληροφοριών (GIS) με προηγμένα χαρακτηριστικά, όπως δορυφορικές εικόνες φόντου. Το σύστημα προσφέρει λειτουργίες επιλογής, εισαγωγής, προσαρμογής και απεικόνισης των συντεταγμένων γεωεντοπισμού. Παρότι το σύστημα πληροφοριών παρέχει στους χρήστες μια πλατφόρμα για τη διαχείριση των δεδομένων γεωεντοπισμού τους, οι χρήστες ενδέχεται να επιθυμούν να επαληθεύσουν την ακρίβεια των πληροφοριών γεωεντοπισμού τους χρησιμοποιώντας άλλα εργαλεία και πόρους, συμπεριλαμβανομένων των δωρεάν επιγραμμικών υπηρεσιών χαρτών.

7.6. Μπορεί να τροποποιηθεί μια δεόντως επιμελής δήλωση; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2024/3084 της Επιτροπής¹⁴, η ανάκληση ή η τροποποίηση υποβληθείσας δήλωσης δέουσας επιμέλειας είναι δυνατή εντός 72 ωρών από τη διάθεση του αριθμού αναφοράς δέουσας επιμέλειας στον χρήστη από το σύστημα πληροφοριών. Η ανάκληση ή η τροποποίηση δεν θα είναι δυνατή εάν ο αριθμός αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας έχει ήδη χρησιμοποιηθεί σε τελωνειακή διασάφηση, εάν το αντίστοιχο προϊόν έχει ήδη διατεθεί ή καταστεί διαθέσιμο στην αγορά της ΕΕ ή έχει εξαχθεί, ή εάν ο φορέας εκμετάλλευσης έχει ενημερωθεί για την πρόθεση διενέργειας ελέγχου της δήλωσης δέουσας επιμέλειας, για την περίοδο του ελέγχου.

7.7. Ποιος μπορεί να βλέπει τα δεδομένα γεωεντοπισμού που είναι αποθηκευμένα στο πληροφοριακό σύστημα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Οι αρμόδιες αρχές που επιβάλλουν τον EUDR ελέγχοντας τις πληροφορίες τις οποίες προσκομίζουν οι φορείς εκμετάλλευσης δυνάμει του παρόντος κανονισμού θα έχουν πρόσβαση στα δεδομένα γεωεντοπισμού που υποβάλλουν οι φορείς εκμετάλλευσης. Επιπλέον, τα μέλη της αλυσίδας εφοδιασμού που έχουν πρόσβαση στη δήλωση δέουσας επιμέλειας (ή στην απλουστευμένη δήλωση) μέσω του αριθμού αναφοράς (ή του αναγνωριστικού κωδικού δήλωσης) και του αριθμού επαλήθευσης θα έχουν πρόσβαση εάν ο χρήστης που υπέβαλε τη δήλωση επέτρεψε να αποκαλυφθεί ο γεωεντοπισμός.

¹⁴ Θα προστεθεί επικαιροποιημένη παραπομπή μόλις καταστεί διαθέσιμη.

7.8. Ποιος μορφότυπος δεδομένων απαιτείται για την αναφόρτωση του γεωεντοπισμού στο σύστημα πληροφοριών;

Οι φορείς εκμετάλλευσης μπορούν να παρέχουν γεωεντοπισμό στο σύστημα πληροφοριών είτε με μη αυτόματη είσοδο είτε με αναφόρτωσή τους σε αρχείο. Ο μορφότυπος των υποστηριζόμενων αρχείων στο σύστημα πληροφοριών είναι ο GeoJson. Το σύστημα πληροφοριών υποστηρίζει επί του παρόντος τον μορφότυπο συντεταγμένων WGS-84, με προβολή EPSG-4326.

7.9. Είναι έτοιμο το σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Το σύστημα πληροφοριών, όπως ορίζεται στο άρθρο 33 του EUDR, τέθηκε σε λειτουργία στις 4 Δεκεμβρίου 2024. Η εγγραφή (για τους χρήστες του συστήματος) άνοιξε τον Νοέμβριο του 2024.

Το σύστημα πληροφοριών θα τελειοποιείται με την πάροδο του χρόνου καθώς προχωρά η υλοποίηση. Το πρώτο εξάμηνο του 2026 επιβλήθηκε προσωρινή παύση λειτουργίας του συστήματος προκειμένου να εφαρμοστούν οι απαραίτητες επικαιροποιήσεις που απαιτούνται από τις τροποποιήσεις του EUDR του 2025.

7.10. (ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)

7.11. Είναι πάντα διαθέσιμο το σύστημα πληροφοριών ή θα υπάρχουν επαναλαμβανόμενα διαστήματα διακοπής της λειτουργίας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Το σύστημα πληροφοριών έχει σχεδιαστεί για να διασφαλίζει υψηλή διαθεσιμότητα και συνεχή προσβασιμότητα. Για τη διατήρηση βέλτιστων επιδόσεων, προγραμματίζονται σύντομες περίοδοι συντήρησης για την πραγματοποίηση των αναγκών ενημερώσεων. Οι ενημερώσεις αυτές ανακοινώνονται εγκαίρως στην ενότητα «Νέα» και προγραμματίζονται κατά τρόπον ώστε να αποφεύγονται τυχόν επιπτώσεις στην εμπειρία του χρήστη.

Η Επιτροπή θα δημοσιεύσει μέτρα έκτακτης ανάγκης για τον μετριασμό και τη μείωση των επιπτώσεων τυχόν μη προγραμματισμένης μη διαθεσιμότητας του συστήματος.

7.12. Ποιοι είναι οι περιορισμοί της δήλωσης δέουσας επιμέλειας όσον αφορά την εισαγωγή δεδομένων; Με άλλα λόγια, ποιο είναι το μέγιστο περιεχόμενο που μπορεί να εισαγάγει ένας χρήστης σε μια μεμονωμένη δήλωση δέουσας επιμέλειας; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η δήλωση δέουσας επιμέλειας αποτελείται από διάφορα πεδία δεδομένων. Τα στοιχεία δεδομένων που σχετίζονται με το προϊόν είναι οργανωμένα και ομαδοποιημένα και υπάγονται στα σχετικά παράγωγα προϊόντα που προσδιορίζονται με κωδικούς ΕΣ. Μία μόνο δήλωση δέουσας επιμέλειας μπορεί να περιέχει κατ' ανώτατο όριο 200 γραμμές σχετικών παραγωγών προϊόντων (πορτοκαλί πλαίσιο). Για κάθε γραμμή του σχετικού παράγωγου προϊόντος καθορίζονται τα ακόλουθα μέγιστα επιτρεπόμενα όρια: 500 γραμμές για την καταγραφή επιστημονικής/-ών ονομασίας/-ών / κοινής/-ών ονομασίας/-ών (μπλε πλαίσιο), και 1 000 γραμμές για την καταγραφή του «τόπου παραγωγής» (πράσινο πλαίσιο), οι οποίες περιλαμβάνουν επίσης όλες τις συντεταγμένες γεωεντοπισμού που σχετίζονται με τα

γεωτεμάχια στα οποία παράχθηκε το σχετικό παράγωγο προϊόν στη σχετική χώρα παραγωγής. Τα πεδία «Όνομα παραγωγού» και «Περιγραφή τόπου παραγωγής» είναι προαιρετικά πεδία στα οποία ο χρήστης μπορεί να επιθυμεί να εισαγάγει πληροφορίες για εσωτερική αναφορά. Ο χρήστης έχει επίσης τη δυνατότητα να δηλώσει όλες τις συντεταγμένες γεωεντοπισμού εντός μιας χώρας παραγωγής σε έναν «τόπο παραγωγής». Μία μόνο δήλωση δέουσας επιμέλειας μπορεί να περιέχει συνολικά 10 000 «Τόπους παραγωγής».

Ένα καταχωρισμένο φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο σύστημα πληροφοριών μπορεί να διατηρεί το πολύ 50 δηλώσεις δέουσας επιμέλειας σε κατάσταση «Πρόχειρο» ανά πάσα στιγμή.

7.13. Είναι δυνατή η δήλωση τόπου παραγωγής με αρχείο GeoJSON το οποίο αποτελείται από πολλαπλές συντεταγμένες σε πολλαπλές χώρες;

Εάν ένα σχετικό παράγωγο προϊόν παράγεται σε πολλές χώρες, ο χρήστης πρέπει να εισαγάγει τις συντεταγμένες γεωεντοπισμού χωριστά για κάθε χώρα, όπως απαιτεί το παράρτημα II σημείο 3 του EUDR.

Για να γίνει κατανοητή η απαίτηση αυτή, σκεφτείτε ένα προϊόν που παράγεται σε δύο γεωτεμάχια, ένα στο Βέλγιο και ένα στην Ουγγαρία. Στην περίπτωση αυτήν, ο χρήστης πρέπει να προσθέσει τους τόπους παραγωγής χωριστά για κάθε χώρα και να αναγράψει «Τόπος παραγωγής» με τις σχετικές συντεταγμένες γεωεντοπισμού για τα γεωτεμάχια για το Βέλγιο και την Ουγγαρία χωριστά.

The screenshot displays the EUDR system interface for managing production places. It features a table with two entries, each containing fields for Producer Name, Country of Production, Total Area, Production Place Description, Area, Type, and Actions. The interface also includes buttons for Import, Export, and a sidebar with navigation icons.

#	Producer Name	Country of Production	Total Area (ha)	Production Place Description	Area (ha)	Type	Actions
1	Soya plot Farm 1	Hungary (HU)	5.70	Nemetker 1	5.7	Polygon	x + eye
2	Soya plot farm 2	Belgium (BE)	13.81	Labiau 1	13.81	Polygon	x + eye

7.14. Για πόσο χρονικό διάστημα θα αποθηκεύονται τα δεδομένα της δήλωσης δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών; Είναι απαραίτητη η εξαγωγή και αποθήκευση δεδομένων για σκοπούς αρχειοθέτησης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η αποθήκευση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα περιορίζεται χρονικά από τον εκτελεστικό κανονισμό της Επιτροπής σχετικά με τη λειτουργία του συστήματος πληροφοριών. Η προβλεπόμενη περίοδος αποθήκευσης μπορεί να παραταθεί περαιτέρω κατόπιν ατομικού αιτήματος των χρηστών του συστήματος πληροφοριών ή των αρμόδιων αρχών, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο για τη συμμόρφωση με τις αρμοδιότητες και τις υποχρεώσεις τους βάσει του EUDR. Στο πλαίσιο αυτό, τα δεδομένα που δεν αποτελούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως ορίζονται, αποθηκεύονται επίσης και είναι προσβάσιμα στο σύστημα πληροφοριών για το ίδιο χρονικό διάστημα.

Οι χρήστες του συστήματος πληροφοριών έχουν τη δυνατότητα να εξαγάγουν το περιεχόμενο μιας δήλωσης δέουσας επιμέλειας σε αρχείο PDF, καθώς και να εξαγάγουν συντεταγμένες γεωεντοπισμού σε χωριστό αρχείο για την υποστήριξη των σκοπών εσωτερικής τήρησης αρχείων.

7.15. Πώς μπορούν οι συντεταγμένες γεωεντοπισμού να ανταλλάσσονται κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού, εάν οι προηγούμενοι προμηθευτές δεν έχουν εγκρίνει την ανταλλαγή των πληροφοριών γεωεντοπισμού μέσω του αριθμού αναφοράς στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ο EUDR δεν συνεπάγεται νομική υποχρέωση ανταλλαγής πληροφοριών γεωεντοπισμού κατά μήκος της αλυσίδας εφοδιασμού.

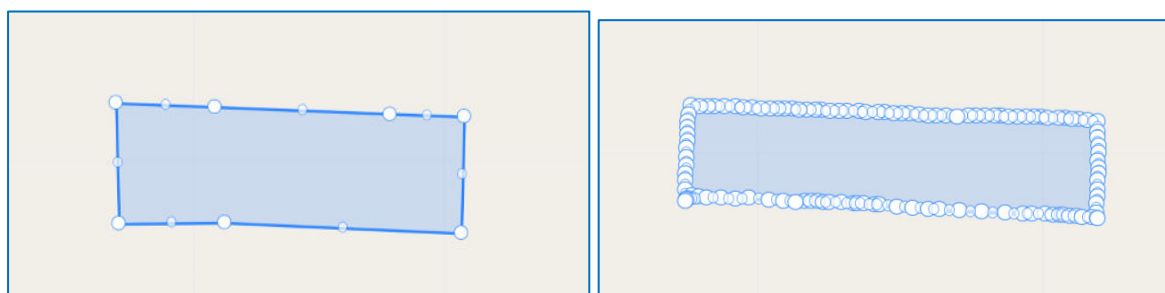
Η ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών δεν περιορίζεται στο σύστημα πληροφοριών. Οι πληροφορίες που περιέχονται στις δηλώσεις δέουσας επιμέλειας μπορούν να ανταλλάσσονται με άλλα μέσα εκτός του συστήματος. Τα μέρη είναι ελεύθερα να οργανώνουν την ανταλλαγή δεδομένων κατά τρόπο που ανταποκρίνεται στις ανάγκες τους, σύμφωνα με την ισχύουσα ενωσιακή και εθνική νομοθεσία.

7.16. Τι γίνεται εάν το μέγεθος της δήλωσης δέουσας επιμέλειας υπερβαίνει το μέγιστο μέγεθος αρχείου των 25 MB;

Ο περιορισμός των 25 MB για το αρχείο επιτρέπει περισσότερα από 1 εκατομμύριο σημεία γεωεντοπισμού ή κορυφές πολυγώνων συνολικά.

Σε περίπτωση που το συνολικό μέγεθος του αρχείου υπερβαίνει το όριο των 25 Mb, υπάρχουν πολλοί τρόποι μείωσης του μεγέθους των αρχείων. Συνιστάται η παροχή σημείων αντί πολυγώνων για περιοχές κάτω των 4 εκταρίων και για προϊόντα στην αλυσίδα εφοδιασμού βοοειδών. Επιπλέον, οι χρήστες μπορούν να επιλέξουν μια ανάλυση που μειώνει τις λεπτομέρειες της κατά προσέγγιση αποτύπωσης, εξακολουθώντας ωστόσο να αποτελεί νόμιμη και πλήρη αναπαράσταση, π.χ. με την παροχή ενός μόνο σημείου στην αρχή και στο τέλος μιας ευθείας που αντιπροσωπεύει μια πλευρά της περιοχής ή με την παροχή σημαντικών γωνιακών σημείων αντί σημείων ανά 0,5 μέτρα για την κατά προσέγγιση αποτύπωση μιας γραμμής.

Στην πράξη, κατά την περιγραφή ενός ορθογωνίου σχήματος, ο γεωεντοπισμός μπορεί, για παράδειγμα, να περιγραφεί με 7 γωνιακά σημεία αντί 168 γωνιακών σημείων.



Υπάρχουν δωρεάν ή εμπορικές λύσεις για την απλούστευση και συμπίεση αρχείων πολυγώνων. Επιπλέον, οι χρήστες θα πρέπει να στοχεύουν στον ακριβή εντοπισμό της προέλευσης των προϊόντων τους και στον περιορισμό της δήλωσης πλεοναζουσών πληροφοριών στο ελάχιστο. Περισσότερες πληροφορίες, καθώς και λύσεις για τα κυριότερα τεχνικά ζητήματα διατίθενται στην περιγραφή του αρχείου GeoJSON¹⁵.

7.17. Τι γίνεται εάν το αρχείο γεωεντοπισμού αποτελείται από διαφορετικό αριθμό ψηφίων από εκείνον που απαιτεί ο κανονισμός; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το άρθρο 2 σημείο 28), οι συντεταγμένες γεωεντοπισμού παρέχονται με τη χρήση τουλάχιστον 6 δεκαδικών ψηφίων τόσο για τις συντεταγμένες γεωγραφικού πλάτους όσο και για τις συντεταγμένες γεωγραφικού μήκους. Όταν ο χρήστης αναφορτώνει αρχεία γεωεντοπισμού στο σύστημα πληροφοριών, το σύστημα επικυρώνει αυτόματα τον αριθμό των ψηφίων. Για να διασφαλιστεί η ομαλή αναφόρτωση δεδομένων, το σύστημα παρέχει ευελιξία με αυτόματη προσαρμογή σε έξι ψηφία και, εάν ο αριθμός των παρεχόμενων ψηφίων είναι μικρότερος από 6, συμπληρώνει τα υπόλοιπα ψηφία με μηδενικά.

¹⁵ https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/information-system-deforestation-regulation_el#the-eudr-information-system.

7.18. Κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή προϊόντων, πρέπει να δηλώνεται η καθαρή μάζα, ακόμα και αν το προϊόν αποτελεί συνήθως αντικείμενο εμπορίας σε άλλες μονάδες; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το παράρτημα II σημείο 2 και το παράρτημα III σημείο 2 του EUDR, για τα προϊόντα που εισέρχονται στην αγορά της Ένωσης υπό το τελωνειακό καθεστώς «θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία» ή εξέρχονται από την αγορά της Ένωσης υπό το τελωνειακό καθεστώς «εξαγωγή», η ποσότητα πρέπει να εκφράζεται σε χιλιόγραμμα καθαρής μάζας και, κατά περίπτωση, στη συμπληρωματική μονάδα που ορίζεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87. Οι συμπληρωματικές μονάδες είναι επίσης υποχρεωτικές όταν ορίζονται με συνέπεια για όλες τις πιθανές δασμολογικές διακρίσεις υπό τον κωδικό του εναρμονισμένου συστήματος που αναφέρεται στη δήλωση δέουσας επιμέλειας. Οι τιμές αυτές αποτελούν επίσης μέρος της τελωνειακής διασάφησης.

7.19. Μπορεί η δήλωση δέουσας επιμέλειας και η απλουστευμένη δήλωση να περιέχει κείμενο που δεν είναι στην αγγλική γλώσσα (π.χ. παρέχεται στη γλώσσα του κράτους μέλους); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Προκειμένου να ξεπεραστούν τα γλωσσικά εμπόδια, εκτός από τα αγγλικά, το σύστημα πληροφοριών είναι διαθέσιμο σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.

Πολλά πεδία και επιλογές παρέχονται σε μεταφρασμένους αναπτυσσόμενους καταλόγους, οι οποίοι επιτρέπουν στους χρήστες να επιλέγουν πληροφορίες στη γλώσσα που προτιμούν. Πολλές από τις απαιτούμενες πληροφορίες μπορούν να εισαχθούν με τη χρήση αριθμητικών ή κωδικοποιημένων τιμών, με αποτέλεσμα να ελαχιστοποιείται η ανάγκη μετάφρασης.

Για τη διασφάλιση ομαλών διαδικασιών και αποτελεσματικής επικοινωνίας με τις αρμόδιες αρχές, συνιστάται στους χρήστες να χρησιμοποιούν την επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους που θα διεκπεραιώσει τη δήλωση δέουσας επιμέλειας ή την απλουστευμένη δήλωση. Αυτό θα διευκολύνει τη σαφή κατανόηση και επεξεργασία των παρεχόμενων πληροφοριών.

7.20. Χρειάζεται να δημιουργείται χωριστή δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση για κάθε αγορά στην οποία εξάγεται το προϊόν; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Κατά την υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης για «εξαγωγή» δεν απαιτείται εισαγωγή της χώρας προορισμού. Ως εκ τούτου, δεν χρειάζεται να υποβάλλεται χωριστή δήλωση δέουσας επιμέλειας σε περίπτωση πολλαπλών χωρών προορισμού.

7.21. Χρειάζεται να συμπεριλαμβάνεται ο αριθμός αναφοράς ή ο αναγνωριστικός κωδικός δήλωσης EUDR στα έγγραφα αποστολής, όπως το δελτίο παράδοσης ή το τιμολόγιο, και να αποστέλλονται τα έγγραφα μαζί με τις αποστολές; Αποτελεί εντολή για εκτελωνισμό για εισαγωγές/εξαγωγές; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Σύμφωνα με το άρθρο 26 παράγραφος 4 του EUDR, ο αριθμός αναφοράς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή ο αναγνωριστικός κωδικός δήλωσης της απλουστευμένης δήλωσης

που συνδέεται με το προϊόν το οποίο εισέρχεται στην αγορά της Ένωσης ή εξέρχεται από αυτήν πρέπει να τίθεται στη διάθεση των τελωνειακών αρχών, εκτός από την περίπτωση της εξαγωγής από κατάντη φορέα εκμετάλλευσης. Για να συμμορφωθούν με την απαίτηση αυτήν, οι εισαγωγείς ή οι εξαγωγείς του προϊόντος πρέπει να περιλαμβάνουν τους σχετικούς αριθμούς αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή τους αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης στην τελωνειακή διασάφηση.

Όσον αφορά άλλα έγγραφα αποστολής, μεταξύ άλλων για τις μεταφορές εντός της ΕΕ, δεν υπάρχει ειδική διάταξη στον EUDR που να απαιτεί τη συμπερίληψη αριθμών αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή αναγνωριστικών κωδικών δήλωσης.

7.22. Η «καθαρή μάζα» σε μια δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση αναφέρεται στη μάζα ολόκληρου του προϊόντος ή μόνο στο τμήμα του σχετικού βασικού προϊόντος εντός του προϊόντος ή σε ολόκληρη την αποστολή (δηλαδή το προϊόν συν την παλέτα / τη συσκευασία); (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Για τους σκοπούς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή της απλουστευμένης δήλωσης, η καθαρή μάζα αναφέρεται στο βάρος ολόκληρου του προϊόντος, εξαιρουμένων τυχόν υλικών συσκευασίας (βλ. ερώτηση 2.5. σχετικά με τη συσκευασία). Με άλλα λόγια, πρόκειται για το βάρος του προϊόντος χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το βάρος του περιέκτη, του περιτυλίγματος ή άλλων υλικών συσκευασίας που χρησιμοποιούνται κατά τη μεταφορά ή την αποθήκευση.

7.23. Είναι δυνατή η ανταλλαγή πρόσθετων πληροφοριών, όπως νομικών εγγράφων, μέσω του συστήματος πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Το σύστημα πληροφοριών του EUDR δεν διαθέτει λειτουργίες για την ανταλλαγή εγγράφων στην αλυσίδα εφοδιασμού επιπλέον των στοιχείων δεδομένων που ορίζονται στο παράρτημα II του EUDR.

Παρότι οι χρήστες μπορούν να υποβάλλουν πρόσθετες πληροφορίες υπόψη των αρμόδιων αρχών, οι πληροφορίες αυτές δεν είναι ορατές σε άλλα μέλη της αλυσίδας εφοδιασμού που δεν είναι MME, τα οποία ενδέχεται να έχουν πρόσβαση στην εκάστοτε δήλωση δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένη δήλωση. Αυτό σημαίνει ότι τυχόν πρόσθετες πληροφορίες που παρέχονται από τους χρήστες θα είναι προσβάσιμες μόνο στις αρμόδιες αρχές και δεν θα κοινοποιούνται σε άλλα μέρη.

7.24. Ποιο είναι το επίπεδο των κωδικών ΕΣ που πρέπει να δηλώνονται στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Κατά τη σύνταξη μιας δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή απλουστευμένης δήλωσης, ο χρήστης πρέπει να εισάγει τους κωδικούς ΕΣ των προϊόντων που υπόκεινται στη δήλωση. Είναι υποχρεωτικό να δηλώνονται οι κωδικοί ΕΣ τουλάχιστον με τον αριθμό των ψηφίων που παρατίθενται στο παράρτημα I του EUDR. Πέραν του υποχρεωτικού επιπέδου ψηφίων, οι χρήστες μπορούν επίσης να δηλώνουν τον κωδικό ΕΣ με περισσότερες λεπτομέρειες, χρησιμοποιώντας έως και 6 ψηφία. Για παράδειγμα, είναι διαθέσιμος για επιλογή ο κωδικός ΕΣ 1201 για τα «Κουκιά σόγιας, έστω και σπασμένα». Ωστόσο, είναι δυνατόν να παρασχεθούν και οι δασμολογικές διακρίσεις με έως 6 ψηφία:

–	12	OIL SEEDS AND OLEAGINOUS FRUITS; MISCELLANEOUS GRAINS, SEEDS AND FRUIT; INDUSTRIAL OR MEDICINAL PLANTS; STRAW AND FODDER	
–	1201	Soya beans, whether or not broken	☐
+	1201 10	Seed	☐
+	1201 90	Other	☐

Ομοίως, όταν το παράρτημα I του EUDR περιέχει κωδικό ΕΣ 6 ψηφίων, ο χρήστης δεν μπορεί να επιλέξει κλάση ΕΣ με 4 ή λιγότερα ψηφία.

7.25. Είναι δυνατός ο έλεγχος της εγκυρότητας των αριθμών αναφοράς και επαλήθευσης των δηλώσεων δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ναι, είναι δυνατός ο έλεγχος της εγκυρότητας του αριθμού αναφοράς της δήλωσης δέουσας επιμέλειας ή του αναγνωριστικού κωδικού απλουστευμένης δήλωσης, καθώς και των σχετικών αριθμών επαλήθευσης, εντός του συστήματος πληροφοριών μέσω ειδικής λειτουργίας. Στο πλαίσιο αυτής της λειτουργίας, η οποία είναι επίσης διαθέσιμη με τη χρήση αρχείων CSV, ο χρήστης μπορεί να εισαγάγει τους αριθμούς αναφοράς, τους αναγνωριστικούς κωδικούς δήλωσης και τους σχετικούς αριθμούς επαλήθευσης. Αφού εισαχθούν οι τιμές, το σύστημα ελέγχει την εγκυρότητα των αριθμών αναφοράς δηλώσεων δέουσας επιμέλειας, των αναγνωριστικών κωδικών απλουστευμένων δηλώσεων και των σχετικών αριθμών επαλήθευσης και παρέχει ανατροφοδότηση σχετικά με την εγκυρότητά τους.

7.26. Γιατί επιτρέπεται μόνο ο μορφότυπος GeoJSON για την αναφόρτωση δεδομένων γεωεντοπισμού σε αρχείο;

Το GeoJson είναι ένα γενικό πρότυπο και το μόνο κοινόχρηστο σύστημα που επιτρέπει την υποβολή των επιπλέον ιδιοτήτων που απαιτούνται και στο οποίο εφαρμόζεται ένα πολύ συγκεκριμένο σύστημα συντεταγμένων. Η χρήση πολλαπλών μορφοτύπων στο σύστημα πληροφοριών θα αύξανε τον κίνδυνο εσφαλμένων ή ανακριβών πληροφοριών. Η αποκλειστική χρήση του GeoJSON ανακοινώθηκε τον Απρίλιο του 2024, επιτρέποντας σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να προετοιμάσουν αναλόγως τα αντίστοιχα συστήματά τους.

7.27. Ποιον κατάλογο επιστημονικών ονομασιών χρησιμοποιεί το σύστημα πληροφοριών; Αρκεί να αναφέρεται μόνο ένα γένος ή πρέπει να αναφέρεται ένα συγκεκριμένο είδος; Είναι υποχρεωτική η επιστημονική ονομασία για όλα τα προϊόντα που υπάγονται στην κατηγορία βασικού προϊόντος «ξυλεία», όπως ο χαρτοπολτός ή τα προϊόντα χαρτιού; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Το παράρτημα II του EUDR απαιτεί την εισαγωγή επιστημονικών ονομασιών μόνο για προϊόντα από την αλυσίδα εφοδιασμού ξυλείας. Προαιρετικά, μπορούν να εισάγονται επιστημονικές ονομασίες και για άλλα βασικά και παράγωγα προϊόντα. Το σύστημα υποστηρίζει την εισαγωγή επιστημονικών ονομάτων με τη χρήση της βάσης δεδομένων της EPPO (παγκόσμια βάση δεδομένων της EPPO).

Ο κανονισμός αναφέρεται σε «[περιγραφή] της κοινής ονομασίας του είδους και της πλήρους επιστημονικής του ονομασίας» στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α) και σε «πλήρη επιστημονική ονομασία» στο παράρτημα II σημείο 2. Η επιστημονική ονομασία είναι

υποχρεωτική για όλα τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που παρατίθενται στο παράρτημα Ι του EUDR στην κατηγορία βασικού προϊόντος «ξυλεία».

7.28. (ΔΙΑΓΡΑΦΗΚΕ)

7.29. Ποιες είναι οι απαιτήσεις λογαριασμού οικονομικού φορέα για ένα πρόσωπο που εκτελεί πολλαπλούς ρόλους, όπως φορέας εκμετάλλευσης, κατάντη φορέας εκμετάλλευσης που δεν είναι MME, έμπορος που δεν είναι MME και εκτελών χρέη εξουσιοδοτημένου αντιπροσώπου; Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ενιαίος λογαριασμός οικονομικού φορέα για όλους τους ρόλους ή πρέπει κάθε ρόλος να διαθέτει ειδικό λογαριασμό οικονομικού φορέα στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Στο πλαίσιο του συστήματος πληροφοριών, ένα φυσικό πρόσωπο ή μια νομική οντότητα (π.χ. εταιρεία) μπορεί να χρησιμοποιεί ενιαίο λογαριασμό οικονομικού φορέα, με την ευελιξία να προσθέτει πολλαπλούς ρόλους στον εν λόγω λογαριασμό οικονομικού φορέα. Αυτό επιτρέπει στον κάτοχο λογαριασμού οικονομικού φορέα να εκτελεί διαφορετικές λειτουργίες, συμπεριλαμβανομένης της υποβολής δεδομένων ως φορέας εκμετάλλευσης, της εγγραφής ως κατάντη φορέας εκμετάλλευσης που δεν είναι MME ή έμπορος που δεν είναι MME, ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος, ανάλογα με τις ανάγκες.

7.30. Τι θα πρέπει να γίνεται όταν προκύπτουν ζητήματα ΤΠ όσον αφορά το σύστημα πληροφοριών;

Συμβουλευτείτε τον ιστότοπο του συστήματος πληροφοριών EUDR: https://green-business.ec.europa.eu/deforestation-regulation-implementation/deforestation-due-diligence-registry_en, ο οποίος παρέχει σχετική τεκμηρίωση για την αποτελεσματική πλοήγηση στο σύστημα, συμπεριλαμβανομένων οδηγιών χρήσης, βίντεο κατάρτισης και του σημείου επαφής για τεχνική υποστήριξη.

οοοο

8. Χρονοδιαγράμματα

8.1. Πότε αρχίζει να ισχύει και να εφαρμόζεται ο κανονισμός; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Ο κανονισμός δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 9 Ιουνίου 2023. Άρχισε να ισχύει στις 29 Ιουνίου 2023. Σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 2 του EUDR, όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΕ) 2025/2650, οι ουσιαστικές διατάξεις του κανονισμού εφαρμόζονται από τις 30 Δεκεμβρίου 2026 (μεταβατική περίοδος 42 μηνών). Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 38 παράγραφος 3 του EUDR, για τις πολύ μικρές και τις μικρές επιχειρήσεις οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται από τις 30 Ιουνίου 2027 (μεταβατική περίοδος 48 μηνών). Ειδικοί κανόνες ισχύουν για τα προϊόντα που παρατίθενται επίσης στο παράρτημα του EUDR, βλ. άρθρο 37 και άρθρο 38 παράγραφο 3 του EUDR.

8.2. Τι ισχύει για την περίοδο μεταξύ των ημερομηνιών αυτών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Πρέπει να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις του κανονισμού τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης μεταξύ της έναρξης ισχύος του κανονισμού και της/των ημερομηνίας/-ών εφαρμογής του;

Η έναρξη εφαρμογής για τους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους που είναι μεγάλες και μεσαίες επιχειρήσεις προβλέπεται 42 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (στις 30 Δεκεμβρίου 2026). Αυτό σημαίνει ότι οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις για προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης πριν από την εν λόγω ημερομηνία. Για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, η περίοδος αυτή παρατείνεται (48 μήνες μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού —στις 30 Ιουνίου 2027).

8.3. Πώς μπορεί να αποδειχθεί ότι το προϊόν παράχθηκε πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού; Ποιοι είναι οι κανόνες για την παραγωγή προϊόντων βοοειδών;

Ποιος φέρει το βάρος να αποδείξει ότι το σχετικό βασικό ή σχετικό παράγωγο προϊόν που ένας φορέας εκμετάλλευσης επιθυμεί να διαθέσει στην αγορά της ΕΕ ή να εξαγάγει παράχθηκε πριν από την έναρξη ισχύος και ότι δεν εφαρμόζεται ο κανονισμός;

Ο κανονισμός εφαρμόζεται όπως ορίζεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, εκτός εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 παράγραφος 2, δηλαδή εκτός εάν το βασικό προϊόν που περιέχεται στο προϊόν ή το οποίο χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή του προϊόντος έχει παραχθεί πριν από την 29η Ιουνίου 2023, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 14). Για τα βοοειδή, η σχετική ημερομηνία παραγωγής είναι η ημερομηνία γέννησης των βοοειδών, πράγμα που σημαίνει ότι ο κανονισμός δεν εφαρμόζεται σε βοοειδή και σε προϊόντα βοοειδών εάν τα βοοειδή γεννήθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος.

Ο φορέας εκμετάλλευσης φέρει το βάρος της απόδειξης για την εξαίρεση αυτήν και πρέπει να είναι σε θέση να παράσχει σχετικές πληροφορίες ως εύλογη απόδειξη ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 1 παράγραφος 2 του EUDR. Παρότι στην περίπτωση αυτήν ο φορέας εκμετάλλευσης δεν υποχρεούται να υποβάλει δήλωση δέουσας επιμέλειας, ο φορέας εκμετάλλευσης θα πρέπει να τηρεί τα αναγκαία έγγραφα που αποδεικνύουν τη μη εφαρμογή του κανονισμού και των υποχρεώσεών του.

ooo

9. Άλλες ερωτήσεις

9.1. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων όταν διαθέτουν ή καθιστούν διαθέσιμο στην αγορά της ΕΕ ή εξάγουν σχετικό παράγωγο προϊόν το οποίο κατασκευάζεται από σχετικό παράγωγο προϊόν ή σχετικό βασικό προϊόν που διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου [δηλαδή κατά την περίοδο μεταξύ της έναρξης ισχύος του κανονισμού (29 Ιουνίου 2023) και της έναρξης εφαρμογής του (30 Δεκεμβρίου 2026)]; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η κατάσταση αυτή μπορεί να εξηγηθεί καλύτερα με ορισμένα συγκεκριμένα σενάρια:

1. Ένα σχετικό βασικό προϊόν (π.χ. φυσικό καουτσούκ — κωδικός ΣΟ 4001) διατίθεται στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, επομένως δεν είναι απαραίτητα γεωεντοπισμένο, και στη συνέχεια χρησιμοποιείται για την παραγωγή σχετικού παράγωγου προϊόντος (π.χ. καινούργια ελαστικά επίσωτρα — κωδικός ΣΟ 4011), το οποίο στη συνέχεια διατίθεται στην αγορά της ΕΕ (ή εξάγεται) από τις 30 Δεκεμβρίου 2026.

Εάν ένα βασικό προϊόν διατεθεί στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, δηλαδή πριν από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού, κατά τη διάθεση στην αγορά της ΕΕ παράγωγου προϊόντος από τις 30 Δεκεμβρίου 2026, οι υποχρεώσεις του κατάντη φορέα εκμετάλλευσης και των επόμενων κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων θα περιορίζονται στη συγκέντρωση επαρκώς πειστικών και επαληθεύσιμων στοιχείων που να αποδεικνύουν ότι το σχετικό βασικό προϊόν (καουτσούκ) που χρησιμοποιείται για την παραγωγή του εν λόγω σχετικού προϊόντος (επίσωτρα) διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ πριν από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 37 παράγραφος 2 του EUDR όσον αφορά την ξυλεία και τα προϊόντα ξυλείας. Εάν το βασικό προϊόν (φυσικό καουτσούκ) διατίθεται στην αγορά της ΕΕ ή εξάγεται μετά τη μεταβατική περίοδο, δηλαδή από τις 30 Δεκεμβρίου 2026, ο κατάντη φορέας εκμετάλλευσης και οι επόμενοι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και έμποροι θα υπόκεινται στις συνήθεις υποχρεώσεις του κανονισμού. Ομοίως, για μέρη των σχετικών παράγωγων προϊόντων που έχουν παραχθεί με βασικά προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ από τις 30 Δεκεμβρίου 2026, οι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι θα υπόκεινται στις συνήθεις υποχρεώσεις του κανονισμού.

2. Ένα σχετικό παράγωγο προϊόν (π.χ. βούτυρο κακάου — κωδικός ΣΟ 1804) διατίθεται στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, επομένως δεν είναι απαραίτητα γεωεντοπισμένο, και στη συνέχεια χρησιμοποιείται για την παραγωγή άλλου σχετικού παράγωγου προϊόντος (π.χ. σοκολάτα — κωδικός ΣΟ 1806), το οποίο στη συνέχεια διατίθεται στην αγορά της ΕΕ (ή εξάγεται) από κατάντη φορέα εκμετάλλευσης από τις 30 Δεκεμβρίου 2026.

Στην περίπτωση αυτήν, οι υποχρεώσεις του κατάντη φορέα εκμετάλλευσης και των επόμενων κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων που διαθέτουν ή καθιστούν διαθέσιμο στην αγορά της ΕΕ ή εξάγουν παράγωγο προϊόν (σοκολάτα) θα περιορίζονται στη συγκέντρωση επαρκώς πειστικών και επαληθεύσιμων στοιχείων που αποδεικνύουν ότι το σχετικό παράγωγο προϊόν (βούτυρο κακάου) διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ πριν

από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού. Για μέρη του τελικού σχετικού παράγωγου προϊόντος που έχουν παραχθεί με άλλα σχετικά παράγωγα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ από τις 30 Δεκεμβρίου 2026, ο κατάντη φορέας εκμετάλλευσης και οι επόμενοι κατάντη φορείς εκμετάλλευσης ή έμποροι θα υπόκεινται στις συνήθεις υποχρεώσεις του κανονισμού. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 37 παράγραφος 2 όσον αφορά την ξυλεία και τα προϊόντα ξυλείας.

3. Ένας φορέας εκμετάλλευσης διαθέτει στην αγορά της ΕΕ σχετικό βασικό ή παράγωγο προϊόν κατά τη μεταβατική περίοδο, το οποίο στη συνέχεια «καθίσταται διαθέσιμο» στην αγορά από έναν ή περισσότερους εμπόρους από τις 30 Δεκεμβρίου 2026.

Στην περίπτωση αυτήν, οι υποχρεώσεις του εμπόρου και των επόμενων κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και εμπόρων θα περιορίζονται στη συγκέντρωση επαρκώς πειστικών και επαληθεύσιμων στοιχείων που αποδεικνύουν ότι το εν λόγω σχετικό βασικό προϊόν, ή το σχετικό παράγωγο προϊόν, διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ πριν από την έναρξη εφαρμογής του κανονισμού. Αυτό ισχύει με την επιφύλαξη του άρθρου 37 παράγραφος 2 του EUDR όσον αφορά την ξυλεία και τα προϊόντα ξυλείας.

Ειδικά για τα φυσικά πρόσωπα και τους πολύ μικρούς και μικρούς (ανάντη) φορείς εκμετάλλευσης, οι οποίοι υπόκεινται στην αναβολή της έναρξης εφαρμογής που περιγράφεται στο άρθρο 38 παράγραφος 3 του EUDR, η αναβολή της έναρξης εφαρμογής για τους εν λόγω φορείς εκμετάλλευσης, είτε πρόκειται για φυσικά πρόσωπα είτε για πολύ μικρές ή μικρές επιχειρήσεις, περιορίζει τις υποχρεώσεις των κατάντη φορέων εκμετάλλευσης και των εμπόρων στις εν λόγω αλυσίδες εφοδιασμού:

Παράδειγμα: Ένας κατάντη φορέας εκμετάλλευσης (εταιρεία Β) διαθέτει στην αγορά της ΕΕ προϊόν κατασκευασμένο από σχετικό βασικό προϊόν το οποίο διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ από φορέα εκμετάλλευσης που είναι φυσικό πρόσωπο ή μικρή ή πολύ μικρή επιχείρηση (πρόσωπο/εταιρεία Α) πριν από τις 30 Ιουνίου 2027. Στην περίπτωση αυτήν, οι υποχρεώσεις της εταιρείας Β θα περιορίζονται στη συγκέντρωση επαρκώς πειστικών και επαληθεύσιμων στοιχείων που αποδεικνύουν ότι το σχετικό βασικό προϊόν ή το σχετικό παράγωγο προϊόν που χρησιμοποιήθηκε για την παραγωγή του σχετικού παράγωγου προϊόντος διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ πριν από την αναβληθείσα έναρξη εφαρμογής του κανονισμού που ισχύει για το πρόσωπο/την εταιρεία Α (δηλ. 30 Ιουνίου 2027).

- 9.2. Ποια στοιχεία είναι απαραίτητα για να αποδειχθεί ότι το προϊόν διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ πριν από την ημερομηνία έναρξης εφαρμογής (δηλαδή ποια έγγραφα γίνονται δεκτά ως αποδεικτικά στοιχεία της «διάθεσης στην αγορά»); Πρέπει τα προϊόντα αυτά να δηλώνονται στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)**

Στην περίπτωση εισαγόμενων προϊόντων, η τελωνειακή διασάφηση των σχετικών βασικών ή σχετικών παράγωγων προϊόντων θα γίνεται δεκτή ως απόδειξη της διάθεσης στην αγορά της ΕΕ πριν από την ημερομηνία εφαρμογής. Για τα εμπορεύματα που παράγονται στην ΕΕ, θα πρέπει να γίνονται δεκτά και άλλα έγγραφα ως αποδεικτικά στοιχεία, για παράδειγμα έγγραφα σχετικά με την ημερομηνία παραγωγής, εάν η ημερομηνία παραγωγής ευθυγραμμίζεται με τον χρόνο διάθεσης στην αγορά, π.χ. άδειες υλοτόμησης, ενώτια και

διαβατήρια βοοειδών, τιμολόγια ή άλλα έγγραφα σχετικά με την ημερομηνία παραγωγής ή πώλησης του βασικού προϊόντος. Η ημερομηνία διάθεσης στην αγορά της ΕΕ μπορεί να τεκμηριώνεται π.χ. με συμβάσεις μεταξύ των μερών, έγγραφα παραγγελίας προϊόντων, συνοδευτικά έγγραφα αποστολής σχετικά με την παράδοση στον πελάτη, όπως CMR (σύμβαση περί του συμβολαίου για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων), φορτωτική, δελτία παράδοσης, αεροπορική φορτωτική και κάθε άλλο έγγραφο που αποδεικνύει ότι τα εμπορεύματα μεταφέρονται μεταξύ 2 μερών, το οποίο μπορεί να συνδεθεί άμεσα με το συγκεκριμένο σχετικό παράγωγο προϊόν. Για λεπτομέρειες σχετικά με τον χρόνο διάθεσης στην αγορά της ΕΕ, ανατρέξτε στη συχνή ερώτηση 5.20.

Για προϊόντα που εμπίπτουν στη μεταβατική περίοδο, δεν απαιτείται η υποβολή δήλωσης δέουσας επιμέλειας στο σύστημα πληροφοριών. Σε περίπτωση εξαγωγής ή επανεισαγωγής προϊόντος το οποίο είχε αρχικά διατεθεί στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου (ως έχει ή με τη μορφή σχετικού παράγωγου προϊόντος προηγούμενου σταδίου), στην τελωνειακή διασάφηση που υποβάλλεται για την εξαγωγή ή επανεισαγωγή μπορεί να χρησιμοποιείται ένας «συμβατικός αριθμός αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας», δηλαδή ένας καθολικός αριθμός αναφοράς που μπορεί να αναγραφεί στην τελωνειακή διασάφηση σε περίπτωση προϊόντων που εμπίπτουν στη μεταβατική περίοδο. Ο μορφότυπος του συμβατικού αριθμού αναφοράς δήλωσης δέουσας επιμέλειας είναι 99EU9999999999. Περισσότερες σχετικές πληροφορίες διατίθενται εδώ. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι δεν χρειάζεται να παρέχεται συμβατικός αριθμός σε περίπτωση εξαγωγής από κατάντη φορέα εκμετάλλευσης· αντ' αυτού, στην περίπτωση αυτή θα διατίθεται ειδικός κωδικός πιστοποιητικού TARIC (βλ. συχνή ερώτηση 5.6.1).

9.3. Μπορούν τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου να αναμειχθούν με προϊόντα που συμμορφώνονται με τον κανονισμό και τα οποία διατίθενται στην αγορά της ΕΕ μετά τη μεταβατική περίοδο, εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι κάθε παρτίδα εντός της ΕΕ είτε διατέθηκε στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου είτε συμμορφώνεται με τον κανονισμό;

Εφόσον πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 στοιχεία α) έως γ) του EUDR, τα προϊόντα που πρόκειται να διατεθούν στην αγορά της ΕΕ από την έναρξη εφαρμογής και τα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου (οπότε υπόκεινται σε εξαίρεση), συνοδευόμενα από αποδεικτικά στοιχεία της διάθεσης στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, μπορούν να αναμειγνύονται πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά της ΕΕ.

9.4. Πώς θα λειτουργεί στην πράξη η ανάμειξη βασικών προϊόντων που έχουν αποθεματοποιηθεί κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου με βασικά προϊόντα που πρόκειται να διατεθούν στην αγορά της ΕΕ μετά τις 30 Δεκεμβρίου 2026, ειδικότερα στο σύστημα πληροφοριών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η δήλωση δέουσας επιμέλειας πρέπει να αναφορτώνεται στο σύστημα πληροφοριών μόνο για τα σχετικά παράγωγα προϊόντα που υπόκεινται στις υποχρεώσεις δέουσας επιμέλειας δυνάμει του κανονισμού. Εάν οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι αναμειγνύουν βασικά προϊόντα που διατίθενται στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου με

νεότερα αποθέματα (μετά τη μεταβατική περίοδο), μόνο οι πληροφορίες σχετικά με βασικά προϊόντα που διατέθηκαν για πρώτη φορά στην αγορά της ΕΕ θα πρέπει να αποτελούν μέρος της δήλωσης δέουσας επιμέλειας, καθώς το απόθεμα αυτό υπόκειται στη διαδικασία δέουσας επιμέλειας.

Για τα «αποθέματα μετάβασης», βλ. συχνή ερώτηση 9.3 ανωτέρω.

9.5. Πότε αρχίζει και λήγει στην πράξη η μεταβατική περίοδος;

Η μεταβατική περίοδος άρχισε την ημερομηνία έναρξης ισχύος του EUDR (29 Ιουνίου 2023) και λήγει την παραμονή της έναρξης εφαρμογής του.

9.6. Πώς θα πρέπει οι αρμόδιες αρχές να διενεργούν ελέγχους σε προϊόντα που διατέθηκαν στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου προκειμένου να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τον κανονισμό;

Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να διενεργούν ελέγχους σε σχετικά παράγωγα προϊόντα προκειμένου να διαπιστώσουν αν τα προϊόντα διατέθηκαν στην αγορά της ΕΕ κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου. Στην περίπτωση αυτήν, ο φορέας εκμετάλλευσης φέρει το βάρος να αποδείξει ότι το προϊόν εξαιρείται από τον κανονισμό, σύμφωνα με τη συχνή ερώτηση 8.3.

9.7. Θα εκδώσει η Επιτροπή κατευθυντήριες γραμμές;

Η Επιτροπή δημοσίευσε το [έγγραφο καθοδήγησης](#) με τη μορφή της ανακοίνωσης της Επιτροπής με σκοπό να αναλυθούν ορισμένες πτυχές του κανονισμού, π.χ. ο ορισμός της «γεωργικής χρήσης»: το εν λόγω έγγραφο θα καλύψει ζητήματα που σχετίζονται με τη γεωργοδασοκομία και τη γεωργική γη, την πιστοποίηση, τη νομιμότητα και άλλες πτυχές που ενδιαφέρουν πολλούς εμπλεκόμενους φορείς επί τόπου.

Η Επιτροπή συγκεντρώνει επίσης στοιχεία και προωθεί τον διάλογο μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών μέσω της πολυμερούς πλατφόρμας για την προστασία και την αποκατάσταση των δασών του πλανήτη, με σκοπό την παροχή άτυπης καθοδήγησης σχετικά με διάφορα ζητήματα. Το παρόν έγγραφο σχετικά με τις συχνές ερωτήσεις απαντά ήδη στις συχνότερες ερωτήσεις που λαμβάνει η Επιτροπή από τα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη και θα επικαιροποιείται σε βάθος χρόνου. Εάν χρειαστεί, θα κινητοποιηθούν πρόσθετα εργαλεία διευκόλυνσης.

Δεν απαιτούνται πρόσθετες κατευθυντήριες γραμμές για τη συμμόρφωση με τους κανόνες. Στόχος της Επιτροπής είναι να αναπτύξει περαιτέρω ορισμένες πτυχές προκειμένου να εξηγήσει τον τρόπο με τον οποίο θα λειτουργεί ο κανονισμός στην πράξη, να ανταλλάξει παραδείγματα ορθών πρακτικών κ.λπ.

9.8. Θα εκδώσει η Επιτροπή κατευθυντήριες γραμμές ειδικά για τα βασικά προϊόντα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η Επιτροπή παρουσιάζει παραδείγματα ορθών πρακτικών και πρακτικά σενάρια, μεταξύ άλλων στο έγγραφο καθοδήγησης, τα οποία καλύπτουν, έως έναν βαθμό, πτυχές που αφορούν συγκεκριμένα τα βασικά προϊόντα.

Επιπλέον, η Επιτροπή δημοσίευσε έγγραφο που παρέχει επισκόπηση του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζονται οι υποχρεώσεις στις αλυσίδες εφοδιασμού των επτά βασικών προϊόντων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής, ανάλογα με το είδος της εταιρείας (φορέας εκμετάλλευσης / κατάντη φορέας εκμετάλλευσης / έμπορος), το μέγεθος και τη θέση στην αλυσίδα εφοδιασμού εντός της ΕΕ· η εν λόγω επισκόπηση παρουσιάζεται μέσω διαφορετικών σεναρίων της αλυσίδας εφοδιασμού στην ιστοσελίδα μας: Ενημερωτικά γραφήματα για την αλυσίδα εφοδιασμού βάσει του EUDR¹⁶¹⁷

9.9. Ποιες είναι οι υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων για τους φορείς εκμετάλλευσης;

Οι φορείς εκμετάλλευσης που δεν είναι MME θα πρέπει να δημοσιοποιούν πληροφορίες σχετικά με το σύστημα δέουσας επιμέλειάς τους σε ετήσια βάση. Για τους φορείς εκμετάλλευσης που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για την υποβολή εκθέσεων βιωσιμότητας από τις εταιρείες (CSRD) και συμμορφώνονται εγκαίρως με τα πρότυπα της ΕΕ για την υποβολή εκθέσεων βιωσιμότητας (ESRS), αρκεί η δημοσίευση της έκθεσής τους σύμφωνα με τις απαιτήσεις της CSRD; Ή θα προβλέπονται πρόσθετες απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων;

Ο κανονισμός προβλέπει ότι, όσον αφορά τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων, οι φορείς εκμετάλλευσης που εμπίπτουν επίσης στο πεδίο εφαρμογής άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ οι οποίες θεσπίζουν απαιτήσεις δέουσας επιμέλειας στην αξιακή αλυσίδα μπορούν να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων που υπέχουν δυνάμει του κανονισμού συμπεριλαμβάνοντας τις απαιτούμενες πληροφορίες κατά την υποβολή εκθέσεων στο πλαίσιο άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ (άρθρο 12 παράγραφος 3 του EUDR).

9.10. Τι είναι το παρατηρητήριο της ΕΕ για την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Το παρατηρητήριο της ΕΕ βασίζεται σε ήδη υφιστάμενα εργαλεία παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων του Copernicus και άλλων δημόσια ή ιδιωτικά διαθέσιμων πηγών, για τη στήριξη της εφαρμογής του κανονισμού με την παροχή επιστημονικών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων χαρτών εδαφοκάλυψης κατά την καταληκτική ημερομηνία, όσον αφορά την παγκόσμια αποψίλωση και υποβάθμιση των δασών και το σχετικό εμπόριο. Η χρήση των εν λόγω χαρτών δεν διασφαλίζει αυτομάτως την τήρηση των όρων του κανονισμού, αλλά αποτελεί εργαλείο που βοηθά τις εταιρείες να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση με τον κανονισμό, για παράδειγμα για την αξιολόγηση του κινδύνου αποψίλωσης ενός γεωτεμαχίου μετά το 2020. Οι εταιρείες εξακολουθούν να υποχρεούνται να ασκούν δέουσα επιμέλεια.

Το παρατηρητήριο της ΕΕ για την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών καλύπτει όλα τα δάση παγκοσμίως, συμπεριλαμβανομένων των ευρωπαϊκών δασών, και αναπτύσσεται σε συνοχή με άλλες υπό εξέλιξη πολιτικές της ΕΕ, όπως το νομοθέτημα για την αποκατάσταση

¹⁷ [Ενημερωτικά γραφήματα για την αλυσίδα εφοδιασμού βάσει του EUDR \(3η έκδοση\) — Περιβάλλον.](#)

της φύσης και η αναβάθμιση και ενίσχυση του συστήματος πληροφοριών για τα δάση της Ευρώπης (FISE).

Πρωταρχικός σκοπός των χαρτών που διαδίδει το παρατηρητήριο της ΕΕ είναι να τροφοδοτήσουν με στοιχεία την εκτίμηση κινδύνου από τους φορείς εκμετάλλευσης και το έργο των αρμόδιων αρχών. Ως εκ τούτου, οι χάρτες, συμπεριλαμβανομένου του χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020 (βλ. συχνή ερώτηση 9.10.1), έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- **Δεν είναι υποχρεωτικοί.** Δεν υπάρχει υποχρέωση των φορέων εκμετάλλευσης (ή των αρμόδιων αρχών) να χρησιμοποιούν χάρτες του παρατηρητηρίου της ΕΕ για την τεκμηρίωση της εκτίμησης κινδύνου την οποία διενεργούν.
- **Δεν είναι αποκλειστικοί.** Οι φορείς εκμετάλλευσης (καθώς και οι αρμόδιες αρχές) μπορούν να χρησιμοποιούν άλλους χάρτες που μπορεί να είναι αναλυτικότεροι ή λεπτομερέστεροι από εκείνους που διατίθενται από το παρατηρητήριο. Ο κανονισμός δεν είναι περιοριστικός όσον αφορά τους τρόπους τεκμηρίωσης της εκτίμησης κινδύνου. Το παρατηρητήριο είναι ένα από τα πολλά διαθέσιμα εργαλεία που προσφέρει η Επιτροπή δωρεάν.
- **Δεν είναι νομικώς δεσμευτικοί.** Οι χάρτες που διατίθενται από το παρατηρητήριο της ΕΕ μπορούν να χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση κινδύνου. Ωστόσο, το γεγονός ότι η γεωγραφική θέση που παρέχεται εντάσσεται σε περιοχή που θεωρείται δάσος δεν οδηγεί αυτομάτως σε συμπέρασμα μη συμμόρφωσης. Από την άλλη πλευρά, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ένα προϊόν θα είναι συμμορφούμενο ή ότι δεν θα ελεγχθεί εάν η γεωγραφική του θέση βρίσκεται εκτός περιοχής που θεωρείται δάσος σε έναν χάρτη. Αυτό θα μπορούσε να οφείλεται σε άλλους παράγοντες κινδύνου που δεν καλύπτονται από τον χάρτη, στην ακρίβεια και τη χωρική ανάλυση του χάρτη ή στην πιθανή μη συμμόρφωση του προϊόντος με τη σχετική νομοθεσία της χώρας παραγωγής. Στο πλαίσιο τυχαίων ελέγχων θα εξετάζονται επίσης γεωτεμάχια που δεν αντιστοιχούν σε δάσος στον χάρτη.

9.10.1. Μπορεί ο χάρτης της παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020 να χρησιμοποιηθεί ως οριστική πηγή πληροφοριών για τη συμμόρφωση με τον κανονισμό της ΕΕ για την αποψίλωση των δασών (EUDR), ή απαιτούνται πρόσθετα βήματα και πηγές δεδομένων για την απόδειξη της συμμόρφωσης;

Η Επιτροπή κατάρτισε χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020 (GFC 2020) ως ένα από τα εργαλεία στήριξης που παρείχε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εφαρμογή του EUDR. Ο GFC 2020, ο οποίος φιλοξενείται στο παρατηρητήριο της ΕΕ για την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, αναφέρει την παγκόσμια παρουσία/απουσία δασικής κάλυψης σε χωρική ανάλυση 10 μέτρων έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Ο ορισμός του δάσους στον χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης του 2020 ακολουθεί τον ορισμό του δάσους στον EUDR, όπως παρατίθεται στο άρθρο 2 σημείο 4) του EUDR. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι όλες οι φυτείες σχετικών βασικών προϊόντων εκτός της ξυλείας, δηλαδή κακάο, καφές, φοινικέλαιο, καουτσούκ και σόγια, εξαιρούνται από τον ορισμό του δάσους. Πρόκειται για τον πρώτο παγκόσμιο χάρτη δασικής κάλυψης με τόσο υψηλή ανάλυση (10 m).

Τα δεδομένα δασικής κάλυψης για την καταληκτική ημερομηνία του 2020 αποτελούν βασική πηγή πληροφοριών για τους φορείς εκμετάλλευσης. Ο χάρτης GFC 2020 είναι μία από τις πολλές πιθανές πηγές (βλ. συχνή ερώτηση 9.10). Παρότι δεν είναι νομικά δεσμευτικός, ο GFC 2020 θα μπορούσε να βοηθήσει τους φορείς εκμετάλλευσης να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την αξιολόγηση του κινδύνου αποψίλωσης των δασών στο πλαίσιο του EUDR.

Ο χάρτης GFC 2020 μπορεί επίσης να συνδράμει τις αρμόδιες αρχές στα αρχικά στάδια των οικείων καθηκόντων επιβολής. Το άρθρο 18 του EUDR σχετικά με τους ελέγχους σε φορείς εκμετάλλευσης (που πρέπει να διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές) αναφέρει τα «δεδομέν[α] γεωσκόπησης, όπως από το πρόγραμμα [...] Copernicus» ως πιθανά δεδομένα που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τους εν λόγω ελέγχους (μεταξύ άλλων πηγών για σκοπούς επαλήθευσης). Δεν γίνεται καμία αναφορά σε συγκεκριμένο χάρτη που πρέπει να χρησιμοποιείται και οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν παγκόσμιους, περιφερειακούς ή εθνικούς χάρτες ή οποιαδήποτε άλλη πηγή κρίνουν κατάλληλη. Ο GFC 2020 δεν προορίζεται να αποτελέσει οριστική πηγή πληροφοριών για τη συμμόρφωση.

9.10.2. Τι επίπεδο ακρίβειας μπορεί να αναμένεται από τους παγκόσμιους και εθνικούς χωρικούς χάρτες και μπορούν οι εν λόγω χάρτες να χρησιμοποιούνται ως βάση αναφοράς για τις διαδικασίες δέουσας επιμέλειας και επαλήθευσης; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα σφάλματα είναι αναπόφευκτα σε οποιοδήποτε σύνολο χωρικών δεδομένων. Η συνολική ακρίβεια των παγκόσμιων χωρικών προϊόντων κυμαίνεται γενικά γύρω στο 85 % (ανάλογα με τον αριθμό των κατηγοριών και τη χωρική τους πολυπλοκότητα). Η συνολική ακρίβεια των εθνικών χαρτών μπορεί να φθάσει στο 90 %. Κανένας από αυτούς τους παγκόσμιους ή εθνικούς χάρτες δεν μπορεί να θεωρηθεί «χάρτης αναφοράς» ούτε για τη διαδικασία δέουσας επιμέλειας ούτε για τη διαδικασία επαλήθευσης λόγω της άγνωστης ακρίβειας σε τοπική κλίμακα. Η συχνή ερώτηση 9.10.4 εξηγεί περαιτέρω τον συνδυασμό συμπληρωματικών πηγών δεδομένων.

Οι εξωτερικοί ενδιαφερόμενοι που ενδιαφέρονται για τον χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης του παρατηρητηρίου της ΕΕ για το έτος 2020 καλούνται να εξετάσουν την αναθεωρημένη έκδοση του χάρτη (έκδοση 3 του Δεκεμβρίου 2025) με συνολική αυξημένη ακρίβεια άνω του 92 %.

9.10.3. Εάν ένα βασικό προϊόν παράγεται σε περιοχή που έχει χαρακτηριστεί ως δάσος στον χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020, θεωρείται αυτομάτως μη συμμορφούμενο;

Η προμήθεια βασικού προϊόντος το οποίο προέρχεται από γη που επισημαίνεται ως δάσος στον χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020 δεν υποδηλώνει αυτομάτως μη συμμόρφωση. Ωστόσο, ενδέχεται να υποδηλώνει κίνδυνο αποψίλωσης των δασών. Στις περιπτώσεις αυτές, προτείνεται η διεξαγωγή περαιτέρω έρευνας και η λήψη πρόσθετων μέτρων με αξιοποίηση άλλων πηγών πληροφοριών.

9.10.4. Μπορούν τα ενδιαφερόμενα μέρη να χρησιμοποιούν εθνικούς δασικούς χάρτες σε συνδυασμό με τον χάρτη παγκόσμιας δασικής κάλυψης για το έτος 2020;

Στο πλαίσιο του EUDR, οι δασικοί χάρτες για το έτος 2020 μπορούν να αποτελέσουν βασική πηγή πληροφοριών για την αξιολόγηση του κινδύνου παραγωγής σχετικού βασικού ή παράγωγου προϊόντος σε περιοχές που έχουν υποστεί αποψίλωση των δασών μετά το 2020, ιδίως ελλείψει εναλλακτικών ακριβέστερων πηγών πληροφοριών (βλ. συχνή ερώτηση 9.10.2).

Παρότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν θεματικούς χάρτες, η ανάλυση δείχνει ότι ο συνδυασμός διαφορετικών συμπληρωματικών πηγών δεδομένων, π.χ. διαφορετικών δασικών χαρτών, μπορεί να παράσχει χρήσιμες πληροφορίες για την αξιολόγηση των κινδύνων αποψίλωσης των δασών μετά το 2020.

9.10.5. Τι είναι ο παγκόσμιος χάρτης τύπων δασών για το έτος 2020; (NEO)

Η Επιτροπή κατάρτισε παγκόσμιο χάρτη τύπων δασών για το έτος 2020 (GFT 2020) ως ένα από τα εργαλεία στήριξης που παρείχε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την εφαρμογή του EUDR. Ο GFT 2020, ο οποίος φιλοξενείται στο παρατηρητήριο της ΕΕ για την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών, αποτυπώνει την παρουσία πρωτογενών δασών, φυσικά αναγεννημένων δασών και φυτευμένων δασών (συμπεριλαμβανομένων δασικών φυτειών) με χωρική ανάλυση 10 m έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Οι τύποι δασών ακολουθούν τους ορισμούς του άρθρου 2 σημεία 8) έως 11) του EUDR.

Τα δεδομένα τύπων δασών για την καταληκτική ημερομηνία του 2020 αποτελούν βασική πηγή πληροφοριών για τους φορείς εκμετάλλευσης. Ο χάρτης GFT 2020 είναι μία από τις πολλές πιθανές πηγές (βλ. συχνή ερώτηση 9.10). Παρότι δεν είναι νομικά δεσμευτικός, ο GFT 2020 μπορεί να βοηθήσει τους φορείς εκμετάλλευσης να συμμορφωθούν με τις υποχρεώσεις τους όσον αφορά την αξιολόγηση του κινδύνου υποβάθμισης των δασών στο πλαίσιο του EUDR.

Για την καταληκτική ημερομηνία, ο ορισμός της υποβάθμισης των δασών, όπως ορίζεται στον EUDR, απαιτεί μόνο τη διάκριση μεταξύ τριών τύπων δασών. Ο χάρτης GFT 2020 μπορεί επίσης να συνδράμει τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ στα αρχικά στάδια των οικείων καθηκόντων επιβολής. Το άρθρο 18 του EUDR σχετικά με τους ελέγχους σε φορείς εκμετάλλευσης (που πρέπει να διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ΕΕ) αναφέρει τα «δεδομέν[α] γεωσκόπησης, όπως από το πρόγραμμα [...] Copernicus» ως πιθανά δεδομένα που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τους εν λόγω ελέγχους (μεταξύ άλλων πηγών για σκοπούς επαλήθευσης). Δεν γίνεται καμία αναφορά σε συγκεκριμένο χάρτη που πρέπει να χρησιμοποιείται και οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν παγκόσμιους, περιφερειακούς ή εθνικούς χάρτες ή οποιαδήποτε άλλη πηγή κρίνουν κατάλληλη. Ο GFT 2020 δεν προορίζεται να αποτελέσει οριστική πηγή πληροφοριών για τη συμμόρφωση.

9.10.6. Ποια εργαλεία μπορώ να χρησιμοποιήσω για να αξιολογήσω αν τα γεωχωρικά μου δεδομένα συμπίπτουν χωρικά με δάση σε χάρτες; (NEO)

Τα συστήματα γεωγραφικών πληροφοριών μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη διασταύρωση σημειακών ή πολυγωνικών δεδομένων με χωρικά σαφείς πληροφορίες σε χάρτες. Υπάρχει πληθώρα δωρεάν και ανοικτών και ιδιόκτητων εφαρμογών και διαδικτυακών διεπαφών. Για παράδειγμα:

- Το Κοινό Κέντρο Ερευνών (JRC) δημοσίευσε έγγραφο καθοδήγησης [Geospatial analysis tools supporting the risk assessment of the Regulation on deforestation-free supply chains - Publications Office of the EU (Εργαλεία γεωχωρικής ανάλυσης που υποστηρίζουν την εκτίμηση κινδύνου του κανονισμού για τις αλυσίδες εφοδιασμού μηδενικής αποψίλωσης — Υπηρεσία Εκδόσεων της ΕΕ)] και προσφέρει ένα απλό εργαλείο χωρικής διασταύρωσης: Εργαλειοθήκη IMPACT: Forest Observations.
- Ο Οργανισμός Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) προσφέρει ένα εργαλείο για τη διασταύρωση γεωχωρικών δεδομένων με διάφορους χάρτες: «What is in that plot?» (WHISP): <https://openforis.org/solutions/whisp/>.
- Το Ινστιτούτο Παγκόσμιων Πόρων (WRI) προσφέρει διεπαφή για την ανάλυση γεωχωρικών αλυσίδων εφοδιασμού: Global Forest Watch Pro: <https://pro.globalforestwatch.org/>.

9.11 Τι συνιστά υψηλό κίνδυνο και πόσο μπορεί να διαρκέσει μια αναστολή;

Το άρθρο 17 του EUDR επιτρέπει στις αρμόδιες αρχές να λαμβάνουν άμεσα μέτρα — συμπεριλαμβανομένης της αναστολής— σε περιπτώσεις που παρουσιάζουν υψηλό κίνδυνο μη συμμόρφωσης. Τι συνιστά υψηλό κίνδυνο και πόσο μπορεί να διαρκέσει η αναστολή;

Οι αρμόδιες αρχές ενδέχεται να εντοπίσουν περιπτώσεις όπου σχετικά παράγωγα προϊόντα παρουσιάζουν υψηλό κίνδυνο μη συμμόρφωσης με τις απαιτήσεις του κανονισμού βάσει διαφόρων παραγόντων, όπως επιτόπιοι έλεγχοι, αποτελέσματα της ανάλυσης κινδύνου στο πλαίσιο των σχεδίων τους βάσει κινδύνου, ή κίνδυνοι που εντοπίζονται μέσω του συστήματος πληροφοριών, ή βάσει πληροφοριών που προέρχονται από άλλη αρμόδια αρχή, τεκμηριωμένες ανησυχίες κ.λπ. Στις περιπτώσεις αυτές, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να εφαρμόσουν προσωρινά μέτρα όπως ορίζονται στο άρθρο 23 του EUDR, συμπεριλαμβανομένης της αναστολής της διάθεσης ή διαθεσιμότητας του προϊόντος στην αγορά της ΕΕ. Η αναστολή αυτή θα πρέπει να λήγει εντός τριών εργάσιμων ημερών ή εντός 72 ωρών στην περίπτωση αλλοιωσίμων προϊόντων. Ωστόσο, η αρμόδια αρχή μπορεί να καταλήξει στο συμπέρασμα, με βάση τους ελέγχους που διενεργήθηκαν τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, ότι η αναστολή θα πρέπει να παραταθεί κατά επιπρόσθετες περιόδους τριών ημερών προκειμένου να διαπιστωθεί αν το προϊόν συμμορφώνεται με τον κανονισμό.

9.12. Πώς συνδέεται ο κανονισμός με την οδηγία της ΕΕ για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας;

Οι στόχοι του κανονισμού και της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2023/2413 (οδηγία για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας — «RED»), είναι συμπληρωματικοί, καθώς αμφότεροι αποσκοπούν στον πρωταρχικό στόχο της καταπολέμησης της κλιματικής αλλαγής και της απώλειας βιοποικιλότητας. Τα βασικά και παράγωγα προϊόντα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής και των δύο νομοθετικών πράξεων θα υπόκεινται στις απαιτήσεις γενικής πρόσβασης στην αγορά βάσει του κανονισμού και μπορούν να λογίζονται ως ανανεώσιμη ενέργεια βάσει της οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (RED), υπό την προϋπόθεση ότι συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στη RED. Οι απαιτήσεις του EUDR και της RED είναι συμβατές και αλληλοενισχυόμενες. Στην ειδική περίπτωση των συστημάτων πιστοποίησης για χαμηλό κίνδυνο έμμεσης αλλαγής της χρήσης γης (ILUC) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/807 της Επιτροπής για τη συμπλήρωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, τα εν λόγω συστήματα πιστοποίησης μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται από τους φορείς εκμετάλλευσης και τους εμπόρους στο πλαίσιο των οικείων συστημάτων δέουσας επιμέλειας για την απόκτηση των πληροφοριών που απαιτούνται από τον κανονισμό ώστε να πληρούνται ορισμένες από τις απαιτήσεις ιχνηλασιμότητας και πληροφόρησης που καθορίζονται στο άρθρο 9 του EUDR. Όπως συμβαίνει και με κάθε άλλο σύστημα πιστοποίησης, η χρήση τους δεν θίγει τη νομική ευθύνη και τις υποχρεώσεις που υπέχουν βάσει του EUDR οι φορείς εκμετάλλευσης και οι έμποροι για άσκηση δέουσας επιμέλειας.

9.13. Πώς λαμβάνονται υπόψη τα κράτη ΕΖΕΣ/ΕΟΧ στον κανονισμό; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Η Νορβηγία, το Λιχτενστάιν, η Ισλανδία και η Ελβετία είναι στο σύνολό τους συμβαλλόμενα μέρη της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελεύθερων Συναλλαγών (ΕΖΕΣ). Ως εκ τούτου, δεν υπόκεινται στους κανόνες του ενωσιακού τελωνειακού κώδικα [κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 952/2013]. Συνεπώς, δεν βρίσκονται στο «τελωνειακό έδαφος», όπως ορίζεται στο άρθρο 2 σημείο 34) του EUDR, με αποτέλεσμα να χαρακτηρίζονται ως «τρίτες χώρες» βάσει του EUDR [άρθρο 2 σημείο 35) του EUDR].

Ο Ευρωπαϊκός Οικονομικός Χώρος (ΕΟΧ) συνδέει τα κράτη μέλη της ΕΕ και τρία από τα τέσσερα κράτη της ΕΖΕΣ (δηλαδή την Ισλανδία, το Λιχτενστάιν, τη Νορβηγία) με μια εσωτερική αγορά που διέπεται από τους ίδιους βασικούς κανόνες. Ο EUDR έχει χαρακτηριστεί από την ΕΕ ως πράξη που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ. Επί του παρόντος εξετάζεται ενδελεχώς η ενσωμάτωσή του στη συμφωνία για τον ΕΟΧ μέσω απόφασης της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ, κάτι που σημαίνει ότι τα κράτη του ΕΟΧ, τα οποία είναι επίσης μέλη της ΕΖΕΣ, εξετάζουν αν ή με ποιον τρόπο οι νομικές πράξεις της ΕΕ θα πρέπει να ενσωματωθούν στη συμφωνία για τον ΕΟΧ. Εάν τα κράτη του ΕΟΧ κρίνουν ότι ο EUDR πρέπει να ενσωματωθεί στη συμφωνία για τον ΕΟΧ και εάν στη συνέχεια εγκριθεί σχέδιο απόφασης της Μεικτής Επιτροπής και η εν λόγω απόφαση τεθεί σε ισχύ μετά την εκπλήρωση των συνταγματικών απαιτήσεων, μόνο τότε θα εφαρμόζεται ο EUDR στη Νορβηγία, στο Λιχτενστάιν και στην Ισλανδία. Υπάρχει συνήθως εγγενής καθυστέρηση αρκετών ετών, καθώς η διαδικασία ενσωμάτωσης αρχίζει μόνο μετά τη δημοσίευση της

πράξης και λόγω των πολύπλοκων διαδικασιών για την ενσωμάτωση της πράξης στη συμφωνία για τον ΕΟΧ και στα νομικά συστήματα των κρατών του ΕΟΧ.

Ως εκ τούτου, προς το παρόν, η Νορβηγία, το Λιχτενστάιν και η Ισλανδία θεωρούνται τρίτες χώρες στο πλαίσιο του EUDR. Αυτό σημαίνει ότι, όπως συμβαίνει και σε άλλες τρίτες χώρες, οι πρωτογενείς παραγωγοί που πωλούν τα προϊόντα τους στην αγορά της Νορβηγίας, του Λιχτενστάιν ή της Ισλανδίας δεν μπορούν να χαρακτηριστούν MSPO ούτε φορείς εκμετάλλευσης. Ομοίως, οι πολύ μικροί ή μικροί πρωτογενείς φορείς εκμετάλλευσης με έδρα τη Νορβηγία, το Λιχτενστάιν ή την Ισλανδία που πωλούν αγαθά τρίτων χωρών απευθείας στην αγορά της ΕΕ μπορούν να επωφεληθούν από το απλουστευμένο καθεστώς που προβλέπεται στο άρθρο 4α του EUDR.

Η Ελβετία δεν προσχώρησε στον ΕΟΧ και, ως εκ τούτου, τα ανωτέρω δεν ισχύουν για την Ελβετία, πράγμα που σημαίνει ότι ο EUDR εφαρμόζεται στην Ελβετία και στους φορείς εκμετάλλευσης που είναι εγκατεστημένοι στη χώρα με τον ίδιο τρόπο όπως και για άλλες τρίτες χώρες και φορείς εκμετάλλευσης τρίτων χωρών.

οοοο

10. Κυρώσεις

10.1. Τι σημαίνει ότι οι κυρώσεις που προβλέπονται από τα κράτη μέλη της ΕΕ δεν θίγουν τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει της οδηγίας 2008/99/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου;

Τα κράτη μέλη της ΕΕ πρέπει να θεσπίσουν το εθνικό πλαίσιο κυρώσεων, το οποίο θα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τις κυρώσεις που παρατίθενται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 του EUDR και να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή των κανόνων. Το επίπεδο και το είδος των κυρώσεων δεν μπορούν να έρχονται σε αντίθεση με την οδηγία για το περιβαλλοντικό έγκλημα. Οι διατάξεις της οδηγίας υπόκεινται στην αρχή της διαδοχής του δικαίου.

10.2. Ποιο είναι το μέγιστο επίπεδο προστίμου; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Τα κράτη μέλη έχουν τη διακριτική ευχέρεια να καθορίζουν τις κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένου του ύψους του προστίμου. Για τα νομικά πρόσωπα, το μέγιστο επίπεδο της κύρωσης δεν μπορεί να είναι χαμηλότερο από το 4 % του συνολικού ετήσιου κύκλου εργασιών του φορέα εκμετάλλευσης, του κατάντη φορέα εκμετάλλευσης ή του εμπόρου σε επίπεδο Ένωσης κατά το οικονομικό έτος που προηγείται της απόφασης επιβολής προστίμου, υπολογιζόμενο σύμφωνα με τον υπολογισμό του συνολικού κύκλου εργασιών για τις επιχειρήσεις που ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 139/2004 του Συμβουλίου.

Το ύψος του προστίμου θα πρέπει να αυξάνεται όπου κρίνεται αναγκαίο, ιδίως σε περίπτωση επανειλημμένων παραβάσεων. Οι κυρώσεις θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι

στερούν αποτελεσματικά από τους υπευθύνους τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις παραβάσεις τους, σύμφωνα με την αρχή της αποτελεσματικότητας, της αναλογικότητας και της αποτρεπτικότητας.

10.3. Όσον αφορά την οδηγία για τις δημόσιες συμβάσεις, εναπόκειται στα κράτη μέλη της ΕΕ να αποφασίσουν, κατά την εφαρμογή του κανονισμού, αν θα πρέπει να είναι δυνατή η αυτοκάθαρση;

Εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 25 παράγραφοι 1 και 2 του EUDR, τα κράτη μέλη θα έχουν τη διακριτική ευχέρεια να αποφασίζουν αν επιθυμούν να προβλέπουν αυτοκάθαρση ή όχι. Ωστόσο, θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι μια τέτοια διάταξη δεν υπονομεύει την αποτελεσματικότητα των κυρώσεων με τον καθορισμό και την εφαρμογή σαφών κανόνων για την αυτοκάθαρση.

10.4. Σύμφωνα με το άρθρο 25 παράγραφος 3 του EUDR, «τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις τελικές αποφάσεις» και τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε νομικά πρόσωπα. Η Επιτροπή θα δημοσιεύει κατάλογο αυτών των αποφάσεων στον ιστότοπό της. Αυτό αφορά όλες τις διοικητικές αποφάσεις ή τις δικαστικές αποφάσεις;

Η διάταξη αυτή σημαίνει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να κοινοποιούν στην Επιτροπή τις τελικές αποφάσεις κατά νομικών προσώπων, δηλαδή τις δικαστικές αποφάσεις.

10.5. Έκοψα μερικά μικρά δένδρα στην ιδιοκτησία μου όπου τώρα εκτρέφω αγελάδες. Σκοπεύω να πουλήσω την ξυλεία και το κρέας των αγελάδων σε μια τοπική αγορά στην ΕΕ. Θα μου επιβληθούν κυρώσεις για την πώλησή τους επειδή έκοψα τα δένδρα; (ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟ)

Γενικά, η ευθύνη για την εφαρμογή των διατάξεων εναπόκειται στα κράτη μέλη. Η επιβολή στους φορείς εκμετάλλευσης, στους κατάντη φορείς εκμετάλλευσης και στους εμπόρους της απαίτησης να λαμβάνουν διορθωτικά μέτρα, όπως ορίζεται στο άρθρο 24 του EUDR, εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών. Στην ΕΕ, η αρχή της αναλογικότητας αποτελεί μία από τις γενικές αρχές του ενωσιακού δικαίου η οποία εφαρμόζεται στην ερμηνεία και την επιβολή της νομοθεσίας της Ένωσης.

Η κοπή δένδρων μπορεί να συνιστά παραβίαση της απαίτησης μηδενικής αποψίλωσης βάσει του κανονισμού μόνο εάν τα δένδρα αποτελούν μέρος δάσους, όπως ορίζεται στον κανονισμό. Αυτό συμβαίνει όταν τα δένδρα αποτελούν μέρος γης που δεν έχει κυρίως γεωργική ή αστική χρήση γης σε έκταση μεγαλύτερη των 0,5 εκταρίων με δένδρα ύψους άνω των 5 μέτρων και συγκόμωση άνω του 10 %, ή δένδρα που μπορούν να φθάσουν τα κατώτατα όρια αυτά επιτόπου. Εάν δεν πληρούνται ένα από αυτά τα κριτήρια, η έκταση δεν είναι δάσος και η κοπή των δένδρων δεν παραβιάζει διάταξη της απαίτησης μηδενικής αποψίλωσης του κανονισμού.